

اللهم
رسول
محمد

Adnan Oktar
(Harun Yahya)

DE ISLAM VEROORDEEFT HET TERRORISME

Dit boek, dat voor het eerst direct na de aanslagen van 9/11 werd geschreven, verklaart met verzen uit de Koran, de praktijken van de profeet Mohammed (vzmh) en voorbeelden uit de islamitische geschiedenis dat de islam terrorisme veroordeelt. Het verklaart dat de religie liefde, genade en vrede beveelt en dat de ware religie op geen enkele wijze terrorisme kan dulden. Na 9/11 werden de terreuraanslagen echter voortgezet, en hebben zich ook verspreid naar andere landen.

Vooraf in de afgelopen jaren zijn radicale groeperingen steeds sterker geworden met nieuwe rekruten uit de hele wereld die zich bij hen aansluiten. Dit dwingt de politieke, academische en religieuze leiders om te zoeken naar oplossingen voor het terrorisme, de oorzaken ervan te begrijpen en de stappen die genomen moeten worden uit te werken. Ze proberen nu om de echte islam te begrijpen en manieren te vinden om het terrorisme met oplossingen vanuit de islamitische wereld te eindigen.

De ideologische strijd tegen het terrorisme heeft aangetoond dat radicale interpretaties, die bestaan uit bijgeloof en die later toegevoegd zijn aan de islam en die terroristische acties rechtvaardigen, achter vele terreuraanslagen zaten. Deze uitgebreide uitgave van het boek bevat de bronnen van het terrorisme, die voortvloeien uit deze bekrompen kijk op de religie, en hoe dit intellectueel moet worden tegengegaan.

Over de auteur: Adnan Oktar, die schrijft onder het pseudoniem Harun Yahya, is in 1956 in Ankara geboren. Sinds de jaren 80 heeft de auteur vele boeken over geloof gerelateerde, wetenschappelijke en politieke kwesties gepubliceerd. Hij staat bekend als de auteur van belangrijke werken over de openbaarmaking van het bedrog van de evolutionisten, hun ongeldige vorderingen en de donkere banden tussen het darwinisme en de bloedige ideologieën zoals het fascisme en het communisme.

Alle werken van de auteur hebben slechts één doel: de boodschap van de Koran over te brengen, lezers aan te moedigen om fundamentele geloof gerelateerde onderwerpen, zoals het bestaan van God, Zijn eenheid en het hiernamaals te overwegen en

ongodsdienstige systemen, zwakke grondslagen en perverse ideologieën bloot te leggen. Zijn meer dan 300 werken zijn vertaald in 73 verschillende talen en bereiken een breed lezerspubliek over de hele wereld.

Met de wil van God zullen de boeken van Harun Yahya een middel zijn waarmee mensen in de eenentwintigste eeuw vrede, rechtvaardigheid en geluk zullen bereiken, zoals beloofd in de Koran.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُهُ
مُحَمَّدٌ

Eerste druk gepubliceerd in januari 2016

Tweede druk gepubliceerd in juli 2016

ISBN: 978-605-5313-06-7

Vertaald door: Cengiz Eminov

Uitgegeven door:

Global Publishing

Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir - İstanbul / Turkije

Tel: (+90 216) 660 0059

Gedrukt door:

Vizyon Basımevi

Deposite İş Merkezi A6 Blok No: 309

İkitelli OSB Küçükçekmece - İstanbul / Turkije

Tel: (+90 212) 671 6151

Gebruikte afkortingen:

(*vzmh*): Vrede zij met hem (als verwijzing naar de profeten)

nl.harunyahya.com / en.a9.com.tr

<http://en.harunyahya.tv>

www.islamdenoucesterrorism.com

DE ISLAM
VEROORDEELT
HET TERRORISME

*Zij die geloven en goede werken
verrichten, aan hen zal de
Barmhartige liefde schenken.
(Koran, 19:96)*

**ADNAN OKTAR
(HARUN YAHYA)**

DE ISLAM
VEROORDEELT
HET
TERRORISME

ADNAN OKTAR
(HARUN YAHYA)

OVER DE AUTEUR

Adnan Oktar, die schrijft onder het pseudoniem Harun Yahya, is in 1956 in Ankara geboren. Na zijn primaire en secundaire onderwijs in Ankara te hebben voltooid, is hij beeldende kunst aan de Mimar Sinan Universiteit van Istanbul en filosofie aan de Universiteit van Istanbul gaan studeren. Sinds de jaren 1980 heeft de auteur vele boeken over geloof gerelateerde, wetenschappelijke en politieke onderwerpen gepubliceerd. Harun Yahya staat bekend als de auteur van belangrijke werken over de openbaarmaking van het bedrog van de evolutionisten, hun ongeldige vorderingen en de donkere banden tussen het darwinisme en bloedige ideologieën zoals het fascisme en het communisme.

De werken van Harun Yahya zijn vertaald in 73 verschillende talen en vormen een collectie van een totaal van meer dan 55.000 pagina's met 40.000 afbeeldingen.

Zijn pseudoniem is een samenstelling van de namen Harun (Aaron) en Yahya (Johannes), ter nagedachtenis aan de twee gewaardeerde profeten die tegen het ongehoor van hun volkeren vochten. De zegel van de Profeet op de omslagen van zijn boeken is symbolisch en is gekoppeld aan de inhoud ervan. Het vertegenwoordigt de Koran (het laatste geschrift) en de Profeet Mohammed (vzvh), de laatste van de profeten. Op basis van de Koran en de soenna (de leer van de Profeet [vzvh]), maakt de auteur het tot zijn doel om elk fundamenteel principe van ongodsdienstige ideologieën te weerleggen en het 'laatste woord' te hebben, om zo volledig mogelijk de bezwaren tegen de godsdienst te verwoorden. Hij gebruikt het zegel van de laatste Profeet (vzvh), die ultieme wijsheid en morele perfectie heeft bereikt, als een teken van zijn voornemen om het laatste woord te bieden.

Alle werken van de auteur hebben één doel: de boodschap van de Koran over te brengen, de lezers aan te moedigen om fundamentele geloof gerelateerde onderwerpen, zoals het bestaan van God, Zijn eenheid en het hiernamaals te overwegen en ongodsdienstige systemen, zwakke grondslagen en perverse ideologieën bloot te leggen.

Harun Yahya bereikt een grote groep lezers in vele landen, van India tot Amerika, van Engeland tot Indonesië, van Polen tot Bosnië, van Spanje tot Brazilië, van Maleisië tot Italië en van Frankrijk tot Bulgarije en Rusland. Sommige van zijn boeken zijn beschikbaar in het Engels, Frans, Duits, Spaans, Italiaans, Portugees, Urdu, Arabisch, Albanees, Chinees, Swahili, Hausa, Dhivehi (gesproken op de Maldiven), Russisch, Servo-Kroatisch (Bosnisch), Pools, Maleis, Uygur Turks, Indonesisch, Bengali, Deens en Zweeds.

Zeer gewaardeerd over de hele wereld, zijn deze werken voor veel mensen belangrijk geweest voor het herstel van het geloof in God en het verkrijgen van een dieper inzicht in hun geloof. De wijsheid en oprechtheid in zijn boeken, samen met zijn aparte stijl die gemakkelijk te begrijpen is, heeft direct invloed op iedereen die ze leest. Degenen die deze boeken serieus overwegen, kunnen niet langer het atheïsme of een andere perverse ideologie of materialistische filosofie verdedigen, omdat deze boeken worden gekenmerkt door een snelle effectiviteit, concrete resultaten en onweerlegbaarheid. Zelfs als ze dat blijven doen, zal het alleen maar een sentimentele volharding zijn omdat deze boeken dergelijke ideologieën vanaf hun grondbeginselen weerleggen. Alle moderne bewegingen van ontkenning worden nu dankzij de boeken van Harun Yahya ideologisch verslagen.

Dit is ongetwijfeld een gevolg van de wijsheid en de helderheid van de Koran. Het bescheiden plan van de auteur is om te dienen als een middel in de zoektocht van de mensheid naar de juiste weg van God. Geen materieel gewin kan worden gevonden in de publicatie van deze werken.

Degenen die anderen aanmoedigen om deze boeken te lezen, om hun geest en hart te openen en hen te begeleiden om meer toegewijde dienaren van God te worden, doen anderen hiermee een onschatbare dienst.

Ondertussen zou het alleen een verspilling van tijd en energie zijn om boeken te verspreiden die verwarring in de hoofden van mensen creëren, ze in ideologische verwarring leiden en die duidelijk geen sterke en precieze effecten hebben in het verwijderen van de twijfels in de harten van de mensen, zoals is gebleken uit eerdere ervaringen. Het is onmogelijk voor boeken, bedacht om de literaire kracht van de auteur in plaats van het nobele doel van het redden van mensen die het geloof hebben verloren te benadrukken, om zo'n groot effect te hebben. Degenen die hieraan twifelen kunnen gemakkelijk zien dat het enige doel van de boeken van Harun Yahya is om ongelof te overwinnen en de morele waarden van de Koran te verspreiden. Het succes en de impact van deze dienst worden gemanifesteerd in de overtuiging van de lezers.

Met één punt moet echter rekening worden gehouden: de belangrijkste reden voor de aanhoudende wreedheid, conflicten en andere beproevingen doorstaan door de overgrote meerderheid van de mensen is het ideologische overwicht van ongelof. Dit kan alleen worden beëindigd met de ideologische nederlaag van ongelof en door het overbrengen van de wonderen van de schepping en de moraal van de Koran, op een manier die mensen kunnen begrijpen en waarnaar mensen kunnen leven. Gezien de toestand van de wereld van vandaag, die tot een neerwaartse spiraal van geweld, corruptie en conflicten leidt, moet deze dienst snel en effectief worden voorzien of het kan te laat zijn.

In dit streven nemen de boeken van Harun Yahya een leidende rol aan. Met de wil van God zullen de boeken van Harun Yahya een middel zijn waarmee mensen in de eenentwintigste eeuw vrede, rechtvaardigheid en geluk zullen bereiken, zoals beloofd in de Koran.

AAN DE LEZER

- De reden waarom een speciaal hoofdstuk is toegevoegd over de mislukking van de evolutietheorie is omdat deze theorie de basis vormt van alle anti-spirituele filosofieën. Omdat het darwinisme de schepping ontkent en daardoor het bestaan van God, heeft dit de laatste 150 jaar tot gevolg gehad dat de meeste mensen hun geloof hebben verlaten of hun geloof in twijfel hebben getrokken. Daarom is het noodzakelijk en een belangrijke taak om iedereen te laten zien dat deze theorie een bedrog is. Aangezien sommige lezers de mogelijkheid hebben om slechts één van onze boeken te lezen, denken we dat het gepast is om een hoofdstuk aan dit onderwerp te wijden.
- In alle boeken van de schrijver zijn de onderwerpen die betrekking hebben tot het geloof uitgelegd met behulp van de verzen uit de Koran. Hierdoor worden de lezers uitgenodigd om Gods woord te leren kennen en ernaar te leven. Alle onderwerpen met betrekking tot de verzen worden uitgelegd zodat er geen twijfel of vragen in het achterhoofd overblijven bij de lezers. De oprechte, zuivere en vloeiende stijl van schrijven zorgt ervoor dat iedereen van elke leeftijd en van elke sociale klasse de boeken makkelijk kan begrijpen. Deze effectieve en heldere vertelkunst maakt het mogelijk om een boek in een keer uit te lezen. Zelfs degenen die religie en geloof ten strengste afwijzen worden beïnvloed door de feiten die opgesomd worden in deze boeken en kunnen hun waarheidsgehalte niet ontkennen.
- Dit boek en vele andere werken van de schrijver kunnen individueel of in groepjes worden gelezen en besproken. De lezers die willen profiteren van de boeken zullen de discussies zeer nuttig vinden, zodat ze hun eigen reflecties en ervaringen met elkaar kunnen delen.
- Daarnaast zal het de islam een grote dienst bewijzen wanneer deze boeken, die uitsluitend geschreven zijn voor de zegen van God, voor anderen toegankelijk worden gemaakt en deze met hen worden besproken. Alle boeken van de auteur zijn zeer overtuigend. Om deze reden, één van de meest effectieve methoden om de ware religie aan andere mensen te communiceren is hen aan te moedigen deze boeken te lezen.
- We hopen dat de lezer de moeite zal nemen om de beoordelingen van zijn andere boeken achter in dit boek te bekijken. Het vele bronmateriaal dat betrekking heeft op geloof gerelateerde onderwerpen is zeer nuttig en plezierig om te lezen.
- In deze boeken zult u, in tegenstelling tot sommige andere boeken, niet de persoonlijke mening van de schrijver aantreffen en ook geen verklaringen die gebaseerd zijn op twijfelachtige bronnen of stijlen van onoplettendheid voor respect en eerbied voor heilige onderwerpen, noch hopeloos pessimistische argumenten die twijfel in de geest en afwijking in het hart creëren.

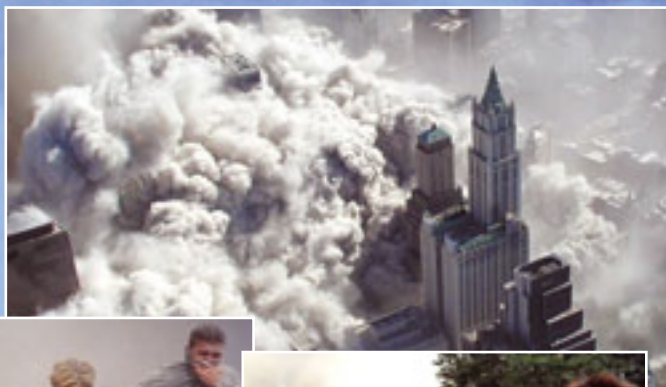
Inhoud

Voorwoord bij de nieuwe editie	10
Inleiding.....	13
De islamitische moraal: een bron van vrede en veiligheid	19
Sharia, jihad en oorlog volgens de Koran	43
De fout van het radicalisme en de waarheid	105
Het ware gezicht van de terroristen die in naam van de religie handelen ..	175
Het perspectief van de islam tegenover de Mensen van het Boek	201
De islam heeft vrede en harmonie naar het Midden-Oosten gebracht	235
De grondslag van het terrorisme: het darwinisme en het materialisme	247
Conclusie: aanbevelingen aan de westerse wereld en moslims.....	287
Bijlage: het bedrog van de evolutie	294

Voorwoord bij de nieuwe editie

Dit boek werd geschreven direct na de aanslagen van 9/11, die in 2001 in twee grote steden van de Verenigde Staten van Amerika werden uitgevoerd en wordt uitgelegd met verzen uit de Koran, de godsdienstige praktijken van de Profeet Mohammed (vzvh) en met voorbeelden uit de islamitische geschiedenis dat de islam het terrorisme veroordeelt. Na 9/11 werden de terreuraanslagen echter voortgezet en verspreid naar andere landen, waaronder Groot-Brittannië, Spanje, Turkije en Frankrijk. Dit leidde ertoe dat politici, academici, religieuze leiders en schrijvers, met andere woorden alle gewetensvolle mensen over de hele wereld, oplossingen gingen zoeken voor het terrorisme, de oorzaken ervan probeerden te begrijpen en de stappen die genomen moeten worden gingen uitwerken.

Toen dit boek voor het eerst werd geschreven in 2002, hebben we met bewijzen uitgelegd dat terroristen, en vooral hun leiders, egoïstische, wrede

en meedogenloze mensen zijn die, als gevolg van de darwinistische en materialistische opleiding die ze hebben gekregen, het leven zien als een constante strijd waarin alleen de sterksten overleven. Zulke mensen kwamen tot het geloof dat geweld en oorlog gerechtvaardigde middelen zijn voor hun doeleinden. Al-Qaida was zeer actief in die tijd. Vooral in de afgelopen jaren zijn er veel nieuwe terroristische organisaties ontstaan en ze hebben een soortgelijke islamitische symboliek in hun aanvallen op de burgers gebruikt.

Deze groepen worden steeds sterker door de nieuwe rekruten van over de hele wereld die zich bij hen aansluiten. Dit dwingt politieke, academische en

Als men op zoek is naar de oorzaak van een daad van terrorisme, moet men op zoek gaan naar zijn bron in antireligieuze ideologieën. Religie gebiedt liefde, compassie, vergeving, vrede en leven volgens de hoge morele normen. Terrorismen, aan de andere kant, is wreedheid en geweld, dat pijn, bloedvergieten en het plegen van moorden veroorzaakt.

religieuze leiders ertoe om te proberen de echte islam te begrijpen en om manieren te bepalen om het terrorisme te beëindigen met oplossingen vanuit de islamitische wereld. De ideologische strijd tegen terreur, vooral na de aanval op Charlie Hebdo die in de hoofdstad van Frankrijk plaatsvond, heeft eens te meer aangetoond dat radicale interpretaties, die bestaan uit bijgeloof en die later toegevoegd zijn aan de islam om terroristische acties te rechtvaardigen, achter vele terreuraanslagen zitten.

Dit zeer gebrekkige inzicht, dat lijnrecht tegenover de islam staat; een religie die vrede boven oorlog verkiest, het leven boven de dood, vergeving boven de straf, verzoening boven het conflict, legitimeert geweld tegen niet-moslims en zelfs tegen moslims als ze verschillende opvattingen hebben of als ze in de praktijk niet leven volgens de islam of als ze zich aansluiten bij een andere geloofsstroming. Deze radicale mentaliteit is zeker het grootste probleem van de wereld van vandaag.

In deze uitgebreide uitgave van het boek hebben we de bronnen van het terrorisme, die voortvloeien uit deze bekrompen kijk op religie, uiteengezet en uitgelegd hoe het intellectueel moet worden tegengegaan. We hopen dat het zal helpen om degenen die oplossingen met geweld zoeken proberen te beseffen dat gedraaide filosofische en religieuze interpretaties niet kunnen worden gestopt met militaire middelen. En hopelijk wordt het geld, dat momenteel verspild wordt aan wapens, dan besteed aan onderwijs en zullen ze hun krachten bundelen met verlichte, moderne, liefdevolle en verstandige moslims.

INLEIDING

God beveelt rechtvaardigheid en het goede en het geven aan verwanten en Hij verbiedt zedeloosheid en het verwerpelijke en opstandigheid. Hij onder-richt jullie, hopelijk zullen jullie je laten vermanen. (Koran, 16:90)

Als moslims veroordelen wij nadrukkelijk de terroristische aanslagen van 11 september 2001 op de twee grote steden in Amerika, die tot de dood en verwonding van duizenden onschuldige burgers heeft geleid.

Door de aanslagen van 9/11 werd de zeer belangrijke vraag naar de werkelijke bron van het terrorisme het belangrijkste punt op de wereldagenda. Op deze manier werd de gehele wereld duidelijk gemaakt dat de islam een religie van vrede en tolerantie is, die mensen tot mededogen en gerechtigheid oproept. Veel wereldleiders, toonaangevende mediaorganisaties en televisie- en radiostations verklaarden dat de ware islam in de Koran de gewelddadigheid afkeurt en naar vrede tussen mensen en naties streeft. Kringen uit het westen, die de moraal van de islam kennen en die goed geïnformeerd zijn over de ware islam zoals God het in de Koran beveelt, hebben duidelijk opgemerkt dat de woorden "islam" en "terreur" niet samengaan en dat terreuraanslagen in geen enkele religie is geoorloofd.

Dit boek berust op het feit dat de bron van het terrorisme, die wij nadrukkelijk veroordelen, onmogelijk uit een Goddelijke religie kan voortkomen en dat er in de islam geen plaats is voor terrorisme. Dit wordt duidelijk gemaakt in de Koran, de enige bron van de islam, evenals in de tradities van vele islamitische leiders met op de eerste plaats de Profeet Mohammed (vznh). Maar toch zijn er groepen in de geschiedenis geweest die de religie van de islam geïnterpreteerd hebben met verzonden hadiths en bijgeloof die geproduceerd werden na de Koran. Als gevolg van het volgen van een dergelijk bijgeloof dat geweld rechtvaardigt, hebben deze groepen vele terroristische gruweldaden uitgevoerd die onze mooie religie strikt verbiedt.

Dit boek onthult, in het licht van de verzen uit de Koran en de godsdienstige praktijken van onze Profeet Mohammed (vznh) en aan de hand van voorbeelden uit de geschiedenis, dat de islam het terrorisme verbiedt en naar vrede en veiligheid in de wereld streeft.

Het is algemeen bekend dat er al eeuwenlang verschillende terreurdaden in verscheidene delen van de wereld gepleegd worden. Elk van deze terreurdaden worden door verschillende organisaties gepleegd en elk met andere doelen. Soms is het een communistische organisatie, soms een fascistische organisatie en soms zijn het radicale en separatistische splintergroeperingen die de verantwoordelijkheid voor zulke aanslagen opeisen. Terwijl landen zoals Amerika recentelijk vaak het doelwit zijn van racistische en marginale terroristen, zijn de Europese landen het voornaamste doelwit van gewelddadigheden door terroristische organisaties. 17 November in Griekenland, RAF (Rote Armee Fraktion) en neonazi's in Duitsland, ETA in Spanje, IRA in Groot-Brittannië, de Rode Brigade in Italië en vele andere organisaties proberen door terreur en gewelddadigheid gehoor te krijgen door onschuldige en weerloze mensen te vermoorden. De PKK, een marxistische en stalinistische terreurorganisatie, heeft in de afgelopen 30 jaar in het zuidoostelijke deel van Turkije terreuraanslagen uitgevoerd wat resulteerde in het martelaarschap van tienduizenden mensen.

De aard van het terrorisme verandert met veranderende wereldomstandigheden en verhoogt zijn impact en kracht met nieuwe middelen die mogelijk gemaakt worden door de hoogwaardige technologie. Vooral een communicatiemiddel zoals het internet vergroot het operatie- en invloedbereik van terroristische activiteiten aanzienlijk.

Eeuwenlang zijn er in verschillende delen van de wereld verschillende terreurdaden door verschillende groepen voor verschillende doeleinden uitgevoerd. Soms door een communistische organisatie, soms door een fascistische groep en soms zijn radicale en separatistische groeperingen verantwoordelijk voor deze daden. De 17 November in Griekenland, de RAF en de neonazi's in Duitsland, de ETA in Spanje, de Rode Brigades in Italië en vele andere organisaties vermoordden onschuldige en weerloze mensen door middel van terreur en geweld. De PKK heeft de afgelopen 30 jaar in Turkije terreur gepleegd en aanslagen uitgevoerd wat resulteerde in het martelaarschap van tienduizenden mensen.

Behalve de terreurorganisaties die uit het westen komen, zijn er ook terreurorganisaties die hun oorsprong in het Midden-Oosten vinden. Deze groeperingen plegen overal in de wereld aanslagen. Dat de daders van zulke terreurgroeperingen christelijke, islamitische of joodse namen hebben, geeft aanleiding voor sommigen om verkeerde beweringen te maken die niet in overeenstemming zijn met de Goddelijke openbaringen. De waarheid is echter dat zelfs als de terroristen een islamitische naam hebben, de terreur die ze beoefenen niet als "islamitische terreur" gekenmerkt kan worden, net zoals het geen "joodse terreur" of "christelijke terreur" genoemd kan worden, wanneer de daders joden of christenen zijn. Het is zo omdat het **absoluut niet acceptabel is om onschuldige mensen te vermoorden in naam van een Goddelijke religie**, zoals we in de volgende delen van het boek nader zullen onderzoeken. Deze mensen interpreteren de heilige Geschriften die God aan de mensen voor vrede en broederschap heeft gezonden schromelijk verkeerd en door hun zelf verzonnen bijgeloof, voeren ze geweld tegen mensen van verschillende overtuigingen en daarmee legitimeren ze volledig het schenden van hun geloof in het proces. We moeten ons bewust zijn dat er onder degenen die in Washington en New York omkwamen, mensen waren die van de Profeet Jezus (vzmh) (christenen), de Profeet Mozes (vzmh) (joden) en de Profeet Mohammed (vzmh) (moslims) hielden. Onschuldige mensen doden is een grote zonde dat, tenzij God het vergeeft, tot bestraffing in de hel zal leiden. Niemand die gelovig en Godvrezend is zal zo'n daad uitvoeren.

De aanvallers, ongeacht het geloof zij aanhangen, kunnen zulke gewelddadigheden begaan ofwel uit onwetendheid of met de bedoeling de religie te misbruiken voor hun eigen doeleinden, of vanwege hun vijandigheid tegenover religie. Zulke gewelddadigheden vervreemden mensen van het geloof en wekken haat op tegenover gelovige mensen. Daarom is elke aanslag op onschuldige mensen, die uit 'geloofsovertuiging' wordt gepleegd, als het ware een aanslag op het geloof.

De religie beveelt liefde, genade en vrede. Terreur daarentegen is de tegenpool van religie; het is wreed, meedogenloos, eist bloedvergieten en brengt een hoop ellende. Indien dit het geval is, moet de oorsprong van een

terroristische daad gezocht worden in ongeloof of in radicale standpunten die de geboden van religie verkeerd interpreteren en niet in de religie zelf. Mensen met een fascistische, communistische, racistische, materialistische of radicale kijk op het leven moeten worden verdacht als potentiële daders. De naam of de identiteit van de schutter is niet belangrijk. Als hij zonder blikken of blozen onschuldige mensen kan vermoorden, is hij geen gelovige en kan hij onmogelijk een Goddelijke religie vertegenwoordigen. Om deze reden is "islamitische terreur" een onjuist en verkeerd begrip dat in tegenspraak is met de boodschap van de islam. Want in de islam is er geen plaats voor terrorisme. **Terreur (d.w.z. onschuldige mensen vermoorden) is juist een grote zonde volgens de islam en moslims zijn ervoor verantwoordelijk om zulke daden te voorkomen en de wereld vrede en gerechtigheid te brengen.**

*Eet en drink van de
voorzieningen van God en
handel niet kwaadwillig om
verderf op de aarde te zaaien.
(Koran, 2:60)*

DE ISLAMITISCHE MORAAAL: EEN BRON VAN VREDE EN VEILIGHEID

Sommigen die beweren dat ze deel uitmaken van een bepaalde religie en dat iets in naam van die religie is gedaan, kunnen in feite de religie verkeerd begrepen hebben en als gevolg daarvan het verkeerd uitoefenen. Daarom is het verkeerd om op deze grond een mening te vormen over het geloof, indien men deze mensen als voorbeeld neemt. De beste manier om een religie te begrijpen is door haar Goddelijke bronnen te bestuderen.

De Goddelijke bron van de islam is de Koran, die op de idealen van moreel, liefde, medelijden, nederigheid, opofferingsgezindheid, tolerantie en vrede is gebaseerd. Een moslim, die in ware zin deze grondbeginselen naleeft, zal uiterst beleefd, bedachtzaam, bescheiden, rechtvaardig, betrouwbaar, vriendelijk en hulpvaardig in de omgang zijn. Hij zal liefde, respect, harmonie en levensvreugde naar zijn leefomgeving uitstralen. Ondanks dit feit werden in de afgelopen jaren de Koran en de islam in verband gebracht met het woord 'angst' waardoor islamofobie nog meer verspreid werd. De echte bron van angst in de harten van de mensen is echter niet de islam maar

het is de religie van onverdraagzaamheid. De radicalen die handelen in de naam van de islam en de islamofoben die deze radicalen vrezen, maken dezelfde fout. Beide partijen begrijpen niet dat de islam niets te maken heeft met de religie van kwezelarij, wat een afschuwelijk en hatelijk systeem is dat verstoken is van liefde. Om deze reden is het cruciaal om de werkelijke betekenis van de islam volgens de Koran te begrijpen en degenen die proberen om het terrorisme ermee te associëren deze fout te laten inzien.

Is het voldoende om te zeggen dat "de islam de religie van vrede is"?

Terwijl er wordt gezegd dat de islam een religie van liefde is, is het bestaan van een aantal verwijzingen die het bevel geven voor het doden van degenen die hun gebeden niet nakomen of van degenen die niet vasten of zelfs hun baard trimmen zowel een ernstige tegenstrijdigheid als een groot gevaar. Degenen die lange toespraken houden over het belang dat de islam hecht aan vrouwen, vormen een buitengewoon belangrijk probleem wanneer ze niet toegeven dat een aantal zogenaamde hadiths dingen suggereren zoals "vrouwen zijn onvolmaakt", "doe het tegenovergestelde van wat vrouwen zeggen" of "een groot deel van de hel zit vol met vrouwen". Het zal onvoldoende zijn om te zeggen dat "moslims liefdevolle mensen zijn" of dat "de islam de religie van de vrede is" zonder een einde te maken aan de haatdragende en gewelddadige retoriek, die door de eeuwen heen is toegevoegd aan de islam en die rechtstreeks in tegenspraak is met de Koran.

Volgens de Koran worden moslims verondersteld liefdevol, meelevend en vriendelijk te zijn en niemand heeft enig recht om andere mensen iets op te leggen; maar het probleem is dat de meeste moslims vandaag de dag niet de Koran volgen, maar hun tribale, lokale of regionale tradities en bijgeloof. Daarom is het, tenzij al die bijgeloven volledig worden geëlimineerd en tenzij de moslims zich volledig richten op de Koran, simpelweg onmogelijk om die gewelddadige mensen, die in naam van de islam handelen, te stoppen of om islamofobie te voorkomen.

De enige manier om het effect van die extremisten die de islam afschilderen als een bekrompen denkwijze die wetenschap, technologie en kunst aan

Het is niet voldoende om te zeggen dat “moslims liefdevolle mensen zijn” of dat “de islam een religie van vrede is”, zonder een eind te maken aan de haatdragende en gewelddadige retoriek en praktijken.

de moslims verbiedt te stoppen en daarmee onderdrukking en onwetendheid te veroordelen, is door middel van onderwijs.

Het moderne westerse onderwijs is absoluut verplicht; het aantal mensen echter dat opgeleid is in het Westen, maar vervolgens naar het Oosten - en Afrika - gaan om te participeren in terreurdaden is verre van onbelangrijk. Daarom is de vraag die een antwoord vereist:

Hoe is het mogelijk dat degenen die op alle gebieden goed zijn opgeleid kunnen worden overtuigd om zich bij het terrorisme aan te sluiten?

Wanneer we zorgvuldig observeren, begrijpen we dat de kern van het probleem de lering is die het geweld legitimeert en op grote schaal te zien is in zowel het Westen als de islamitische wereld. Iedereen weet over het negatieve aspect van het darwinistische wereldbeeld, welke de basis is van het onderwijs in westerse stijl en we zullen hier in de komende hoofdstukken verder op ingaan. Maar wat vooraf moet worden verklaard is het feit dat de lof

voor geweld die in sommige sjjiitische en soennitische referenties bestaat meestal wordt genegeerd en dat gedurende hun primaire islamitische onderwijs, veel jongeren als eerste over deze bronnen wordt onderwezen. Een generatie die zich totaal niet bewust is van de inhoud en de context van de Koran en wiens geesten worden gevormd door de radicale opvattingen zijn direct gericht op geweld. Om deze reden is de oorzaak van het terrorisme niet een Goddelijke religie, maar een mix van darwinistisch onderwijs en een bekrompen gemoedstoestand. Het verspreiden van de ware islam, die gebaseerd is op de Koran en gereinigd is van kwezelarij, is de definitieve oplossing voor het terrorisme.

De islam is de religie van vrede

De meest algemene betekenis van terreur is geweld, dat tegen niet-militaire doelen om politieke doeleinden wordt uitgeoefend. Met andere woorden: de aanvaldoelen van terreur zijn volledig onschuldige burgers, wiens enige misdaad - in de ogen van de terroristen - het vertegenwoordigen van 'de andere kant' is.

Om deze reden betekent terreur: onschuldige mensen blootstellen aan geweld. Dit is een handelswijze die elke vorm van morele rechtvaardiging mist. Iedere terroristische daad is, net zoals de gruweldaden die door Hitler of Stalin zijn gepleegd, een misdaad tegen de mensheid. Voor een gelovige is dit duidelijk een daad van verzet tegen de bevelen van God. Degenen die proberen om de islam te associëren met terrorisme moeten dit belangrijke feit onthouden.

De Koran is een boek dat voor de mensen een gids is naar de weg van de waarheid. In dit boek beveelt God de mensen een goede, morele levenswijze aan te nemen. Deze moraliteit is gebaseerd op deugden zoals liefde, medelijden, tolerantie en genade. Het woord 'islam' is afgeleid van het Arabische woord 'vrede'. De islam is een religie welke is geopenbaard aan de mensheid met het doel een vreedzaam leven mogelijk te maken, waarin de oneindige barmhartigheid en genade van God in de wereld tot uitdrukking komt. God roept alle mensen op tot deze islamitische ethiek, zodat barmhartigheid, gena-

de, vrede en tolerantie in de hele wereld ervaren kunnen worden. In de Koran spreekt God de gelovigen als volgt toe:

O jullie die geloven, betreedt allen de volledige vrede (islam) en volg niet de voetstappen van de Satan. Hij is voor jullie een duidelijke vijand. (Koran, 2:208)

Zoals het vers duidelijk maakt, kan veiligheid alleen worden gewaarborgd door 'de islam te betreden', d.w.z. indien men uitsluitend de waarden van de Koran naleeft. Een moslim die de waarden van de Koran in zijn leven verwezenlijkt, voelt zich verantwoordelijk om alle mensen, moslim of geen moslim, vriendelijk en rechtvaardig te behandelen, de behoeftige en onschuldige mensen te beschermen en de '**verspreiding van onheil te verhinderen**'. Onheil omvat alle vormen van anarchie en terreur, die veiligheid, welzijn en vrede verstoort. Zoals in een vers wordt gezegd, "**God houdt niet van verderf.**" (Koran, 2:205)

Een samenleving waarin de islamitische morele waarden daadwerkelijk worden nageleefd is een samenleving die gekenmerkt wordt door vrede, vergeving, liefde, mededogen en wederzijdse steun en vreugde.

Een mens zonder enige reden vermoorden is een duidelijk voorbeeld van onheil. God herhaalt in de Koran een gebod dat Hij eerder aan de joden in de Thora had verkondigd:

... wie een ziel doodt - niet als vergelding voor een ziel of wegens verderf zaaien op aarde - is alsof hij alle mensen heeft gedood. En wie iemand laat leven, is alsof hij alle mensen deed leven... (Koran, 5:32)

Zoals het vers duidelijk maakt, begaat iemand die een medemens doodt, behalve wegens het doden van anderen of het scheppen van wanorde op aarde, een gelijke misdaad alsof hij de gehele mensheid heeft gedood.

Hiermee wordt het duidelijk wat voor grote zonden de moorden, de bloedbaden en de aanslagen, in de volksmond beter bekend als zelfmoord-aanslagen, zijn die door terroristen worden gepleegd. God deelt ons met het volgende vers mee hoe deze vorm van terrorisme in het hiernamaals gestraft zal worden:

Terroristen streven ernaar om een wereld vol geweld, conflict, wanorde en angst te creëren.

Het verwijt is slechts tegen hen, die de mensen onrecht aandoen en die ten onrechte op aarde opstand veroorzaken. Dezen zullen een pijnlijke straf ontvangen. (Koran, 42:42)

Het organiseren van daden van terreur op onschuldige mensen druist volledig tegen de islam in en het is onwaarschijnlijk dat een oprecht gelovige moslim dergelijke misdrijven zou kunnen uitvoeren. Moslims zijn ervoor verantwoordelijk om deze mensen te stoppen, gewelddadigheden van de aarde te verwijderen en in de hele wereld vrede en veiligheid te brengen. De islam kan niet met terreur in verband gebracht worden; integendeel, het moet de oplossing van en het pad naar de preventie van terreur zijn. Dit is de basis van de islam; vrede is de geest van de islam. Het bekrompen wereldbeeld, waarin de islam wordt beoefend volgens bijgeloof in plaats van op basis van de Koran, meent echter dat het tegendeel waar is.

Het probleem van de fanatici is dat zij wat ze uit misleidend bijgeloof hebben geleerd als hun geloof beschouwen. Degenen die echter deze fanatici bekritisieren zijn soms net zo radicaal als hen en geloven in de juistheid van datzelfde bijgeloof. Hoe meer men het bewijs levert uit de Koran, hoe meer zij hun eigen bewijzen proberen te produceren uit het bijgeloof van fanatici. Dat is waar ze een grote fout begaan: als ze de ware islam willen weten en een oplossing willen vinden voor het fanatisme, moeten ze gehoor geven aan het ware geloof dat in de Koran beschreven staat.

Totdat het verschil tussen de kwezelarij en de islam duidelijk wordt aangetoond, zullen het radicalisme en de islamofobie de wereld blijven teisteren.

Om deze reden is het zeer belangrijk om de prachtige moraal van de Koran, met andere woorden de islam, aan de hele wereld uit te leggen met een serieuze onderwijscampagne, bedoeld om het duidelijke verschil tussen de kwezelarij en de islam aan te geven. Verschillende feiten moeten duidelijk worden gemaakt, zoals dat God verderf verbiedt en deugd aanmoedigt en dat de vrijheid van denken en de beste vorm van democratie zijn vastgelegd in de Koran.

God heeft het kwade veroordeeld

God heeft de mensen bevolen om geen kwaad uit te oefenen; onderdrukking, moord en bloedvergieten zijn allemaal verboden. Een paar van de vele verzen in de Koran over dit onderwerp zijn als volgt:

Eet en drink van de voorzieningen van God en handel niet kwaadwillig om verderf op de aarde te zaaien. (Koran, 2:60)

En zaai geen verderf op aarde na de verbetering ervan en roept Hem aan, (Zijn bestraffing) vrezend en (Zijn Barmhartigheid) begerend. Voorwaar, Gods genade is dicht bij de weldoeners. (Koran, 7:56)

Degenen die denken succesvol te zijn door kwaad, oproer en onderdrukking te veroorzaken en door onschuldige mensen te doden, begaan een grote fout. God heeft al deze vormen van kwaad met betrekking tot terrorisme en geweld verboden en degenen die deze handelingen verrichten veroordeeld.

Toch komen in het huidige tijdperk terroristische aanslagen, genocide en bloedbaden in de hele wereld voor. Onschuldige mensen worden op brute

In Soerat al-Ma'ida, vers 32 zegt God dat als iemand onterecht heeft gedood, het is alsof hij de hele mensheid heeft vermoord. Zelfs één persoon vermoorden is volledig tegengesteld aan de morele leer van de Koran.

wijze vermoord en landen waar gemeenschappen tegen elkaar worden opgezeten om elkaar om kunstmatige redenen te haten, verdrinken in het bloed. Deze gruweldaden in landen met verschillende geschiedenissen, cultuur en sociale structuren kunnen specifieke oorzaken en bronnen hebben. Het is echter duidelijk dat de fundamentele oorzaak hiervan het afstand nemen van de Koran is. Als gevolg van het gebrek aan religie, ontstaan er gemeenschappen die geen liefde voor God of Godsvrees kennen en niet geloven dat men in het hiernamaals verantwoording moet afleggen. Omdat ze ten onrechte geloven dat ze aan niemand verantwoording verschuldigd zijn, kunnen ze gemakkelijk zonder medelijden, moreel en geweten handelen.

Het bestaan van hypocriete mensen, die tevoorschijn komen in de naam van God en religie, maar zich eigenlijk zodanig organiseren om het kwaad dat

veroordeeld is door God uit te oefenen, is aangegeven in de Koran. Het feit dat sommige mensen dingen doen "in naam van God" of zelfs zweren in Zijn naam, met andere woorden dat ze gebruikmaken van het soort taal dat bedoeld is om zichzelf te laten zien als zeer religieus, betekent niet dat wat ze doen in overeenstemming is met de religie. Integendeel, wat ze doen kan geheel tegen de wil van God en de moraal van de religie ingaan. De waarheid hiervan ligt in hun daden. Als hun daden "verderf veroorzaken en niet dingen verbeteren", zoals het vers onthult, dan kun je er zeker van zijn dat deze mensen niet echt religieus zijn en dat hun doel niet is om de religie te dienen.

Het is onmogelijk voor iemand, die Godsvrees kent en de ethiek van de islam begrijpt, om deel te nemen aan gewelddadigheden en misdrijven. Om deze reden is de islam de ware oplossing voor het terrorisme. Wanneer de verheven moraliteit van de Koran is uitgelegd op een manier gezuiverd van bijgeloof, zal het onmogelijk zijn voor mensen om de ware islam te verenigen met degenen die aan groepen deelnemen of groepen steunen, wiens doel haat, oorlog en chaos is. Daarom heeft God het kwade verboden:

En wanneer hij macht heeft, probeert hij verderf op aarde te spreiden en vernietigt hij de gewassen en het nageslacht. Maar God houdt niet van verderf. (Koran, 2:205)

Het is uitgesloten voor iemand die God vreest om de geringste daad die de mensheid zou kunnen schaden door de vingers te zien. Iemand die niet in God en in het hiernamaals gelooft, kan gemakkelijk alle soorten van kwaad verrichten omdat hij denkt dat hij zich niet zal hoeven te verantwoorden aan iemand.

Wat als eerste gedaan moet worden om de wereld van het huidige terreurbewind te redden is het uitleggen van de fouten van de kwezelarij die het radicalisme aanwakkert, het gebruiken van het onderwijs om niet-religieuze concepten, die in naam van het geloof aangevoerd worden, uit te schakelen en door mensen de ware ethiek van de Koran te onderwijzen en Godsvrees en liefde voor God bij te brengen.

De islam moedigt voor iedereen rechtvaardigheid, vriendelijkheid en alles dat mooi is aan

Een van de redenen achter het terrorisme is het falen om de verschillen als bron van schoonheid te zien. Vandaag de dag worden mensen over de hele wereld alleen vanwege de kleur van hun huid of vanwege hun etniciteit oneerlijk en meedogenloos behandeld. Maar God beveelt in de Koran de mensheid om iedereen, ongeacht taal, geloof, ras of etnische achtergrond gelijk te behandelen.

God vertelt ons in de Koran dat het doel van de creatie van verschillende stammen en volkeren is "dat zij elkaar nader zouden moeten leren kennen". Verschillende naties en volkeren, die allen dienaren zijn van God, zouden elkaar moeten leren kennen, dat wil zeggen, leren over elkaars verschillende culturen, talen, tradities en vaardigheden. Kortom, een van de doelstellingen van de creatie van verschillende rassen en volkeren is niet conflict en oorlog, maar rijkdom. Een dergelijke diversiteit is het mooie van Gods schepping.

Het feit dat iemand langer is dan iemand anders of dat zijn huid geel of wit is maakt hem noch superieur aan anderen noch is het iets om je beschaamd over te voelen. Alle kenmerken van een persoon zijn een gevolg van Gods doelbewuste schepping, maar in de ogen van God hebben deze variaties geen ultiem belang. Een gelovige weet dat iemand alle superioriteit bereikt door het hebben van angst voor God en door de kracht van zijn geloof in God. Dit feit wordt verteld in het volgende vers:

O, mensen! Wij hebben jullie uit man en vrouw geschapen en Wij hebben jullie tot volkeren en stammen gemaakt, opdat jullie elkaar zouden leren kennen. Voorzeker, de nobelste onder jullie zijn degenen die meest Godvruchtigste (taqwa) zijn bij God (en niet door ras of afkomst). ... (Koran, 49:13)

Het begrip van rechtvaardigheid, aanbevolen door God in de Koran, roept gelijkheid, medeleven en een vreedzame behandeling voor iedereen op, zon-

der dat er onderscheid wordt gemaakt. Haat en woede zijn bijvoorbeeld de belangrijkste bronnen van het kwaad en voorkomen dat mensen rechtvaardige beslissingen kunnen nemen, met een gezond verstand kunnen denken en zichzelf rationeel kunnen uitdrukken.

Mensen uit samenlevingen waar haat en woede overheersen zorgen dat iemand op elk moment het slachtoffer van iemand anders kan worden. Na hun gevoel van wederzijds vertrouwen te hebben verloren, verliezen ze ook hun menselijke gevoelens, zoals mededogen, broederschap en samenwerking en beginnen elkaar te haten.

De gevoelens die iemand heeft in zijn hart naar een persoon of een gemeenschap toe moeten echter nooit de beslissingen van een gelovige beïnvloeden. Het maakt niet uit hoe slecht of vijandig de persoon die hij overweegt ook moge zijn, de gelovige moet al deze gevoelens opzij zetten en juist handelen en beslissen. Zijn gevoelens tegenover die persoon moeten geen schaduw werpen over zijn wijsheid en geweten. Zijn geweten inspireert hem altijd te voldoen aan Gods geboden en advies en nooit om zijn goede manieren te verlaten, want dit is een gebod dat God in de Koran geeft. In soera al-Ma'ida wordt het als volgt verkondigd:

O jullie die geloven, wees oprecht voor God en getuig met rechtvaardigheid. En laat de vijandigheid van een volk jullie niet aansporen om onrechtvaardig te handelen. Wees rechtvaardig, dat is dichter bij Godvruchtigheid (taqwa). En vrees God. Voorzeker, God is op de hoogte van al hetgeen jullie doen. (Koran, 5:8)

Zoals in het vers wordt verteld, is het weergeven van een rechtvaardige houding het meest in overeenstemming met het hebben van angst en liefde voor God. Een persoon die gelooft weet dat hij het goedvinden van God alleen zal bereiken als hij rechtvaardig handelt. Elke persoon die zijn of haar goede manieren ziet zal deze persoon vertrouwen, zich comfortabel voelen in zijn aanwezigheid en hem verantwoordelijkheid geven bij elke taak.

Het is duidelijk dat degenen die vrez en gehoor geven aan God, de spirituele waarden hoog in aanzien houden en gevuld zijn met enthousiasme om mensen te dienen. In het algemeen zijn zulke mensen er om de mensheid te dienen en de mensheid grote voordelen te brengen. Om deze reden is het zeer belangrijk voor mensen om te leren over de ware religie en te leven volgens de moraal zoals uiteengezet in de Koran - de laatste openbaring van God.

De islamitische ethiek beveelt moslims om de rechten van wezen, mensen in armoede en de behoeftigen te beschermen, om elkaar te steunen en om elkaar goed gezind te zijn.

God heeft vergeving en compassie bevolen

In de verzen van de Koran heeft God vergeving altijd beschreven als een superieure kwaliteit en in een vers heeft Hij het goede nieuws gegeven dat dergelijk gedrag wordt beloond: **"De vergelding van het kwade is het daaraan gelijke; maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij God. Voorzeker, Hij houdt niet van de onrechtvaardigen."** (Koran, 42:40)

God heeft in de Koran geopenbaard dat het een deugdzaam gedrag is om iemand te vergeven zelfs als men onrecht is aangedaan en om te reageren op iets slechts met iets beters. Verzen die over dit onderwerp gaan:

... jij zult steeds weer verraad van hen bespeuren, op enkelen van hen na. Vergeef hun en zie het over het hoofd. God bemint hen die goed doen. (Koran, 5:13)

Een goede daad en een slechte daad zijn niet gelijk; weer het slechte af met iets wat beter is; en als er vijandschap is tussen jou en iemand anders, dan zal je zien dat hij als een boezemvriend wordt. (Koran, 41:34)

De islam verdedigt de vrijheid van denken

De islam is een religie die de vrijheid van ideeën, gedachten en levens waarborgt. Het voorkomt spanningen, geschillen, laster en zelfs negatieve gedachten tussen mensen. In dezelfde mate zoals de islam terreur en elke soortgelijke gewelddadigheid afwijst, verbiedt het zelfs ook de geringste toepassing van ideologische dwang.

Er is geen dwang in de religie. Het rechte pad heeft zich duidelijk van het slechte onderscheiden. (Koran, 2:256)

"Herinner hen daarom! jij bent slechts een vermaner. Jij kunt ze niet dwingen (te geloven)." (Koran, 88:21-22)

*De islamitische moraal
voorziet in een leven vol
vrede, welzijn, liefde en
vreugde voor alle mensen...*

**The Holy
Qur'an**

Om iemand te dwingen een geloof aan te hangen of haar geloofsvormen aan te nemen, druist volledig in tegen de geest en de essentie van de islamitische moraal. Volgens de islam is het ware geloof alleen mogelijk met vrije wil en gewetensvrijheid. Natuurlijk kunnen moslims elkaar adviseren en aanmoedigen om de morele beginselen van de Koran te verwezenlijken. Van elke moslim wordt verwacht dat hij de moraal van de Koran op de mooiste mogelijke manier uitlegt. Zij zullen de schoonheden van de religie toelichten in het licht van het vers: "**Nodig uit tot de weg van jouw Heer met wijsheid en goed onderricht...**" (Koran, 16:125). Maar gelijktijdig moeten ze zich ook van dit vers bewust zijn: "**Hun leiding rust niet op jouw, maar God leidt wie Hij wil.**" (Koran, 2:272).

Ze zullen nooit naar dwangmiddelen grijpen of anderen dwingen het geloof te omarmen, noch enige vorm van fysieke of psychologische druk uitoefenen. Ze zullen ook geen wereldlijke privileges gebruiken om iemand tot het geloof te bekeren. Wanneer ze een negatieve reactie krijgen om wat ze zeggen, zullen de moslims in de zin van het volgende vers antwoorden: "**Jullie hebben jullie religie en ik heb mijn religie.**" (Koran, 109:6). Moslims moeten respect hebben en tolerant zijn voor alle geloven, ongeacht wat ze ook zijn en moeten zich vergevingsgezind, rechtvaardig en humanitair gedragen tegenover iedereen, ook als ze in geen enkele religie geloven. Deze verantwoordelijkheid die de gelovigen hebben is om te leven met de schoonheid van de religie van God door middel van vrede en tolerantie. De beslissing om deze kwaliteiten wel of niet toe te passen en wel of niet te geloven ligt bij ieder individu zelf. Om deze persoon te dwingen of iets aan hem op te leggen is in strijd met de ethiek van de Koran. God herinnert de gelovigen hieraan in de Koran:

En als jouw Heer het had gewild, dan zouden allen die op aarde zijn zeker hebben geloofd. Of denk jij de mensen te kunnen dwingen opdat zij gelovigen worden? (Koran, 10:99)

Een model van de samenleving waarin mensen gedwongen zijn om religieuze plichten na te komen, druist volledig tegen de islam in. **Geloof en het belijden ervan zijn alleen van waarde indien zij uit vrije wil van het individu gericht zijn aan God.** Wanneer een systeem dwingt tot geloven en het verrichten van de religieuze plichten, zijn de mensen alleen uit vrees voor dit systeem 'gelovig'. Dit zal de hypocrisie stimuleren en geen moslim zou dat goedkeuren. Vanuit het oogpunt van de islamitische moraal, wat echt telt is dat religie moet worden geleefd met de liefde van God, voor Gods welbehagen, genade en paradijs, in een omgeving waar het geweten van mensen volledig vrij is.

De geschiedenis van de islam zit vol met voorbeelden van tolerante islamitische heersers, die alle religies respecteerden en persoonlijk opkwamen voor de invoering van religieuze vrijheid. Thomas Arnold, een Britse missionair in dienst van de Indische regering, beschreef de liberale houding van de islam met de volgende woorden:

We horen niks over een georganiseerde poging om de islam dwangmatig te laten accepteren aan de niet-islamitische bevolking, noch van een systematische vervolging om het christelijke geloof uit te bannen. Als de kaliefen hadden gekozen om van een van deze twee opties gebruik te maken, dan hadden ze het christendom makkelijk kunnen wegvagen zoals Ferdinand en Isabella de islam uit Spanje hadden weggevaagd. Of zoals Lodewijk XIV het protestantisme in Frankrijk strafbaar maakte of zoals de joden voor 350 jaar lang uit Engeland werden geweerd. De Oosterse kerken in Azië werden volledig, met de rest van het christendom, als een ketterse maatschappij van de gemeenschap afgezonderd en niemand kwam voor hen op. De feitelijke overleving van deze kerken tot aan de huidige tijd is een sterk bewijs van de algemeen tolerante houding van de islamitische regeringen tegenover hen.¹

In 1492 werden de joden, die weigerden om zich te bekeren, verbannen uit Spanje door koning Ferdinand en koningin Isabella (boven). De joden werden geaccepteerd door het Ottomaanse Rijk, een oase van islamitische rechtvaardigheid en mededogen.

Het doden van een persoon is een van de grootste zonden in de Koran

Het doden van een persoon zonder rechtmatige reden is een grote zonde, die in de Koran als volgt is beschreven:

... wie een ziel doodt - niet als vergelding voor een ziel of wegens verderf zaaien op aarde - is alsof hij alle mensen heeft gedood. En wie iemand laat leven, is alsof hij alle mensen deed leven... (Koran, 5:32)

En zij aanbidden geen andere Godheid naast God en doden niemand waarvan (het doden) door God verboden is, behalve volgens het recht, en plegen geen ontucht. Wie dat wel doet zal een zware bestraffing ontmoeten. (Koran, 25:68))

Zoals de verzen voorleggen wordt een persoon die onschuldige mensen zonder reden doodt, bedreigd met een grote bestraffing. God informeert ons dat het doden van zelfs een enkele persoon net zo erg is als het vermoorden van de gehele mensheid op aarde. Een persoon die de grenzen van God

opvolgt kan geen enkel mens kwaad doen, laat staan duizenden onschuldige mensen afslachten.

Dit alles toont aan dat de moraal van de islam de mensheid beveelt om de deugden van vrede, harmonie en gerechtigheid te brengen. De horror die bekend staat als het terrorisme en die op dit moment de wereld zo zorgwekkend in haar greep houdt, is het werk van onwetende en fanatieke mensen, die volledig van de moraal van de Koran vervreemd zijn en die absoluut niets te maken hebben met religie. De oplossing voor deze mensen en groepen, die hun wreedheid onder het masker van religie proberen uit te voeren, is de leer van de ware moraal van de Koran. Met andere woorden, ze de fouten laten inzien van hun fanatisme, waardoor ze dit volledig kunnen laten varen; de uitleg van de islam gebaseerd op de Koran zal de terroristen en de ideologie van het terrorisme volledig vernietigen en is daarom de enige oplossing om de wereld te redden van de nachtmerrie van het terrorisme.

Echte democratie is alleen mogelijk als mensen leven volgens de islamitische morele waarden

God wenst gemak, comfort, geluk en vreugde voor mensen. God doet mensen geen kwaad. De religie, welke het gebod van God is, toont de mensen ook de weg naar het rustigste, zaligste, veiligste en de hoogste kwaliteit van een comfortabel en heerlijk leven. Er is geen dwang waar het de religie betreft. Een persoon gelooft in God en leeft volgens de religie door het zien van Gods bestaan en eenheid met behulp van zijn geweten. Religie is een aanvaarding door het hart.

God beschrijft in de Koran vrijheid, liefde, mededogen, vergeving, rechtvaardigheid en een omgeving waar iedereen vrij kan leven, vrij zijn gedachten kan uitspreken en in vrede kan leven. Dit is een samenvatting, een beschrijving van de democratie; daarom ligt de ware bron van de democratie in de Koran. Iedereen die op zoek is naar sociale rechtvaardigheid en gelijkheid zal de beste manifestatie hiervan in de Koran vinden:

I- SOCIALE RECHTVAARDIGHEID: de almachtige God beveelt sociale rechtvaardigheid en delen met anderen

Sociale rechtvaardigheid is een van de fundamentele beginselen van de democratie. Mensen leerden sociale rechtvaardigheid van de Profeet Noah (vz mh) en de Profeet Abraham (vz mh). Volgens religieuze bronnen kookte de Profeet Noah, toen de Ark op het droge kwam na de zondvloed, kleine hoeveelheden van de resterende kikkererwten, linzen, rozijnen, vijgen, tarwe en dergelijke om een soort zoete soep te maken. Iedereen op de Ark at het samen op. Dat is een van de beste voorbeelden van sociale rechtvaardigheid want door dit voorbeeld leert de Profeet Noah iedereen gelijkheid, solidariteit en vrijgevigheid en het belang van de distributie van voedsel voor iedereen.

Zoals geopenbaard in de Koran, in vers 69 van soera Hud "Onze boodschappers brachten het goede nieuws aan Abraham. Zij zeiden: **"Vrede" en ook hij zei "Vrede" en niet lang daarna bracht hij een**

geroosterd kalf". De Profeet Abraham slachtte onmiddellijk een kalf toen de gasten kwamen en bereidde eten voor hen. De almachtige God merkt op dat door het aanbieden van voedsel aan mensen die hij nog nooit had ontmoet, de Profeet Abraham zich van zijn beste kant liet zien en benadrukt verstandig het belang van het voeden van de armen en van sociale rechtvaardigheid.

2- GELIJKHEID: de almachtige God zegt in de Koran dat er geen ras superieur is aan een ander

Zoals de almachtige God in een vers van de Koran openbaart, ligt de superioriteit alleen in Godvruchtigheid. In dit vers vertelt God ons:

O, mensen! Wij hebben jullie uit man en vrouw geschapen en Wij hebben jullie tot volkeren en stammen gemaakt, opdat jullie elkaar zouden leren kennen. Voorzeker, de nobelste onder jullie zijn degenen die meest Godvruchtigste (taqwa) zijn bij God (en niet door ras of afkomst). God is Alwetend, Alkennend (Koran, 49:13)

Onze Profeet (vzmm) legt deze waarheid van het bevel van God als volgt uit:

"Jullie zijn de zonen van Adam en Adam kwam van stof. Laat de mensen niet meer opscheppen over hun voorouders." (Sunan Abu Dawud, Boek 41, Nummer 5097)

Tijdens de laatste preek van de Profeet (vzmm) sprak hij de moslims toe in deze termen:

"Er is geen superioriteit voor een Arabier boven een niet-Arabier en een niet-Arabier boven een Arabier; Noch voor de blanken boven de zwarten, noch voor de zwarten boven de blanken, behalve in Godvruchtigheid. Voorwaar, de nobelste onder jullie zijn degenen die het meest Godvruchtig zijn." (*Laatste Preek van de Profeet Mohammed; <http://www.stanford.edu/~jamila/Sermon.html>*)

3- RECHTVAARDIGHEID: de almachtige God beveelt rechtvaardigheid

God geeft dit gebod aan de gelovigen in de Koran: **"Jullie die geloven! Wees standvastig in de gerechtigheid als getuigen voor God, al is het tegen jullie zelf, ouders of verwanten. Of het nu een rijke of arme is, God kent hun belangen beter. Volg niet je eigen verlangens om niet rechtvaardig te zijn. En indien jullie verdraaien of jullie afwenden, God is welingelicht over wat jullie doen"** (Koran, 4:135)

Door de opdrachten die onze Profeet (vznh) geeft aan de moslims en zijn rechtvaardige en barmhartige houding tegenover mensen van verschillende religies, rassen en stammen, met verschillende talen, evenals de manier waarop hij iedereen gelijk behandelt, zonder een onderscheid te maken tussen rijk en arm zoals God dat geopenbaard heeft in de Koran, vormt een uitstekend voorbeeld van de opvatting van democratie.

Democratie zal komen wanneer mensen gaan leven volgens de morele waarden die door God zijn bevolen

Zoals we hebben gezien, is er in de essentie van de islam intellectuele vrijheid en vrijheid van geloof en meningsuiting. Sommige mensen gaan ervan uit dat de democratie is ontstaan bij de oude Grieken. Het is echter God die democratie aan mensen leert. Vanaf de tijd van de Profeet Adam (vznh), zijn alle profeten echte vertegenwoordigers van intellectuele vrijheid en respect. De essentie van alle primaire begrippen - vrijheid van rechtvaardigheid, iemand niet onder druk zetten, iedereen als eersterangs burger behandelen, respect hebben voor en vertrouwen hebben in mensen, iemand niet veroordelen vanwege zijn standpunt - die geassocieerd worden met democratie

zijn aanwezig in de moraal van de religie. Door de geschiedenis heen hebben mensen deze door God geopenbaarde concepten uit de rechtvaardige religies geleerd en waren getuige van de mooiste voorbeelden tijdens de momenten waarop mensen leefden volgens de rechtvaardige religies.

Als we kijken naar de tijden waarin mensen vanwege hun mening en hun verschillende ideologieën werden onderdrukt, werden aanhangers van verschillende godsdiensten vernederd, terwijl kunst, wetenschap en architectuur verdwenen; momenten waarop mensen hun vreugde in het leven verloren en bijna veranderden in robots of wanneer er boekverbrandingen, moorden, slachtpartijen en genocides op grote schaal gepleegd werden, zien we de invloed van de goddeloze, atheïstische ideologieën of degenen die de religieuze moraal verkeerd interpreteren, met een radicale mentaliteit, door het te distantiëren van zijn essentie.

Zodra de rechtvaardige religie van God, zoals God heeft bevolen, wordt nageleefd, zal ware rechtvaardigheid, democratie, respect en liefde, waar mensen zo naar verlangen, kunnen worden ervaren. Zeer binnenkort zal door Gods lof democratie, broederschap, liefde, vriendschap en vrede de wereld domineren en zullen de mensen de vreugde, het geluk en het rijkdom van het geloof ervaren. Zoals men duidelijk kan zien in de uitleg van de verzen, de hadiths van onze Profeet (vzmh) en de woorden van de grote islamitische geleerden, leven we in de Eindtijd.

De moeilijke en lastige dagen van de Eindtijd zal in deze eeuw ten einde komen en de wereld zal een nieuw, helder tijdperk ingaan. Het communiceren van de broederschap en de eenheid van God op de mooiste en meest verstandige manier en het introduceren van de mensen tot de islam, zoals beschreven in de Koran en geleefd in het gouden tijdperk, legt een belangrijke basis voor de heldere dagen die we zullen bereiken in de nabije toekomst.

Zoeken zij dan het oordeel van de tijd van onwetendheid? Wie is er beter dan God in het oordelen over mensen die overtuigd geloven? (Koran, 5:50)

*...God is het meest barmhartig,
genadevol voor de mensen.
(Koran, 2:143)*

SHARIA, JIHAD EN OORLOG VOLGENS DE KORAN

Er zijn twee basisconcepten die verkeerd geïnterpreteerd worden door degenen die beweren dat terreurdaden in naam van de islam gepleegd worden en de islam als een gewelddadige religie afbeelden: sharia en jihad.

God verklaart uitdrukkelijk in de Koran, 12:111, dat de Koran "**Een verduidelijking van alles**" is. De radicalen die verzonnen hadiths als leidraad nemen, hebben de Koran echter nooit als toereikend gezien. Om die reden hebben zij, in de loop van de geschiedenis, beweerd dat sommige geboden in de Koran "niet toereikend" zijn (voorzeker is de Koran verheven boven deze bewering) en geïnterpreteerd moeten worden. Sindsdien hebben zij de gedachte ontwikkeld dat we de Koran alleen maar kunnen begrijpen door middel van hadiths.

De hadiths zijn tot op de dag van vandaag gekomen als de woorden van de Profeet (vz mh). Hoewel sommige volledig betrouwbare en nauwkeurige uitspraken en gedragingen zijn, zijn andere geleidelijk vervormd en van betekenis veranderd. Er zijn twee manieren om er achter te komen of een hadith echt de woorden of de gedragingen van de Profeet (vz mh) zijn en dat is het geval indien het in overeenstemming is met de Koran of indien het reeds heeft

plaatsgevonden. Het is zonder twijfel een laster tegen de Profeet (vz mh) om te beweren dat uitspraken of gedragingen, die in strijd zijn met de Koran, eigenlijk aan de Profeet (vz mh) toebehoren. Dit omdat onze Profeet (vz mh) zich alleen aan de Koran hield.

De gedachte dat we de Koran alleen maar kunnen begrijpen door middel van hadiths heeft een enorme schade aangericht in de islamitische wereld. Van-

wege deze redenering begonnen sommige moslims hadiths te fabriceren in naam van het geloof. Zij hebben zelfs de Koran uiteindelijk verlaten en namen die hadiths als bron voor hun religie. Wanneer deze gefabriceerde hadiths de Koran tegenspraken, hadden ze zelfs de brutaliteit om te

"Interieur van een moskee, het middagebed" door John Frederick Lewis, 1847. Olieverf op houten paneel, privé-collectie.

zeggen "deze hadith vervangt het gebod in de Koran". Honderden verzonden hadiths gaven aanleiding tot verschillende geloven, met als resultaat vier scholen die het over veel zaken binnen de islam niet met elkaar eens zijn. Alle vier de geleerden noemden zichzelf moslim, maar allen verdedigden ze heel iets anders. Ze dachten zelfs dat de ander het geloof geheel verlaten had.

De Profeet (vzmh) beklagt zich als volgt in de Koran bij de almachtige God over de staat waarin de islamitische wereld zich bevindt:

De Boodschapper zei, "Mijn Heer, mijn volk hield deze Koran voor iets dat gemeden moet worden" (Koran, 25:30)

Inderdaad, het probleem van een groot deel van de islamitische wereld van vandaag de dag is dat ze de Koran als boek links laten liggen.

Eenmaal de Koran verlaten, werd het tijd voor "Idjma" (Idjma: voor-
aanstaande religieuze figuren van alle tijden, die op basis van een deductieve analogie geboden met betrekking tot de sharia-wetgeving produceren). Omdat ze de Koran niet als hun gids namen, werden ze verstikt door duizenden verzonden hadiths en besloten uiteindelijk dat "noch de Koran noch de hadiths een goede uitleg konden geven van de geboden". Deze 'religieuze leiders' begonnen met het produceren van wetten in naam van de islam.

Scholen kwamen in botsing met elkaar en de wetgeving van moslim-gemeenschappen raakten in conflict met die van andere scholen. Iedere interpretatie van een 'religieuze leider' werd gezien als een wet, elke gemeenschap nam een andere toepassing als uitgangspunt en de gehele islamitische gemeenschap begon zich op te splitsen in sekten, klassen en uiteindelijk in kleinere groepen. De Koran werd echter achtergelaten en ongeopend als decoratief object opgehangen aan de muur. Als gevolg hiervan heeft een groot deel van de islamitische wereld 'de Koran verlaten en genegeerd.'

Wanneer we kijken naar een aantal tegenstanders van de islam, zien we dat hun probleem ironisch genoeg hetzelfde is als die van de aanhan-

De Ka'aba, waaraan bijna twee miljoen moslims elk jaar uit de vier hoeken van de wereld een bezoek brengen, is een symbool van vrede en mededogen, wat een integraal onderdeel is van de islamitische leer.

gers van bijgeloof: ze leren de islam niet uit de Koran. Net als de aanhangers van bijgeloof richten zij zich op verzonnen hadiths, tradities en interpretaties van islamitische geleerden die vaak in strijd zijn met de Koran. In hun ogen is de 'islam' de levensstijl en de gedragingen van de aanhangers van bijgeloof. In hun ogen is 'islam' de verbeeldingskracht van historici, niet het geloof zoals dat geopenbaard is in de Koran. De wetten die zij 'sharia' noemen halen ze uit deze valse religie en niet uit de Koran. Zij zijn zich niet bewust van de waarden, concepten en toepassingen die meegedeeld worden in de Koran, maar kennen wel alle regels van de valse religie van kwezels. In het bekritisseren van de regels van deze valse religie, veronderstellen ze dat ze kritiek leveren op de islam. Ze zijn zo gehecht aan de religie van kwezels dat ze het niet geloven wanneer hun wordt gezegd "dit is niet de islam", wat een zeer ernstige vergissing is.

Deze mensen moeten, indien ze niet tegen de islam zijn met de gedachte dat het een ideologische religie is en indien ze oprecht een oplossing zoeken voor de duistere denkwijze van kwezels, dit geloven: hun religie is niet islam. De Koran alleen is voldoende voor een moslim. Hadiths zijn accuraat en betrouwbaar zolang zij in overeenstemming zijn met de Koran. Als een moslim de islam niet in de Koran kan vinden, dan betekent dat dat hij op zoek is naar een andere religie en de wetgeving van dat geloof niet de islam is.

De ware sharia in de Koran

Het woord sharia betekent 'pad'. Een moslim kan eenvoudig bepalen welk 'pad' hij moet volgen door in de Koran te kijken. Weinig handelingen zijn onwettig in de Koran en deze worden duidelijk gemaakt met expliciete verboden. Ze staan niet open voor discussie of interpretatie. Bijvoorbeeld moord, ontucht, het krijgen van rente, het eten van varkensvlees of het drinken van bloed zijn allen verboden handelingen die in nauwgezette termen geopenbaard zijn in de verzen van de Koran. Dit is een belangrijk kenmerk van de Koran. Mensen die streven om verboden te verzinnen door verzen naar hun eigen verlangens te interpreteren, produceren altijd hun eigen inhoud van de verzen. Maar God verbiedt wat verboden is met definitieve uitspraken, zoals in dit vers:

Hij heeft voor jullie kadaver, bloed, varkensvlees en dat waarover (bij het slachten) iets anders dan God is aangeropen verboden. (Koran, 2:173)

God openbaart in de Koran dat er mensen zullen zijn die geboden en verboden zullen verzinnen in naam van de islam:

En zeg niet, door de leugen die jullie tongen beschrijven: "Dit is wettig en dat is onwettig" om over God een leugen te verzinnen. Zij die over God een leugen verzinnen zullen niet welslagen. (Koran, 16:116)

In de periode na onze Profeet (vz mh) zijn er vele gemeenschappen ontstaan die leugens verzonnen over God. Omdat deze gemeenschappen de Koran niet als hun leidraad namen, konden ze alles naar hun eigen wens wettig of onwettig noemen.

Er zijn sommige gemeenschappen wiens kenmerken God in het bijzonder benadrukt: "Zij maken de wettig gemaakte goede dingen onwettig". Onze Heer zegt in de Koran:

Julie die geloven! Zeg niet dat de goede dingen die God jullie heeft toegestaan verboden zijn en overschrijdt niet de grenzen. God houdt niet van degenen die de grenzen overschrijden. (Koran, 5:87)

Het wrede systeem dat in de wereld onder de naam van 'sharia' toegepast wordt, maar volstrekt onverenigbaar is met de islam is het gevolg van het verlaten van de Koran. De ware sharia oftewel het ware pad volgens de Koran, zoals deze in de verzen van de Koran beschreven is kan als volgt gedefinieerd worden:

De sharia van de Koran betekent liefde, respect, genegenheid en bescherming tegenover mensen van alle geloven en meningen. De sharia van de Koran beveelt democratie en vrijheid van ideeën hebben er de overhand. Onder de sharia van de Koran zijn mensen deskundig, opgeleid, ruimdenkend, respectvol tegenover andere ideeën, gelukkig, extrovert, modern, kwalitatief, optimistisch en waarderen kunst, wetenschap, liefde en vriendschap. Er is geen haat, intolerantie, conflict, gevecht, despotisme, oplegging, bedreiging, onvrede, woede of oorlog in de sharia van de Koran.

Is er vandaag de dag een islamitisch land op de wereld dat voldoet aan deze definities van de sharia in de Koran? Natuurlijk niet; deze sharia is sinds de tijd van onze Profeet (vz mh) niet toegepast. De landen die zeggen dat ze geregeerd worden onder de sharia wetgeving, passen de sharia toe van een fanatieke religie die verschillende gewelddadige groepen namens de islam opleggen. Ze nemen verschillende valse hadiths als leidraad aan, maar verlaten de Koran.

Het niet toepassen van het ware sharia systeem van de Koran en dat wreedheid voorgesteld wordt als de sharia van de Koran is natuurlijk een ernstige zaak. Het beschuldigen van de islam is echter niet het antwoord. Dege-
nen die de islam beschuldigen brengen meer kwaad dan goed door de enige
oplossing voor radicalisme, geweld en wreedheid te elimineren. Ze verge-
makkelijken eigenlijk het pad van de radicalen door ernaar te streven de islam
te verzwakken. Het zijn niet hun beschuldigingen of de wapens die zij pro-
duceren dat het radicalisme en het namens de islam gepropageerde valse
geloof zal doen verdwijnen. De enige manier is het concept van de ware
islam. Het probleem hier is het valse geloof. Valse overtuigingen kunnen
alleen verdrongen worden door ze te vervangen met ware overtuigingen.

**De sharia van de Koran beveelt een moslim modern, goed verzorgd, nobel, wijs, cultureel, democratisch en ruimdenkend, met respect voor alle ideeën en liefdevol te zijn. De sharia van de Koran is gebaseerd op broederschap, vrede en liefde. Oorlog, wreedheid, haat, woede en conflicten zijn allemaal verboden voor moslims in de Koran. Dege-
nen die de ware sharia willen weten, moeten alleen in de Koran kijken.**

De ware jihad in de Koran

Er is geen moord in de jihad van de Koran. Het laten regenen van bommen bestaat niet in de jihad van de Koran. Er zijn geen zelfmoord-aanslagen of laffe aanvallen op onschuldige burgers. Volgens de jihad in de Koran is er geen plaats voor haat, gevloek en vijandigheid. De zonen van de profeten Abraham (vznh), Jacob (vznh) en Mozes (vznh) worden niet vervloekt in de jihad van de Koran. Er is geen bedreiging en intimidatie in de Koran. De religie van de islam is niet een religie van verderf, dood, haat en woede zoals gepraktiseerd door kwezels en radicalen.

In de islam, het christendom of het jodendom is er geen slachting, dood, haat en woede. Als iemand zegt "Ik heb uit de Koran geleerd dat ik moet moorden, bombarderen en veroordelen" is hij ofwel aan het liegen ofwel verkeerd opgeleid. Een radicaal die zegt dat hij een moslim is, volgt een geloof dat uitgevonden

**'Het voeren van jihad' in de islam betekent de andere kant onderwijzen, het leren van morele deugd en ernaar streven om mensen te laten afkeren van het kwade. Dege-
nen die moorden in naam van de jihad, han-
delen niet in het licht van de Koran.**

is met het doel om te doden, te bombarderen en om te vervloeken. De bron van deze verzonnen religie is niet de Koran.

Het heilige Boek die zij kussen en waar ze hun voorhoofd mee aanraken en weer aan de muur hangen is misschien nooit daadwerkelijk door hun gelezen. Dit is het soort geloof waarin alles donker is. Het biedt haat in plaats van liefde, woede in plaats van mededogen, vijandigheid in plaats van broederschap, ellende in plaats van pracht en onwetendheid in plaats van kunst, esthetiek, wetenschap en cultuur. Het is heel eenvoudig om een pistool te geven aan iemand die in zo'n religie gelooft en om hem te vertellen: "Deze gemeenschap is jouw vijand". Het is heel makkelijk om hem aan te zetten tot geweld en om woedegemeenschappen te creëren. **Deze verschrikkelijke plaag, die niet alleen in de islam voorkomt maar in alle ware religies en zelf in het marxisme, het satanisme en het materialisme, kortom in alle religies, ideologieën en manieren van denken bestaat het gesel van radicalisme en kwezelarij.**

Waarom bestaat er radicalisme en kwezelarij? Het antwoord is duidelijk: omdat een groot deel van de mensen hiermee opgeleid worden. Ze kennen geen andere religie. Dat is alles wat de radicalen, die in naam van de islam tevoorschijn komen, kennen als islam. Ze zijn als onwetenden opgevoed en zijn getto's gaan vormen. Ze hebben zich afgekeerd van de gemeenschap, de kunst en de wetenschap. Ze hebben het concept van de jihad altijd verkeerd begrepen en verkeerd toegepast omdat het hen zo is onderwezen. Het toepassen van hetgeen wat zij geleerd hebben geeft hen het gevoel dat zij zich op het juiste pad bevinden. Dat zij schade richten aan zichzelf, het geloof, hun eigen familie, hun eigen bevolking en natuurlijk aan anderen is iets waar zij nooit over hebben nagedacht. De in de Koran beschreven jihad is echter totaal anders dan de jihad die de radicalen onderwijzen.

Wat betekent het woord 'jihad'?

Het woord jihad komt van het Arabische woord 'jahd'. De betekenissen zijn:

1. Werken, streven, vastberadenheid, doorzettingsvermogen of zelfverloochening, en
2. Controle houden over je lagere zelf.

Op basis van deze definities betekent jihad voeren in de islam, de anderen informeren, de mensen de juiste morele waarden onderwijzen en hen afkeren van het kwade. Om dit te doen moet een moslim zijn lagere zelf trainen om zijn morele deugden te ontwikkelen en zichzelf trainen om een persoon te worden die ver verwijderd is van woede en haat. Met andere woorden, een moslim die zich bezighoudt met jihad moet zich aan de ene kant trainen en moet er aan de andere kant naar streven om mensen de waarheid en het goede te onderwijzen. Hij moet met zijn eigen morele waarden een rolmodel zijn om liefde, vrede en genegenheid te kunnen verspreiden en om mensen van het kwade af te houden.

Het woord 'jahd' is nergens in de Koran in een andere context gebruikt. Degenen die in de naam van 'jihad' slachtingen plegen en zeggen "onze referentie is de Koran" zijn of aan het liegen of verkeerd geïnformeerd.

In de ogen van de Koran begaan degenen die nu namens de jihad mensen afslachten, zichzelf en tegelijkertijd vele onschuldige mensen het leven ontnemen als zelfmoordterrorist of aanzetten tot oorlog, een grote zonde. De verzen van de Koran, die deze mensen verkeerd interpreteren en aanhalen als vermeende rechtvaardiging voor agressie en oorlog, zullen in de volgende pagina's gedetailleerd worden uitgelegd. Er is een belangrijk punt waaraan gedacht moet worden: de grote meerderheid van de radicalen verspreiden geweld uit onwetendheid. Ze kennen het ware geloof niet. De meeste van hen

hebben waarschijnlijk nog nooit de Koran gelezen. Dat is waarom het geen zin heeft om iemand die moorden pleegt onder de misvatting dat hij jihad voert te veroordelen, te vervloeken, te bedreigen, op te sluiten of te verbannen. Zijn probleem is dat hij niet is opgeleid met de Koran en de wet van God niet heeft

begrepen. Omdat dit het probleem is, moeten we het feit accepteren dat zolang er onjuist onderwijs bestaat er ook radicalen zullen bestaan die onwetend zijn in wat zij doen. Als men dit probleem aanvaardt, dan zal men ook begrijpen dat de enige behoefte van degenen die geweld en terreur in de naam van jihad verspreiden juist onderwijs is.

Jezelf doden (het plegen van zelfmoord) is geen 'jihad', het is verboden in de Koran

Een groot deel van de terreurdaden die in de afgelopen 20-30 jaar in de wereld werden gepleegd, vooral door terroristische groeperingen in het Midden-Oosten, waren voornamelijk zelfmoordaanslagen. Zelfmoord plegen is volgens de Koran een zonde, maar wat stelt een persoon in staat om een autobom te laten ontploffen terwijl hij er zelf in zit of om een bom die hij aan zijn eigen lichaam heeft vastmaakt te doen ontploffen te midden van een groep burgers?

Sommige mensen, die verkeerd geïnformeerd zijn over de islam, geloven ten onrechte dat het zelfmoordaanslagen toestaat, terwijl het in feite een religie van vrede en liefde is. Jezelf doden of zelfmoord is een zonde in de ogen van de Koran.

De meeste Arabische landen staan onder grote invloed van het communisme dat na de Tweede Wereldoorlog is opgebloeid. De in Egypte, Syrië en Irak aan de macht gekomen Baath-partij, de Shanghai-samenwerkingsorganisatie die opgericht werd onder toezicht van China en die de Arabische landen en Iran stilzwijgend onder haar hoede nam en de onder leiding van Yasser Arafat versterkte Palestijnse Al-Fatah, hielden hun communistische/socialistische neigingen nooit verborgen. Het is geen geheim dat er veel bloed werd vergoten in de Arabische landen door het Arabische socialisme vermengd met extreem nationalisme. Degenen die zich niet bewust zijn van dit stukje geschiedenis, zouden naar de situatie nu in die landen moeten kijken of hoe de erfenis van Hafez al-Assad in Syrië beschermd is gebleven.

In de socialistische of communistische ideologie is dergelijke wreedheid onvermijdelijk. Volgens deze opvatting wordt, naast het doden van anderen, ook zelfdoding beschouwd als een bijdrage aan de vooruitgang van de wereld en voor het niet al te duidelijk gedefinieerde 'ideaal'. Aldus rechtvaardigt dit barbaarse systeem het opofferen van het eigen zogezegde waardeloze leven voor het ontnemen van andere levens die ook als waardeloos worden beschouwd. Dit is een buitengewoon valse logica, maar vormt een apart onderwerp van kritiek.

Sommige mensen, die verkeerd geïnformeerd worden over de islam, geloven ten onrechte dat de islam zelfmoordaanslagen toestaat, terwijl het in feite een religie van vrede en liefde is. De belangrijkste reden voor deze misvatting zijn de inspanningen van terroristische organisaties die deze door de islam verboden afschuwelijke daad legitimeren door zelf verzonnen bronnen en interpretaties. Als een zelfmoordterrorist beweert te handelen in naam van de islam is dit een grote immoraliteit en een laster tegen de islam. Dit wijst op fundamentele en verschrikkelijke fouten.

Een moslim kan geen mensen doden. Dit is een zonde. God openbaart in de Koran dat: "**... wie een ziel doodt - niet als vergelding voor een ziel of wegens verderf zaaien op aarde - is alsof hij alle mensen heeft gedood.**" (Koran, 5:32).

De uitdrukking in dit vers is duidelijk. Net zoals het doden van anderen moord en een zonde is, is zelfdoding eveneens moord en een zonde. Jezelf opblazen in een restaurant is geen jihad maar een zonde. Degenen die dit verheerlijken met de gedachte dat diegene daarmee een martelaar is geworden, moedigen geen jihad aan maar moord. Het doden van weerloze burgers samen met zichzelf is geen jihad, maar moord. Zoals we later in detail zullen uitleggen, verbiedt de islam het voeren van oorlog tegen gemeenschappen die niet offensief zijn.

Het voeren van jihad is het leveren van inspanningen met kennis en wetenschap door liefde- en respectvolle communicatie en heeft als doel om iemand naar het goede toe te leiden en niet om die persoon te doden.

Martelaarschap betekent dat iemand sterft terwijl hij de door de islam bevolen liefde, vriendschap en broederschap probeerde te verspreiden, met andere woorden terwijl hij zich inspande op het pad van God. Het doden van mensen betekent moord en is een zonde. Het is geen deugd waarvoor iemand een beloning zal krijgen.

Zelfmoordterroristen en hun aanhangers voeren propaganda voor een religie die beveelt om anderen te doden. De religie van deze mensen is niet de religie van God. Slechts een klein deel van de aanhangers van deze religie is zich misschien bewust van dit feit. Er zijn veel mensen die in deze valse religie geloven en zich hieraan proberen te houden.

Het probleem is dat mensen die hun Godsdienst niet kennen, gedreven worden naar bijgeloof. Zolang ze hun eigen religie en de echte liefde in de Koran niet leren kennen, zullen zelfmoordterroristen en degenen die hen aanmoedigen en hen zelfs eren blijven bestaan. Bombarderen is niet de manier om hen de waarheid te leren. De enige manier is het geven van juist onderwijs. Om deze juiste opleiding te geven, moeten moslims, christenen en joden uit liefde bij elkaar komen. Wanneer deze unie sterk wordt en de kracht van de eenheid is vastgesteld, zullen degenen die op het verkeerde pad zijn beginnen te luisteren naar ons.

Wat zijn de redenen voor de toename van zelfmoordaanslagen?

Politiek geïnspireerde zelfmoordaanslagen in het Midden-Oosten ontstonden in de jaren '80, tijdens de Libanese burgeroorlog, toen Hezbollah zelfmoordaanslagen begon te gebruiken tegen haar doelen. Vanaf dat moment tot begin 21e eeuw werden zo'n 200 zelfmoordaanslagen in verschillende delen van de wereld gepleegd. Maar toch was het pas in de jaren 2000 dat deze aanvallen met een steeds toenemende frequentie de krantenkoppen haalden toen het totaal aantal aanvallen in de afgelopen drie decennia 3.500 bereikte. Alleen al in 2013 werden er 291 zelfmoordaanslagen gepleegd in achttien landen, wat 3.100 mensen het leven kostte, een dramatische toename van 25% ten opzichte van het jaar daarvoor (230 aanslagen).

De meeste van deze aanvallen werden uitgevoerd in islamitischelanden. In het Midden-Oosten, met Irak bovenaan de lijst, vonden de afgelopen tien jaar te veel zelfmoordaanslagen plaats om te tellen. Afghanistan, Pakistan, Syrië, Libanon, Tunesië, Libië, Somalië, Mali en Nigeria zijn islamitischelanden die vaak worden getroffen door zelfmoordaanslagen.

Wat veroorzaakte de toename van de aanslagen? De politieke instabiliteit in deze landen is een belangrijke factor. Ondanks de gemeenschappelijke veronderstelling dat zelfmoordaanslagen gericht zijn tegen bezettingsmachten, werd slechts 32% van de aanslagen gepleegd in landen waar een buitenlands leger aanwezig was. 68% van de bombardementen waren gericht tegen de eigen burgers van het land; met andere woorden, onschuldige burgers zijn overweldigend de slachtoffers van deze aanvallen.

In landen als Irak en Syrië worden de aanvallen meestal veroorzaakt door sektarische en etnische verschillen, terwijl ze in Egypte meestal zijn te wijten aan conflicten tussen nationalistische seculiere krachten en islamitische groeperingen. Zelfmoordaanslag

doelen zijn meestal de meest drukke gebieden zoals restaurants, markten, moskeeën en het openbaar vervoer; plaatsen waar burgers makkelijk getroffen kunnen worden en waar vrouwen, kinderen en ouderen specifieke doelen zijn in deze aanvallen. Inderdaad, aanvallen kunnen zelfs worden gepleegd wanneer moslims bidden tijdens het vrijdaggebed, zoals gezien in Irak of tijdens religieuze feesten, zoals in Jemen.

Een groot aantal islamitische groepen veroordeelden Israël voor het zenden van haar troepen naar een moskee in Jeruzalem en hekelden haar zelfs als een vijand die vernietigd moet worden; interessant is echter dat dezelfde groepen volkomen stil bleven bij een zelfmoordaanslag in een moskee waar moslims aan het bidden waren, en sommigen moedigden dergelijke aanvallen zelfs aan.

Als aan de daders wordt gevraagd om de redenering achter hun acties uit te leggen, beweren ze deze gruweldaden uit te voeren in de naam van de islam. Dit vanwege hun gebrekkige opleiding en onwetendheid over de ware Koranische morele waarden, welke in werkelijkheid vergeving, vrede en liefde belichamen. Om deze reden is het een prioriteit om de islamitische morele waarden gebaseerd op de Koran uit te leggen. De wereld zou zich moeten buigen over deze kwestie en een wereldwijde campagne moeten starten.

Wat verkeerd begrepen is over oorlog in de islam

Een moslim heeft de verantwoordelijkheid om, zonder uitzondering, in elk vers van de Koran te geloven

Het doel van dit hoofdstuk is om de valse aard van de beweringen van kwezels te laten zien, die bijgeloof willen toevoegen aan de islam en van sommige tegenstanders van de islam die op hun beurt het onaangename idee van deze kwezels misbruiken, namelijk dat sommige verzen van de Koran niet langer geldig zijn (voorzeker is de Koran verheven boven deze bewering). Ze citeren dit vers als een vermeend bewijs voor hun beweringen:

Welk ayat (vers) Wij ook afschaffen of doen vergeten; Wij brengen er iets beters voor in de plaats of iets wat daaraan gelijk is. Weet jij niet dat God macht heeft over alle dingen. (Koran, 2:106)

Degenen die hun tong verdraaien tegen de Koran hebben dit vers verkeerd geïnterpreteerd om hierdoor hun eigen bijgeloof op te leggen als 'het ware geloof' in de plaats van de Koran. Zij dachten door dit vers verkeerd te interpreteren, ze sommige verzen ongeldig konden verklaren en zelfs konden vervangen door verzonnen hadiths. Aan de andere kant beweren sommige tegenstanders van de islam dat er verzen zijn over het gebruik van alcohol of oorlog die niet langer van toepassing zijn en proberen hiermee moslims te verdelen in degenen die zich hieraan houden en degenen die dat niet doen.

De juiste interpretatie van dit vers is als volgt:

het Arabische woord 'ayat' in de zin "Welk ayat wij ook afschaffen" is in enkelvoud. Het woord ayat betekent naast vers ook teken of wonder, maar het woord 'ayat' wordt altijd in meervoud en nooit in enkelvoud gebruikt wanneer er verwezen wordt naar de verzen in de Koran. Wanneer het in enkelvoud voorkomt, betekent het woord 'ayat' altijd bewijs of teken en dat is ook hoe het is vertaald in alle andere verzen.

De betekenis hier is dus niet 'verzen van de Koran', maar 'tekens, regels en sharia' dat vóór de Koran werd geopenbaard. Volgens dit vers worden sommige met de tijd vergeten praktiseringen en geboden, welke toegepast werden door gemeenschappen aan wie Goddelijke boeken geopenbaard zijn, joden en christenen, herinnerd of opgeheven door de Koran. Een vergelijkbare of betere versie is dus voortgebracht met de Koran.

We moeten ons ook concentreren op de woorden "Wij doen vergeten" in het vers. Om een gebod op te kunnen heffen door een nieuw gebod, moet de vorige "vergeten" zijn. Omdat de Koran al 1400 jaar onveranderd is gebleven kan er geen sprake zijn van het vervangen van een vers door een ander. De geboden, waarvan kwezels beweren dat ze opgeheven zijn, zijn niet vergeten; ze staan nog altijd in de Koran. Dit laat ons duidelijk zien dat de genoemde opheffing geen betrekking heeft op een vers dat vervangen is door een ander vers, maar op de vergeten geboden die tot eerdere gemeenschappen behoorden. Geboden die geopenbaard waren aan eerdere samenlevingen maar die "vergeten" zijn, worden hersteld in de Koran door betere of vergelijkbare versies, die aan betreffende gemeenschappen waren geopenbaard.

De Koran is een 'beschermd' boek

Zoals onze Heer duidelijk in een vers heeft vermeld, is de Koran een 'beschermd' boek:

Voorwaar, Wij zijn het Die de vermaning (de Koran) hebben neergezonden en voorzeker Wij zijn daarover de Wakers. (Koran, 15:9)

Het is niet mogelijk om slechts een deel van de verzen in dit 'beschermd' boek, waarvan de geboden van toepassing zijn op alle moslims, als geldig te aanvaarden en het resterende deel te negeren. De volmaaktheid van het geheel van de Koran, de wiskundige en wetenschappelijke wonderen erin, de eigenschap die het tot een ware gids maakt en de vele verzen erin over hoe het beschermd wordt, ontkrachten deze beweringen van fanatici en sommige tegenstanders van de islam.

Zij die niet in de Vermaning (de Koran) geloven wanneer deze tot hen komt (zijn de verliezers); waarlijk het is een machtig Boek. Geen valsheid kan het beroeren, van voren noch van achteren. Het is een Openbaring van de Alwijze, de Geprezene. (Koran, 41:41-42)

Laten we nu eens kijken waar deze mensen de fout zijn ingegaan.

De misvattingen bij het maken van een onderscheid tussen "Moslims van de Mekkaanse periode" en "Moslims van de Medina periode"

Sommige tegenstanders van de islam gebruiken de woorden "moslims van de Mekkaanse periode" om gematigde moslims te beschrijven. In hun ogen was de periode dat onze Profeet (vznh) in Mekka verbleef een rustige

tijd zonder oorlogen. Na de migratie van onze Profeet (vz mh) naar Medina daarentegen, begonnen de oorlogen. Hierop baseren zij hun bewering dat oorlogszuchtige moslims enkel de verzen aanvaardden die in Medina geopenbaard werden, terwijl vredelievende moslims enkel de verzen aanvaardden die in Mekka geopenbaard werden. Deze bewering is onlogisch en is gebaseerd op gebrekkige informatie.

Zoals eerder vermeld, is de basisvereiste voor een moslim om een moslim te zijn, dat de persoon in kwestie in alle verzen van de Koran gelooft, zonder enige vorm van onderscheid in te maken. Indien iemand de geldigheid van één vers ontkent, voldoet diegene niet meer aan de vereisten die de Koran stelt voor het zijn van een moslim. Daarom heeft iemand die zegt "Ik ben een moslim" niet de mogelijkheid om een onderscheid te maken door te zeggen: "Ik accepteer dit vers wel en dat vers niet".

Het is waar dat in de tijd dat onze Profeet (vz mh) in Mekka verbleef er geen oorlogen gevoerd werden en dat de oorlogen tijdens zijn verblijf in Medina begonnen en dat er verzen werden geopenbaard die specifiek betrekking hadden op deze oorlogen. Om de reden hiervan te begrijpen, dient men de moeilijke omstandigheden van de tijd van onze Profeet (vz mh) in te zien.

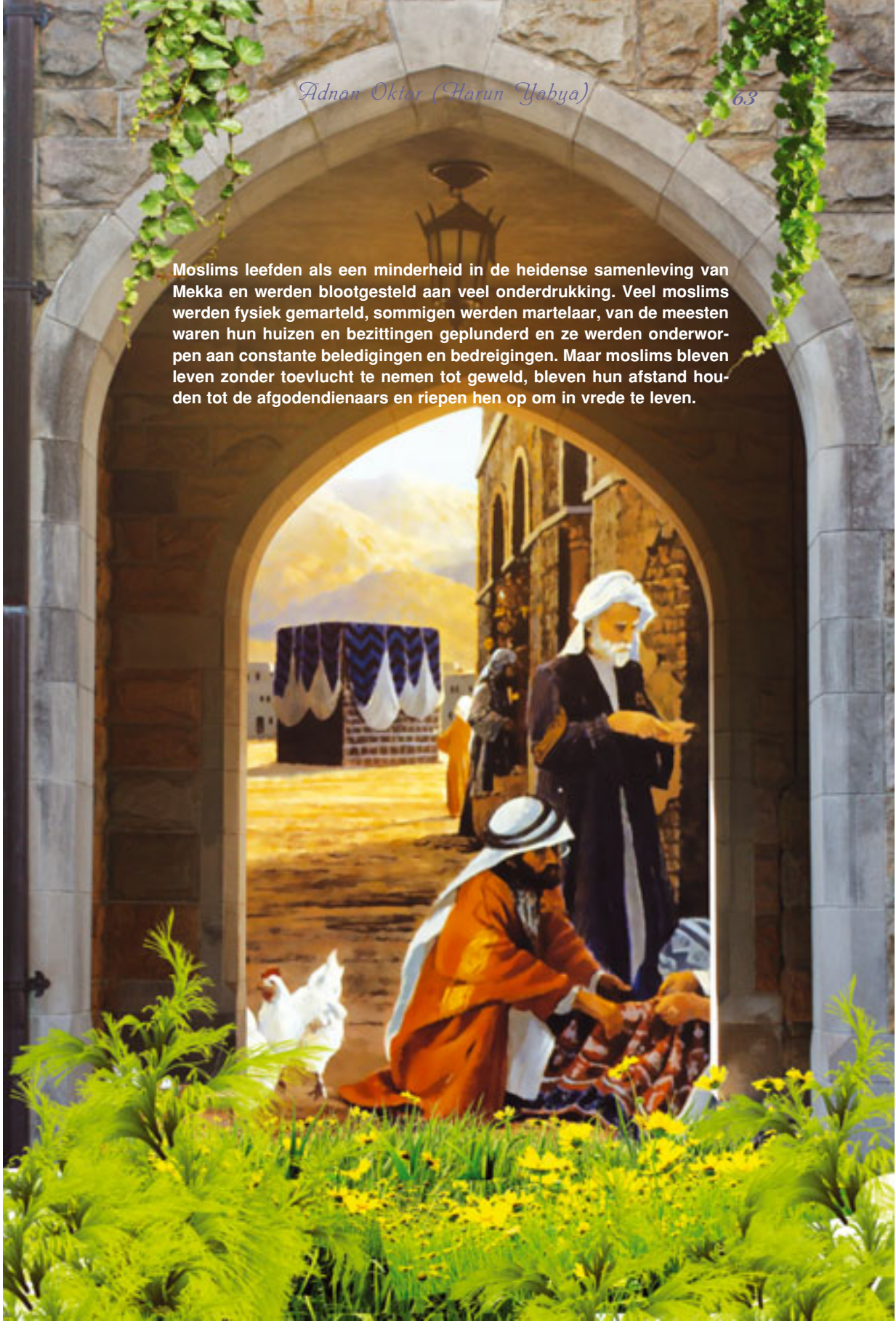
De beproevingen van de moslims in de Mekkaanse periode

De openbaring van de Koran aan onze Profeet (vz mh) duurde 23 jaar. Gedurende de eerste 13 jaar leefden de moslims als een minderheid in de heidense samenleving van Mekka en kregen ze te maken met een serieuze onderdrukking. Veel moslims werden fysiek gemarteld, sommige werden gedood, de huizen en bezittingen van het merendeel werd geplunderd en ze werden constant blootgesteld aan beledigingen en bedreigingen. Toch bleven de moslims verder leven, zonder hun toevlucht te nemen tot geweld, door de heidenen op een afstand te houden en nodigden hen altijd uit om het pad van de vrede te volgen.

Desondanks kwamen de aanvallen van de heidenen niet tot een einde.

De Qoeraish leken in eerste instantie het Profeetschap van Mohammed

Moslams leefden als een minderheid in de heidense samenleving van Mekka en werden blootgesteld aan veel onderdrukking. Veel moslams werden fysiek gemarteld, sommigen werden martelaar, van de meesten waren hun huizen en bezittingen geplunderd en ze werden onderworpen aan constante beledigingen en bedreigingen. Maar moslams bleven leven zonder toevlucht te nemen tot geweld, bleven hun afstand houden tot de afgodendienaars en riepen hen op om in vrede te leven.

(vzmh) als onbelangrijk te beschouwen. Hoewel zij niet in hem geloofden, hadden zij niets tegen zijn boodschap zolang hij geen slechte woorden sprak over hun afgoden. Zij beperkten zich tot verbale aanvallen in het aangezicht van de Profeet (vzmh). Ze probeerden de moslims te kleineren door hen te bespotten. Zo begon de periode van het 'verbale geweld' van de Qoeraish stam.

In de Koran is dit als volgt geopenbaard.

Waarlijk, degenen die misdaad en zonde plegen plachten de gelovigen uit te lachen. Wanneer zij hen voorbijliepen, knipoogden zij naar elkaar. Wanneer zij naar hun naasten terugkeerden, keerden zij spottend terug; En wanneer zij hen zagen, zeiden zij: "Dit zijn inderdaad de dwalenden." (Koran, 83:29-32)

Mekka was het middelpunt van afgoderij. Mekka liep steeds vol met mensen die de afgoden in de Ka'aba en daar omheen kwamen bezoeken. Dit bracht de Qoeraish zowel geld als aanzien. De Qoeraish zagen de verspreiding van de islam in Mekka als een bedreiging, omdat dit hun belangen in gevaar zou brengen en de vijandigheid van andere stammen zou aanwakkeren. Ze wisten ook dat de islam iedereen als gelijkwaardig beschouwt, zonder discriminatie op grond van afstamming of welvaart. Dit overtuigde de prominente leden van de Qoeraish van het belang van het nemen van voorzorgsmaatregelen om de verspreiding van de islam te voorkomen. Deze 'voorzorgsmaatregelen' omvatten het martelen en zelfs het vermoorden van moslims. (*Ibn Hisham, 1/287*)

De heidenen van die tijd waren niet in staat om moslims afkomstig van machtige en gerespecteerde families, zoals Abu Bakr en Uthman, te schaden. Maar ze mishandelden de arme en weerloze moslims op de meest wrede manier. Abu Fakih, Khabbab ibn al-Aratt, Bilal ibn Rabah, Suhaib ar-Rumi, Ammar ibn Yasir, Yasir ibn Amir and Sumayyah bint Khayyat waren sommige van de waardige moslims die het slachtoffer werden van deze ernstige martelingen.

Al deze mishandelingen vonden alleen vanwege hun geloof en hun verkondiging van de islam plaats. Ondanks onderdrukking, marteling, geweld en

gruwel, kozen de moslims ervoor om hun mishandelaars niet te wreken, zoals vereist door de islam en hebben nooit zichzelf geprobeerd te verdedigen, wat hun meest fundamentele menselijke recht is. De heidenen van Qoeraish, die zagen dat de moslims niet terugvochten, voerden de mate van hun agressie en geweld op. De situatie werd zo erg dat de leden van de Qoeraish stam de moslims meteen vermoordden op het moment ze hen zagen.

De moslims, die de mishandelingen niet beantwoordden en zich niet eens verdedigden omdat in de Koran het vergieten van bloed niet toegestaan was, kwamen in een weerloze positie tegenover de verergerende vervolgingen. Deze situatie maakte de migratie naar Medina noodzakelijk.

De Medina periode en de oorlogen

Door de toenemende druk van de afgodenaanbidders in Mekka, emigreerden de moslims naar een vriendelijkere en vrijere omgeving in de stad Yathrib (later bekend als Medina) en richtten hier hun eigen regering op. Maar zelfs nadat ze hun eigen politieke structuur hadden gevormd, kwam er geen einde aan de aanvallen van de afgodenaanbidders van Mekka. De Qoeraish volgden de moslims tot hun verblijfplaatsen en gingen door met de gewelddadige handelingen tegen hen. Maar onze Profeet (vzvh) en de moslims rondom hem hebben nooit met geweld gereageerd op de agressie van de afgodenaanbidders.

Er is geen persoon, gemeenschap of land in de wereld die niet zal reageren op een aanval. Uit naam van 'zelfverdediging' zullen zij te alle tijden op zijn minst defensieve acties ondernemen tegen de aanvallen van de tegenpartij. Bij zelfverdediging worden personen door rechtbanken en landen door het internationaal recht altijd in het gelijk gesteld, omdat er sprake is van een onrechtvaardige aanval waarbij het leven, de familie en de geliefden van een persoon of burgers, grondgebied en eer van een land bedreigd worden.

In de volgende verzen die geopenbaard werden na de migratie naar Media, werd aan onze Profeet (vzvh) toestemming gegeven om zichzelf en zijn gemeenschap te verdedigen:

Toestemming (om te vechten) is gegeven aan degenen die bevochten worden, omdat zij met onrecht behandeld worden. En voorwaar, God is zeker bij machte hen te helpen. Zij zijn degenen die ten onrechte verdreven zijn uit hun huizen, alleen maar omdat zij zeiden: "Onze Heer is God"... (Koran, 22:39-40)

Met deze verzen is de moslimgemeenschap, die onterecht verbannen is alleen maar omdat ze zeiden "Onze Heer is God", begonnen met voorbereidingen te treffen om zichzelf te verdedigen. Zoals nadrukkelijk in het vers wordt vermeld, is het een moslimgemeenschap "die bevochten wordt, omdat zij met onrecht behandeld wordt" toegestaan om zichzelf te verdedigen; maar

het wordt ze niet toegestaan om aan te vallen. Na dit vers begonnen moslims zichzelf te verdedigen en vochten terug tegen de meedogenloze gemeenschap die hen aanviel. De verzen over oorlog en verdediging die daarna geopenbaard werden, bevatten aanwijzingen over de te nemen maatregelen tijdens de gevechten die toen plaatsvonden. Met andere woorden: er wordt een aanwijzing gegeven, specifiek voor de situatie in die specifieke oorlog. Daarom zijn alle verzen over oorlog in de Koran speciaal geopenbaard voor de aanvallen tijdens die periode, zodat wij de zware omstandigheden van die tijd en de rechtvaardigheid van onze Profeet (vz mh) kunnen begrijpen.

De heidenen van die tijd mishandelden en martelden moslims op een manier die nog nooit eerder vertoond was. Onze profeet (vz mh) werd in de verzen toestemming gegeven om zichzelf en zijn gemeenschap tegen hen die hen aanvielen en wangedrag vertoonden te verdedigen.

Tegen wie werd er oorlog gevoerd in de tijd van de Profeet (vzmh)?

Een belangrijk punt dat moet worden onthouden over de oorlogen die beschreven staan in de Koran is, 'de tegenpartij' in die oorlogen. Sommige religieuze en historische bronnen beschrijven dat de oorlogen in de tijd van onze Profeet (vzmh) tegen de joden waren. Sommige mensen die deze bronnen lezen gaan dan op zoek naar antisemitisme in de Koran, bewegend dat deze verzen, die geopenbaard zijn voor specifieke gevechten, doorgaans tegen de joden gericht zijn. Dat is echter een ernstige vergissing.

Het waren de heidenen die zich bezighielden met de vervolging en onderdrukking van de moslims en onze Profeet (vzmh). Een groot deel van hen waren afgodenaanbidders. Hun doel was om schade te voorkomen aan hun afgoden en hun perverse overtuigingen. Sommigen waren huichelaars en afgodenaanbidders uit de Joodse gemeenschap, maar het zou een grote fout zijn om hen joden te noemen. Net zoals een afgodenaanbidder of huichelaar die uit een moslimgemeenschap komt niet als 'moslim' beschouwd kan worden, kunnen ook afgodenaanbidders en huichelaars die uit de Joodse gemeenschap komen en wreedheden verspreiden niet worden beschouwd als 'joden'. Het is onmogelijk voor een ware jood om een oorlog te beginnen en religieuze mensen het leven te ontnemen.

De Koran veroordeelt antisemitisme. Daarom zullen mensen die antisemitische uitdrukkingen zoeken in de Koran altijd met lege handen terugkeren. Degenen die de verzen in kwestie interpreteren als oorlogsverzen tegen joden moeten dit goed begrijpen. Onze Profeet (vzmh) had altijd goede relaties met de joden. Hij behandelde hen met respect en liefde, eveneens toonden de ware toegewijde joden dezelfde liefde en respect aan onze Profeet (vzmh). Dit onderwerp wordt later in detail uitgelegd in het hoofdstuk over de mensen van het Boek. (zie hoofdstuk 'Het perspectief van de islam tegenover de mensen van het Boek')

De beschrijving van oorlog in de Koran

De Koran is vrij duidelijk over wanneer en hoe er oorlog gevoerd moet worden:

En strijdt op de weg van God tegen degenen die tegen jullie strijden en overtreedt niet (ga niet tot het uiterste). Voorwaar, God heeft de overtreders niet lief. (Koran, 2:190)

Oorlog kan alleen gevoerd worden **tegen degenen die moslims aanvalen** en mag alleen **defensief** van aard zijn. Het is voor moslims in de Koran absoluut verboden om de tegenpartij zonder een reden **aan te vallen**.

Wat God in de Koran moslims beveelt is dat zij altijd rechtvaardig moeten zijn, zelfs als zij boos zijn op een gemeenschap vanwege hun onrechtvaardigheden en agressie. God onthult in een vers:

O jullie die geloven, wees oprecht voor God en getuig met rechtvaardigheid. En laat de vijandigheid van een volk jullie niet aansporen om onrechtvaardig te handelen. Wees rechtvaardig, dat is dichter bij Godvruchtigheid (taqwa). En vrees God. Voorzeker, God is op de hoogte van al hetgeen jullie doen. (Koran, 5:8)

In een vers bijvoorbeeld verbiedt God moslims de grens te overschrijden tegen gemeenschappen die moslims de toegang tot de Ka'aba proberen te belemmeren en adviseert om hen en alle anderen met vriendelijkheid te behandelen:

... En laat de vijandigheid van een volk, omdat zij jullie de toegang tot de Masjid al Haram (de heilige Moskee) verhinderen, jullie niet tot geweld aansporen. En help elkaar in deugdzaamheid en Godvrezendheid, maar help elkaar niet bij zonde en overtreding. En vrees God... (Koran, 5:2)

Moslims worden door de almachtige God gewaarschuwd de grenzen niet te overschrijden, ook al worden ze opzettelijk belet om hun religieuze verplichting de Hadj (bedevaart) uit te voeren en onrechtvaardig behandeld. God beveelt moslims om zelfs onder die omstandigheden rechtvaardig te handelen en beveelt hen zich goed te gedragen en niet kwaad te worden. Moslims

hebben de verplichting om dit gebod in de Koran te gehoorzamen, ongeacht de omstandigheden.

Het vers dat de enige rechtvaardiging voor oorlog -zelfverdediging- beschrijft, bevat ook een andere voorwaarde voor oorlogsvoering: niet tot het uiterste gaan. In geval van een aanval betekent dit dat moslims zich alleen mogen verdedigen en niet mogen overreageren en geen andere acties mogen ondernemen dan defensieve maatregelen. Met andere woorden agressie, geweld, woede en extremisme zijn verboden in de Koran.

De verplichting om alleen een defensieve oorlog te voeren tegen aanvallers, wordt in andere verzen als volgt onthult:

God verbiedt jullie niet, degenen, die niet wegens Godsdienst tegen jullie hebben gestreden en die jullie niet uit jullie huizen hebben verdreven, goed te doen en rechtvaardig te behandelen. God heeft hen die rechtvaardig handelen lief. Maar God verbiedt jullie degenen die wegens Godsdienst tegen jullie gevochten hebben en die jullie uit jullie huizen hebben verdreven of geholpen hebben jullie te verdrijven tot vrienden te nemen...(Koran, 60: 8-9)

Er is hier een belangrijk onderscheid. Het is verboden voor moslims om mensen aan te vallen die hen nog nooit hebben aangevallen, zelfs als ze met hun ideeën tegen de moslims zijn. Een moslim heeft de verantwoordelijkheid om deze mensen met respect en rechtvaardigheid te behandelen. Volgens dit vers is het moslims alleen toegestaan een defensieve oorlog te voeren tegen mensen die hen onderdrukken vanwege hun geloof en hen fysiek aanvallen; met andere woorden, tegen mensen die de oorlog beginnen. Iedereen zal zich natuurlijk verdedigen bij een aanval van de tegenpartij. Dit is het recht van ieder mens, volk en land en is ook juist om te doen.

Het feit dat onze Profeet (vzmm) zichzelf niet heeft verdedigd tot de verzen werden geopenbaard die dit toestaan, is een enorme zelfopoffering en religieuze toewijding. Tot die tijd probeerde onze Profeet (vzmm) alleen compromissen te sluiten en de tegenpartij te overtuigen, zoals voorgeschreven door het vers "**... en wissel met hen van gedachten op een meest vriendelijke manier...**" (Koran, 16:125), ondanks dat het enige doel van de heidense Qoeraish afslachting was.

Na dit belangrijke punt gemaakt te hebben, zullen we nu alle verzen onderzoeken die de aanhangers van misleidend bijgeloof en de tegenstanders van de islam als bewijs aanhalen voor het geweld dat zogenaamd in naam van de islam wordt gepleegd. We zullen hun fouten één voor één weerleggen.

Voordat we deze verzen bekijken moeten we begrijpen dat alle veldslagen die in de Koran beschreven worden, gevoerd werden tegen een bepaalde gemeenschap in die regio en dat deze bijzondere voorwaarden in de verzen uitgedrukt worden. Deze gemeenschap was er één die uit afgodenaanbidders bestond en waarmee een overeenkomst was gesloten. Alle veldslagen werden bepaald door het gedrag en de agressie van deze gemeenschap, welke de overeenkomsten voor vrede en vriendschap hadden geschonden. De geopenbaarde verzen hebben daarom alleen betrekking op de situatie op dat moment en beschrijven een specifieke toestand.

Om dit feit beter te kunnen begrijpen, moeten we kijken naar de definitie van 'afgodenaanbidder' van die tijd en naar de afspraken die met hen zijn gemaakt.

De afgodenaanbidders met wie overeenkomsten werden gesloten

Het woord 'moeshriek', vertaald als 'heiden', omvat de letterlijke betekenis van 'afgodendienaar' en verwijst naar mensen die afgoden aanbidden, die nadrukkelijk gelijke stellen aan God en die in talloze Goden geloven en die geen moslims, joden, sabianen, christenen of mazdeïsten zijn.

Wanneer er in de Koran verwezen wordt naar de religies die aanwezig waren in Arabië tijdens de opkomst van de islam, worden afgodenaanbidders altijd als een aparte groep genoemd. Kijkend naar de tijd van onze Profeet (vz mh), is het toegestaan voor moslims om met joden en christenen (die gezamenlijk de 'Mensen van het Boek' genoemd worden) te trouwen en om vlees te eten dat

door hen is geslacht. Het is daarentegen verboden om te trouwen met of het vlees te eten dat geslacht is door sabianen, mazdeïsten of afgodenaanbidders.

Nadat onze Profeet naar Medina emigreerde, ondertekende hij tal van overeenkomsten met heidense gemeenschappen en andere bevolkingen in die regio en ondanks de baldadige houding van de afgodenaanbidders nodigde hij hen steeds uit om eenheid en vrede op te bouwen. Dit toonde aan dat mensen met verschillende geloven, religies en talen samen in vrede kunnen leven. Een van de grootste bewijzen dat hij een boodschapper was van vrede en liefde is dat de eerste tekst die hij liet schrijven een vredesakkoord was. Zelfs nadat de Profeet Mohammed (vz mh) de macht had over Mekka, toonde hij genade aan de afgodenaanbidders die voordien moslims mishandelden en liet

hen vrij. Deze verheven moraliteit van de Profeet (vzmh) was iets dat nooit eerder gezien was in de Arabische samenleving en werd door hen met respect en waardering ontvangen.

De Profeet (vzmh) is een voorbeeld voor alle moslims als het gaat om de uitvoering van ware gerechtigheid in veroverde gebieden. Onze Profeet (vzmh) implementeerde bij de inwoners van de veroverde gebieden de gerechtigheid zoals beschreven in de Koran en maakte overeenkomsten met hen waarover beide partijen tevreden waren en waarin niemand zich benadeeld voelde. Onze Profeet (vzmh) en zijn metgezellen waren een gemeenschap die rechtvaardigheid tot stand bracht tussen de mensen, zoals uitgedrukt in het vers, **"Onder hen die Wij hebben geschapen bevindt zich een gemeenschap die de weg naar de waarheid wijst en die rechtvaardig ernaar handelt."** (Koran, 7:181)

De overeenkomst die onze Profeet (vzmh) sloot met de christelijke bevolkingsgroep Najran, die op het zuidelijke deel van het Arabische schiereiland woonden, is één van de mooiste voorbeelden van zijn begrip en rechtvaardigheid.

Eén van de artikelen in het verdrag luidt als volgt:

"De levens van de mensen van Najran en omstreken, hun religie, hun land, bezittingen en vee, zowel van de aanwezigen als de afwezigen onder hen, hun boodschappers en hun plaatsen van aanbidding zijn onder de bescherming van God en voogdij van Zijn Profeet." (Het verdrag van Najran, Artikel 6, http://www.islamicresources.com/Pact_of_Najran.htm)

Nadat een akkoord met alle bevolkingsgroepen in die regio werd bereikt, stelde onze Profeet (vzmh) de eerste grondwet in de geschiedenis van de islam samen en richtte hij de staat Medina op. Dit was het eerste en meest perfecte voorbeeld van een democratische en multilaterale grondwet.

De eerste multilaterale en meest democratische grondwet ooit: de Grondwet van Medina

Met de Grondwet van Medina bracht onze Profeet (vznh) een democratische en vreedzame orde zoals dat nooit eerder gezien was op het Arabische schiereiland voor een stadsbevolking die was opgebouwd uit verschillende rassen, religies en stammen.

Met deze grondwet leefden alle gemeenschappen in Medina in vrede samen, regelden ze hun leven volgens hun eigen geloof en overtuigingen en hadden ze de macht om hun instellingen en wetten te regelen en in werking te stellen. Daarbij leefden ze in vrede en eenheid samen met alle gemeenschappen van Medina.

De Grondwet van Medina werd in het jaar 622 geschreven onder leiding van de Profeet Mohammed (vznh), als antwoord op de eisen van de volkeren van verschillende overtuigingen en is bewaard gebleven als een schriftelijk juridische verdrag. Als gevolg hiervan werden de gemeenschappen die 120 jaar lang vijandig waren tegenover elkaar verenigd. Door middel van deze overeenkomst toonde de Profeet (vznh) aan dat conflicten tussen gemeenschappen die elkaar voordien bij elke gelegenheid aanvielen en vijandig waren tegenover elkaar tot een einde kon komen en dat ze gemakkelijk met elkaar konden samenleven.

Volgens de Grondwet van Medina was iedereen vrij om zonder enige vorm van druk zijn religieuze, politieke of filosofische keuze te maken. Ze waren vrij om gemeenschappen te vormen met mensen die dezelfde overtuiging deelden. Iedereen was vrij om zijn eigen rechtssysteem toe te passen. Maar wie een misdaad pleegde, werd door niemand beschermd. De partijen van deze overeenkomst hielpen en steunden elkaar en stonden onder bescherming van de Profeet Mohammed (vznh). Onderlinge geschillen tussen partijen werden opgelost door de Boodschapper van God. Zelfs de afgodenaanbidders verkozen de rechtspraak van onze Profeet (vznh) en zagen hem als de meest rechtvaardige persoon.

Dit verdrag dat ontworpen werd door onze Profeet (vzmh) werd tussen 622 en 632 n. Chr op een stapsgewijze manier geïmplementeerd. Met deze grondwet werd de op bloed- en verwantschapsbanden berustende stammenorde verworpen en kwamen mensen met totaal verschillende geografische, culturele en etnische achtergronden samen om een eenheid te creëren. De Grondwet van Medina vestigde een brede vrijheid van

De Grondwet van Medina was de eerste pluralistische en de meest democratische grondwet in de geschiedenis, waarin de beschermende houding van moslims ten opzichte van de rechten en de wetten van de leden van alle andere religies en zelfs afgodendienaars was opgenomen.

geloof en religie. Deze vrijheid wordt in een artikel als volgt uitgedrukt:

"De joden van Banu 'Awf zijn een gemeenschap, samen met de gelovigen. De religie van de joden is aan henzelf, de religie van de moslims is eveneens aan henzelf." (De Grondwet van Medina, <http://www.islamic-study.org/jews-prophet-page-2.htm>)

De Grondwet van Medina bestaat uit 47 artikelen. De artikelen 1 t/m 23 hebben betrekking op moslims, terwijl de artikelen 24 t/m 47 over de Joodse stammen in Medina gaan. Het feit dat christenen, ondanks hun lage aantal, ook vermeld worden, is belangrijk omdat dit de deelname van aanhangers van verschillende religies toont.

Een analyse van de Grondwet van Medina in een onderzoek met de titel 'Een herbeoordeling van de Medina handvest volgens het pluralisme perspectief van Professor Leonard Swidler' stelt dat de Grondwet een belangrijk document is dat de inspanningen van de Profeet om de stad te verenigen laat zien en om de bevolking te verzamelen rondom een rechtssysteem dat publiekelijk aangekondigd werd.

In dit rechtssysteem had elk individu gelijke rechten, genoot iedereen van de vrijheid om voor een eigen religie te kiezen en om deel te nemen aan oorlogen samen met de moslims. Maar onder geen omstandigheden was het hen toegestaan om afzonderlijke overeenkomsten met de vijanden van de stad te sluiten, wat wijst op een poging om een strikte solidariteit tussen de verschillende bevolkingsgroepen in Medina te garanderen. De auteur van dit onderzoek zegt dat deze politieke en religieuze teksten als doel hadden om een nieuwe samenleving te creëren die op waarden van gelijkheid en vrijheid berust. Zoals benadrukt in deze grondwet, was de superioriteit van de wet over het individu de basisstap in het bereiken van het doel om een sfeer van dialoog en co-existentie tot stand te brengen. De artikelen van de grondwet betekenden ook een gelijke verantwoordelijkheid van elk individu voor de verdediging van de stad. Het feit dat de naam van alle bevolkingsgroepen, één voor één vernoemd werden in de artikelen wijst erop dat deze grondwet

en de Profeet, het bestaan van deze groepen legaal erkenden en rekening hielden met hen. (*Kenan Çetinkaya, Amerika'da Diyalog anlayışı ve Medine Vesikası [Het begrip van de dialoog in Amerika en het verdrag van Medina]*)

De Grondwet van Medina toont dat moslims een beschermende houding aannamen tegenover de rechten en de wetten van de afgodenaanbidders en dat deze afgodenaanbidders hen vroegen om samenwerking bij het verdedigen van de stad. Deze houding ten opzichte van de afgodenaanbidders is geen verrassing want volgens de Koran moeten moslims de afgodenaanbidders met wie ze een overeenkomst hebben gesloten beschermen, zelfs als dit hun eigen leven in gevaar brengt. (Dit onderwerp zal nader toegelicht worden in de volgende hoofdstukken)

Concluderend wordt deze grondwet beschouwd als een zeer belangrijk historisch document dat de zaden van eenheid en solidariteit, mededogen en liefde verspreidde en daarmee een voorbeeld vormt voor de dialoog tussen moslims en joden in het bijzonder en moslims en niet-moslims in het algemeen. Hoewel deze op liefde en vrede steunende visie van onze Profeet (vzmh) een vereiste van de Koran is, is het momenteel moeilijk om een islamitische samenleving te vinden die volgens deze waarden leeft. Dit toont aan dat de eerste en de meest democratische grondwet geschreven en geïmplementeerd werd door onze Profeet (vzmh).

Het is van belang om de volgende hoofdstukken van dit boek te beoordelen op basis van deze informatie. De toepassingen van de huidige aanhangers van bijgeloof verschillen radicaal van het advies dat wordt gegeven in de Heilige Koran, waarin bevolen wordt om de afgodenaanbidders te beschermen en waarin een speciale plaats gegeven wordt aan de Mensen van het Boek (joden en christenen) en de toepassingen van de Profeet Mohammed (vzmh), die altijd gestreefd heeft naar vrede en democratie. De aanhangers van bijgeloof zoeken in de Koran steeds naar bewijzen voor onophoudelijke conflicten, terwijl de Koran altijd vrede adviseert. Dit belangrijke feit moet daarom in het achterhoofd worden gehouden bij het lezen van de verzen over oorlog.

سخور فقر فصلا از مود فقر رقصه صبح البان بود

4

Handwritten text in Persian script, likely a religious or historical document. The text is dense and covers most of the page's width.

Handwritten text in Persian script, continuing from the previous section. It is positioned at the bottom of the text area.

*Profeet Mohammeds handvest van de
voorrechten voor christenen*

(Brief aan de monniken van het Sint-Catharinaklooster)

Dit is een boodschap van Mohammed ibn Abdullah, als een verbond met hen die het christendom aanvaarden, dichtbij en ver weg, wij zijn met hen.

Waarlijk ik, de bedienden, de helpers en mijn volgers verdedigen hen omdat

christenen mijn burgers zijn; en bij Allah val ik uit tegen alles dat hen mishaaft.

Er zal geen dwang voor hen zijn.

Noch zullen hun rechters uit hun positie, noch hun monniken uit hun kloosters worden verwijderd.

Niemand zal een huis van hun religie vernietigen, beschadigen of iets eruit nemen voor in de huizen van moslims.

Als iemand zoiets doet, dan schendt hij Gods verdrag en gehoorzaamt hij Zijn profeet niet. Waarlijk, zij zijn mijn bondgenoten en hebben mijn handvest tegen alles dat zij haten.

Niemand zal hen dwingen te reizen of verplichten om te vechten.

De moslims zullen voor hen vechten.

Als een vrouwelijke christen zal trouwen met een moslim, dan zal dit niet zonder haar toestemming plaatsvinden. Zij zal niet worden verhinderd om haar kerk te bezoeken om te bidden.

Hun kerken zullen worden gerespecteerd. Zij mogen niet worden gehinderd deze te herstellen noch hun heilige geschriften te lezen.

Iedereen van de natie (moslims) dient dit handvest te gehoorzamen tot de laatste dag (het einde van de wereld).

Dit handvest van voorrechten is door de eeuwen heen vereerd en trouw toegepast door moslims in alle landen waar ze hebben geregeerd.

Verzen over oorlog en de interpretatie ervan

Nu we in de Koran de definitie van oorlog hebben gezien, gaan we de verzen over oorlog onderzoeken die door de radicalen misbruikt worden en door sommige tegenstanders van de islam als kritiek tegen de islam worden gebruikt:

Uitleg van vers 191, soera al-Baqara:

Doodt hen waar jullie hen aantreffen en verdrijf hen zoals zij jullie hebben verdreven. Fitna (opruiming, onrust) is erger dan doden. Strijdt niet tegen hen nabij de Mesdjid al Haram (de heilige moskee), zolang zij daar niet tegen jullie strijden. Als zij tegen jullie strijden, strijdt dan tegen hen; zo is de vergelding voor de ongelovigen. (Koran, 2:191)

Dit vers is één van de verzen dat neergedaald is nadat moslims aan zware druk en geweld werden blootgesteld en gedwongen werden te migreren van Mekka naar Medina. De omstandigheden die we hierboven in detail hebben besproken vonden plaats, waardoor moslims het bevel kregen zich te verdedigen tegen directe aanvallen. Ze gebruikten de methoden van de tegenpartij, die hen bleven onderdrukken, die weigerden te praten en die geen gehoor gaven aan oproepen tot vrede of onderhandeling.

Het vers bevat echter ook een herinnering aan de regels voor oorlogvoering: **"Strijdt niet tegen hen nabij de Mesdjid al Haram (de heilige moskee), zolang zij daar niet tegen jullie strijden. Als zij tegen jullie strijden, strijdt dan tegen hen"** Zoals we kunnen zien is de enige voorwaarde voor oorlogvoering, de aanval van de tegenpartij. Als zij geen oorlog overwogen en niet aanvallen, dan is vechten voor moslims absoluut onwettig.

De manier waarop de radicalen en tegenstanders van de islam deze belangrijke bepaling negeren door dit vers naar hun eigen

inzicht vorm te geven is natuurlijk zeer verdacht. Het vers verleent moslims nadrukkelijk alleen het recht op zelfverdediging. Derhalve geeft het vers geen bevel tot oorlogvoering en agressie.

Een ander belangrijk onderdeel in dit vers is als volgt geopenbaard: **"Fitna (opruiming, onrust) is erger dan doden."** Het uitlokken van gemeenschappen, het stimuleren van haat, het verspreiden van haat, anarchie en terreur door laster en regelrechte leugens om daardoor massa's vijandige mensen te creëren is gelijk aan fitna en volgens de verklaring van dit vers is fitna nog erger dan doden. Dus gemeenschappen die moslims aanvallen zijn degenen die zich bezighouden met werkelijke, psychologische en verraderlijke fitna. De schade die zij veroorzaken is groot. Van nature verdedigen moslims zichzelf wanneer hun agressie de kop opsteekt.

Sommige kwezels die verleid worden door geruchten of bijgeloof en hierdoor individuen, maatschappijen of religies beschuldigen voor het verspreiden van fitna en vervolgens in de verzen van de Koran zoeken naar vermeende bewijzen voor hun perverse gedachten begaan een grote fout. Fitna heeft te maken met handelingen die leiden tot corruptie, zoals het verspreiden van verdeeldheid onder de moslims om hen in moeilijkheden te brengen waardoor ze in verval en zonde geraken en vervolgens een situatie te creëren voor massaopstanden om moslims fysiek en verbaal aan te kunnen vallen. Om iemand te kunnen beschuldigen van fitna, moet hij één van deze handelingen hebben uitgevoerd. Degenen die tegenwoordig voornamelijk joden of Israël proberen te beschuldigen van het plegen van fitna, keren zich tegen dit vers.

Volgens de Koran is het verboden om alle joden of Israël als geheel van fitna te beschuldigen. Uit elke religie of land kunnen mensen opduiken die fitna verspreiden. Net zoals het onmogelijk is om alle Arabieren, Turken of moslims te beschuldigen van het verspreiden van fitna omdat simpelweg een aantal Arabieren, Turken of moslims zich bezighouden met fitna, kunnen ook alle joden of Israëli's volgens de Koran niet

beschuldigd worden van het verspreiden van fitna. Volgens de Koran kan een moslim dineren in het huis van een jood, zijn gast en vriend zijn en zelfs trouwen met een joodse vrouw. Onder deze omstandigheden is het voor een moslim onmogelijk om een jood onvoorwaardelijk te brandmerken als fitna verspreider. Mensen die zulke ingrijpende beweringen naar voren brengen weten niets van de Koran en handelen uit onwetendheid omdat ze opgevoed zijn onder de invloed van talloze verzonden hadiths over joden en fitna. De positie van de Mensen van het Boek volgens de Koran zal in latere hoofdstukken besproken worden.

Uitleg van de verzen 89, 90 en 91 van soera an-Nisa:

Zij verlangen ernaar dat jullie ongelovig worden, zoals zij dat zijn, zodat jullie aan hen gelijk zullen worden. Neem derhalve geen vrienden uit hun midden totdat zij voor de zaak van God werken. En indien zij tot vijandschap vervallen, grijp hen dan en doodt hen waar jullie hen ook vinden. En neem vriend noch helper uit hun midden. (Koran, 4:89)

Behalve hen die zich aansluiten bij een volk met wie jullie een verdrag hebben of die met een beklemd hart tot jullie komen omdat zij anders tegen jullie zouden moeten strijden of tegen hun eigen volk (zijn onaantastbaar.) Als God gewild had, dan had Hij hun macht over jullie gegeven; dan hadden zij zeker tegen jullie gestreden. Als zij zich van jullie afzijdig houden, niet tegen jullie strijden en het vredesverdrag aan jullie overlaten dan verschaft God jullie geen weg om tegen hen op te treden. (Koran, 4:90)

Jullie zullen anderen vinden die veiligheid van jullie en van hun eigen volk wensen. (Echter) telkens wanneer zij tot vijandigheid worden opgeroepen, doen zij blindelings mee. Indien zij jullie niet met rust laten, geen vrede aanbieden, noch hun handen in bedwang houden; doodt hen dan waar jullie hen ook aantreffen. Zij zijn het over wie Wij jullie een duidelijk gezag hebben verleend. (Koran, 4:91)

Deze verzen verwijzen naar hypocrieten. Dat zijn huichelaars die zeggen dat ze moslim zijn, die met moslims samenleven en die zich voordoen als één van hen, maar die eigenlijk een grote vijandigheid herbergen tegen God en de islam en die manieren zoeken om moslims een mes in de rug te steken. God openbaart dat degenen die als huichelaar sterven in de onderste lagen van de hel geworpen zullen worden. Zoals te zien is, zijn huichelaars vanwege hun schijnheilige en verraderlijke aard bijzonder gevaarlijk en afschuwelijke voorbeelden van een menselijk model en lijken door hun houding noch op de ongelovigen, noch op de afgodenaanbidders.

Het is in vers 89 van soera an-Nisa verboden om vriendschappen met huichelaars te sluiten, omdat die moslims in de steek laten en ernaar streven om moslims in dezelfde verdorvenheid te laten vervallen als waarin zij zich bevinden. Wat het vechten tegen hen rechtvaardigt is de staat waarin de huichelaars betrokken zijn bij fysieke aanvallen op moslims. We kunnen dit in het vers dat volgt zien, (vers 90). Zoals blijkt uit de woorden **"Als zij zich van jullie afzijdig houden, niet tegen jullie strijden en het vredesverdrag aan jullie overlaten"** kan er niets overwogen worden tegen een gemeenschap die niet betrokken is bij aanvallen. Het is duidelijk dat doden alleen toegestaan is op het moment dat een gemeenschap de oorlog heeft verklaard aan de moslims. Nogmaals, moslims krijgen hier het recht om zich te verdedigen tegen de aanvallen.

Daarnaast is vers 90 van soera an-Nisa een andere manifestatie van rechtvaardigheid, genade en meedogendheid van de Koran, waarin vrede altijd de voorkeur krijgt. Sommige huichelaars die tot dan toe moslims altijd een mes in de rug staken en hen verraadden, maar die later een vreedzame houding aannamen worden ook beschermd, zoals we kunnen zien aan de woorden: **"Behalve hen die zich aansluiten bij een volk met wie jullie een verdrag hebben of die met een beklemd hart tot jullie komen omdat zij anders tegen jullie zouden moeten strijden of tegen hun eigen volk (zijn onaanastbaar.)"** In hetzelfde vers zegt God: **"Als zij zich van jullie afzijdig houden, niet tegen jullie strijden en het vredesverdrag aan jullie overlaten dan verschaft God jullie geen weg om tegen hen op te treden"** Hun

bescherming wordt hier nogmaals benadrukt. Dit is de exacte definitie van rechtvaardigheid.

Ook in vers 91 wordt een situatie beschreven op basis van dezelfde voorwaarden. Huichelaars die zeggen dat ze spijt hebben en geen oorlog willen, keren weer terug naar fitna en beginnen moslims opnieuw aan te vallen. In dat geval worden de voorwaarden voor oorlogsvoering herinnerd in de Koran. Gezegd wordt dat deze mensen onaantastbaar zijn, zolang zij niet aanvallen. Maar als zij dat wel doen, dan is zelfverdediging toegestaan.

We moeten niet vergeten dat de situatie zoals beschreven in het vers een bijzonder geval was dat tijdens de Slag bij Uhud plaatsvond en dat het betrekking heeft op huichelaars die op het slagveld verraad pleegden.

Uitleg van vers 5, soera at-Tawba:

Wanneer de heilige maanden verstreken zijn, doodt dan de afgodenaanbidders waar jullie hen ook vinden, neem hen gevangen, beleger hen en wacht hen op in elke mogelijke hinderlaag. Maar als zij berouw tonen, het gebed verrichten en de zekat geven, laat hen dan vrij. Voorzeker, God is vergevend en barmhartig. (Koran, 9:5)

Om de situatie in het bovenstaande vers te kunnen begrijpen moeten we beginnen met lezen vanaf vers 1 van soera at-Tawba. Dan zien we dat de tegenaanval op de afgodenaanbidders niet 'alle afgodenaanbidders' omvat, maar alleen betrekking heeft op degenen die de moslims op een barbaarse manier aanvallen en **die vervolgens tot een overeenkomst komen** om een confrontatie tijdens de heilige maanden te voorkomen. Het zijn de afgodenaanbidders die de moslims op een sluwe en verraderlijke manier geprobeerd hebben te benaderen en door zijn gegaan met aanvallen tijdens de heilige maanden en op deze manier vele moslims hebben gedood; **hoewel ze met de moslims een eerlijke overeenkomst hadden gesloten en ze heel goed wisten dat de moslims geen oorlog zouden voeren tijdens de heilige maanden.**

Onder deze omstandigheden hebben moslims in dit vers het recht verkregen zich te verdedigen tegen deze barbaarse aanvallen. Zoals te zien is in het vers hebben de moslims tijdens de heilige maanden niet gereageerd op de woeste aanvallen van de afgodenaanbidders, zoals door God bevolen. Zij vertoonden geduld tijdens die maanden en begonnen zich alleen te verdedigen wanneer de heilige maanden voorbij waren. We zien ook dat het vers de methoden beschrijft die tijdens het verdedigen toegepast moeten worden: arrestatie, beleg en blokkade van alle doorvoerroutes. Bij oorlogen gebaseerd op het internationaal recht zijn arrestatie en beleg de voornaamste voorwaarden. Tijdens het beleg worden doorvoerroutes geblokkeerd en hiermee de voortgang van de tegenpartij gestopt. Dit vers beschrijft de methode die op dit moment toegepast wordt en ook gerechtvaardigd is op grond van het internationaal recht. Het enige verschil is dat niet de moslims de aanval openen, maar alleen een einde proberen te maken aan de aanvallen tegen hen.

Er is in dit vers ook geen sprake van het voortzetten van de strijd tegen degenen die hun aanvallen stoppen en berouw tonen. Zij moeten vrijgelaten worden.

Als we naar het volgende vers kijken, vinden we een zeer belangrijke verklaring die de liefhebbende en beschermende geest van de Koran beschrijft. Dit vers elimineert alle beweringen over moslims van de tegenstanders van de islam. Het vers is als volgt:

En als één van de afgodenaanbidders jullie om bescherming vraagt, geef hem dan bescherming; zodat hij het woord van God moge horen en breng hem daarna naar een plaats waar hij veilig is. Dit is omdat zij een volk zijn dat niet weet. (Koran, 9:6)

Dit vers beveelt moslims om afgodenaanbidders die hun toevlucht en hulp bij hen zoeken te helpen, zelfs als dat hun eigen leven in gevaar brengt. Het vers stelt zelfs voor dat een moslim **zichzelf als een schild moet gebruiken** om afgodenaanbidders te beschermen. Met andere woorden, een moslim riskeert zijn eigen leven om iemand die God ontkent te beschermen en hem in veiligheid te brengen.

Dit is wat de Koran beveelt. Volgens dat gebod mag iemand niet gedood

worden voor het niet geloven in God. Integendeel, hij moet worden beschermd, zelfs als het leven van een moslim op het spel staat. Derhalve hebben de beweegreden voor oorlog niets te maken met het feit dat de tegenpartij al dan niet in God gelooft of tot een ander geloof behoort. Rechtvaardiging voor oorlog zijn: aanvallen, martelingen en moorden van de tegenpartij.

Een ander feit in dit vers wijst erop dat alle mensen ongeacht hun religie, taal, afkomst of geloof onder de bescherming van de moslims vallen, zolang zij niet aanvallen of zich bezighouden met extreem gedrag. Een moslim heeft de verantwoordelijkheid om de Mensen van het Boek of zelfs een atheïst of een communist op dezelfde manier te beschermen zoals hij moslims beschermt. Dit is een vereiste om een moslim te zijn en is de beschrijving van een moslim in de Koran. Als iemand zegt: "Ik ben een moslim" dan moet hij anderen beschermen.

Uitleg van vers 13, soera at-Tawba:

Zullen jullie dan niet strijden tegen mensen die hun eden gebroken hebben, die van plan zijn de gezant te verdrijven en die jullie het eerst aanvallen? Of vrezen jullie hen? Het is rechtvaardiger dat jullie God vrezen, indien jullie ware gelovigen zijn. (Koran, 9:13)

Dit is nog een vers dat de bevelen over oorlog in de Koran laat zien. Wanneer een heidense gemeenschap, die een wapenstilstand met de moslims had - met andere woorden die met hen volgens de overeenkomsten in vrede leefde - de wapenstilstand verbroken had en met aanvallen begon, wanneer ze onze Profeet (vznh) probeerden te dwingen zijn eigen land te verlaten om hem in ballingschap te laten leven en zoals het vers uitdrukkelijk vermeld, "**die jullie het eerst aanvallen**", hadden moslims het recht om tegen hen terug te vechten.

Uitleg van vers 33, soera al-Maida

De vergelding van hen die tegen God en Zijn Gezant oorlog voeren en erop uit trekken om op de aarde verderf te zaaien zal zijn, dat zij ter dood gebracht zullen worden of gekruisigd of dat hun handen en hun voeten aan tegenovergestelde kanten worden afgehouden of dat zij uit het land verbannen worden. Dat is voor hen een vernedering op deze wereld en in het hiernamaals is er voor hen een grote bestraffing. (Koran, 5:33)

Het onderwerp oorlog, waar we in veel verzen de nadruk op hebben gelegd, komt ook in dit vers weer naar voren. De kenmerken van de gemeenschap waartegen oorlog gevoerd moet worden zijn hier in detail uiteengezet: zij voeren oorlog tegen God en Zijn Boodschapper en veroorzaken wereldwijd verderf. Deze mensen houden zich niet alleen bezig met fysieke aanvallen op moslims, maar verspreiden ook onheil in de wereld. Het vers spreekt over een gemeenschap die een probleem is voor de hele wereld en die door iedereen als een perverse, corrupte en oorlogszuchtige samenleving wordt beschouwd.

Zoals in alle oorlogen, is doden alleen mogelijk tijdens verzet tegen een gemeenschap die actief oorlog voert tegen moslims, zolang het als laatste redmiddel toegepast wordt. Een van de andere maatregelen die opgelegd kan worden is het verbannen van deze mensen uit het land waarin ze leven. Om het anders te verwoorden, moslims zijn volgens de verzen van de Koran toegestaan dingen te doen die normaal verboden zijn – het doden en verbannen van mensen - maar alleen in geval van een dergelijke oorlogssituatie.

Uitleg van vers 57, soera al-Anfal:

Wanneer jullie hen treffen in de oorlog, verstrooi hen en stel hen een voorbeeld voor degenen die na hen komen, opdat zij er lering uit trekken. (Koran, 8:57)

Ook dit vers moeten we beoordelen volgens de logica en bewijzen die we hierboven in detail hebben beschreven. Het mag niet vergeten worden dat de Medinaanse periode waarin sommige verzen werden geopenbaard een periode was van hevige gevechten. Dit was puur het gevolg van het onrecht dat moslims werd aangedaan **"die ten onrechte verdreven zijn uit hun huizen, alleen maar omdat zij zeiden: "Onze Heer is God"..."** (Koran, 22:40) zoals het beschreven staat in een vers. Bovendien, zoals eerder vermeld, zijn moslims volgens het vers **"Als zij zich van jullie afzijdig houden, niet tegen jullie strijden en het vredesverdrag aan jullie overlaten dan verschaft God jullie geen weg om tegen hen op te treden"** verplicht de oorlog te beëindigen op het moment dat de tegenpartij stopt met vechten.

Als we naar een aantal verzen voor vers 57 van soera al-Anfal kijken, zien we dat er verwezen wordt naar gemeenschappen waarmee moslims een overeenkomst hadden gesloten. Zoals bijna ieder vers dat toestemming geeft voor legitieme zelfverdediging vermeldt, zijn dit de gemeenschappen die hun vredesbestand met moslims verbreken en hen daarna onmiddellijk aanvallen.

Het is belangrijk om een afschrikwekkende kracht te vertonen tegen een gemeenschap die de ene aanval na de andere begint, weigert te luisteren en opruiing creëert door continu vredesakkoorden te verbreken. Dit omdat gemeenschappen die gewend zijn geraakt aan het verspreiden van wanorde niet meer de kracht zullen hebben om dit te doen en ook andere groepen afgodenaanbidders die hen voorbeeld wilden volgen om opruiing te creëren en aan te vallen niet meer de moed zullen hebben om het uit te voeren. Dit is een noodzakelijke en belangrijke voorzorgsmaatregel tegen een gemeenschap die elk vredesverdrag verbreekt en zal vervolg-conflicten voorkomen.

In de grondwet van bijna alle landen van de wereld en in het internationaal recht is het van groot belang dat een straf als ‘afschrikmiddel’ dient. Het doel is om te voorkomen dat een misdaad gepleegd wordt door dezelfde of een andere persoon. Deze voorzorgsmaatregelen in het internationaal recht zijn uiterst geschikt, maar het is onrechtvaardig en een schending van zowel gezond verstand als rechtvaardigheid dat mensen, die deze maatregelen noodzakelijk achten in de wetgeving van landen, zich tegelijkertijd verzetten tegen dezelfde maatregelen als het gaat om de islam.

Uitleg van vers 4, soera Mohammed:

En wanneer jullie de ongelovigen in oorlog ontmoeten, tref dan hun nek. Maar wanneer jullie de overhand over hen hebben verkregen, bindt hen dan stevig vast. En wanneer de oorlog opgehouden is, laat hen dan vrij uit gunst of voor een losprijs. Zo zij het. En als God zou willen, had Hij hen zeker kunnen bestraffen. Maar Hij wil jullie met elkaar op de proef stellen. En degenen die ter wille van God worden gedood, hun daden zal Hij zeker niet doen verdwijnen. (Koran, 47:4)

Net als in andere verzen, benadrukt ook dit vers de aanwezigheid van een oorlogsklimaat. Het vredesverdrag is verbroken, de afgodenaanbidders zijn overgegaan tot de aanval en er is geen ander alternatief dan te reageren op die

agressie. Wat dit vers beschrijft is de internationale regelgeving van oorlogvoering. Daarnaast beschrijft het ook iets dat niet onder de internationale regels van oorlogvoering wordt toegepast: de vrijlating van gevangenen zodra de gevechten voorbij zijn. Vandaag de dag worden er nog steeds krijgsgevangenen vastgehouden in Guantánamo Bay op Cuba, zelfs al is de oorlog in Afghanistan voorbij. Organisaties zoals de VN en de NAVO beschouwen dit als legitiem. Maar de Koran beschouwt die onrechtmatigheid niet als legitiem. Volgens de islam moeten alle gevangenen worden vrijgelaten zodra de oorlog voorbij is.

De verzen die betrekking hebben op oorlog beschrijven duidelijk defen-

Onder de islamitische wet, is oorlog alleen toegestaan voor defensieve doeleinden en de gevangenen moeten worden vrijgelaten zodra het voorbij is. Dit is een praktijk, die zelfs niet in het internationaal recht van de oorlog wordt gevonden. Inderdaad, gevangenen van conflicten uit het verleden worden nog steeds onder zware omstandigheden in gevangenis- sen, zoals Guantánamo Bay, vastgehouden.

sieve oorlogen onder de voorwaarden en omstandigheden van die tijd, welke alleen gevoerd worden tegen afgodenaanbidders en huichelaars die de aanval beginnen en die fitna en onrust verspreiden. De belangrijkste reden waarom deze verzen voor het woede- en haatbeleid van de radicalen verkeerd geïnterpreteerd en gebruikt worden, is omdat honderden valse hadiths zijn toegevoegd aan de islam en door het valse uitgangspunt van sommige analisten. De Koran moet gelezen worden met een schone en verlichte geest, gezuiverd van alle valse hadiths en ander bijgeloof. Wanneer deze verzen beoordeeld worden met het oog op het oorlogsklimaat van die tijd, dan is de betekenis ervan glashelder.

Er is geen rechtvaardiging voor oorlog in de Koran

Degenen die beweren dat de islam door oorlogvoering verspreid wordt en een oorlogsreligie is (voorzeker is de islam verheven boven deze bewering), moeten zich realiseren dat een dergelijk standpunt lijnrecht tegenover de leer van de islam staat. Alles wat verkeerd begrepen is over de islam, is het gevolg van verzonden hadiths en bijgeloof die na de openbaring van de Koran en na onze Profeet geproduceerd zijn. Sommige radicale groeperingen hebben aan de hand van deze verzonden hadiths de religie van de islam naar eigen wens geïnterpreteerd en verschillende uitspraken gedaan om oorlog te rechtvaardigen. Zelfmoordaanslagen, aanvallen tegen alles wat niet islamitisch is en zelfs aanvallen tegen anders denkende moslims hebben zij op deze manier verantwoord.

Zoals we ook in detail in de vorige hoofdstukken uitgelegd hebben, is er in de Koran geen rechtvaardiging voor het aanvallen van de tegenpartij. De Koran geeft de beste beschrijving van democratie en vrijheden. In een democratische en vrije omgeving kan er geen sprake zijn van de tegenpartij als vijand te verklaren of hen het zwijgen op te leggen. In zo'n omgeving wordt iedereen gerespecteerd en kan iedereen vrijuit spreken. Dit is precies de omgeving die beschreven wordt door de islamitische sharia. Daarom is er geen rechtvaardiging voor een offensieve oorlogvoering in de Koran. Volgens

de verzonden sharia van de aanhangers van bijgeloof zijn er echter tal van redenen om oorlog te voeren, aan te vallen en te doden. Laten we dit feit eens bestuderen met de woorden in de verzen van de Koran.

Er kan geen oorlog worden gevoerd om bekering tot de islam af te dwingen

Degenen die oorlog, geweld of dwang gebruiken om iemand de islam te laten aanvaarden, plegen verraad tegen de Koran. Een van de meest expliciete uitdrukkingen in de Koran is dat "er geen dwang is in de religie":

Er is geen dwang in de religie... (Koran, 2:256)

Dit is een duidelijk gebod van de Koran. Geen enkele moslim mag dit gebod negeren en iemand anders dwingen om gelovig te zijn. Dat is uitdrukkelijk verboden in de Koran.

Onze Profeet (vzvh) is slechts een boodschapper. Zijn taak was het prediken en het introduceren van gemeenschappen aan de islam, de laatste gepopenbaarde religie. In die tijd hadden een deel van de mensen die de islam

rechtstreeks van onze Profeet (vzmh) en andere moslims hadden gehoord het geloof geaccepteerd, terwijl anderen dat niet deden. Zoals uitdrukkelijk voorgeschreven is door de Koran, hebben noch onze Profeet noch andere moslims die met hem waren ooit hun toevlucht gezocht tot dwang. Onze Profeet wordt in de Koran hieraan herinnert; **"Herinner hen daarom! jij bent slechts een vermaner. Jij kunt ze niet dwingen (te geloven)." (Koran, 88:21-22)**

Dwang is daarom absoluut verboden.

Volgens de Koran hebben alle moslims de plicht om aan mensen de morele waarden van de islam te vertellen, maar niemand mag hierbij dwang gebruiken en zeggen "jij moet een moslim worden" of "jij moet de religieuze verplichtingen uitvoeren". Het doel van de Koran is om liefde en vrede op de wereld te brengen. Het uitoefenen van druk is daarom onverenigbaar met de Koran.

Andere verzen waarin dwang wordt verboden zijn:

En zeg: "De Waarheid komt van jullie Heer: dus wie wil, laat hem geloven; en wie wil, laat hem ongelovig zijn." (Koran, 18:29)

En als jouw Heer het had gewild, dan zouden allen die op aarde zijn zeker hebben geloofd. Of denk jij de mensen te kunnen dwingen opdat zij gelovigen worden? (Koran, 10:99)

Wij weten het beste wat zij zeggen en jij bent er niet om hen te dwingen. Vermaan dus met de Koran ieder die Mijn bedreiging vreest. (Koran, 50:45)

Zeg: "O ongelovigen, Ik aanbid niet wat jullie aanbidden en jullie aanbidden niet wat ik aanbid. Noch zal ik aanbidden wat jullie aanbidden en noch zullen jullie aanbidden wat ik aanbid. Jullie hebben jullie religie en ik heb mijn religie." (Koran, 109:1-6)

Aangezien geweld en dwang verboden zijn in de Koran, is er geen rechtvaardiging voor oorlog, agressie, vijandigheid of woede. Waar zouden de moslims de afgodenaanbidders toe kunnen dwingen als dwang verboden is om hen te bekeren? Het is duidelijk dat het onwettig is om iemand te dwingen zich te bekeren. **Daarom kan volgens de islam in de Koran het opleggen van de islam nooit als excuus worden gebruikt voor oorlog.**

Er kan geen oorlog worden gevoerd voor ideologische of etnische superioriteit

De islam respecteert alle ideologieën, alle naties, alle etnische groepen, alle ideeën en alle geloven. De islam is een religie waarin alle ideeën gehoor krijgen en waarin vrijheid van gedachte ongelimiteerd is. **Oorlog als gevolg van botsing van ideeën of etniciteit is natuurlijk onmogelijk in een geloof met een dergelijke opvatting van democratie en vrijheid.**

Er kan geen oorlog worden gevoerd voor het verspreiden van de islamitische regels die ingevoerd zijn door een religieuze leider

Volgens de Koran moet een islamitische leider iemand zijn die christenen, joden, atheïsten, communisten, agnostici, boeddhisten en mensen van andere overtuigingen en ideologieën omarmt in de gemeenschap die hij leidt. Hij moet volledige vrijheid van ideeën toestaan en mensen toelaten zich in vrijheid te kunnen bewegen.

Conflict, laster en hypocrisie ontstaan daar waar geen vrijheden zijn. Hij moet dit voorkomen en doen wat de Koran vereist. Zoals aangegeven in het vers **"Jullie die geloven! Wees standvastig in de gerechtigheid als getuigen voor God, al is het tegen jullie zelf, ouders of verwanten."** (Koran, 4:135) heeft hij de verantwoordelijkheid om standvastig te zijn in gerechtigheid zonder inachtneming van overtuiging of afkomst, al is het in zijn nadeel.

Er kan geen oorlog worden gevoerd om vijanden te elimineren

Hoe kan er een 'vijand' ontstaan volgens de islam? De islam vereist dat alle mensen gelijk zijn en broeders van elkaar moeten zijn. Volgens de islam maakt het niet uit wat iemands huidskleur, taal, godsdienst, ras, nationaliteit of sociale status is, hij verdient simpelweg respect voor het feit dat hij een mens is. Zoals in alle Goddelijke religies geopenbaard, zijn mensen broeders van elkaar omdat wij allen de kinderen van de Profeet Adam (vzmh) zijn. Dit principe van broederschap is een vereiste van het geloof.

De islam is tegen alle fascistische, materialistische en darwinistische ideologieën en ideeën welke gebaseerd zijn op raciale superioriteit en mensen verdelen in valse categorieën zoals 'ontwikkeld' en 'primitief'. De islam heeft dan ook geen plaats voor deze ideologieën die alleen maar strijd, conflict en oorlog met zich meebrengen en is daarom verwickeld in een wetenschappelijke en intellectuele strijd hiertegen.

De regel dat in de islam alle mensen respect verdienen vormt de basis voor alle relaties tussen mensen. Volgens de islam heeft zelfs iemand die ver-

keerd handelt de potentie om een goed mens te worden. Daarom is het onmogelijk voor een ware moslim om vijanden te hebben. Elke moslim heeft de verantwoordelijkheid om anderen met liefde te behandelen en hen over morele deugden te vertellen, niet om vijanden te maken en hun proberen neer te halen.

Het feit dat mensen in de verzen van de Koran aangesproken worden met "zonen van Adam" zonder dat er onderscheid gemaakt wordt tussen superioriteit, laat zien dat alle mensen in dat opzicht gelijk zijn geschapen:

Wij hebben de kinderen van Adam geëerd en hen op het vasteland en op zee vervoerd. En Wij hebben hen met goede levensonderhoud voorzien en hen verkozen boven vele anderen die Wij geschapen hebben. (Koran, 17:70)

De reden waarom een religie die geen rechtvaardiging biedt voor oorlogvoering door velen gepresenteerd wordt als een religie van oorlog, is geheel te wijten aan de praktijken van de aanhangers van bijgeloof. Over het algemeen vergissen veel mensen zich in de islam omdat zij simpelweg deze toelichtingen over de islam niet kennen en alleen getuige zijn van de praktijken van radicalen. Mensen met een radicale denkwijze zijn zich niet bewust van het feit dat zij geboden toepassen buiten de Koran en dat zij in feite een ander geloof hebben aangenomen dan de islam. Terwijl de religie van de islam en de islamitische sharia gebaseerd zijn op de verzen van de Koran. Verzonden hadiths en andere bronnen die gebaseerd zijn op bijgeloof hebben voor een ware moslim geen geldigheid.

Wie willen er oorlog?

De wapensector er één die altijd staande wordt gehouden door bepaalde groepen. Het is de enige sector die niet getroffen wordt door een economische crisis. Het is een levendige sector waar vraag en aanbod nooit eindigen en waar nieuwe producten steeds ontwikkeld worden en aangeboden worden aan de markt. De manier om deze sector levendig te houden is zonder twijfel "oorlog". Daartoe wordt een onwetende massa, die haar eigen religie als een oorlogsreligie beschouwt en die bereid is te doden en gedood te worden, met

Het zijn meestal de radicale groepen die worden aangemoedigd om oorlog te voeren, maar degenen die oorlog nodig hebben voor hun eigen kwade doeleinden beheren ze allemaal. Onwetendheid is van vitaal belang voor de 'managers' in kwestie. Onwetendheid geeft hen pionnen om gebruik van te maken.

andere woorden de radicale groepen die in naam van de islam verschijnen, geprovoceerd.

Sommige Neocons en tegenstanders van de islam in het Westen hebben gelijk over het feit dat geweld verspreid wordt door de radicalen. Deze mensen hebben het echter fout als het gaat om sommige leiders, zoals Osama bin Laden. Dit soort zogenaamde leiders zijn over het algemeen mensen die geen interesse hebben in de islam en moslims, maar gereed worden gehouden onder het toezicht van verschillende inlichtingendiensten. Zij worden onmiddellijk ingezet wanneer er een situatie van onrust of oorlog nodig is. Zij spenderen hun tijd in bars en cafés in westerse landen, maar wanneer het bevel komt, laten ze hun baard groeien, veranderen ze hun kledingstijl en taal, nemen een typisch Midden-Oosters uiterlijk aan en gaan aan de slag om het bijgeloof dat ze door de jaren heen hebben geleerd te verspreiden.

Dit fenomeen is reeds vele malen werkelijkheid geworden; Osama bin Laden was slechts een van de acteurs van dit scenario. De komst van Hazrat Mahdi (vznh), de grootste gebeurtenis in de Eindtijd die door onze Profet

(vzmh) voorspeld is en de oprechte verwachtingen van moslims over dit voorval, werden door sommige kringen misbruikt om de indruk te wekken dat bin Laden de Mahdi was en om veel mensen hiervan te overtuigen werden grote inspanningen verricht. De reis die met bin Laden begon had niet alleen betrekking op Afghanistan, maar op de hele islamitische wereld; het scenario zou eindigen met beelden van het dode lichaam van bin Laden. Dit was misschien wel het meest opvallende onderdeel van het hele plan. In het kader van dat plan zou de islamitische wereld zien dat hun Mahdi dood is, waardoor ze al hun hoop en verwachtingen zouden verliezen. Dit was een systematisch scenario met als doel de verzwakking en verdere uitbuiting van de islamitische wereld.

GEWELD, HAAT EN LIEFDELOOSHEID ZIJN KENMERKEND VOOR RADICALEN. VOOR HEN IS GEEN PLAATS BINNEN DE ISLAM.

Sommige vermeende religieuze leiders zijn pionnen die in gang worden gezet als dat nodig is om oorlog en onrust te creëren. Ze worden begeleid door diverse inlichtingendiensten en spelen een rol in het brengen van de oorlog waarmee ze worden opgezadeld.

Mensen met een radicaal gedachtegoed zijn ongetwijfeld schuldig in dit opzicht, maar we moeten de krachten die hen voeden zeker niet negeren. Oorlog dient altijd de belangen van sommige mensen in een tijd waarin de wapenindustrie sterk en winstgevend is. Het zijn meestal de radicale groepen die aangezet worden om te vechten, maar het zijn degenen die oorlog nodig hebben voor hun eigen wrede doeleinden die hun besturen. Deze groepen die klaarstaan om oorlog te voeren vanwege hun onwetendheid zijn een ideale dekmantel voor deze krachten achter de schermen; het zijn pionnen die gemakkelijk ingezet kunnen worden in een oorlog.

Amerikanen of Europeanen die over de radicalen klagen moeten deze leiders die hen besturen niet vergeten. Dit verlicht natuurlijk niet de misdaden van radicale groepen en van mensen die in de klauwen zijn gevallen van bijgeloof en die zich opgesplitst hebben in sekten om vervolgens elkaar als vijand te verklaren. Maar dit belangrijke feit moet evenmin worden genegeerd. Sterker nog, de verschillende organisaties die openlijk en vooral in islamitische landen protesten en opstanden organiseren en managen, aarzelen niet om hun doelen openlijk te uiten.

Dit overwegende, moet er voor vrede voordeel voor de hele mensheid worden nagestreefd in plaats van alleen persoonlijk voordeel en aan de behoefte naar meer land en vijandschappen moet een einde komen en de fanatieke mentaliteit moet worden geëlimineerd. De ware godsdiensten, de religieuze morele waarden, de gelovigen en de Koran zijn allen essentieel daartoe. Conflicten die gebaseerd zijn op verlangen naar politiek of materieel voordeel, grondgebied of ideologie zullen altijd groeien en zullen de meest verschrikkelijke vormen aannemen. Wat hier een eind aan kan maken is goed onderwijs over de ware zin van het geloof met de Koran als referentiepunt. Dit onderwijs kan al deze fouten elimineren en alle vijandigheden wegnemen. Zodra de mentaliteit van de mensen is veranderd, zal er geen reden meer zijn voor vijandigheid of oorlog en de enige manier om die verandering in de mentaliteit te bereiken is door middel van onderwijs op basis van de moraal van de Koran.

Een belangrijke reden die het radicalisme voedt: Guantanamo

De volledig gewijzigde versie van een CIA rapport, werd in het begin van 2015 gepubliceerd. Het rapport kreeg over de hele wereld veel aandacht. Het was een bekend feit dat de VS verdachte gevangenen ernstig martelde, met name na 11 september en dit rapport documenteerde die martelingen.

De wereld wist al min of meer hoe inlichtingenactiviteiten uitgevoerd werden in de VS na 11 september door foto's van de beruchte Abu Ghraib-gevangenis, de vervolgingstechnieken uit Guantanamo en de getuigenverklaringen van vrijgelaten gevangenen. Marteltechnieken werden al voor 11 september gebruikt in de VS, maar de wereld zag gedetailleerd in

dit rapport welke nieuwe martelmethoden werden uitgevonden en welke financiële middelen gebruikt werden om de experts te betalen voor het toepassen van deze technieken. Maar welke baat hadden de VS en de vrije wereld bij de jarenlange martelingen?

We kunnen deze vraag gemakkelijk beantwoorden met de woorden "helemaal niets". Senator Harry Reid geeft toe dat er met de martelingen niets anders is bereikt dan de VS een slechte naam te bezorgen.¹ In tegenstelling tot wat sommige republikeinen beweren, hebben onderzoekers bevestigd - na onderzoek van maar liefst zes miljoen pagina's CIA-documenten - dat de CIA geen vitale informatie heeft verworven.

Het is een algemeen bekend feit dat het bijna onmogelijk is om de leiders of de leden van radicale terreurorganisaties, die over vitale informatie beschikken, levend gevangen te nemen. Terroristen die in het bezit zijn van zulke informatie zullen ofwel het gevecht aangaan met de veiligheidstroepen, de soldaten of de politie of anders zich laten beschieten of zelfmoord plegen op het moment dat ze

opgepakt worden. Dat is keer op keer gebeurd. Het onderzoek van de profielen van de mensen die gevangen en opgesloten zijn door de VS toont echter aan dat het merendeel is gearresteerd zonder weerstand. Deze mensen die opgesloten worden hebben nooit geprobeerd degenen om zich heen of zichzelf te schaden en de verkregen informatie als resultaat hiervan is toegegeven verzonnen te zijn, puur om een einde te maken aan de martelingen. Daarom toont deze historische les nogmaals dat terroristen die in het bezit zijn van informatie waarvan men denkt deze door marteling naar boven te halen, niet levend gevangen kunnen worden.

Een ander punt waarop we ons moeten concentreren zijn de waarden waarvoor de VS vecht om te beschermen en de plaats van marteling onder die waarden. De VS wil dat haar eigen volk vrij is, niet bang is voor een aanval en een land opbouwen waarin haar eigen traditionele waarden in vrede en rust worden bewaard. De VS besteedt triljoenen dollars om dit doel te bereiken, in de wetenschap dat ze duizenden jonge levens op het slagveld zullen verliezen. Het enige doel is het opkomen voor de Amerikaanse waarden en het trotseren van elke bedreiging tegen hen.

Zoals we allemaal weten, hoewel de VS wordt geregeerd door een seculiere grondwet, omschrijft het zichzelf als een christelijke samenleving en is het een veel conservatievere samenleving dan Europa. Beveelt de Bijbel, het heilige geschrift van die conservatieve samenleving, niet liefde, mededogen, vergeving en eenheid? Welke christen zou het idee steunen dat een misdadig persoon het verdient doodgemarteld te worden? Welke christen zou blij kunnen worden met het verlies van onschuldige levens om die reden? Als de VS wenst op te komen voor de waarden waarop ze gefundeerd is, moet zij ook trouw blijven aan die waarden tijdens moeilijke tijden. Dianne Feinstein, senator van Californië voor de Democratische Partij, gaf tijdens haar toespraak in het senaat toe dat marteling een smet is op de Amerikaanse waarden.²

Marteling is geen strijdmiddel, maar een cultuur van wreedheid. Informatie die verzameld is door middel van marteling gedurende een oorlog van 12 jaar heeft niet geholpen terreurgroepen als al-Qaida of de Taliban te elimineren of zelfs maar te verzwakken. Integendeel, terreurorganisaties zijn zelfs sterker geworden wat betreft geweld, barbaarsheid en wreedheid, zijn over meer delen van de wereld verspreid³ en hebben een grotere bedreiging gevormd door nieuwe groepen op te zetten. De Amerikaanse aanvallen hebben geleid tot de dood van vele burgers en haar zoektocht naar het militair elimineren van de beïnvloede mensen in plaats van het intellectueel bestrijden van de oorzaken die aanleiding gaven tot al-Qaida, leidde tot de verspreiding van het terreurgebied door de aansluiting van andere subgroepen.⁴

Reageren op een destructieve actie met een nog destructievere methode kan de herhaling ervan niet voorkomen. Geweld zal altijd leiden tot meer geweld en bloedvergieten tot verder bloedvergieten. Daarom zal toevlucht nemen tot nog radicalere technieken in de strijd tegen radicale terreur alleen maar leiden tot een vicieuze cirkel die de beweringen van die terreurorganisaties bevestigt en hun basis versterkt. Dat betekent het openen van de deur naar verdere eindeloze conflicten. We moeten terugkeren naar een fundament van gemeenschappelijke genegenheid en liefde om de toekomstige generaties in een humaan klimaat te laten leven waar de mensenrechten worden gerespecteerd.

1. <http://www.startribune.com/politics/national/285227921.html>

2. <http://www.nytimes.com/2014/12/10/world/senate-intelligence-committee-cia-torture-report.html>

3. 9/11 Ten Years After, Perspectives and Problems, Edited by Rachel E. Utley, Chapter 2, "Ten Years of Britain's War Against Al Qaeda," Warren Chin.

4. <http://www.foreignaffairs.com/articles/67467/leah-farrall/how-al-qaeda-works>

*En zeg: "De waarheid is gekomen
en de valsheid is ten onder gegaan.*

*Voorwaar, de valsheid zal
ongetwijfeld ten onder gaan."*

(Koran, 17:81)

DE FOUT VAN HET RADICALISME EN DE WAARHEID

Samen met het concept van terreur moeten we ook het fenomeen van het radicalisme bestuderen.

Radicalisme betekent het ondersteunen van plotselinge, revolutionaire en destructieve veranderingen in een omgeving en het toepassen van een strikte en compromisloze handelswijze om dit bereiken. Radicalen kenmerken zich door hun begeerte naar revolutionaire veranderingen en hun onbuigzame en soms agressieve houding die ze aannemen.

Zoals voor elk ander gebied van het leven, zijn voor moslims ook hier de verzen van de Koran en het leven van de Profeet Mohammed (vzmh) de richtlijn. Wanneer we het radicalisme in het licht van de Koran bekijken, zien wij dat het niets te maken heeft met de manier waarop God de moslims beveelt zich te gedragen. Als God een gelovige in de Koran beschrijft, beeldt Hij hem uit als een liefdevolle, zachtaardige persoon, die conflicten en ruzies vermijdt en zelfs de meest vijandige mens met warmte en vriendschap benadert.

Een voorbeeld dat als leidraad aan ons is gegeven is het bevel dat God gaf aan de Profeet Mozes (vzmh) en Aaron (vzmh) om naar de Farao te gaan en

hem op een vriendelijke toon aan te spreken:

Ga beiden naar Farao; hij heeft de grenzen overschreden. Maar spreek zachtaardig tot hem; misschien laat hij zich vermanen of zal hij vrees tonen. (Koran, 20:43-44)

De Farao was één van de meest wrede en rebellerende ongelovigen in zijn tijd. Hij was een dictator, die God ontkende en afgoden aanbad; sterker nog hij onderwierp de gelovigen (de Israëlieten van die tijd) aan verschrikkelijke wreedheden en moord. Maar God beval Zijn profeten om naar zo'n vijandige man te gaan en hem op een vriendelijke toon aan te spreken.

Men ziet dat de manier zoals God heeft laten zien, een manier was van een vriendelijke dialoog en niet de manier van een conflict met harde woorden, boze slogans en opgehitste protesten.

Enkele voorbeelden uit de Koran over het spreken met aangename woorden

Er zijn nog andere voorbeelden in de dialoog tussen de Profeet Jethro (vzmh) en de ongelovigen om moslims te laten zien hoe zich te gedragen. Deze dialoog wordt op de volgende manier verwoord in de Koran:

En tot (de bewoners van) Madyan (zonden Wij) hun broeder Jethro. Hij zei: "Mijn volk, aanbidt God, er is voor jullie geen god dan Hij en verminder niet de maat en het gewicht. Ik zie dat jullie in een welvarende toestand verkeren; maar ik vrees voor jullie de bestraffing op een allesomvattende Dag.

O mijn volk, geef de volle maat en het volle gewicht met rechtvaardigheid en benadeel

de mensen niet door de waarde van hun bezittingen te verminderen en bedrijf geen kwaad op aarde door verderf te zaaien.

Wat (aan winst na het eerlijk afwegen) overblijft van God is beter voor jullie, als jullie gelovigen zijn. Ik ben niet iemand die over jullie waakt."

Zij zeiden: "O Jethro, gebiedt jouw gebeden dat wij hetgeen verlaten wat onze voorvaderen aanbaden of dat wij ophouden met onze bezittingen te doen wat wij willen? jij bent toch de zachtmoedige, de verstandige."

Hij zei: "Mijn volk, hoe denken jullie erover? Als ik op een duidelijk bewijs van mijn Heer steun en Hij mij van Zijn Zijde met een goede voorziening voorziet? Ik wil mij niet tegenover jullie schuldig maken aan hetgeen wat ik jullie verbied. Ik wens slechts verbetering voor zover mijn vermogen reikt. Mijn succes is met God alleen; Op Hem heb ik mijn vertrouwen gesteld en tot Hem wend ik mij." (Koran, 11:84-88)

Als we nader bekijken wat hij zei, zien we dat de Profeet Jethro (vzmh) de mensen uitnodigde om in God te geloven en tot hoge morele principes opriep en dit deed hij met vriendelijkheid en nederigheid. We kunnen sommige redenen voor de dingen die gezegd zijn in deze verzen uitleggen:

- Als de Profeet Jethro (vzmh) zegt tegen de mensen "**Ik ben niet iemand die over jullie waakt**" wil hij ze niet domineren; zijn enige bedoeling is om hen te informeren over de waarheid die God heeft geopenbaard.
- "**Jij bent toch de zachtmoedige, de verstandige**" deze woorden van de ongelovigen aan Jethro laten zijn warme, vriendelijke, aardige en beschaafde karakter zien en dat dit zeer op prijs werd gesteld door de ongelovigen.
- "**Mijn Volk, hoe denken jullie erover**" deze uitdrukking laat zien dat de Profeet Jethro alle ongelovigen opriep om hun eigen intelligentie en geweten te gebruiken. Met andere woorden hij voert geen druk uit maar bespreekt hun eigen ideeën, nodigt hen uit om die ideeën te overwegen en tot een conclusie te komen die gebaseerd is op hun eigen vrije geweten.

- **..."Ik wil mij niet tegenover jullie schuldig maken aan hetgeen wat ik jullie verbied"**. Het verbod dat de Profeet Jethro geeft is eigenlijk geen verbod. Hij legt uit dat sommige handelingen zondig zijn en hij nodigt de men-

sen uit om deze te verlaten. Bovendien, toen de Profeet Jethro zei "**Ik wil mij niet tegen over jullie schuldig maken**" was het niet zijn doel om de mensen te betwisten; hij wilde niet dat ze zich ongemakkelijk voelden en ze aanzetten tot een ruzie; hij wilde hen alleen maar uitnodigen tot het geloof en om hoge morele principes in de praktijk te brengen.

Als men de Koran nader bestudeert ziet men dat de Profeten een warme, zachtaardige en tolerante aard hadden. God beschrijft de Profeet Abraham (vzmh) in de Koran als "**meedogend en zachtaardig**" (Koran 9:114). In een ander vers worden de morele principes van de Profeet Mohammed (vzmh) als volgt beschreven:

Het was dankzij de Barmhartigheid van God dat jij zachtaardig was tegen hen. Als je streng en hardvochtig was geweest, dan waren zij rondom jou uiteengegaan. Vergeef hen dus (hun fouten) en vraag vergeving voor hen en raadpleeg hen over het beleid. En wanneer je een definitief besluit hebt genomen, vertrouw dan op God. God bemint hen die vertrouwen hebben. (Koran, 3:159)

God beveelt de mensen om boze woorden te vermijden

Een belangrijke karakteristiek van het radicalisme is woede. Deze houding kan duidelijk worden gezien in toespraken, in geschriften en in de demonstraties van de radicalen. Maar woede is geen karaktereigenschap van moslims. God omschrijft in de Koran de gelovigen als: "**Zij die uitgeven in voorspoed en in tegenspoed en die hun woede beheersen en de mensen vergeving schenken – God bemint hen die goed doen**" (Koran, 3:134)

Er is geen enkele situatie waarin een moslim zijn woede de vrije loop mag laten. Iedere moslim verlangt natuurlijk dat andere mensen in God geloven en dat ze leven volgens de morele principes, maar dit is alleen mogelijk door de genade van God. Wat we ook doen, hoe hard we ook de waarheid proberen uit te leggen aan de mensen, de harten van de mensen liggen in Gods handen. God herinnert de moslims aan dit belangrijke feit in dit

vers: "...Weten degenen die gelovigen niet, dat als God het zou willen, Hij zeker alle mensen geleid zou hebben?..." (Koran, 13:31)

Daarom is het de plicht van een moslim om alleen de feiten uit te leggen en mensen uit te nodigen om deze te accepteren. Of ze het wel of niet accepteren ligt volkomen aan hun eigen geweten. God openbaart deze waarheid in de Koran waar Hij zegt dat er geen dwang is in de religie:

Er is geen dwang in de religie. Het rechte pad heeft zich duidelijk van het slechte onderscheiden. Wie niet in Thaghut (valse deïteiten) gelooft, maar in God gelooft, dan heeft hij zeker de sterke houvast gegrepen, die niet zal breken. God is Alhorend, Alwetend. (Koran, 2:256)

Daarom kan er geen enkele dwang worden toegepast om mensen te laten geloven en om

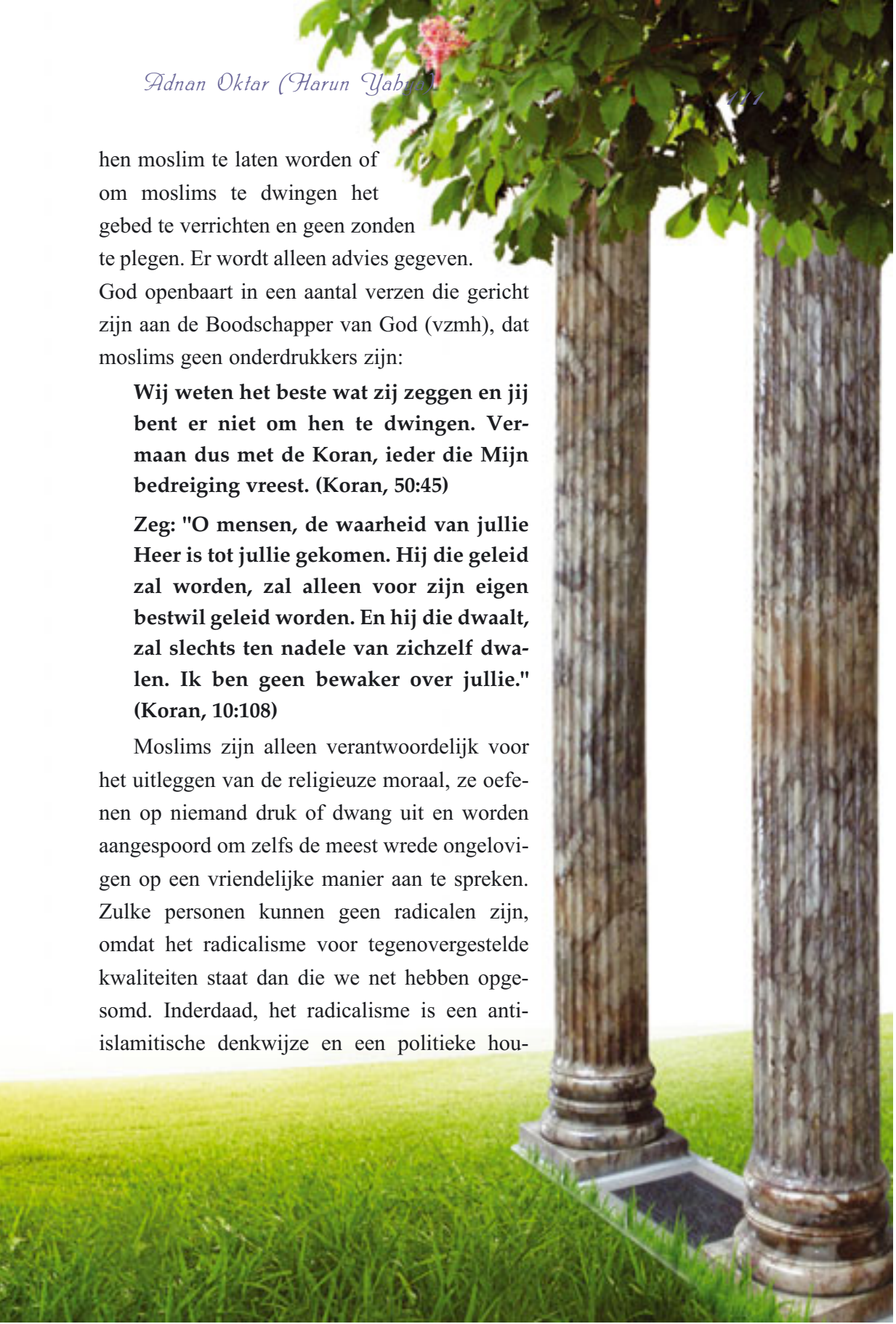

hen moslim te laten worden of om moslims te dwingen het gebed te verrichten en geen zonden te plegen. Er wordt alleen advies gegeven. God openbaart in een aantal verzen die gericht zijn aan de Boodschapper van God (vzmh), dat moslims geen onderdrukkers zijn:

Wij weten het beste wat zij zeggen en jij bent er niet om hen te dwingen. Vermaan dus met de Koran, ieder die Mijn bedreiging vreest. (Koran, 50:45)

Zeg: "O mensen, de waarheid van jullie Heer is tot jullie gekomen. Hij die geleid zal worden, zal alleen voor zijn eigen bestwil geleid worden. En hij die dwaalt, zal slechts ten nadele van zichzelf dwalen. Ik ben geen bewaker over jullie." (Koran, 10:108)

Moslims zijn alleen verantwoordelijk voor het uitleggen van de religieuze moraal, ze oefenen op niemand druk of dwang uit en worden aangespoord om zelfs de meest wrede ongelovigen op een vriendelijke manier aan te spreken. Zulke personen kunnen geen radicalen zijn, omdat het radicalisme voor tegenovergestelde kwaliteiten staat dan die we net hebben opgesomd. Inderdaad, het radicalisme is een anti-islamitische denkwijze en een politieke hou-

ding, die in de islamitische wereld van buiten is ingevoerd. Wanneer we de sociale verschijnselen die omschreven worden als radicalisme nader bekijken, zien we dat deze in wezen een verzameling van methoden en uitspraken zijn, die gebruikt worden door communisten of een uiting zijn van 'fanatieke woede' waarvoor geen plaats is in de ware islam. (Koran, 48:26)

Hoe kan de vicieuze cirkel van radicalisme en terreur worden verbroken?

Zoals in eerdere delen vermeld, is het een concreet feit dat na 13 jaar van militaire operaties, van Afghanistan tot Libië en van Nigeria tot Irak, radicale terreurorganisaties niet zijn gestopt met bestaan door gebruik te maken van militaire kracht, geweld en onderdrukking. Integendeel, ze zijn erdoor versterkt.

Sterker nog, allerlei militaire operaties, met inbegrip van luchtaanvallen en landoperaties, **leiden slechts tot meer burgerdoden, beschadigen steden en vernietigen infrastructuren, wat resulteert in woede in de betrokken landen. En laat woede nu juist het meest in het voordeel zijn van radicale organisaties.** Het spenderen van miljarden dollars voor het creëren van mensen die zich ertegen verzetten, met als resultaat dat deze inspanning verandert in een bron van human resources voor de terroristische organisaties, is een zeer onwenselijke situatie.

Hoewel door sommige militaire analisten het doden van de leiders van terreurorganisaties wordt gepresenteerd als een effectieve techniek, is er, bekeken vanuit een breder perspectief, hierdoor helemaal geen vooruitgang geboekt. Het doden van Osama bin Laden leidde duidelijk niet tot het einde van al-Qaida.

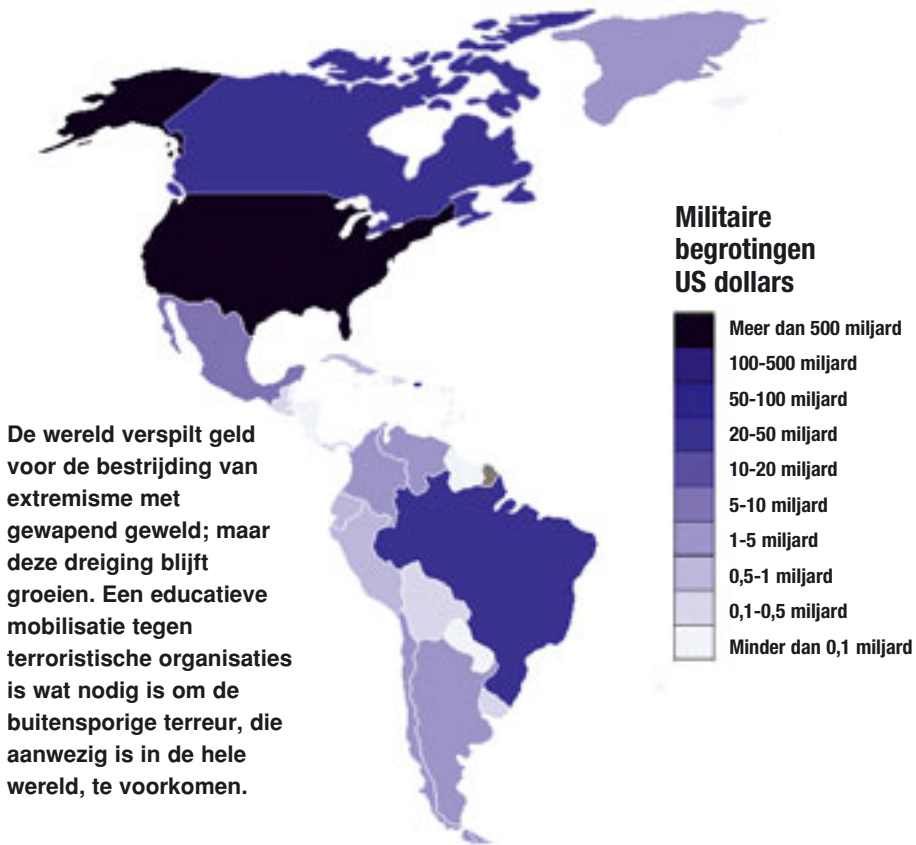
Bovendien zijn **terreurorganisaties zelfs in staat om deze gewapende aanvallen vakkundig om te zetten in propaganda.** Ze hebben de vaardigheid om de aanvallen tegen hen te portretteren als bewijs van de rechtvaardige aard van hun zaak. Om die reden worden deze organisaties ofwel sterker of zij gaan ondergronds verder met hun activiteiten, wat de militaire strijd tegen hen minder effectief maakt.

RADICALISME

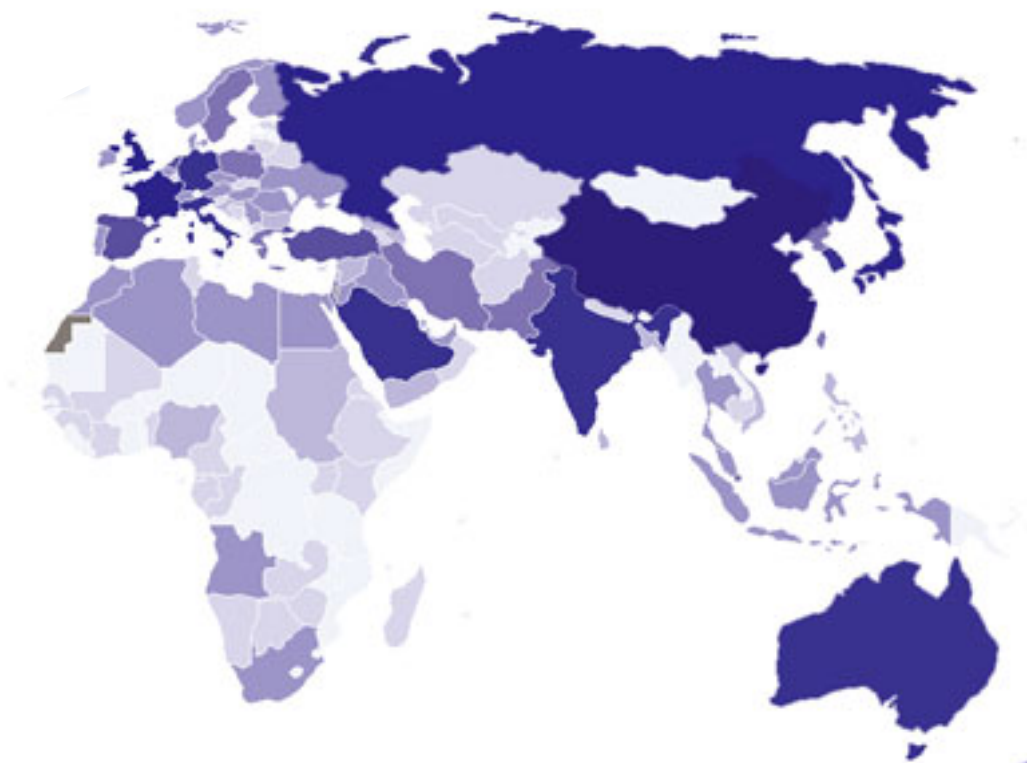
TERREUR

Om de spiraal van terreur te doorbreken, moeten er sociaal-economische verbeteringen gemaakt worden en een beleid ingevoerd worden zoals het waarborgen van de implementatie van democratische processen, wat duidelijk naar voren gebracht moet worden in gebieden waar veel terreuractiviteiten plaatsvinden. Om al deze dingen te laten gebeuren, is het echter essentieel de onwetendheid die ten grondslag ligt aan alle fouten van een radicale denkwijze op te heffen. De manier om dat te doen is door middel van educatieve en culturele activiteiten. **Correct onderwijs met accurate ideeën moet worden geïmplementeerd**, dit zou veel economischer zijn dan het uitgeven van triljoenen dollars aan wapens en later miljarden meer voor humanitaire hulp en het is een methode die oneindig veel betere resultaten zal brengen.

Het is mogelijk om deze militanten te stoppen voordat ze in moordenaars veranderen, door voorzorgsmaatregelen te nemen tegen de intellectuele grondslagen van deze organisaties. Bovendien zou het dan mogelijk zijn om nieuwe rekruteringen naar deze organisaties te voorkomen. Geen terreurorganisatie zou zich ooit kunnen verzetten tegen zo een intellectuele strijd via televisie, radio en internet. **Een beweging die haar intellectuele basis verliest kan niet overleven.** Landen moeten ofwel deze taak zelf overnemen of niet-gouvernementele organisaties steunen die zich beschikbaar stellen voor deze taak.

Een educatieve mobilisatie tegen alle terreurorganisaties, ongeacht hun ideologische wortels, is wat nodig is om de meedogenloze terreur, die we tegenkomen over de hele wereld, te voorkomen.

De NAVO blijft geld stoppen in de militaire strijd tegen extremisme, maar waarom blijft deze bedreiging dan groeien? Het antwoord zit hem in de richting waarin de financiële middelen worden geleid. Proberen een extremistische ideologie te bevechten met alleen fysieke kracht zal weinig doen veranderen, behalve het verhogen van het aantal aanhangers van die ideologie. Terwijl de militaire campagne in de regio steeds meer onschuldige mensen het leven kost, zullen de nabestaanden en de nauwe kring van degenen die stierven tijdens de aanvallen gemotiveerd zijn zich aan te sluiten bij de extremisten wegens hun woede tegen het Westen.

Om zulke gevaarlijke radicale bewegingen te kunnen stoppen, moet hun ideologische basis over de hele wereld vernietigd worden. Feitelijk is dit iets dat alleen gedaan kan worden door de landen in het Midden-Oosten, met de hulp van hun Westerse bondgenoten. In dit verband is onderwijs de belang-

DE WERKELIJK BESTEDE KOSTEN AAN MILITAIR MATERIEEL EN WAT ER GEKOCHT HAD KUNNEN WORDEN

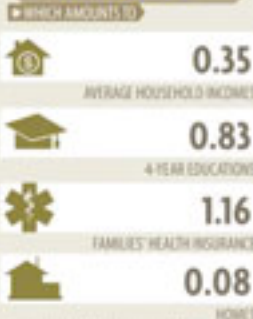
Het militaire budget van de VS steeg met 104% ten opzichte van 11 opeenvolgende jaren. Uitgaven van \$ 354 miljard in 2001 steeg tot \$ 721 miljard in 2011.

Het geld besteed aan het leger kon in plaats daarvan worden geïnvesteerd in de gezondheidszorg, het onderwijs en voor de werkgelegenheid van duizenden mensen.

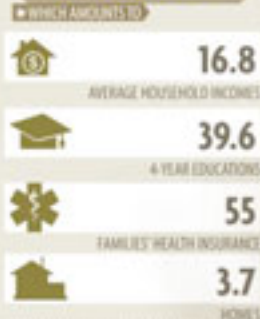
Deze twee pagina's tonen enkele voorbeelden van hoe de militaire uitgaven gebruikt hadden kunnen worden op andere gebieden.

EQUIPPING ONE U.S. SOLDIER
\$17,500

CRUISE MISSILE
\$830,000

ABRAMS TANK
\$6,210,000

F-22 RAPTOR
\$150,000,000

WHICH AMOUNTS TO

3,033.7
 AVERAGE HOUSEHOLD INCOMES

7,147.6
 4-YEAR EDUCATIONS

9,951.6
 FAMILIES' HEALTH INSURANCE

676.3
 HOMES

B-2 STEALTH BOMBER

\$1.01 Billion

WHICH AMOUNTS TO

20,426.7
 AVERAGE HOUSEHOLD INCOMES

48,127.3
 4-YEAR EDUCATIONS

67,007.2
 FAMILIES' HEALTH INSURANCE

4,553.7
 HOMES

VIRGINIA CLASS SUBMARINE
\$2.3 Billion

WHICH AMOUNTS TO

46,516.3
 AVERAGE HOUSEHOLD INCOMES

109,596.9
 4-YEAR EDUCATIONS

152,590.7
 FAMILIES' HEALTH INSURANCE

10,369.7
 HOMES

GERALD R. FORD
 CLASS AIRCRAFT CARRIER
\$13.5 Billion

WHICH AMOUNTS TO

273,030.6
 AVERAGE HOUSEHOLD INCOMES

643,286
 4-YEAR EDUCATIONS

895,641.2
 FAMILIES' HEALTH INSURANCE

60,865.6
 HOMES

U.S. NUCLEAR WEAPONS
 PROGRAM SPENDING PER YEAR
\$52 Billion

WHICH AMOUNTS TO

1,051,673.5
 AVERAGE HOUSEHOLD INCOMES

2,477,842.3
 4-YEAR EDUCATIONS

3,449,842.3
 FAMILIES' HEALTH INSURANCE

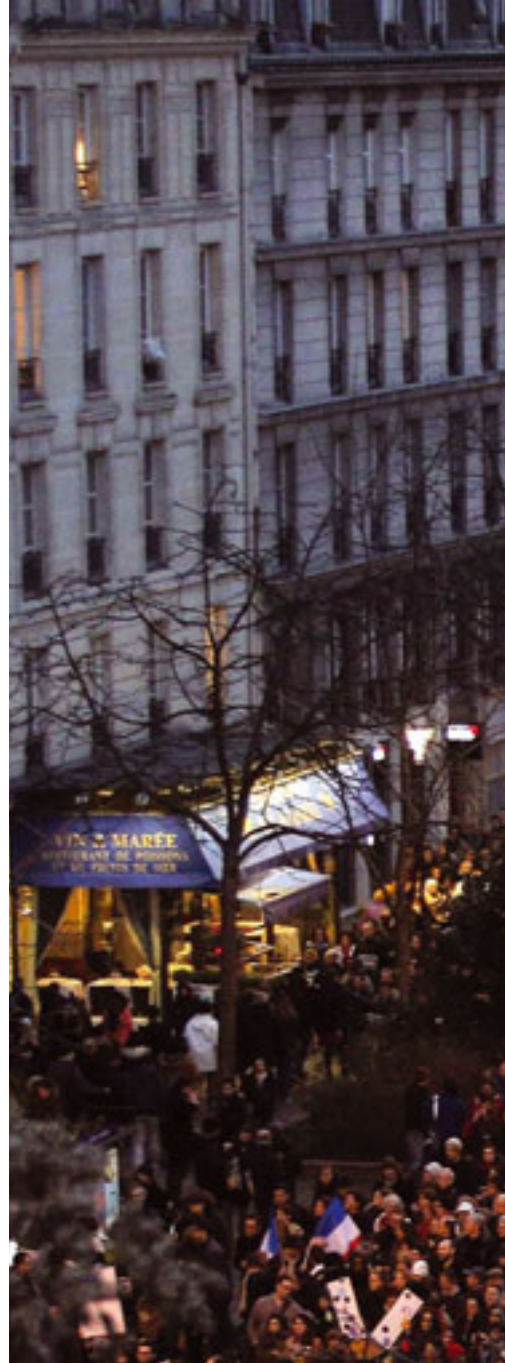
234,445.4
 HOMES

rijkste stap voor het uitroeien van radicalisme, de wereldwijde effecten ervan en het handhaven van de positieve idealen van de mensheid zoals democratie, pluralisme en mensenrechten. Om de verspreiding van radicalisme te voorkomen - een grote bedreiging voor de wereldwijde veiligheid - moeten wereldleiders manieren zoeken om onwetendheid met intellectuele inspanningen te verhelpen.

De aanval op Charlie Hebdo: een voorbeeld dat het belang van intellectuele terrorismebestrijding laat zien

Een van de gruwelijkste daden van radicaal terrorisme die gevoed wordt door verzonden hadiths en die we vanaf het begin van dit boek beschrijven, is ongetwijfeld de moord op de 12 medewerkers van het satirische tijdschrift Charlie Hebdo in Parijs. Na deze aanval kwamen synagogen, moskeeën, islamitische organisaties, koosjere winkels en begraafplaatsen onder vuur te liggen. De aanval op een bijeenkomst in Denemarken ter herdenking van het personeel van Charlie Hebdo wees nog een keer op de ernst van de situatie.

Een vicieuze cirkel van haat lijkt te zijn gevormd en deze cyclus doet de gewone, onschuldige mensen het mees- te pijn. De radicalen van iedere filoso-

Een vicieuze cirkel van haat lijkt te zijn gevormd en deze cirkel doet gewone, onschuldige mensen het meeste pijn.

fie hebben het potentieel om Europa onbewoonbaar te maken voor iedereen en vooral voor minderheden zoals moslims en joden. Terrorisme, anarchie en geweld zijn dan ook de grootste problemen van deze eeuw. De islamitische wereld in het bijzonder lijdt het meeste onder deze ellende. Het is echter noodzakelijk om nogmaals te herhalen dat terrorisme geen religie heeft.

Terrorisme en geweld zijn onvermijdelijke resultaten van een onderwijssysteem dat gelooft dat mensen enkel dieren zijn die in een wrede omgeving vechten voor hun leven; dit systeem leert mensen wreedheid, egoïsme en meedogenloosheid. In dit systeem zijn altruïsme, samenwerking, mededogen en liefde niet waardevol. Een mens wordt alleen als sterk beschouwd als hij wreed en egoïstisch is. Wanneer een geestelijk zwak persoon op deze manier is opgeleid en vooral als hij niet weet hoe hij zijn geweten moet gebruiken, zal hij gemakkelijk kunnen worden beïnvloed door een ideologie die geweld ziet als 'een middel om zich te bewijzen en zijn rechten te verkrijgen'. Om het samen te vatten, een persoon die getraind wordt met dergelijk onderwijs kan overtuigd worden om de wegen van terroristen te volgen, soms door communistische principes en soms door radicale invloeden die zich voordoen als islamitische. Om deze reden is de eerste maatregel die de wereld moet nemen tegen terrorisme de verbetering van dit foutieve onderwijssysteem.

Het is waar dat de inhoud van Charlie Hebdo en andere soortgelijke publicaties moslims beledigen. Dit tijdschrift publiceerde inhoud dat niet alleen moslims, maar ook christenen, joden, boeddhisten en vele andere mensen beledigde. Wat een moslim in een dergelijke situatie echter zou moeten doen is zijn toevlucht nemen tot rechtsmiddelen, om hiermee te voorkomen dat zijn waarden worden beledigd. Beter nog, hij kan de daders (of die met gelijkaardige ideeën) op een vriendelijke manier benaderen en - vriendelijk - uitleggen dat hun houding niet prettig is, dat humor op een meer elegante manier gemaakt kan worden en hen aanmoedigen om een meer liefdevolle en barmhartige houding aan te nemen. Hij kan door te schrijven en te praten de wereld laten weten dat dergelijke verkeerde ideeën verbeterd moeten worden. Een moslim die trouw is aan de Koran zou echter nooit een ander persoon doden omdat deze persoon de islam niet volgt.

De inhoud van Charlie Hebdo en andere soortgelijke publicaties hebben moslims beledigd. Wat een moslim echter moet doen is toevlucht nemen tot een juridisch beroep. Beter nog kan hij vriendelijk aan de overtreders uitleggen dat humor ook op een meer elegante stijl gemaakt kan worden en hen aanmoedigen om een meer liefdevolle en barmhartige houding aan te nemen.

DE ISLAM IS ZEKER VERHEVEN BOVEN DE AFGEBEELDE FOTO'S

De islam is verheven boven deze tekeningen. Een Koran-gezagsgetrouwe moslim kan nooit een andere persoon doden omdat de ander de islam niet volgt.

Aan de andere kant worden er over de hele wereld moorden gepleegd en wrede handelingen uitgevoerd in naam van de islam en de slachtoffers van deze afschuwelijke daden zijn meestal in de eerste plaats moslims. Honderden moslims verliezen dagelijks hun leven als gevolg van aanslagen die wereldwijd worden uitgevoerd.

Het moet in gedachten worden gehouden dat de levenswijze van deze mensen niet de islam is en niet is gebaseerd op de Koran, maar juist op het

radicalisme. Het radicalisme, dat na het overlijden van de Profeet Mohammed (vznh) is ontstaan, heeft niet-bestaande regels in de religie geïntroduceerd en een nieuwe religie gecreëerd door het gebruik van de naam van God en de Profeet (vznh). Dit systeem dat ontwikkeld is op basis van verzonnen hadiths biedt geen ruimte voor liefde, medeleven, vriendschap, respect voor vrouwen, vrede, schoonheid, kunst of wetenschap; met andere woorden, voor de dingen die mensen vreugde brengen. Er is slechts ruimte voor onderdrukking, dwang, wreedheid en geweld. Het streven van het radicale systeem is om mensen nagenoeg levend te begraven en neemt al het mooie weg in naam van de islam.

Daarom is het van het grootste belang dat moslims zich inspannen om uit te leggen dat de islam een vredesreligie is, met toelichtingen die gebaseerd zijn op de Koran. Het is technisch gezien onmogelijk voor een persoon om over vrede en liefde te praten wanneer hij een versie van de islam verdedigt die vol is van radicale bijgelovigheden, verzonnen hadiths en verhalen.

Deze waarheid geeft niet alleen richtlijnen aan moslims, maar ook aan de westerse wereld die het terrorisme wenst te stoppen: de enige manier om het zogenaamde islamitisch terrorisme te stoppen is door het intellectueel uitroeien van de ideeën die haar voeden. Zolang het radicale gedachtegoed aanhoudt, zal het bombarderen van de moslimwereld met drones, het sturen van troepen, het doden van terroristische leiders, het wreken van geweld met meer geweld het terrorisme niet beëindigen. Integendeel, het zal het aanwakkeren en het zelfs tot een groter monster maken. Alles wat haat en vijandigheid zou kunnen verergeren moet zorgvuldig worden vermeden en een omgeving die uit ideeën bestaat in plaats van uit wapens dient te worden gebouwd.

Laten we dit nogmaals herhalen: terreur is in welke vorm dan ook onaanvaardbaar. In het bijzonder, de islam, waarin het doden van één persoon gelijk is aan het doden van de hele mensheid, gelijkstellen aan terreur is misschien wel een van de ergste tragedies van onze eeuw. Hoe dan ook, terreur zal niet verdwijnen door het houden van protestmarsen op straat, noch door middel van veroordelingen door politici, noch door simpelweg de zin "de islam is een religie van de vrede" te blijven herhalen. Het feit dat de islam een religie

van vrede is ligt in de Koran en dat feit moet voortdurend en met volledig bewijsmateriaal, door middel van onderwijs worden verkondigd aan de wereld. De islamitische wereld moet ook worden gezuiverd van bijgelovigheden: Westerse steun is daarbij natuurlijk belangrijk, maar het zijn de moslims die het werk moeten doen.

Waarom sluiten mensen zich aan bij radicale terreurorganisaties?

Experts op het gebied van terrorisme, inlichtingenagenten, schrijvers, redacteuren en analisten in het Westen zoeken constant naar het antwoord op de vraag: waarom sluiten mensen zich aan bij terreurorganisaties?

Ze komen met tal van theorieën; ze praten over arme kinderen uit de buitenwijken van steden, over ongeschoolde en onwetende mensen en over verveelde jonge mensen die op zoek zijn naar avontuur. Sommigen omschrijven dit fenomeen als "de aantrekkingskracht van de utopische poli-

tiek", terwijl anderen beweren dat deze mensen handelen met het doel van "het schrijven van een eigen verhaal."

Deze theorieën zijn echter grotendeels in de ijskast gestopt, omdat men zich geleidelijk realiseerde dat veel van dergelijke groepen vertegenwoordigd worden door een groot aantal rijke mensen, mensen met een carrière, academici, artsen en ingenieurs en dat veel van hun leden afkomstig zijn uit welgestelde families.

Sommigen hebben verklaard dat degenen die zich aansluiten bij dergelijke organisaties "psychische problemen" hebben. Het antwoord daarop kwam van John Horgan, psycholoog en professor aan het Centrum voor Terrorismen- en Veiligheidsstudies van de Universiteit van Massachusetts Lowell: *"Door wat terroristen doen, nemen we aan dat dit verklaard kan worden via de pathologie van deze mensen, maar proberen om het terrorisme uit te leggen als een psychische aandoening is misleidend."*²

Horgan en anderen moesten alle mogelijkheden die ze veronderstelden elimineren; noch armoede, noch verveling, noch psychische aandoeningen kunnen een uitleg geven waarom mensen van bijna elk land in de wereld zo vastbesloten zijn heel wat moeilijkheden te overbruggen om deel te kunnen nemen aan een systeem waarin mensen met gemak sterven en gedood kunnen worden. Niemand zou zich in een oorlog storten, met achterlating van zijn gezin en alles wat hij bezit, in het belang van "het schrijven van een verhaal." Hij zou de dood nooit zo snel en onvoorwaardelijk accepteren.

Mensen over de hele wereld sluiten zich op dit moment aan bij radicale groeperingen, van Europese landen tot Kazachstan, van Australië tot Somalië en van Rusland tot Tunesië. Het aantal mensen dat zich aansluit bij zulke groeperingen stijgt gestaag. Europese landen zoals Frankrijk en Duitsland zijn de vooraanstaande landen van deze cijfers.

Laten we nu eens kijken naar het echte antwoord op deze verontrustende vraag. Kijkend naar de recente wereldgeschiedenis in het bijzonder, heeft het afwenden van de ware leer van de islam en de daaruit voortvloeiende omhelzing van een onjuiste interpretatie van de islam ertoe geleid dat sommige moslims hun rug keerden naar de vrijheid, kunst en wetenschap en heeft hen in belangrijke mate geradicaliseerd. De ideologische infrastructuur van radicalisme verspreidde zich ongecontroleerd (en soms gecontroleerd door

Er wordt verondersteld dat naar schatting 15.000 strijders uit tenminste 80 landen Syrië zijn ingereisd om te helpen het regime van al-Assad omver te werpen. Europa is op dit moment in een staat van extreme angst en paranoia omdat leden van radicale organisaties kunnen terugkeren naar hun land van herkomst om terreurdaden te plegen in hun eigen land.

bepaalde geheime krachten) en begon voor een groot geografisch gebied, waaronder Europa, een bedreiging te worden. Het radicalisme dat volgde veroorzaakte islamofobie, hoewel de voorstanders van islamofobie niet zien dat ze radicalisme verder stimuleren op een manier die ze nooit wensten.

Het aantal personen dat de oplossing ziet in de vernietiging van de islam en moslims, die geen moslims in hun land willen zien en achterover leunen terwijl zij slechts toekijken hoe moslims onderdrukt worden, is gegroeid, met als gevolg dat haat alleen maar wordt versterkt. De gruwelijke beelden van de ingreep van de coalitietroepen in Afghanistan en Irak waren voor een groot aantal de laatste druppel. Niemand kon of zou onbewogen blijven toen de

westerse machten willekeurig gezinnen doodden en huizen vernietigden. Wreedheid zet onvermijdelijk aan tot haat.

De westerse coalitie kan dan wel oprecht zijn in de implementatie van haar eigen versie van democratie in deze landen, maar de methode is zo verkeerd dat het niet alleen het Midden-Oosten, maar ook het Westen zelf heeft geschaad. Degenen die willen begrijpen waarom zoveel mensen uit Europa zich hebben aangesloten bij radicale groeperingen en waarom zelfmoord zo'n groot probleem is in het Amerikaanse leger, moeten een diepgaand onderzoek doen naar de onjuistheid van het beleid.

Dus wat kan de oplossing zijn? Radicale groeperingen volgen een afwijkende ideologie waarvan veel mensen in de wereld geloven dat het waar is. De volgelingen van die ideologie kunnen zich er niet tegen verzetten, want diep van binnen geloven ze niet dat de betreffende groeperingen op het verkeerde pad zitten. Dit diepgewortelde probleem kan alleen worden opgelost door de islamitische wereld volledig afstand te laten doen van de bronnen die gebaseerd zijn op onzin en in plaats daarvan zich te richten op de Koran. De persoon die dit zal bewerkstelligen is Hazrat Mahdi (vzmh).

Meer dan 1.000 buitenlandse strijders reizen elke maand af naar Syrië om deel te nemen aan de strijd. Zelfs luchtaanvallen lijken dit percentage niet te kunnen wijzigen. Het probleem van radicalisme kan alleen worden opgelost als de islamitische wereld volledig afstand doet van bronnen gebaseerd op onzin en in plaats daarvan weer terugkeert naar de Koran.

Radicale groeperingen hebben dit effect grotendeels bereikt via het internet. Ze maken gebruik van de sociale media door middel van overtuigende propaganda. Ze reiken uit naar vijf continenten en verzamelen zo hun aanhangers. Ze winnen mensen voor zich met misschien slechts een paar korte zinnen. Met andere woorden, door onderwijs.

Horgan vat dat effect samen met deze woorden: *"Ze zijn zo deskundig met de sociale media dat ze op wereldwijde schaal ontevreden individuen bereiken."*

Gezien het feit dat onderwijs zo eenvoudig is, is het zeer verbazingwekkend dat de westerse coalitiemachten nog steeds aandringen op versterking van hun bases in het Midden-Oosten met meer wapens. Wat er moet worden gedaan is, dezelfde middelen gebruiken en de mensen de valse aard van de religie van bijgeloof laten zien met bewijs uit de Koran door gebruik te maken van zo'n krachtig communicatiemiddel als het internet. Met behulp van het eigen heilige Boek van de islam, aantonen dat de islam wreedheid verwerpt en liefde en vrede aanleert. Als het Westen kan worden overtuigd, is er natuurlijk geen noodzaak om iemand eraan te herinneren dat het Westen meer middelen tot haar beschikking heeft dan de radicale groeperingen. Stel je eens voor dat alle internationale media, welke grotendeels onder westerse

controle zijn, met een luide stem een dergelijke opleiding zouden leveren! Binnen enkele seconden zou de wereld de waarheid te horen krijgen.

Europa verkeert momenteel in grote angst en paranoia door de aanhangers van radicale organisaties die terugkeren naar hun thuisland. Er wordt gedacht dat mensen die hebben gevochten in die regio's en die vervolgens naar huis komen, onvermijdelijk door zullen gaan met het plegen van terreurdaaden in eigen land en die landen nemen buitengewone veiligheidsmaatregelen om zo'n nachtmerrie uit te sluiten. Maar waar men niet aan denkt is dat de wortel van het probleem geëlimineerd zou kunnen worden door deze mensen simpelweg te onderwijzen over de ware islam.

Wat ze moeten begrijpen is dit: als iemand is ingesteld om te doden of te sterven in een vreemd land, kan de reden alleen een onderliggend geloof zijn.

Wat gedaan moet worden is, de radicale groepen met behulp van het eigen heilige boek van de islam aantonen dat de islam wreedheid verwerpt en liefde en vrede leert. Het zou voor de wereld slechts enkele seconden duren om de waarheid te horen als de internationale media in een dergelijke opleiding zouden voorzien.

Omdat dat fundamenteel geloof is gebaseerd op een zeer gebrekkige interpretatie van de Koran, is er een oplossing die duidelijke en zekere resultaten kan leveren: mensen het ware geloof uitleggen uit de ware bron, met andere woorden, de Koran. Als Westerse landen in het bijzonder hun rug blijven keren naar dat onderwijs, kan de tragedie die de wereld treft echter alleen maar een grotere bedreiging vormen. Bommen, wapens en raketten zijn geen oplossing voor het probleem; ze zijn alleen een middel voor het verspreiden van haat.

Nieuwsverlagen op TV moeten terreur geen ruimte geven om te ademen

Vandaag de dag lijden zelfs de meest ontwikkelde landen onder het dreigement van terreur. Het meest concrete voorbeeld is Frankrijk. Dit jaar, voor de eerste keer sinds de Tweede Wereldoorlog, betraden troepen Parijs. De stationering van 1.080 soldaten rond de Eiffeltoren, als reactie op de terreuraanslagen op Parijs en om een andere mogelijke aanslag te voorkomen, onthult de omvang van deze bedreiging. Maar zelfs dat was niet genoeg en nieuwe terreurdaden werden gepleegd in het centrum van de stad.

Fascistische en extreemrechtse bewegingen worden de laatste tijd steeds populairder in Europa en aanvallen op migranten, in het bijzonder op moslims, zijn toegenomen. De spanningen tussen de Russen en de Tsjetsjenen zijn oneindig. Gevechten welke decennia terug gaan houden aan in Afrika en in het Midden-Oosten. Aan de andere kant gaat de PKK, welke beweert de

terreuractiviteiten in de bergen gestopt te hebben, verder met de slachtingen in Turkse steden.

In de loop der jaren zijn verscheidene theorieën, gericht op de uitroeiing van het terrorisme, voorgesteld en verschillende methoden zijn uitgetoetst. Niet alleen heeft dit geen vruchten afgeworpen maar het aantal terreurdaden is in werkelijkheid gestegen.

Het duidelijkste voorbeeld hiervan was het doden van Osama bin Laden. Heeft zijn dood een eind gemaakt aan al-Qaida? Nee.

Terreurorganisaties intimideren onschuldige mensen op zo'n manier dat zij verkiezen loyaal te blijven aan hen om hierdoor de controle over de samenleving te krijgen; ze voeren de meest meedogenloze en bloeddorstige handelingen uit voor dat doel. Tijdens de uitvoering van deze daden, proberen ze het moreel van hun achterban hoog te houden en hen de indruk te geven dat ze sterk zijn en dat de overwinning nabij is. We kunnen dit duidelijk zien in Turkije bij de activiteiten van de terroristische PKK.

Terreurorganisaties maken meestal een zorgvuldige planning voordat ze hun wreedheden uitvoeren. De aanslag op het World Trade Center en het Pentagon op 11 september, de aanslagen op de metro in Londen, de treinaanslag in Spanje, het theaterbombardement in Rusland, de aanslagen in Frankrijk en alle gruweldaden gepleegd door de PKK in Turkije waren allen het resultaat van zorgvuldige planning. De koelbloedige professionele terroristen legden bij de laatste Parijse aanval deze waarheid bloot.

Bijna alle terroristische groeperingen maken voor publicitaire doeleinden actief gebruik van de media. Deze groeperingen willen daarom in de media een brede aandacht ontvangen

voor de anarchie en corruptie die ze creëren. Naar de mening van terroristische organisaties is het vermeende succes van hun acties direct evenredig aan hun aandacht in de media.

Wanneer er bijvoorbeeld een actie vele malen wordt herhaald op TV en er breed aandacht aan wordt besteed in de sociale media, is het door het multiplicator effect alsof het meer dan honderden keren opnieuw is uitgevoerd.

Om deze reden ligt een van de belangrijkste verantwoordelijkheden in de strijd tegen terreur bij de media. In haar verslagen moet de media niet direct - of indirect - terreurorganisaties steunen en hen de ruimte geven om te groeien.

Hoe en in welke mate de media terreurdaden zou moeten uitzenden is wereldwijd een belangrijk onderwerp van discussie. Sterker nog, een van de belangrijkste redenen waarom zelfs de meest geavanceerde, krachtige en moderne landen hebben gefaald in het beëindigen van het terrorisme is dat de media het terrorisme door ondoordachte en hysterisch-ongevoelige aandacht voedt. Dankzij deze aandacht is de gruwel van het terrorisme in staat om zich snel te verspreiden.

De media heeft ongetwijfeld de plicht om een nieuwsbericht op een objectieve manier te benaderen, maar ze moeten nog voorzichtiger zijn als het gaat om terrorisme: het menselijk leven moet boven alle andere waarden worden gehouden en de media moet voorzichtig zijn om geen deel uit te gaan maken van deze wreedheid door onbewuste verspreiding van terroristische propaganda. In haar aandacht voor de terreurdaden moet de media zich niet laten leiden door ratings en concurrentie.

Als voorbeeld gedroegen de Amerikaanse media na de aanslagen van 11 september en de Britse media na de aanval op de metro van London zich op een heel oplettende manier in

hun verslaggeving. Zelfs bij de recentste incidenten in Ferguson, Missouri, heeft de Amerikaanse media zeer weinig van het geweld dat plaatsvond getoond. De wereldwijde media deed echter dag na dag van alle details van de aanval in Parijs verslag.

De uitzending van close-ups van slachtingen of iets dat publieke angst of paniek kan creëren moet gemeden worden. Grote voorzichtigheid is nodig bij het maken van programma's met de betrokken mensen, zelfs als ze politici zijn en verklaringen die kunnen worden beschouwd als propaganda van terroristische organisaties moeten niet worden toegestaan. Er moet geen indruk worden gewekt, zij het met tegenzin, dat erop zou kunnen wijzen dat een terreurorganisatie sterk en invloedrijk is.

De media is een van de belangrijkste wapens in de strijd tegen terreur. Het is zeer belangrijk voor landen om toegankelijk publiek via de media te onderwijzen. De krachtige invloed van de media op het publiek moet worden gericht op de bewustmaking van het publiek tegen het terrorisme. Zoals de terreurorganisaties hun ideologieën proberen op te leggen aan mensen in de regio's waar ze controle over willen krijgen, moeten landen ook constant het publiek via de media bewust maken van het terrorisme en ervoor zorgen dat er programma's worden gemaakt die hier de intellectuele basis van vormen. Een manier om dit te doen is om regelmatig wetenschappelijke kritiek uit te zenden op de bloeddorstige vertellingen van terroristische groeperingen.

Er mag niet worden vergeten dat terreur niet uitsluitend met behulp van het leger en de politiek verslagen kan worden. Wat echt een einde zal maken aan terrorisme is het doen van intellectuele studies die haar intellectuele infrastructuur zal ondermijnen.

Islamofobie, de opkomst van extreem rechts en xenofobie zijn factoren waardoor het radicalisme toeneemt

Hoewel er in de nasleep van de aanslagen van 11 september 2001 over de hele wereld angst ontstond, bekend als 'islamofobie', gaan de wortels terug tot de kruistochten of zelfs nog eerder. De islam is nu verspreid over de hele wereld: moslims vertegenwoordigen 6 procent van de bevolking van Europa, dit is meer dan 45 miljoen. Tegen 2050 zal naar schatting ongeveer 20 procent van de bevolking en één op de vijf mensen in Europa moslim zijn, wat in de afgelopen jaren één van de belangrijkste redenen was voor de stijging van islamofobie onder de Europeanen.

Maar de echte trigger van het toenemen van de islamofobie zijn de radicale terreurgroepen die naar voren zijn gekomen in de naam van de islam.

XENOFOBIE EN INTOLERANTIE IN DE EU

Deze radicale organisaties, met hun perverse denkwijzen, ver verwijderd van de essentie van de islam, hebben een groot deel van de angst en haat jegens de islam veroorzaakt.

Diverse kringen van de samenleving die tegen de islam zijn hebben ook een effectieve rol gespeeld in het planten van deze angst in de hoofden van mensen en dit heeft geleid tot een virtuele huisnijverheid van islamofobische praatjes en activiteiten en de opkomst van meer beveiliging, inlichtingsdiensten en industriële apparatuur die een waarde van miljarden dollars vertegenwoordigen. Deze industrie is bedoeld om de opkomst van de islamitische wereld, die in het bezit is van economische en financiële machtscentra, grote energiebronnen en ondergrondse rijkdommen, te voorkomen.

De beleidsmaatregelen van de westerse regeringen, die vooral na 11 september over het algemeen tegen de moslims gericht zijn en de wetten die in

SLACHTOFFERS VAN DISCRIMINATIE IN DE EU

- 27% van de Europeanen uit een etnische minderheid
- 17% van alle Europeanen hebben persoonlijk discriminatie ervaren
- 1 op de 3 ondervraagde joden waren in 2013 slachtoffer van verbaal- of fysiek geweld vanwege hun joodse identiteit
- 28% van de mensen met een handicap
- 39% van de ondervraagde Europeanen zeiden in 2012 dat ze geloven dat niet blanke mensen benadeeld worden bij het zoeken naar een baan.
- 1 op de 5 ondervraagde zigeuners zeiden in 2013 dat ze het slachtoffer van een haatmisdrijf waren geweest.

HAATMISDRIJVEN IN DE EU

- In 2013 werden er 47.210 haatmisdrijven gemeld in de EU
- Veel haatmisdrijven worden niet gerapporteerd en onderzocht (in Tsjechië en Italië bijvoorbeeld, wordt naar schatting 40-60% van de gemelde racistische misdaden niet volledig onderzocht door de politie)
- Slecht 33% van de EU-lidstaten hebben in 2013 statistieken gepubliceerd over haatmisdrijven
- Tot aan 74% van de racistisch gemotiveerde incidenten van mishandeling of bedreiging worden niet gemeld bij de politie (afhankelijk van de groep ondervraagde)

In deze getoonde grafiek zijn de racistische incidenten en haatmisdrijven tegen etnische minderheden vrij hoog in aantal en vormen vandaag de dag een grote bedreiging voor de EU. Een culturele omgeving gebaseerd op liefde, respect, vriendschap en broederschap, zonder degenen te verachten die hier geen deel van uit maken, is een fundamentele waarde die sterk moet worden gesteund.

Islamofobie is een bestaande vorm van racisme en Europa is getuige van een groeiende trend hiervan. Maar de echte trigger achter de stijging van islamofobie zijn de radicale groepen die naar voren zijn gekomen in de naam van de islam. Deze groepen, ver verwijderd van de essentie van de islam, hebben een groot deel van de angst en de haat voor de islam veroorzaakt.

dat kader vastgesteld zijn, versnelde de groei van islamofobie. Extreem rechtse partijen hebben een belangrijke rol gespeeld bij het stimuleren van de oppositie tegen de islam. Deze partijen gebruiken

islamofobische toespraken om stemmen te winnen en te groeien over de rug van moslims en richten zich in het bijzonder op islamitische migranten.

De islamitische migranten in Europa hebben zich moeten weren tegen xenofobie en islamofobie. De ethnocentrische mentaliteit die ze veracht en ze als anders beschouwt en hen buitensluit groeit sterk in veel Europese landen en onderwerpt hen aan zowel fysieke als psychologische aanvallen op grond van het feit dat migranten een bedreiging vormen voor hun culturele en sociale leven. Aanvallen in de vorm van fysieke mishandeling, stenen die gegooid worden naar moskeeën en werkplekken, het gooien van molotovcocktails, het

slaan van werkgevers en werknemers, hakenkruisen en beledigende leuzen die op de muren worden geschreven, het vandalisme op begraafplaatsen, aanvallen op woningen en gezinnen die worden geslagen en bedreigd met verbale intimidatie zijn enkele van de zaken waaraan moslims in Europa vaak worden blootgesteld

Net als alle andere migranten zijn moslims echter mensen die hun eigen huis hebben verlaten en die willen integreren in de landen waar ze naar toe zijn gegaan en die een grote economische bijdrage leveren aan hun nieuwe samenleving. Discriminatie en vijandigheid tegen hen is in strijd met de mensenrechten en de moderne democratie, maar is ook onrechtvaardig en intolerant.

Het is echter verkeerd om de vijandigheid tegenover de islam in Europa onder een enkele categorie te behandelen. Mensen die denken dat moslims de banen en andere voordelen van de westerlingen afnemen, die opzettelijk inspelen op deze zorgen om vijandigheid aan te moedigen tegenover de islam en moslims, degenen die denken dat het stijgende aantal moslims het christendom en/of de westerse cultuur zullen degenereren en degenen die de islam gelijkstellen met terreur en radicalisme moeten allemaal apart worden overwogen. Er is maar één manier om al deze angsten te overwinnen: ware moslims moeten hun geloof met geduld en gematigdheid beschrijven en uitleggen en laten zien dat een islam, gezuiverd van alle nonsens, modern, verlicht en progressief is, zich verzet tegen terreur en compatibel is met de wetenschap,

democratie en logica. En liefde, broederschap en vrede beveelt. Ze moeten uitleggen dat de moslims niet de intentie hebben om het christendom af te schaffen en dat de Koran de christenen prijst. Ze moeten uitleggen dat de mentaliteit gelijkgesteld aan het terrorisme, het afslachten en het plegen van zelfmoordaanslagen, de mentaliteit die tegen de kunst, wetenschap en alle schoonheden is en die vijandig staat tegenover andere godsdiensten niet voortkomt uit de islam, maar afkomstig is van verwarde en zwaar misleide fanatici. Onder invloed van deze fanatici denken westerlingen dat de islam verstand, tolerantie en moderniteit verwerpt en pleit voor terrorisme en radicalisme en dat de islamitische waarden dus onverenigbaar zijn met democratie en mensenrechten. Moslims moeten, gezien het feit dat verkeerde infor-

In de Koran is er geen onderscheid tussen rassen; de Koran adviseert dat mensen van verschillende geloofsovertuigingen in dezelfde maatschappij vredig en gelukkig kunnen samenwonen. Er kan dus een wereld worden opgericht waarin mensen in staat zijn om samen te leven in vrede, ongeacht tot welk ras of religie ze behoren en waarin iedere racistische verdorvenheid zal worden afgewezen, ieders recht zal worden gehoord en iedereen zal worden gerespecteerd.

matie misschien wel de belangrijkste oorzaak is van islamofobie, deelnemen aan een systematische bewustwordingscampagne omdat veel mensen die bang zijn voor de islam in feite heel weinig over de islam weten en dat wat ze denken te weten gewoonweg onwaar is.

Het Westen, dat belang hecht aan democratie, mensenrechten en hoe het alle overtuigingen gelijk behandelt, heeft ook een grote verantwoordelijkheid: het eerste dat het Westen moet doen is wetten introduceren tegen islamofobische en racistische activiteiten. Islamofobie moet worden beschouwd als een haatmisdad, net zoals antisemitisme dat is. De prioriteit van het Westen moet zijn om een cultuur te ontwikkelen die gebaseerd is op liefde, respect, vriendschap en broederschap, zonder degenen te verachten die anders zijn. Westerse landen, internationale organisaties en maatschappelijke organisaties moeten dringend wijzen op de gevoeligheid van dit onderwerp. In termen van wereldvrede is het een urgente kwestie om een nieuwe wetgeving in te voeren en de bevolking op te leiden, zodat nieuwe generaties bevrijd worden van deze vooroordelen.

Wetten zullen radicale ideologieën niet stoppen, maar onderwijs wel

In de nasleep van de aanval op Charlie Hebdo begonnen de parlementen van de Europese landen met een aantal intensieve werkzaamheden. De Europese landen maakten hun eigen individuele anti-terreurwetten^{1,2,3} en kwamen in actie om hulp van NGO's te ontvangen. Op dit punt moeten ze aandacht besteden aan een belangrijk onderwerp: de giftige ideologieën van de radicalen niet te koesteren bij het aangaan van de strijd tegen terreur.

De radicale terreur is al lang geleden gestegen tot een niveau van dreiging dat de demografie van de wereld kan veranderen. Als gevolg van de aanval op Charlie Hebdo werden er voorstellen naar voren gebracht die tot een radicale verandering in de structuur van de EU zouden kunnen leiden. Het idee van het verwijderen van de Schengen-zone⁴, een suggestie die de Europese levensstandaard kan verminderen op het gebied van toerisme, handel en diplomatie, is op de agenda gezet. De landen die voordeel hebben bij het herstellen van de grenscontroles zijn degenen waar de terreurdreiging relevant is geweest, namelijk Groot-Brittannië, België, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Polen, Spanje en Nederland. Maar de vraag blijft: in hoeverre kunnen deze landen resultaten bereiken met deze wetten, die de rust van de burgers van deze landen zal verstoren en zal leiden tot verdere polarisatie van de samenleving?

Iedereen moet weten dat elke stap die wordt genomen om het leven van islamitische groepen te bemoeilijken simpelweg in het voordeel is van de radicale groepen; deze groepen worden gevoed door haat en woede en als het gaat om het omgaan met deze twee gevoelens, zullen wetten alleen onvoldoende zijn.

Men kan proberen om te voorkomen dat een terrorist een bom in een winkelcentrum plaatst door het nemen van strenge veiligheidsmaatregelen en het leven te bemoeilijken voor elke burger in die stad, maar geen enkele wet kan echter de mening veranderen van een kwezel die haat koestert tegen vrouwen die onthullende kleding dragen in dat winkelcentrum.

Het doel van de westerse samenleving moet zijn om generaties op te voeden die het leven van iedereen in dat winkelcentrum als gezegend beschouwen en die respectvol zijn tegenover burgerlijke normen. Anders wordt terrorismebestrijding zowel financieel als in termen van verspilde tijd een vortex en dit komt uiteindelijk ten goede van de terroristen.

De Franse minister van Binnenlandse Zaken Bernard Cazeneuve liet met zijn aanbod voor grenscontroles duidelijk zien dat de Europese landen de kwestie omtrent het radicalisme niet begrijpen. Cazeneuve kwam met een wetsvoorstel om de toegang tot de Europese landen moeilijker te maken⁵, in plaats van het toevoegen van controleposten aan de grenzen binnen de EU. De Franse minister lijkt zich niet bewust van het feit dat de radicale bedreigingen geen grenzen kennen. Ook lijkt hij zich niet bewust van de mate waarin het radicalisme de Europese sociale structuren bedreigt en dat een jonge persoon die geboren is in een Europese familie ook kan worden geradicaliseerd. De communicatiemiddelen van vandaag de dag maken het voor radicale terreurgroepen mogelijk om hun volgers geheel via het internet op te leiden en in ideologische zin hebben ze dus toegang tot alle uithoeken van de wereld.

De communistische guerrillabeweging die in de jaren 1950 op Cuba verscheen, kon leden werven door het betalen van een bezoek aan de talrijke en diverse bergdorpen in de Sierra Maestra; het blokkeren van deze dorpen door het leger zou de verspreiding van de beweging hebben vertraagd. Als alternatief

zou het voorkomen van de verspreiding van Sun Tzu's geschriften een tegenslag in de ideologische opleiding van guerrillastrijders in landen in het Verre Oosten hebben veroorzaakt. Maar vandaag de dag zijn door middel van het internet zelfs de hoogste bergdorpen van de wereld of de meest afgelegen eilanden slechts één klik verwijderd. Het is ook duidelijk dat met het filteren van het internet de toegang tot de informatie niet wordt gestopt. Zodra een website uit de lucht wordt gehaald, verschijnt er meteen weer een andere op een ander adres. Vandaag de dag zijn mensen die 'lone wolves' worden genoemd en die terroristische daden vanuit hun individuele cellen uitvoeren evenwichtig verspreid in bijna elke samenleving.

In het licht van deze dreiging bestaat er slechts één werkbare methode: het voeren van een intellectuele strijd, waarbij het internet, de televisie en de radio beter gebruikt moeten worden dan de radicalen dat doen. Als radicalen duizenden websites hebben gebruikt voor ideologische doeleinden, moeten er tienduizenden websites komen die liefde, broederschap en eenheid verspreiden.

Wat de Europese staten moeten doen is streven om de islamitische wereld te helpen naar een gedachtegang die alleen de ware leer van de islam volgt en die uitsluitend gebaseerd is op de Koran. Turkije, een land dat, ondanks het feit dat het één van de meest bevolkte islamitische landen is en erin is geslaagd om een stabiele democratische grondslag en een seculier grondwettelijk kader tot stand te brengen, kan het Westen hierbij helpen. Als we kijken, in een vergelijkend onderzoek tussen de Europese landen, naar het succes van Turkije in het beschermen van de jeugd tegen de rekrutering voor terroristische groepen en de integratie van een westerse levensstijl, kunnen we de positieve resultaten van een eeuwenlange islamitische traditie

en ervaring met het onderwijs van de jeugd zien. Hoewel de Europese landen slechts een kleine minderheid moslims hebben, is het aantal rekruten naar dergelijke groeperingen veel hoger dan de cijfers uit Turkije, met haar 99% moslimbevolking. Turkije is zeker het aangewezen land om Europa's partner te zijn in de strijd tegen het terrorisme. Turkije is een land dat de deugden uit het verleden heeft bewaard en deze in de toekomst zal gebruiken.

1. <http://www.theguardian.com/commentsfree/libertycentral/2009/jan/22/explainer-terrorism-legislation>
2. <http://www.christiantimes.com/article/david.cameron.wants.new.anti.terror.laws.in.cyberspace.after.paris.attacks/50351.htm>
3. <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/france/11335586/EU-pushing-for-new-anti-terror-powers-to-monitor-air-travel.html>
4. http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-3140_en.htm
5. <http://www.ft.com/cms/s/0/9f340c78-99af-11e4-93c1-00144feabdc0.html#axzz3PKGrq-haZ>

Vandaag de dag maakt communicatie het voor radicale terreurgroepen mogelijk om hun volgelingen geheel via het internet op te leiden en zo hebben ze in ideologische zin dus toegang tot alle uithoeken in de wereld. In het licht van deze dreiging bestaat er slechts één werkbare methode: het voeren van een intellectuele strijd, waarbij het internet, de televisie en de radio beter gebruikt moeten worden dan radicalen dat doen.

Militaire operaties zijn niet de oplossing tegen het terrorisme

Amerikaanse soldaten winnen altijd in Amerikaanse films. De meest complexe operaties vinden plaats, de overwinning wordt gevierd en de gijzelaars worden bevrijd. De Amerikaanse superioriteit wordt altijd gesymboliseerd. Maar hoe zit dat in de echte wereld?

Als we terugkijken naar de geschiedenis zullen we zien dat de feiten niet altijd overeenkomen met de fictie. "Operation Eagle Claw" is een voorbeeld hiervan. De operatie, georganiseerd door het Amerikaanse leger in april 1980, om 52 Amerikaanse burgers te bevrijden die gegijzeld waren in de Amerikaanse ambassade in Iran eindigde in een fiasco als gevolg van een plotselinge zandstorm. Een ongeluk tijdens het bijtanken onderweg naar de USS Nimitz, het midden van de operatie, leidde tot de vernietiging van een C-130 Hercules vliegtuig en een Amerikaanse helikopter. Het Amerikaanse leger verloor acht soldaten, twee militaire vliegtuigen en één vervoerder en moest zich terugtrekken uit de regio, zonder het uitvoeren van de operatie.

Een ander voorbeeld vond plaats in Somalië. Een operatie in 1994 onder het bevel van generaal William F. Garrison eindigde ook in een fiasco en de dood van 24 Pakistaanse en 19 Amerikaanse troepen tijdens de gevechten in Mogadishu. De VN-vredesmacht en de Amerikaanse troepen trokken zich in de nasleep van de toenemende verliezen op 3 maart 1995 terug uit de regio.

De Amerikaanse militaire geschiedenis zit vol met zulke mislukte reddingsacties, ook al zijn ze niet altijd zo berucht als deze twee. Een ander incident vond plaats half december 2014, in het dorp Dafaar in de Jemenitische provincie Abva. Een reddingsoperatie uitgevoerd door de Amerikaanse Special Forces eindigde met twee gijzelaars, de 33-jarige Amerikaanse fotojournalist Luke Somers en de Zuid-Afrikaanse leraar Pierre Korkie, die doodgeschoten werden door de militanten. Een lokale Al-Qaida bevelhebber, verschillende militanten, een vrouw en een kind van 10 jaar oud verloren ook het leven.

De Amerikaanse minister van Defensie Chuck Hagel bevestigde dat dit tijdens een reddingsoperatie was gebeurd. Somers en Korkie werden al meer dan een jaar gegijzeld in Jemen.

De VS voerde al sinds 2002 operaties met drones uit in Jemen. Toch zijn veel van deze operaties op een mislukking uitgelopen, met de dood van vele burgers als gevolg. In 2014 zijn er 13 burgers omgekomen en 20 mensen gewond geraakt bij een lucht-aanval op de doelen van al-Qaida in de Jemenitische stad Rada.

Dus wat moet er nu gedaan worden om deze landen, die niet in staat zijn om de aanhoudende terroristische activiteiten en de externe militaire interventies in hun land te stoppen die tot de dood van onschuldige mensen leiden, te helpen?

Om het nogmaals te herhalen, eerst en vooral, moet er een intellectuele strijd worden gevoerd tegen de terreurorganisaties

die geweld in naam van de islam gebruiken. Het afwijkend denken van de leden van deze organisaties moet expliciet worden uitgedrukt. Alle leiders en politici die invloed hebben moeten nadrukkelijk vermelden dat in de Koran expliciet wordt gesteld dat moslims mensen met zachte woorden, zonder geweld en dwang te gebruiken, moeten uitnodigen tot de morele waarden van de islam. Deze mensen kunnen alleen naar het ware pad worden geleid door hen te vertellen over de vrijheid van het geloof in de islamitische morele waarden.

Alle moslims, sjiieten en soennieten moet worden verteld dat geweld geen manier is om hun recht te behalen en dat het een schaamteloze schending van de islamitische morele waarden is. Mensen moet worden verteld dat de islamitische morele waarden de daden van terreur niet omarmd en dat dergelijke handelingen alleen meer vijanden van de islam zal maken en dat het van kwaad tot erger zal worden voor de moslims.

Lessen gericht op het ondermijnen van de intellectuele infrastructuur van de terroristische organisaties moeten toegankelijk worden voor leerlingen op scholen; boeken en artikelen moeten worden bestudeerd en conferenties en academische seminars moeten worden gehouden. Dat is de enige manier waarop het terrorisme uit de wereld kan worden uitgeroeid. Deze methode kan het moeras waarin de terreur zich verschuilt doen opdrogen.

Vandaag de dag zijn er radicale organisaties en hun extensies actief in een breed gebied van Centraal-Azië tot de Kaukasus, van Afrika tot de Balkan en van Europa tot de VS.

De enige reden waarom het radicalisme in staat is om aanhangers van zulke verschillende culturen en regio's te verzamelen is het onderwijs en de instructie- en propagandatechnieken die ze verkondigen aan mensen die meestal onwetend zijn over de religie en die zaken emotioneel benaderen, in plaats van met hun intellect. Het internet en de sociale media zijn

wereldwijd de meest gebruikte communicatie-instrumenten door radicale organisaties voor onderwijs en propaganda. Daarom is het duidelijk dat een ander middel tegen radicalisme, behalve het gebruik van geweld en wapens, moet worden ontwikkeld.

Maar de meest populaire strategische instellingen, denktanks en politieke adviseurs van het Westen zijn er niet in geslaagd om met een alternatief te komen tegenover het constant produceren van nieuwe militaire strategieën. Om precies te zijn, het idee dat er misschien een alternatief is tegen massaslachting is zelfs nog nooit bij hen opgekomen. Ze hebben altijd de factoren van geloof en ideologie in de opkomst van sociologische fenomenen zoals het radicalisme genegeerd.

De enige manier om een einde te maken aan terreur, geweld en moorden die voortkomen uit een verwarrende opvatting over de islam gebaseerd op bijgelovige referenties, verwarrende interpretaties, valse hadiths en geboden die totaal in strijd zijn met de Koran, is om de hele islamitische wereld op de beste mogelijke manier te informeren over de ware islam gebaseerd op de Koran en om die valse overtuigingen en inzichten in het licht en onder leiding van de Koran te corrigeren.

Alle moslims moeten volledig een boze, onbuigzame twistende houding die ingaat tegen de natuur van de Koran afwijzen en in de plaats daarvan een vriendelijke, zachte, aanhankelijke, kalme en medelevende houding aannemen. Moslims moeten een voorbeeld zijn voor de wereld en moeten worden bewonderd om hun volwassenheid, medeleven, zachtaardigheid, bescheidenheid en rust. Moslims moeten op de best mogelijke manier volgens de islam leven en de islamitische moraal introduceren in de wereld en niet alleen in deze zaken, maar ook door hun prestaties op het gebied van wetenschap, cultuur, kunst, esthetiek, sociale orde en nog veel meer.

Geluk, rechtvaardigheid, economisch welzijn en welvaart kunnen alleen worden bereikt door middel van vrede en eenheid.

Alle Goddelijke religies bevelen liefde.

Het is tijd voor iedereen om te beseffen dat vrede begint bij de vaststelling van een humane aanpak, gebaseerd op de moraal van de religie.

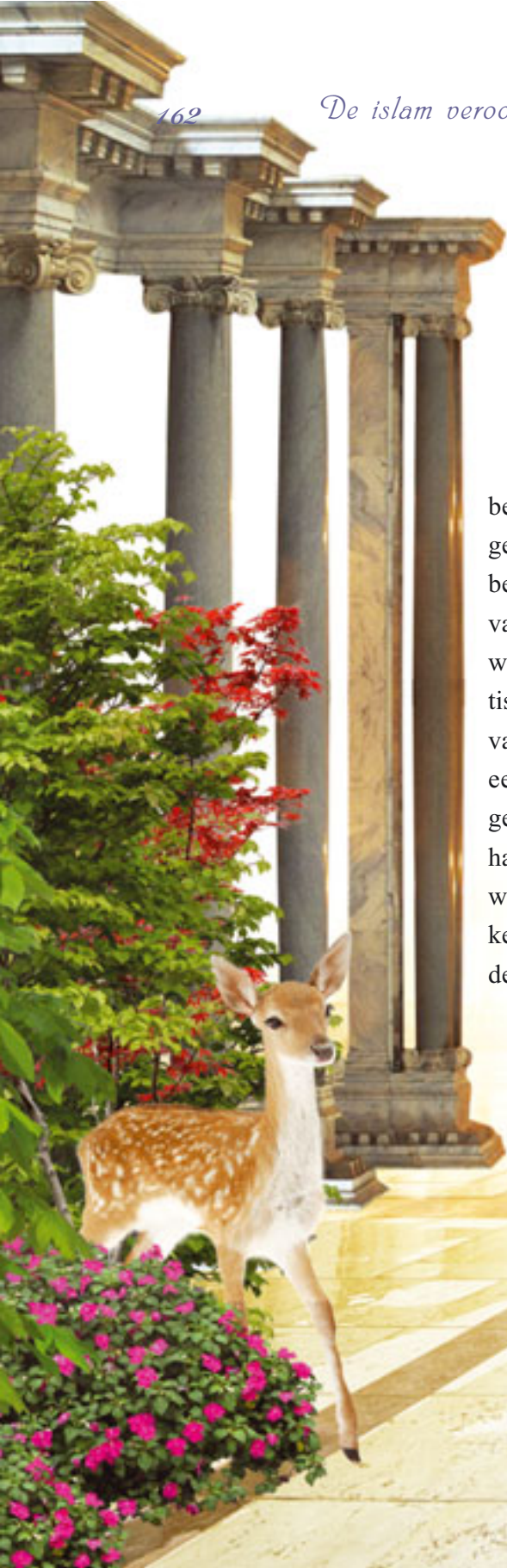

JA TEGEN
LIEFDE
NEE TEGEN
HAAT

Voorbeelden van mededogen, genegenheid en menselijkheid in de geschiedenis van de islam

Als we de feiten die we tot nu toe hebben gezien samenvatten, kunnen we zeggen dat het geloof van de islam zoals dat beschreven staat in de Koran een religie is van vrede, liefde en mededogen. Deze waarheid wordt ook door vele niet-islamitische historici en theologen aanvaard. Eén van deze is de historici Karen Armstrong, een voormalig non en expert van de geschiedenis van het Midden-Oosten. In haar boek *Holy War (De Heilige Oorlog)*, waarin ze de historie van de drie goddelijke religies onderzoekt, geeft ze het volgende commentaar:

...Het woord 'islam' komt van hetzelfde Arabische stamwoord als het woord 'vrede' en de Koran veroordeelt oorlog als een abnormale situatie dat tegen de wil van God ingaat... De islam rechtvaardigt geen totale destructieve oorlog met als doel om de vijand uit te roeien... De islam erkent dat oorlog onvermijdelijk is en soms een positieve plicht is om onderdrukking en

lijden te beëindigen. **De Koran onderwijst dat oorlog beperkt moet zijn en zoveel mogelijk moet worden uitgevoerd op een humane wijze.** Mohammed moest niet alleen strijden tegen de Mekkanen, maar ook tegen Joodse stammen in de omgeving en tegen christelijke stammen in Syrië, die in samenwerking met de joden een offensief tegen hem hadden gepland. Toch leidde dit er niet toe dat Mohammed de "mensen van het Boek" veroordeelde. Moslims waren genoodzaakt om zichzelf te verdedigen, maar zij waren niet bezig om een "heilige oorlog" tegen de religies van hun vijanden te voeren. Toen Mohammed een islamitisch leger onder leiding van de vrijgelaten slaaf Zaid op de christenen afstuurde, vertelde hij hen om **dapper maar humaan te strijden voor de zaak van God.** Ze mochten priesters, monniken en nonnen niet intimideren, noch zwakke en hulpeloze mensen die niet in staat waren om te vechten. Er mocht geen bloedbad onder de burgers plaatsvinden, noch mocht men een enkele boom kappen of een gebouw afbreken.³

De kaliefen die de profeet Mohammed (vznh) opvolgden waren ook uiterst zorgvuldig in het uitoefenen van rechtvaardigheid. In de veroverde landen, leidden zowel de inheemse bevolking als de nieuwkomers hun leven in vrede en veiligheid. Abu Bakr (ra), de eerste kalief, verlangde van zijn mensen dat zij in deze landen een barmhartige houding moeten aannemen. Al deze opvattingen moesten in overeenstemming zijn met de normen en waarden van de Koran. Abu Bakr gaf het volgende bevel aan zijn leger voorafgaand aan de eerste Syrische veldslag:

Stop, o mensen, zodat ik u 10 regels kan geven die u in het hart moet sluiten: pleeg geen verraad en wijk niet af van het rechte pad. Verwond en dood geen kinderen, ouderen en vrouwen. Verwoest geen palmbomen, steek deze ook niet in brand en kap geen vruchtbare bomen. Dood ook geen vee, kuddes of kamelen en spaar voor uw levensonderhoud. U kunt mensen treffen die hun hele leven toegewijd hebben aan kloosterdiensten. Laat ze met rust en laat ze doorgaan met deze diensten. U kunt mensen treffen die u een maaltijd aanbieden. U kunt daarvan eten, maar vergeet daarbij niet de naam van God te noemen.⁴

Omar ibn al-Khattab, die Abu Bakr opvolgde, was bekend voor de manier waarop hij gerechtigheid uitoefende en de manier waarop hij verdragen sloot met de inheemse bevolking van de veroverde landen. Elk van deze verdragen bewees een voorbeeld te zijn van tolerantie en rechtvaardigheid. Bijvoorbeeld: in zijn verklaring, waarmee hij bescherming aan christenen in Jeruzalem en Lod verleende, zorgde hij ervoor dat kerken niet werden verwoest en garandeerde hij dat moslims niet in groepen het gebed zouden verrichten in de kerken. Omar verleende dezelfde rechten aan de christenen in Bethlehem.

Tijdens de verovering van Medain gaf het beschermingsverdrag, dat aan de Nestoriaanse Patriarch Yeshuyab III (650-660 n.Chr.) was gegeven, wederom de garantie dat kerken niet verwoest zouden worden en dat er geen enkel gebouw zou worden veranderd in een huis of een moskee.⁵ De brief die na de verovering door de Patriarch aan de bisschop van Fars (Perzië) was geschreven is het meest opvallend; het getuigt namelijk van tolerantie en barmhartigheid getoond door islamitische heersers aan de mensen van het

Jeruzalem, dat heilig is voor moslims, joden en christenen, moet een plaats zijn waar alle gelovigen God met vreugde en liefde kunnen herinneren.

Boek met de woorden van een christen:

De Arabieren aan wie God in deze tijd de heerschappij over de wereld heeft gegeven... vervolgen de christenen niet. Sterker nog, zij bevoorstellen onze religie, respecteren onze priesters en de heiligen van de Heer en verlenen beloningen aan kerken en kloosters.⁶

Het volgende document van Omar toont ons het soort begrip en het concept van rechtvaardigheid die God toekent aan de mens, mits hij de karaktereigenschappen zoals in de Koran beschreven aanneemt:

Dit is een garantie die Omar, de dienaar van God, de bevelhebber van de gelovigen, geeft aan de bevolking van Aelia. Hij verleent aan allen, ziek of gezond, veiligheid voor hun leven, voor hun bezittingen, voor

hun kerken en voor hun kruisen en voor alles wat hun religie betreft. Hun kerken zullen niet onteigend worden voor bewoning, noch vernietigd, noch zullen zij noch hun aanhorigheden op geen enkele manier worden verminderd en hetzelfde geldt voor hun kruisen en bezittingen. Er zal geen dwang op hen worden gelegd als het gaat om hun geloof, noch zal een van hen worden geschaad.⁷

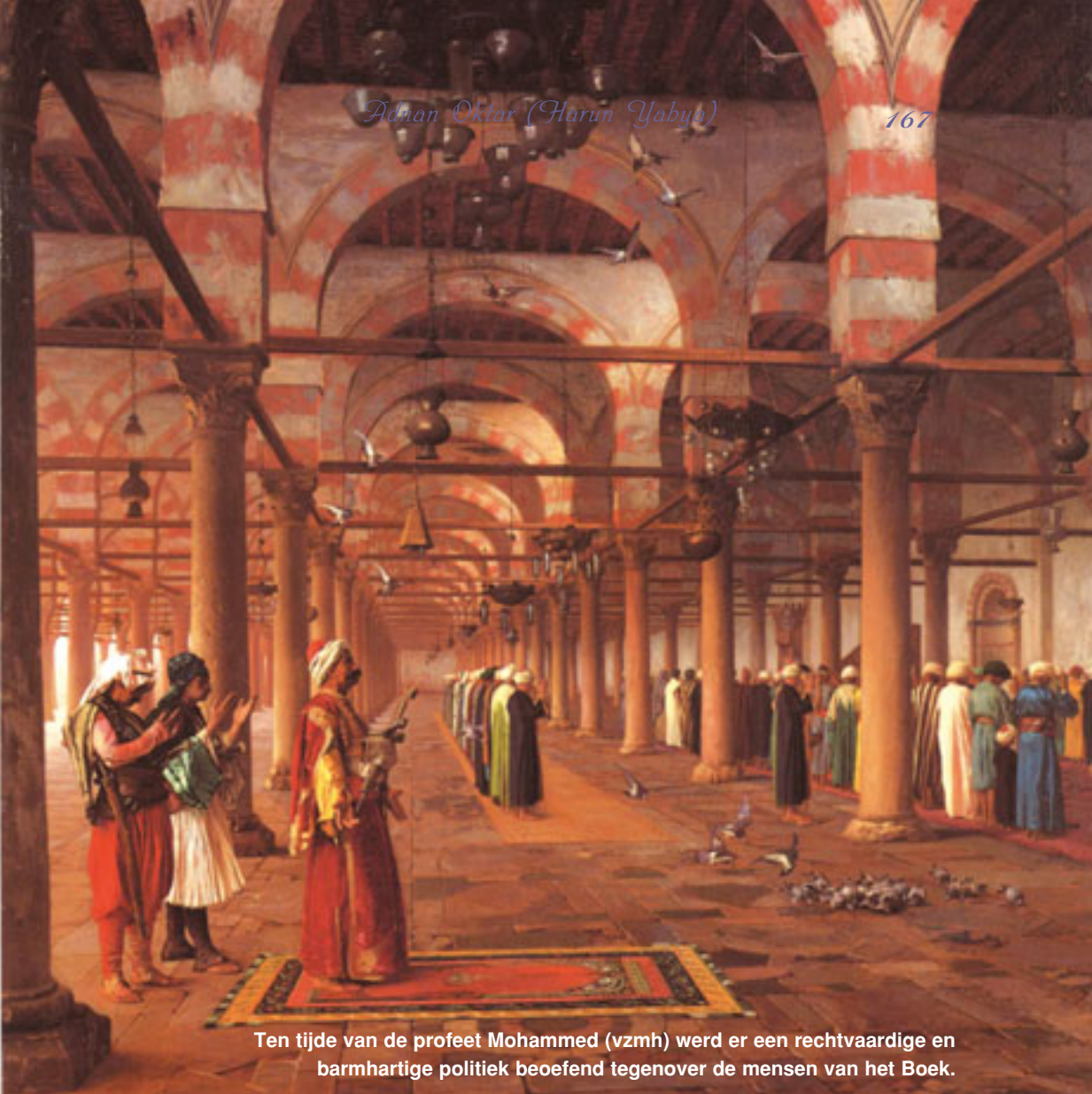
Al deze belangrijke voorbeelden onthullen het begrip van rechtvaardigheid en mededogen van de ware gelovigen. In een vers beveelt God het volgende:

God beveelt jullie de toevertrouwde (zaken) terug te geven aan de eigenaren, en wanneer jullie over de mensen oordelen, oordeel dan met rechtvaardigheid. God onderwijst jullie hiermee op de beste wijze. God is Alhorend, Alziend. (Koran, 4:58)

Canon Taylor, één van de missieleiders van de Anglicaanse Kerk, benadrukt de schoonheid onthult door de islamitische moraal in één van zijn speeches als volgt:

De islam bracht de fundamentele dogma's van religie - de eenheid en grootheid van God, dat Hij barmhartig en rechtvaardig is en dat Hij gehoorzaamheid aan zijn wil, berusting en geloof eist. Het kondigde de verantwoordelijkheid van de mens, een toekomstig leven, een Dag des Oordeels en een zware afstraffing voor de boosdoeners aan; en verkondigde gebedsplicht, het geven van aalmoezen, vasten en welwillendheid. Het schafte kunstmatige deugden af, de religieuze fraude en dwaasheden, de perverse morele gevoelens en de verbale beloften van theologische disputanten die zich niet hielden aan hun woord. Het gaf hoop aan de slaven, broederschap aan de mensheid en erkenning aan de fundamentele feiten van de menselijke natuur.⁸

De valse bewering, dat de bewoners van de veroverde landen onder bedreiging tot de islam waren bekeerd, wordt ook door westerse onderzoekers tegengesproken en de rechtvaardige en tolerante houding van de moslims wordt bevestigd. L. Browne, een westerse onderzoeker, benadrukt deze situatie met de volgende woorden:

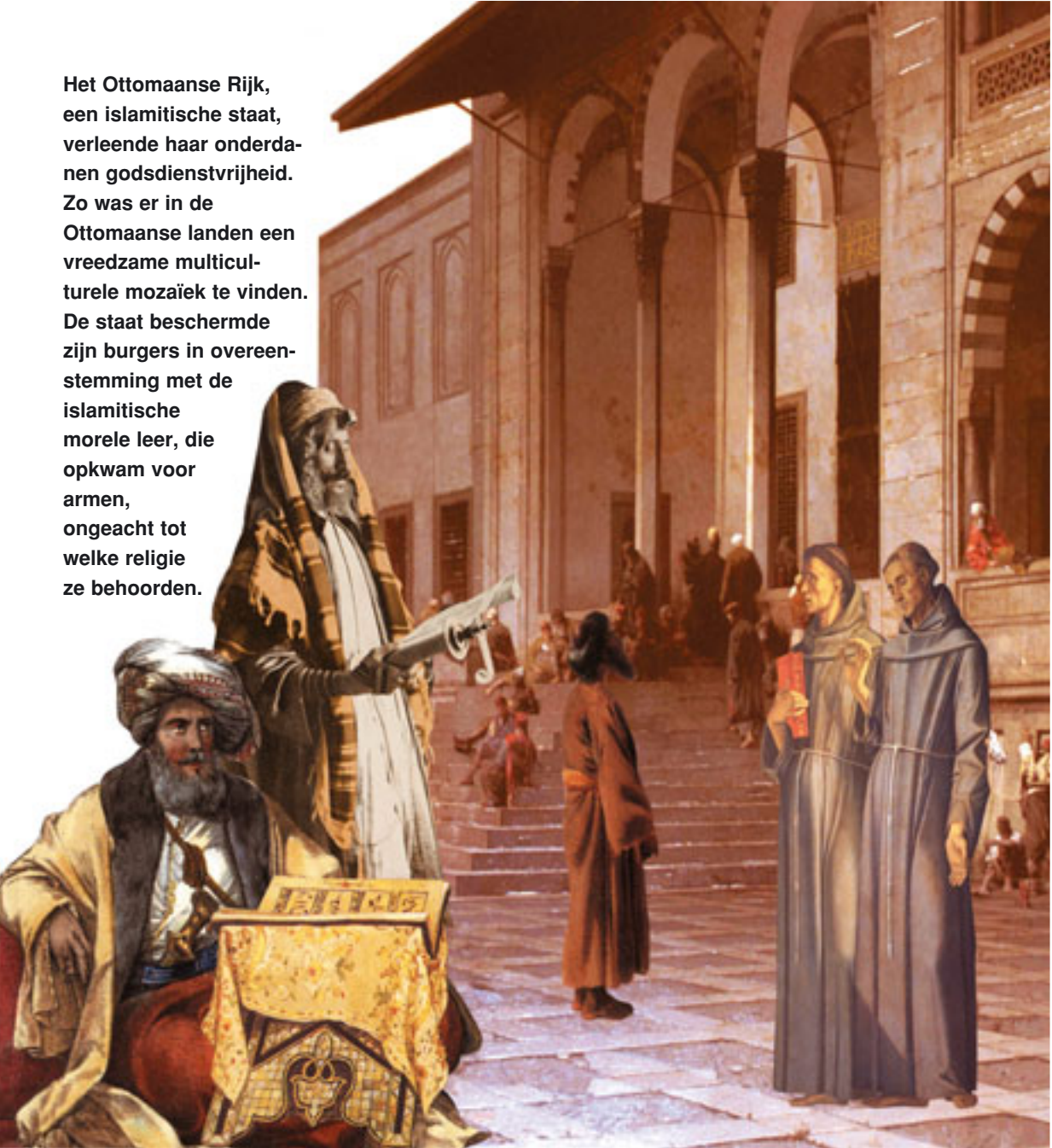

Ten tijde van de profeet Mohammed (vzmh) werd er een rechtvaardige en barmhartige politiek beoefend tegenover de mensen van het Boek.

Deze welbekende feiten weerleggen overigens het in de christelijke geschriften zo wijdverspreide gerucht dat de moslims, waar ze ook heengingen, met het zwaard de mensen dwongen de islam aan te nemen.⁹

In zijn boek *the prospects of Islam (de vooruitzichten van de islam)* verklaart Browne verder dat achter het ware motief voor de veroveringen van de moslims, de broederschap van de islam ligt. De overgrote meerderheid van de islamitische heersers, die in de loop van de geschiedenis in de islamitische landen regeerden, behandelden de leden van de andere religies doorgaans met

Het Ottomaanse Rijk, een islamitische staat, verleende haar onderdanen godsdienstvrijheid. Zo was er in de Ottomaanse landen een vreedzame multiculturele mozaïek te vinden. De staat beschermde zijn burgers in overeenstemming met de islamitische morele leer, die opkwam voor armen, ongeacht tot welke religie ze behoorden.

het grootst mogelijke mededogen en respect. Binnen de grenzen van alle islamitische staten, leefden zowel de joden als de christenen in veiligheid en vrijheid.

De heerschappij van de Seltsjoeken en dat van het Ottomaanse Rijk werden ook gekenmerkt door de rechtvaardige en barmhartige visie van de islam. In zijn boek *The Preaching of Islam (De prediking van de islam)* verklaart

Thomas Arnold de bereidheid van de christenen om onder het bewind van de Seltsjoeken uit te komen vanwege deze houding:

Hetzelfde gevoel van veiligheid van het religieuze leven onder de islamitische heerschappij heeft ertoe geleid dat veel christenen uit Klein-Azië, de Seltsjoeken verwelkomden als hun bevrijders... Tijdens de heerschappij van Michael VIII (1261-1282) werden de Turken vaak uitgenodigd om bezit te nemen van de kleinere steden in de binnenlanden van Klein-Azië, zodat ze van de tirannie van het Byzantijnse Rijk gered konden worden; zowel de rijken als de armen emigreerden vaak naar Turkse gebieden.¹⁰

Malik Sjah, de heerser van het islamitische Seltsjoekenrijk tijdens de gloriejaren van het rijk, benaderde de bewoners van de veroverde landen met veel mededogen en gerechtigheid en werd door hen met respect en liefde herinnerd. Alle objectieve historici verwijzen in hun werken naar de rechtvaardigheid en barmhartigheid van Malik Sjah. Zijn tolerantie veroverde ook de harten van de mensen van het Boek. Om deze reden kwamen de steden uit vrije wil onder het bewind van Malik Sjah, wat ongekend is in de geschiedenis van de wereld. Thomas Arnold spreekt ook over Odo de Diogilo, een monnik uit St. Denis, die deelnam aan de Tweede Kruistocht als de persoonlijke kapelaan van Louis VII en die in zijn memoires verwijst naar de gerechtigheid die door de moslims werd uitgeoefend, ongeacht iemands godsdienst. Op basis van het levensverslag van Odo de Diogilo schrijft Thomas Arnold het volgende:

De situatie van de overlevenden zou volkomen hopeloos geweest zijn als de aanblik van hun ellende niet de harten van de Mohammedanen tot medelijden zou bewegen. Ze verpleegden de zieken en hielpen de armen en degenen die honger hadden met ongekende vrijgevigheid. Sommigen kochten zelfs het Franse geld, dat de Grieken van de pelgrims met geweld en sluwheid hadden verkregen en verdeelden het grootmoedig onder de behoeftigen. Zo groot was het contrast tussen de behandelingen die de pelgrims kregen van hen en de wreedheden van

hun medegelovigen, de Grieken, die hun dwangarbeid oplegden, hen sloegen en hen van het weinige dat ze nog hadden beroofden, dat ze vrijwillig het geloof van hun bevrijders aannamen. Zoals de oude kroniekschrijver (Odo de Diogilo) zegt: "terwijl ze hun geloofsgenoten vermeden, die zo wreed tegen hen waren, vonden ze veiligheid bij de ongelovigen, die genade voor hen hadden en zoals we al hoorden sloten meer dan drieduizend mensen zich aan bij de Turken toen ze weg-trokken."¹¹

Deze verklaringen van de historici maken duidelijk dat de islamitische heersers, die oprecht de ware moraal van de islam hadden aangenomen, altijd met mededogen en rechtvaardigheid regeerden. Ook de geschiedenis van het Ottomaanse Rijk, dat eeuwenlang landen over drie continenten regeerde, is vol met voorbeelden van rechtvaardigheid.

De manier waarop de joden zich tijdens de periode van Sultan Beyazid II vestigden in de Ottomaanse landen, na te zijn onderworpen aan massamoord en ballingschap in de katholieke koninkrijken van Spanje en Portugal, is een goed voorbeeld van de compassie die de islamitische moraal met zich meedraagt. De katholieke monarchen, die in die tijd over het grootste deel van Spanje heersten, onderdrukten de joden, die daarvoor in vrede onder de islamitische heerschappij in Andalusië hadden geleefd. Terwijl de moslims, christenen en joden in Andalusië in staat waren om met elkaar in vrede te leven, probeerden de katholieke monarchen heel het land tot het christelijke geloof te bekeren, waarbij ze de moslims de oorlog verklaarden en de joden onderdrukten. Als gevolg hiervan werd de laatste islamitische heerser, die in de Zuid-Spaanse provincie Grenada was gevestigd, in 1492 afgezet. Moslims werden gruwelijk afgeslacht en de joden die weigerden hun geloof te veranderen werden in ballingschap genomen.

Een groep van deze joden zonder vaderland zocht hun toevlucht in het Ottomaanse Rijk en de staat stond hen dat toe. De Ottomaanse vloot, onder het bevel van Kemal Reis, bracht de verbannen joden en moslims, die de slachtingen hadden overleefd, naar het land van de Ottomanen.

In 1492 weigerden de joden om zich te bekeren en werden door koning Ferdinand en koningin Isabella (aan de linkerkant) verbannen uit Spanje. De joden werden door het Ottomaanse Rijk, een oase van islamitische rechtvaardigheid en mededogen, wel geaccepteerd.

Sultan Beyazid II is de geschiedenis ingegaan als een godvrezende heerser, en in de lente van 1492 vestigde hij de joden, aan wie onrecht was aangedaan en die verdreven waren uit Spanje, in verschillende gebieden van zijn rijk, rond Edirne en Thessaloniki in het hedendaagse Griekenland. Meeste van de 25.000 Turkse joden die in Turkije leven zijn nakomelingen van die Spaanse joden. Ze beoefenen hun religie en gebruiken, die ze 500 jaar geleden uit Spanje meebrachten, en leven nog steeds comfortabel met hun eigen scholen, ziekenhuizen, bejaardentehuizen, culturele verenigingen en dagbladen. Op dezelfde manier zoals ze handelaren en zakenlui hebben, hebben ze ook vertegenwoordigers in verschillende beroepen, van technische vakgebieden tot aan de reclame, waarbij hun intellectuele kringen zich steeds meer ontwikkelen. Terwijl de joodse gemeenschappen in vele landen in Europa eeuwenlang zijn blootgesteld aan antisemitische racistische aanvallen, leefden de joden in Turkije in vrede en veiligheid. Dit voorbeeld alleen al is genoeg om de compassie van de islam aan te tonen en zijn begrip voor rechtvaardigheid.

Sultan Beyazid II was een oprechte moslim. Hij verwelkomde de joden die op de vlucht waren voor de Spaanse vervolging en bood hen de vrijheid om hun godsdienst te belijden op islamitische gronden.

De barmhartigheid en tolerantie die door Sultan Beyazid II werd uitgeoefend, gelden voor alle Ottomaanse sultans. Toen Sultan Mehmet de Veroveraar Istanbul veroverde liet hij christenen en joden daar vrij leven. André Miquel die bekend geworden is door zijn waardevolle werken waarin hij schrijft over de rechtvaardige en barmhartige praktijken van de moslims en de islamitische wereld, zegt het volgende:

Christenen leefden onder een zeer goed bestuurde overheid, die zij onmogelijk konden vinden tijdens de Byzantijnse en Latijnse periodes. Ze werden nooit onderworpen aan systematische onderdrukking. Integendeel, het rijk en vooral Istanbul was een toevluchtsoord geworden voor Spaanse joden die gemarteld waren. Mensen werden nooit met geweld bekeerd; de voortgang van de islamisering was een resultaat van sociale processen.¹²

Ook aan de niet-moslims werden in de pre-Ottomaanse islamitische staten veel rechten toegekend. John L. Esposito, professor in de religieweten-

Sultan Mehmet de Veroveraar verleende veel concessies aan het patriarchaat. De patriarch genoot onder Turkse heerschappij voor het eerst in de geschiedenis autonomie. Op de foto zien we hoe Sultan Mehmet de Veroveraar de patriarch ontving.

schappen en internationale betrekkingen aan de Universiteit van Georgetown, beschrijft hoe joden en christenen, die onder het regime van de islamitische staten kwamen, ruime tolerantie ervoeren:

Voor veel niet-islamitische bevolkingsgroepen, die al ondergeschikt waren aan de buitenlandse heersers in de Byzantijnse en Perzische gebieden, betekende de islamitische heerschappij een uitwisseling van heersers in plaats van een verlies van onafhankelijkheid en de nieuwere waren vaak flexibeler en toleranter. Veel van deze populaties genoten nu een grotere lokale autonomie en betaalden vaak lagere belastingen... De islam bleek een meer tolerantere religie, waardoor er meer godsdienstvrijheid was voor de joden en de inheemse christenen.¹³

*Zij die geloven en hun geloof niet
met onrecht (afgoderij) mengen:
voor hen is er de veiligheid...
(Koran, 6:82)*

HET WARE GEZICHT VAN DE TERRORISTEN DIE IN NAAM VAN DE RELIGIE HANDELEN

*A*l deze besproken voorbeelden laten zien dat het organiseren van terreuracties tegen onschuldige mensen volkomen indruist tegen de islam en dat geen enkele moslim, die de verzen van de Koran en de praktijken van de profeet Mohammed als zijn gids neemt, ooit zo'n misdaad zou kunnen begaan. Integendeel, moslims zijn ervoor verantwoordelijk om deze mensen te stoppen, het "onheil op aarde" te elimineren en de vrede en veiligheid voor de gehele mensheid te waarborgen.

Het is niet mogelijk om te spreken over "christelijke terreur", "joodse terreur" of "islamitische terreur". Sterker nog, wanneer we de achtergronden van de daders, die ongeacht hun geloof zulke daden verrichten, nader onderzoeken blijkt dat het terrorisme in kwestie niet een religieus, maar een sociaal fenomeen is.

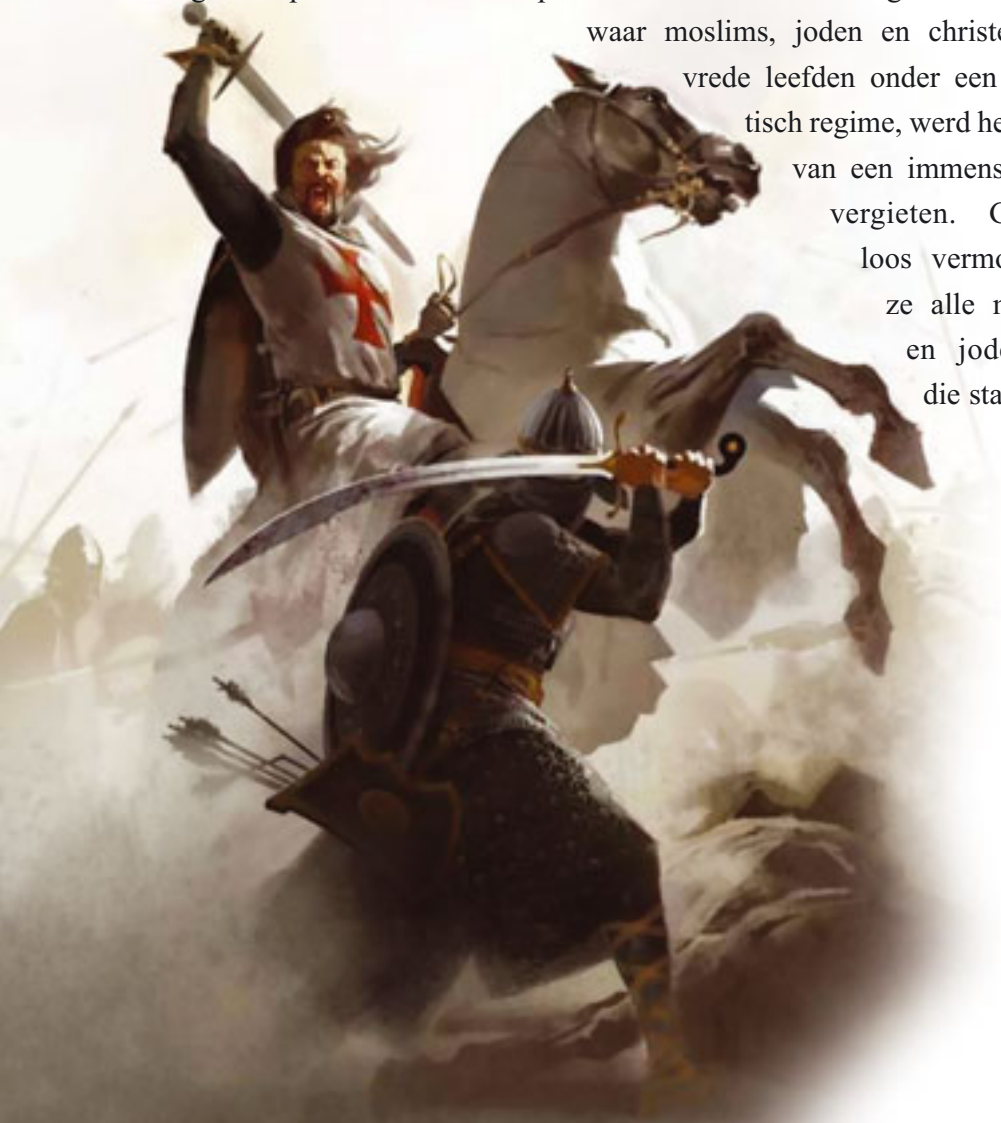
Kruisvaarders: barbaren die hun eigen religie hebben verloochend

Zoals eerder aangegeven, de ware boodschap van een religie of een geloofsovertuiging kan soms door haar eigen pseudo-aanhangers vertekend

worden. De kruisvaarders, wiens periode een donker tijdperk van de christelijke geschiedenis vertegenwoordigt, zijn een voorbeeld van een dergelijke vertekening.

De kruisvaarders waren Europese christenen die tegen het einde van de 11e eeuw begonnen met het ondernemen van militaire expedities om het Heilige Land (Palestina en omgeving) van de moslims terug te veroveren. Ze begonnen aan hun expeditie met een zogenaamd religieus doel, maar verwoestten toch elk stuk land dat ze betraden en verspreidden overal angst en verschrikking. Tijdens hun tocht voerden ze massa-executies uit onder de burgers en plunderden vele dorpen en steden. De verovering van Jeruzalem,

waar moslims, joden en christenen in vrede leefden onder een islamitisch regime, werd het toneel van een immens bloedvergieten. Genadeloos vermoordden ze alle moslims en joden van die stad.

Zoals een historicus het verwoordde **"Ze doodden alle Saracenen en Turken die ze tegenkwamen... man of vrouw."**¹⁴ Eén van de kruisvaarders, Raymond van Aguilers, scheidde op over dit geweld:

Er waren prachtige bezienswaardigheden te bewonderen. Sommige van onze mannen (en dit was de meest barmhartige) sneden de hoofden van hun vijanden af; anderen beschoten ze met pijlen, zodat ze uit de torens vielen; anderen martelden hen langer, door hen in de vlammen te werpen. **Stapels hoofden, handen en voeten waren te zien in de straten van de stad.** Het was nodig om je een weg te banen over de lichamen van mannen en paarden. Maar dit waren slechts kleine aangelegenheden in vergelijking met wat er in de tempel van Salomon gebeurde, een plaats waar normaal gesproken religieuze diensten werden gehouden... in de Tempel en op de veranda van Salomon **reden mannen met het bloed tot aan hun knieën en teugels.**¹⁵

In twee dagen tijd had het leger van de kruisvaarders ongeveer 40.000 moslims op de zozijst beschreven barbaarse manieren vermoordt.¹⁶

De barbaarsheid van de kruisvaarders was zo extreem dat ze tijdens de 4e Kruistocht, Constantinopel (het huidige Istanbul), een christelijke stad, plunderden en goud stalen uit de kerken.

Natuurlijk ging deze barbaarsheid volkomen in tegen de essentie van het christendom. Het christendom, in de woorden van het evangelie, is een **"boodschap van liefde"**. In het evangelie volgens Mattheus wordt er gezegd dat de profeet Jezus (vzmh) tegen zijn volgelingen het volgende zei: **"Heb uw vijanden lief en bid voor degenen die u vervolgen."** (Mattheus 5:44). In het evangelie volgens Lukas wordt er gezegd dat de profeet Jezus (vzmh) zei: **"Degene, die u op de wang slaat, biedt u ook de andere aan"** (Lukas 6:29). In geen enkel gedeelte van de evangeliën is er een verwijzing naar de rechtvaardiging van geweld; het vermoorden van onschuldige mensen is dus ondenkbaar. Men kan het concept "het vermoorden van onschuldigen" in de Bijbel vinden, maar alleen in de poging van Koning Herodes om de profeet Jezus (vzmh) te vermoorden toen hij een baby was.

Als het christendom een religie is dat gebaseerd is op liefde en dat geen geweld herbergt, hoe konden de christelijke kruisvaarders dan één van de meest gewelddadige gruwelheden uit de geschiedenis begaan hebben? De belangrijkste reden hiervoor is dat de kruisvaarders voornamelijk uit onwetende mensen bestonden. Deze massa, die bijna niets van hun eigen religie afwist, die waarschijnlijk nooit in hun leven de bijbel hadden gelezen of gezien en die zich voor het grootste deel helemaal niet bewust waren van de morele waarden van de Bijbel, waren met propaganda slogans verleid tot barbaarsheid, die deze brutaliteiten ten onrechte presenteerden als "Gods wil". Gebruikmakend van deze frauduleuze methode werden vele aangemoedigd om vreselijke daden te begaan, die strikt verboden waren door God.

Het is vermeldenswaardig dat in die periode de Oosterse christenen - bijvoorbeeld de mensen uit Byzantium - die in cultureel opzicht ver van de Westerse christenen stonden, in grotere mate de humane waarden omarmden. Zowel voor als na de veroveringen van de kruisvaarders slaagden de orthodoxe christenen erin om met moslims samen te leven. Volgens Terry Jones,

commentator bij de BBC, met de terugtrekking van de kruisvaarders uit het Midden-Oosten "begon het geciviliseerde leven opnieuw en de leden van de drie monotheïstische religies keerden terug naar een vreedzame coëxistentie."¹⁷

Het voorbeeld van de kruisvaarders wijst op een algemeen fenomeen; hoe meer onwetend of intellectueel onderontwikkeld de aanhangers van een ideologie zijn, hoe eerder ze neigen naar geweld. Dit geldt ook voor de ideologieën die niets met religie te maken hebben. Alle communistische bewegingen in de wereld neigen naar geweld. De meest barbaarse en bloeddorstigste van hen waren de Rode Khmer in Cambodja. Dit was zo omdat zij de meest onwetenden waren onder de communisten.

Onwetende mensen kunnen elk idee over geweld omhelzen tot het punt van waanzin, waardoor ze op dezelfde manier ook geweld kunnen tonen in de Goddelijke religies, die absoluut gekant zijn tegen geweld. Net als in de christelijke en joodse werelden, hebben ook voorbeelden hiervan plaatsgevonden in de islamitische wereld en vinden ze vandaag de dag nog steeds plaats.

Het christendom is een religie gebaseerd op liefde, maar de kruisvaarders voerden een van de meest gewelddadige handelingen in de geschiedenis uit. Deze massa's wisten bijna niets over hun religie en hadden waarschijnlijk niet één keer in hun leven de Bijbel gelezen en werden geleid in barbarij onder de conditionering van leuzen die dit geweld ten onrechte presenteerden als "Gods wil".

Het is essentieel om te verwijzen naar het karakter van de bedoeïenen in de tijd van de Profeet (vznh) om het ware gezicht van degenen die terreur plegen in de naam van de religie te zien.

Het bedoeïen karakter in de Koran

In de periode van de Profeet Mohammed (vznh) bestonden er twee fundamentele sociale structuren in Arabië: de stadsbewoners en de bedoeïenen (woestijn Arabieren). In de Arabische steden heerste een verfijnde cultuur. Handelsbetrekkingen verbonden deze steden met de externe wereld, wat bijgedragen heeft tot de vorming van goede manieren onder de Arabische stadsbewoners. Ze hadden verfijnde esthetische waarden en genoten van literatuur en in het bijzonder van de poëzie. Woestijn Arabieren aan de andere kant waren nomadenstammen die leefden in de woestijn en die een zeer ruwe cultuur hadden. Zich onbewust van kunst en literatuur, ontwikkelden de meesten van hen een ruw karakter.

De islam was ontstaan en ontwikkeld onder de burgers van Mekka, de belangrijkste stad op het schiereiland. Toen de islam zich verspreidde naar de rest van het schiereiland, omarmden alle stammen in Arabië de islam. Onder deze stammen bevonden zich ook de woestijn Arabieren, die enigszins problematisch waren: hun zwakke intellectuele en culturele achtergrond was niet genoeg om de diepgang en de nobele geest van de islam te begrijpen. Hier zegt God het volgende over in een vers:

De bedoeïenen zijn het ergst in ongeloof en huichelarij en zijn het meest geneigd en geëigend om de bepalingen die God aan Zijn Boodschapper heeft gezonden niet te kennen. Maar God is Alwetend, Alwijs. (Koran, 9:97)

Sommige woestijn Arabieren, die "het ergst in ongeloof en huichelarij" waren en neigden om geen gehoor te geven aan Gods geboden, werden in de tijd van de Profeet (vznh) een deel van de islamitische gemeenschap. Maar in latere perioden, als gevolg van verkeerde interpretaties en opvattingen, werden sommigen onverenigbaar met de morele waarden van de islam.

De sekte 'Kharijites' genaamd, die onder de bedoeïenen werd opgericht,

A photograph showing a person riding a horse through sand dunes. The person is wearing dark clothing and a hat. The horse is galloping, kicking up sand. The dunes are golden-brown and have a rippled texture. The lighting is warm, suggesting a sunset or sunrise.

Bedoeïenen waren ten tijde van de profeet Mohammed (vzmh) nomadische stammen uit de woestijn. Vanwege de barre omstandigheden waarin ze leefden, hadden ze een harde en ruwe cultuur.

was hiervan een voorbeeld. Het voornaamste kenmerk van deze perverse sekte was hun wilde en fanatieke aard (hun aanhangers werden "Kharijites" letterlijk "zij die verlaten" genoemd, omdat ze sterk afweken van de soennitische gebruiken). De 'Kharijites' die weinig begrip hadden van de essentie van de islam of van de deugden en waarden van de Koran, voerden oorlog tegen alle andere moslims en rechtvaardigden deze oorlog met sommige verzen uit de Koran, waarover zij verkeerde interpretaties maakten. Ze voerden ook 'terreuracties' uit. Hazrad Ali (ra), die één van de naaste vertrouwelingen van de Profeet (vzmh) was en die omschreven werd als de "poort tot de kennis" werd vermoord door een Kharijite.

Met andere woorden, net zoals de kruisvaarders het christendom verdraaiden en verkeerd interpreteerden, legden sommige perverse groepen, die in de islamitische wereld opdoken, de islam verkeerd uit en namen hun toevlucht tot wreedheid. Wat de religieuze sekten en de kruisvaarders gemeen hadden was hun onwetendheid, hun ongeraffineerde en onontgonnen natuur en het ontbreken van het ware begrip over hun religie. De gewelddadigheden die ze begingen waren eerder het gevolg van dit onbegrip, dan van de leer van de religie, die ze onterecht vertegenwoordigden. Ze wisten niet eens dat de fundamentele oorzaken van hun religie en werkwijze berustte op het bijgeloof dat ze hadden uitgevonden.

Het zou helemaal verkeerd zijn om te denken dat het bedoeïen karakter beperkt was tot die tijd en nu niet meer bestaat. De aanwezigheid van mensen met hetzelfde gedrag vandaag de dag is opmerkelijk. Deze mensen, die afgezien van zichzelf of de groep waartoe zij behoren niemand mogen en zelfs proberen om geweld tegen degenen die hun geloof niet delen te laten zien als een religieuze verplichting, hebben talrijke gebreken en missen de logica over hun eigen geloof. Mensen aanklagen als ongelovigen en een verkeerde interpretatie van vergelding in natura zijn voorbeelden hiervan.

De valse beweegredenen van degenen die bloed vergieten in de naam van de islam

In de islamitische wereld beschuldigen sommige moslims, die in dezelfde God geloven en de profeet Mohammed (vznh) accepteren als Zijn boodschapper en de Koran zien als het ware Boek, elkaar van afvalligheid en ongelooft en doden elkaar. De massamoorden op de sjiïeten en de vernietiging van sjiïtische moskeeën die onlangs plaatsvonden hebben de aandacht gevestigd op een radicale afwijking in de islamitische wereld. De aanvallen van sommige sjiïtische groeperingen tegen soennieten in sommige regio's, zoals Irak, hebben ook bijgedragen aan dit plaatje. Deze bloedige mentaliteit is echter niet beperkt tot deze radicale organisaties, noch is het een nieuwe kwaal.

Wat verantwoordelijk is voor de dood van moslims in Egypte, alleen maar omdat ze sjiïeten zijn of diegenen die vermoord zijn en door de straten in Irak werden gesleept alleen maar omdat ze soennieten zijn, zijn de uitspraken of fatwa's uitgesproken door een aantal zogenaamde geleerden die beweren te spreken in de naam van de islam. Deze zogenaamde geleerden spreken in hun moskeeën of op Tv-zenders en slepen met hun fatwa's meestal onwetende mensen mee in zulke brutaliteit. In het Midden-Oosten wordt dit gebrekkige concept van religie, dat gebaseerd is op bijgeloof, gezien in de felle strijd tussen sjiïtische en soennitische groepen binnen hetzelfde land. Ondertussen zijn ze ook te zien in sektarische oorlogen tussen landen die worden gevoerd door middel van gevormde groeperingen en organisa-

ties. Natuurlijk is het geweld van deze groeperingen verkeerd, maar die fout kan niet worden gecorrigeerd zonder een terugkeer naar de Koran, de essentie van het geloof.

Het neerzetten van mensen als ongelovigen

Deze meedogenloze geest van tweedracht ziet het vergieten van het bloed van onschuldigen als een "daad van aanbidding" en ontkent het recht op leven voor degenen die zich niet houden aan hun eigen begrip van het geloof en dit veroorzaakt de verspreiding van opruiing en onophoudelijk bloedvergieten in

Koeweit (het bombardement op de Imam Ja'far as-Sadiq moskee)

Aanval op een moskee in Jemen

Het bloedbad bij Camp Speicher, waarbij wel 1.700 sjiiitische kadetten van de Iraakse luchtmacht werden gedood

islamitische landen. Een van de problemen aan de basis van deze afwijkende ideologie is 'takfir':

'Takfir' betekent het beschuldigen van een persoon (of groep) als een ongelovige (kafir), die zichzelf gescheiden heeft van het geloof van de islam. Wanneer de groepen aangeduid als 'takfiri' een uitspraak doen over een persoon of een groep, verklaren zo ook dat het verplicht is voor deze mensen om gedood te worden in overeenstemming met hun onverdraagzame niet-islamitisch begrip, dat gebaseerd is op bijgeloof. Maar in de Koran geeft God geen mens het recht om iemand zijn afhankelijkheid aan de islam te weigeren of niet te accepteren. Aan de andere kant is het aan God te beslissen over de straf wanneer een persoon zich schuldig maakt aan goddeloosheid na gelovig te zijn geweest.

En waarover jullie ook mogen verschillen, de beslissing ervan rust bij God...(Koran, 42:10)

...Het oordeel is slechts aan God. Hij beveelt dat jullie niets aanbidden behalve Hem: dat is de juiste en ware godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet. (Koran, 12:40)

Tegenwoordig verklaren sommige soennitische groepen sjiieten als ongelovigen terwijl de sjiieten de soennieten als ongelovigen verklaren. We zien dat ze niet samen bidden. De grondgedachte van takfir, die in de religie van de islam is binnengedrongen, heeft echter geen plaats in de Koran.

Vandaag de dag verklaren sommige soennitische groepen de sjiïeten als ongelovigen terwijl de sjiïeten de soennieten als ongelovigen verklaren. We zien dat ze elkaars naam noemen met haat, dat ze niet samen bidden en in veel regio's doden zij elkaar in een felle strijd. De grondgedachte van takfir, die in de religie van de islam is binnengedrongen, heeft geen plaats in de Koran; deze opruiing is gebaseerd op een zogenaamde hadith die bekend is als de 'al-Firqat al-Najiyah' (de bevrijdde stroming) en toegeschreven is aan de Profeet (vzmh). Het meest genoemde deel van deze gefabriceerde hadith – een die deel uitmaakt van verschillende verhalen, maar geen fundament heeft in de verzen van de Koran – is als volgt:

"Mijn volk zal zich opsplitsen in drieënzeventig groeperingen, deze zullen allemaal het vuur betreden op één na: hetgeen welke ik en mijn metgezellen bewandelen"

Deze redenering vind je terug in verschillende verhalen met diverse toevoegingen of weglatingen. In at-Tirmidhi bijvoorbeeld is er geen vermelding van *"deze zullen allemaal het vuur betreden op één na"*. In Hakim, wordt deze hadith heel kort verteld door te zeggen **"Mijn volk zal worden opgesplitst in zeventig groeperingen; de grootste zal handelen uit eigen beweging en zal wat wettig is onwettig maken en dat wat onwettig is wettig maken."** (*Al-Mustadrak*, 4/430)

De desintegratie en fragmentatie die we in de islamitische wereld zien is het resultaat van een denkwijze die de Koran niet voldoende vindt en pogingen doet om een andere vorm van de islam tot stand te brengen door middel van bijgeloof, kwezelarij en verzonnen hadiths en tradities. In plaats van het volgen van het voorbeeld van de moslims in de tijd van onze Profeet (vzmh), maken onverdraagzame en fanatieke groeperingen hun eigen verzinsels van wat wettig en onwettig is en geloven alleen in hun eigen veronderstellingen. Zij verklaren andere moslims die de islam op een andere manier in de praktijk brengen als afvalligen. God heeft echter de gronden voor een dergelijke gedachtegang heel duidelijk in de Koran uitgesloten:

Jullie die geloven! Wanneer jullie je op de weg van God rondtrekken, onderzoek dan (nauwkeurig) en zeg niet tot degene die jullie als een

De islam veroordeelt het terrorisme

moslim begroet: "Jij bent geen gelovige" simpelweg uit verlangen naar de zaken van het wereldse leven. Bij God is er buit in overvloed.

Jullie waren voorheen ook in deze toestand (van de ongelovigen), maar God heeft jullie een gunst bewezen... (Koran, 4:94)

In de hadiths zien we dat de Profeet (vznh) moslims weerhield om anderen te beschuldigen van ongeloof:

...hij die iemand als ongelovige heeft bestempeld of hem de vijand van God heeft genoemd, en degene in werkelijkheid niet zo is, zal hetgeen wat hij heeft gezegd naar hem terugkeren. (Sahih Muslim, Boek 1, Hadith 118)

...Het vervloeken van een gelovige is hetzelfde als hem vermoorden, en wie een gelovige van ongeloof beschuldigd, is alsof hij hem heeft vermoord. (Sahih Bukhari, Boek 73, Hadith 126)

Wie zoals ons bidt en zijn gezicht naar onze Qibla richt en onze geslachte dieren eet, is een moslim en valt onder de bescherming van God en Zijn apostels.

Dus verraadt God niet door het verraden van hen die onder Zijn bescherming vallen. (Sahih Bukhari, Boek 8, Hadith 386)

Ieder persoon die zijn broeder noemt: O ongelovige, heeft in feite een handeling gepleegd waardoor dit ongeloof naar hem terugkeert. Als dat wat hij beweerde waar is, dan is het ongeloof van degene bevestigd, maar als het niet waar is, dan zal het naar hem terugkeren. (Sahih Muslim, Boekk 1, Hadith 117)

Wanneer iemand zijn broeder een ongelovige noemt, zal het naar hem terugkaatsen. (Sahih Muslim, Book 1, Hadith 116)

In de tijd van onze Profeet (vznh) waren er huichelaars die in hun hart geen geloof hadden en devianten waren. God heeft ons in vele verzen in de Koran laten weten dat er mensen waren die niet tevreden waren met het oordeel van de Profeet Mohammed (vznh), die afwijkingen in hun gedrag en moraal lieten zien en waarvan sommige zelfs heimelijk ongelovig waren. Onze Profeet (vznh) streefde na om de religie te communiceren en bleef zich inspannen om het geloof van iedereen, zonder uitzondering, te versterken. De Profeet heeft nooit iemand beschuldigd van ongeloof. Het is niet mogelijk voor een dienaar van God om over het geloof van een persoon te oordelen of hem op basis hiervan te straffen.

God informeert ons dat als moslims onderling verschillen of een geschil hebben, het een fout is die in het hiernamaals verantwoord moet worden:

Zij die hun godsdienst opsplitsen en tot sekten zijn geworden, met hen heb jij niets gemeen. Hun zaak rust slechts bij God; Hij zal hun dan berichten over wat zij deden. (Koran, 6:159)

In de Koran worden we geïnformeerd dat moslims zich moeten verenigen en dat zij als broeders moeten leven, dat ze niet moeten scheiden en dat ze vrienden moeten zijn, alsof zij een hecht samengevoegd gebouw zijn en geen ruzie moeten maken:

Gehoorzaam God en Zijn Boodschapper en twist niet onderling, waardoor jullie ontmoedigd raken en jullie kracht verdwijnt. En wees geduldig: God is met de geduldige. (Koran, 8:46)

Wees niet als degenen die zich (onderling) verdelen en redetwisten nadat de duidelijke tekenen tot hen waren gekomen. Zij zijn degenen voor wie er een grote bestraffing is. (Koran, 3:105)

In plaats van bij te dragen aan de eenheid van de moslims zorgen degenen die uitspraken doen over afscheiding en haat of die fatwa's geven waarbij ze anderen ongelovig verklaren ervoor dat moslims worden aangezet tot geweld en bloedvergieten. Degenen die een zogenaamde jihad voeren tegen hun medemoslims op basis van de uitspraken van hun sekteleiders begaan een ernstige fout en zullen niet in staat zijn om dit te kunnen verantwoorden in het hiernamaals. God beveelt het stichten van vrede tussen moslims met de volgende vers:

De gelovigen zijn elkaars broeders, sticht daarom vrede tussen jullie broeders. En vrees God opdat jullie barmhartigheid moge worden betoond. (Koran, 49:10)

Misinterpretatie van Qisas (vergingding in natura)

De geboden in de Koran zijn bedoeld om de willekeurige straffen als gevolg van persoonlijke wraak en wrok, wat veelvuldig voorkwam in de Arabische samenleving ten tijde van de profeet Mohammed (vznh), te elimineren. Het principe van afschrikking heerst door de hele Koran en is ook zichtbaar in het gebod over 'qisas' en beschermt levens door het voorkomen en elimineren van criminaliteit:

O gelovigen, vergelding in het geval van moord is aan jullie voorgeschreven; de vrije man voor de vrije man, de slaaf voor de slaaf en de vrouw voor de vrouw. Maar wie kwijschelding krijgt van zijn broeder, compenseer het (de daad van kwijschelding) voor hem door een gedefinieerde betaling (bloedgeld), die gedaan moet worden met juistheid en met een goede wil. Dit is een gemoeds-

rust en barmhartigheid van jullie Heer. En voor degenen die de grenzen overtreden (de moordenaar daarna toch doden) is er een pijnlijke bestraffing. (Koran, 2:178)

Het opmerkelijke punt in dit vers heeft betrekking op de vergelding in natura in die zin dat het vergeving en genade stimuleert en zegt dat dit een betere vorm van gedrag is. In deze betekenis is er in vergelding, het behoud en de bescherming van leven.

Er zijn echter een aantal vereisten aan de vergeldingsmogelijkheden en over de wijze van toepassing - en door wie en aan wie het toegepast moet worden. In de Koran legt God uit dat de mensen die recht hebben op vergelding de "nabestaanden" zijn:

doodt niemand - wat God verboden heeft - behalve volgens het recht. En als iemand ten onrechte is gedood dan hebben Wij zijn erfgenaam de machtiging gegeven; Maar overdrijf niet in het doden... (Koran, 17:33)

In aanvulling hierop, zoals uitgelegd in de Koran 2/178, hebben de genoemde nabestaanden de optie om af te zien van vergelding en om compensatie te vragen, ten gunste van vergeving. In een ander vers legt God uit dat vergevingsgezindheid de voorkeur heeft:

De vergelding van het kwade is het daaraan gelijke; maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij God. Voorzeker, Hij houdt niet van de onrechtvaardigen. (Koran, 42:40)

Zoals duidelijk in de verzen van de Koran beschreven staat, is de beste manier van handelen vergevingsgezind te zijn. Er wordt uitgelegd dat dit een gedrag is waar God zelfs vóór de islam de voorkeur aan geeft:

En Wij hebben daarin (de Thora) voor hen voorgeschreven: een ziel voor een ziel, een oog voor een oog, een neus voor een neus, een oor voor een oor, een tand voor een tand, en vergelding voor wonden. Maar wie het kwijtscheldt (als een daad van goede wil): voor hem zal het dienen als boetedoening (voor zijn zonden). En wie niet oordeelt met wat God neergezonden heeft: zij zijn het die de onrechtvaardigen zijn. (Koran, 5:45)

In de ogen van de Koran is het verkeerd om kwaad met kwaad te bestrijden

Wanneer de leiders van de terroristische organisaties, die de religie van de islam misbruiken of de geestelijken die trachten hen te legitimeren, wordt gevraagd waarom ze fatwa's geven die bloedbaden en zelfmoordaanslagen toestaan, zullen ze zeggen dat het als vergelding is voor de aanvallen op moslims. Het is waar dat in verschillende delen van de wereld moslims worden afgeslacht, onrecht wordt aangedaan, worden onderdrukt en oneerlijk worden behandeld, maar niettemin verbiedt God met tirannie te reageren op tirannie. De manier waarop vergeving wordt aanbevolen in de geboden met betrekking tot vergelding in natura is een weerspiegeling van dit feit.

In de ogen van de islam is schuld persoonlijk en mag vergelding in natura niet worden toegepast op willekeurige wraakgevoelens

God verbiedt slechtheid in de Koran. Bovendien stelt de islam het principe van de "individualiteit van criminaliteit". Het bombarderen van mensen en hen aanvallen, ongeacht het onschuldige burgers, kinderen, vrouwen of ouderen zijn, is niets anders dan pure moord. Ook het doden van mensen vanwege hun nationaliteit, geloof of sekte of het nemen van wraak op basis van dergelijke redenen is volledig tegen de islam.

De basis van de wet van oorlog in de islam is altijd gericht op vrede, het sluiten van compromissen en vergeving. Het doel is steeds te zorgen voor de handhaving van het leven van jezelf en dat van anderen. Om deze redenen staat God het principe van "vergelding" alleen toe als afschrikmiddel tegen het opzettelijk doden en alleen onder bepaalde voorwaarden en met de beperking dat vergeving moet worden verkozen en dat het niet kan worden toegepast tegen personen of samenlevingen op basis van persoonlijke wraakgedachten.

De geboden in de Koran zijn volkomen duidelijk, maar het bestaan van mensen die proberen om terreur te plegen in de naam van de religie maakt het van essentieel belang om de psychologie van de terreur te onderzoeken:

Terroristische methoden en een aangetaste psychologie

Het concept van terreur heeft in de hedendaagse taal een bredere betekenis. Over het algemeen heeft het betrekking op het plegen van gewapende aanslagen door radicale ideologische groeperingen. Terreur betekent letterlijk intimidatie. Maar deze intimidatie omvat een breed veld dat de gehele existentie van mensen inhoudt, die het intense gevaar van angst en geweld voelen. Terreur omvat intense en systematische intimidatie en is erop gericht om mensen aan te zetten tot een bepaalde manier van denken en gedrag, waarbij alle vormen van geweld worden toegepast om deze intimidatie te veroorza-

ken en te handhaven. Maar in elke situatie is het doelwit van het terrorisme, direct of indirect, de bevolking zelf.

Terroristische organisaties oefenen terreurdaden uit om steun te krijgen. De intimidatie die ze gebruiken is erop gericht om hun kracht te vergroten en zo steun te vergaren van sommige of van alle burgers.

Het eerste waaraan men denkt wanneer we het woord "terreur" noemen is over het algemeen de soort van terreur die bekend staat als 'linkse terreur'. Maar er is ook een andere soort terreur, die hoofdzakelijk in derdewereldlanden plaatsvindt en door dictatoriale regimes wordt uitgevoerd. Eigenlijk is de realiteit hier niet anders dan een massale toepassing van linkse terreur tactieken. Een dictator of een onderdrukkende groep die aan de macht is gebruikt

Voor terroristen is het doden van mensen, het veroorzaken van vernietiging en verwoesting de enige manier van leven. Voor hen is bloedvergieten een bewuste daad. Ze kunnen zonder enig gevoel van mededogen op onschuldigen schieten, een bom op kinderen gooien of een huis oplazen.

zijn macht alleen voor zijn eigen voordeel en om deze reden ervaren zij verschillende soorten van sociale weerstand. In deze situatie hanteert het dictatoriale regime altijd dezelfde formule om te laten zien dat het sterker is dan de oppositie; het oefent terreur uit zodat de bevolking angst heeft en gebruikt deze angst om de macht te vestigen en te handhaven.

Aan de andere kant beweren terreurorganisaties, in overeenstemming met de ideologieën die ze aanhangen, dat het hun doel is om een regering en haar bestuurders die zij beschouwen als illegitiem en wreed af te zetten. En door dit te doen, denken ze hun doel te bereiken om een gelukkigere en rechtvaardigere manier van leven te creëren. Dit is echter geen realistische claim. In de Koran geeft God in de eerste verzen van Soera al-Baqara een bevel aan degenen die op deze manier denken:

En wanneer hen verteld wordt: "Veroorzaak geen corruptie op aarde", zeggen zij: "Wij scheppen slechts orde." Behoedt u, zij zijn degenen die verderf zaaien, maar zij beseffen het niet. (koran, 2:11-12)

Voor terroristen is het vermoorden van mensen een manier van leven. Ze kunnen onschuldige mensen zonder genade neerschieten en bommen werpen op kinderen. Bloedvergieten is voor hen een plezier. Ze zijn ermee opgehouden om mens te zijn en zijn veranderd in dwaze wilde beesten. Als er onder hen iemand is die enig mededogen vertoont, beschouwen ze hem als een lafaard en verrader en zal hij buitenspel worden gezet. Ze gebruiken vaak hun wapens tegen elkaar en voeren bloedige zuiveringen tegen interne splintergroeperingen binnen hun eigen organisatie.

Het is duidelijk dat terrorisme niks anders is dan een totale duivelse bron van bloedvergieten. Degenen die deze cyclus van wreedheid steunen, verdedigen een satanisch systeem. Als een terrorist religieuze taal en symbolen gebruikt, mag dit niemand misleiden. Terroristen die zich laf onder de dekmantel van religie verbergen zijn dubbel schuldig, voor zowel het bloed dat ze hebben vergoten als voor de antireligieuze propaganda die ze hebben verspreid door het plegen van terreurdaden in naam van de religie.

Terreur en religie zijn volkomen tegengesteld aan elkaar. Het terrorisme adapteert de manier van agressie, moord, conflict, gruwel en ellende. Maar volgens de Koran zijn dit allen vormen van onderdrukking. God beveelt vrede, harmonie, welwillendheid en compromissen. Hij verbiedt terreur en elke daad die niet de vrede bevordert en veroordeelt degenen die zulke daden plegen:

Maar voor hen die het verbond met God na de bekrachtiging ervan schenden en die scheiden wat God bevolen heeft te verenigen en die verderf zaaien op de aarde: zij zijn degenen voor wie er de vervloeking en de slechte verblijfplaats is. (Koran, 13:25)

De basiskwaliteit die terreur en degenen die besmet zijn door zijn wreedheid gemeen hebben, is dat de angst en de liefde voor God iets is wat volkomen vreemd voor hen is. Hun harten zijn verhard en ze zijn in spiritueel opzicht ziek.

Een terrorist is iemand zonder medelijden, wiens enige doel is om te vernietigen

De oprichter van het Russische anarchisme, Michael Bakoenin en zijn leerling Netchayev, omschrijven een 'ideale' terrorist op de navolgende manier:

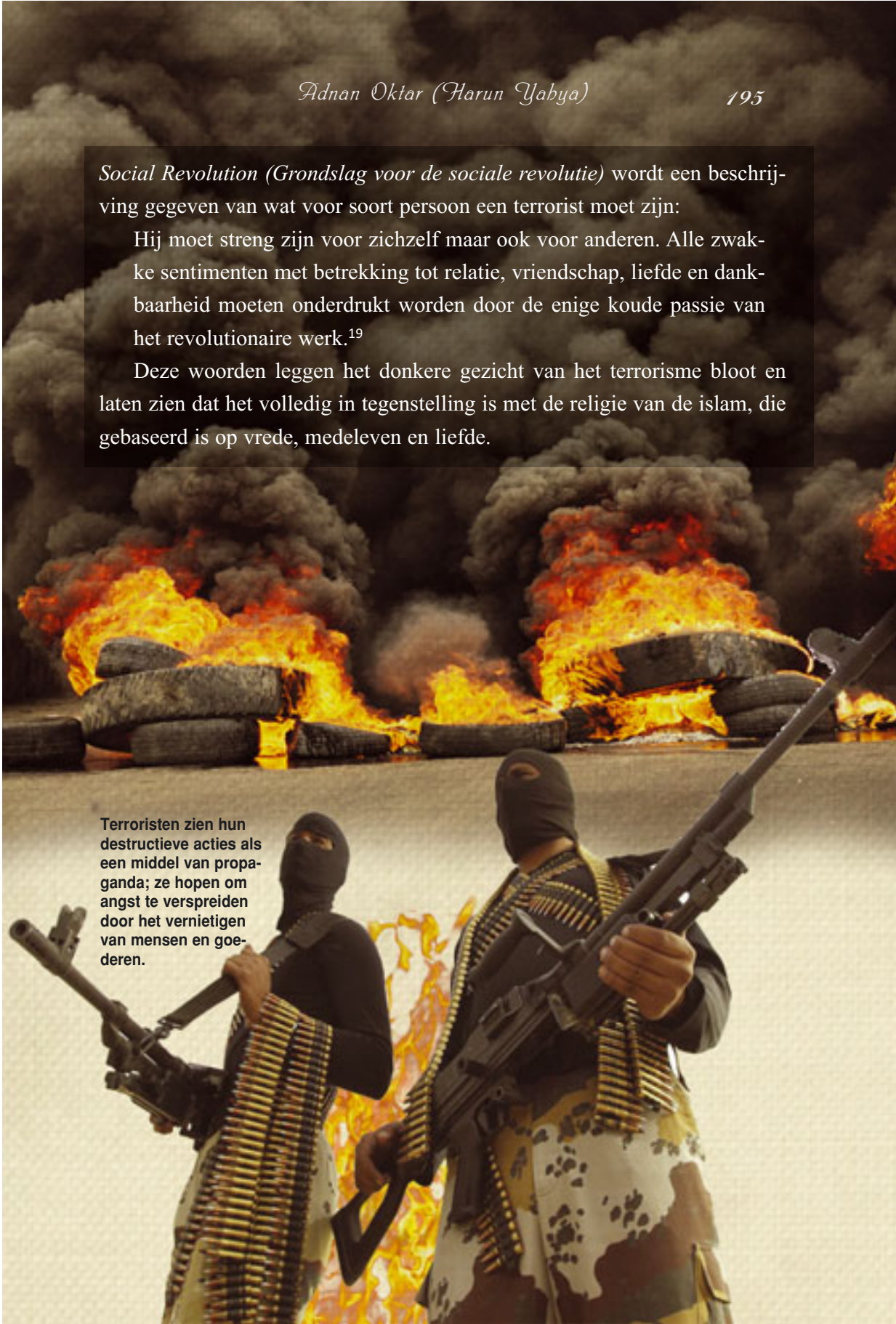
Het hele werk van een revolutionair bestaat niet alleen uit woorden maar ook uit daden en is in oorlog met de bestaande orde van de samenleving en met de hele zogenaamde beschaafde wereld, met zijn wetten, zeden en gewoonten is hij een compromisloze tegenstander... Hij kent slechts één wetenschap; de wetenschap van de vernietiging.¹⁸

Zoals men kan begrijpen uit deze woorden van Bakoenin en Netchayev, zijn terroristen mensen die hun relatie met alle materiële en geestelijke instellingen verbreken en daarbij elke morele waarde afwijzen en die deze instellingen zien als belemmeringen voor hun plannen. Bakoenin zei ook: "Dag en nacht heeft hij [een revolutionair] maar één gedachte, één doel: de genadeloze vernietiging; terwijl hij koelbloedig en zonder rust dat doel volgt, moet hij op elk moment klaar zijn om te sterven en om iedereen die zijn doelen dwarsboomt met zijn eigen handen te doden." In Bakoenin's *Ground-Work for the*

Social Revolution (Grondslag voor de sociale revolutie) wordt een beschrijving gegeven van wat voor soort persoon een terrorist moet zijn:

Hij moet streng zijn voor zichzelf maar ook voor anderen. Alle zwakke sentimenten met betrekking tot relatie, vriendschap, liefde en dankbaarheid moeten onderdrukt worden door de enige koude passie van het revolutionaire werk.¹⁹

Deze woorden leggen het donkere gezicht van het terrorisme bloot en laten zien dat het volledig in tegenstelling is met de religie van de islam, die gebaseerd is op vrede, medeleven en liefde.

Terroristen zien hun destructieve acties als een middel van propaganda; ze hopen om angst te verspreiden door het vernietigen van mensen en goederen.

De islam veroordeelt alle daden van terreur en geweld en dus ook de Boston aanval

De afschuwelijke terroristische aanval in de Verenigde Staten op de marathon van Boston in 2013 werd veroordeeld door alle ware moslims, net als 9/11 en alle andere terreuraanslagen.

Deze terroristische daad, waarbij drie mensen om het leven kwamen en honderden mensen gewond raakten, was een barbaarse daad van misplaatste dwaasheid ontworpen om de westerse en islamitische wereld tegen elkaar op te zetten. Dergelijke meedogenloze daden zijn vele malen gebruikt in verschillende landen om te proberen om het Westen de indruk te geven dat de islam een geloof is dat geweld en terreur als legitiem beschouwt. Deze handelingen zijn in niet geringe mate succesvol geweest. In feite zijn er naar aanleiding van de Boston aanval een aantal verklaringen gegeven door een aantal mediaorganisaties in de Verenigde Staten om het geweld tegen moslims en hun isolatie van de samenleving aan te moedigen. Er zijn altijd zulke provocaties geweest en ze zullen ook altijd blijven bestaan. De moslims hebben echter een zeer belangrijke taak te midden van deze instelling: zichzelf niet te beperken tot het veroordelen van de terreuraanslagen maar te praten over de echte islamitische moraal tegenover de gehele mensheid.

Wie beweert een moslim te zijn en zegt dat in het geloof daden van terreur en geweld wordt bepleit is ofwel een provocateur

In de morele leer van de Koran is het doden van een onschuldig persoon een daad van grote wreedheid. God verbiedt terroristische daden en veroordeelt degenen die ze begaan.

of iemand die geheel onwetend is als het gaat om het geloof. Iemand die zulke dingen zegt uit onwetendheid zal zijn leven beteren als hem verteld wordt wat de Koran werkelijk zegt. Mensen kunnen alleen goed worden geïnformeerd over de islam als er geen geloofwaardigheid wordt gehecht aan provocaties. Als iedereen weet dat de islam geweld en haat als onaanvaardbaar beschouwt, zullen er geen problemen meer zijn om over provocateurs en extremisten woedend te worden.

Er zijn mensen in de christelijke en joodse wereld die proberen om vijandigheid te creëren tegenover de islam en er zijn ook mensen in de islamitische wereld die aanzetten tot vijandigheid jegens het christendom en het jodendom. Deze mensen zijn onverdraagzame fanatici die provocerende uitspraken doen die niet gebaseerd zijn op de Koran, maar op hadiths die zij zelf fabriceren. Dit is in de islamitische wereld een zeer ernstig en een zeer reëel probleem en we kunnen dat niet zomaar negeren. Alle ware moslims voelen zich zeer ongemakkelijk dat zulke mensen worden beschouwd als leden van de islamitische wereld en als vertegenwoordigers van het geloof, omdat deze mensen niets te maken hebben met de waarden die worden aangehangen door de islam. Zij hebben zich verstoken van fijne gevoelens zoals liefde, genegenheid en mededogen. Ze zijn gevuld met haat en woede, voor niet alleen de leden van andere religies, maar ook voor de meeste moslims uit verschillende groeperingen. Ze kunnen iemand die ze nog nooit hebben ontmoet haten, puur omdat hij tot een andere groep behoort. Dit is een pervers en onaanvaardbaar denkbeeld voor moslims.

Leden van verschillende godsdiensten en/of etnische groepen uit elkaar laten vallen en het aanzetten tot conflicten tussen hen is een techniek die met succes is gebruikt door diegenen die de oorlog in de loop van de geschiedenis hebben willen verspreiden. Maar deze wereld is groot en vruchtbaar genoeg om iedereen in geluk, vrede en welzijn te laten leven. Er is geen echte reden voor conflicten of om toevlucht te nemen tot geweld. Alle vermeende redenen voor oorlog en conflict zijn loze listen.

Het is veel, veel makkelijker om in vrede en liefde te leven dan in conflict en oorlog. Het is bijvoorbeeld onaanvaardbaar dat zowel de Palestijnen als de Israëliërs achter muren leven in angst voor bommen, raketten en andere wapens. Deze benarde toestand van deze twee volkeren, de een afstammeling van de profeet Ismaël en de andere van de Profeet Jacob (vrede zij met hen beiden), is een schande voor de hele mensheid.

Onze hoop is dat mensen met radicale opvattingen uiteindelijk zullen verdwijnen binnen de gematigde, liefdevolle en respectvolle opvattingen van rationele mensen, maar om dat te laten gebeuren is het absoluut essentieel voor de verstandige mensen in de islamitische, christelijke en joodse werelden om op te treden als één in een geest van solidariteit. Een alliantie van goede mensen is essentieel. Deze alliantie moet niet alleen tussen moslims, maar ook met de mensen van het Boek worden gevormd. Anders kunnen noch terreur, noch gewelddaden ooit volledig overwonnen worden.

*God roept naar het Huis
van Vrede en leidt wie Hij
wil naar een rechte pad.
(Koran, 10:25)*

HET PERSPECTIEF VAN DE ISLAM TEGENOVER DE MENSEN VAN HET BOEK

Een ander belangrijk onderwerp dat op de agenda over de daden van terrorisme tegen de Verenigde Staten heeft gestaan, is de relatie tussen de westerse en de islamitische wereld. Zoals bekend is, werd in de jaren 90 door een aantal intellectuelen ten onrechte gesuggereerd dat er in de nabije toekomst een strijd zou plaatsvinden tussen het Westen en de islamitische wereld. Dit is het grondthema van Samuel Huntingtons bekende thesis "de Botsende Beschavingen". Dit proefschrift - ook wel door Edward W. Said "Botsende onwetendheid" genoemd - berust op een denkbeeldig scenario dat ontstaan is door de overdrijving van de invloed van sommige radicale en onwetende fracties die te vinden zijn in deze twee beschavingen. Huntingtons idee van 'botsende beschavingen' is een theorie zonder enige wetenschappelijke, intellectuele of gewetensvolle basis. Verschillende beschavingen hebben altijd bestaan in verschillende delen van de wereld door de hele geschiedenis heen en deze beschavingen hadden op sociaal en cultureel niveau interactie met elkaar en namen deel aan een 'uitwisseling

van beschavingen.' Elk ras, elke natie, elke samenleving heeft een andere beschaving en elke beschaving heeft zijn unieke kwaliteiten en mensen krijgen, in lijn met de principes van wederzijds begrip en verzoening, iets mee van alle beschavingen.

Dit idee van conflict werd in de recente geschiedenis getest door middel van het communisme, dat uitmondde in de bloedigste verliezen van de 20e eeuw. Wat de wereld echter op dit moment nodig heeft is geen oorlog, maar totale rust.

Overigens kan een beleid dat voorkeur geeft aan strijd nooit iedereen ten goede komen. Bovendien kan er geen conflict zijn tussen de westerse beschaving en de islamitische beschaving, omdat de overtuigingen van het jodendom en het christendom, de principes waarop de westerse beschaving is gebaseerd, in perfecte harmonie zijn met de islam.

In de Koran worden de joden en christenen "Mensen van het Boek" genoemd. De reden hiervoor is dat de aanhangers van deze twee religies zich houden aan de Goddelijke boeken die geopenbaard zijn door God. De houding van de islam tegenover de mensen van het Boek is uiterst rechtvaardig en medelevend.

Deze houding tegenover de mensen van het Boek ontwikkelde zich volgens de principes van de Koran tijdens het ontstaan van de islam. In die tijd waren moslims een minderheid die worstelden om hun geloof te beschermen en daarbij allerlei vormen van onderdrukking en martelingen van heidenen in de stad Mekka moesten ondergaan. Als gevolg van deze vervolgingen besloten sommige moslims uit Mekka te vluchten en toevlucht te zoeken in een veilig land met een rechtvaardige heerser. De Profeet Mohammed (vznh) vertelde hen om hun toevlucht te zoeken bij de christelijke koning van Ethiopië. De moslims die naar Ethiopië vluchtten kwamen een zeer vriendelijke regering tegen die hen met liefde en respect verwelkomde. De koning weigerde de eisen van de heidense boodschappers in te willigen, die naar Ethiopië waren afgereisd met het verzoek om de moslims uit te leveren, en verklaarde dat de moslims in zijn land vrij konden leven:

... Je zult merken dat zij die het meest aanhankelijk zijn tegenover hen die geloven, degenen zijn, die zeggen: "Wij zijn christenen". Dat komt omdat er onder hen priesters en monniken zijn en omdat zij niet hoogmoedig zijn. (Koran, 5:82)

Gemeenschappelijke overtuigingen en waarden gedeeld door moslims en de mensen van het Boek

Het christelijke en het islamitische geloof hebben veel aspecten met elkaar gemeen. Ook het jodendom deelt veel overtuigingen met de islam. In de Koran vertelt God dat moslims hetzelfde geloof delen met de mensen van het Boek en dat ze tegen hen zeggen **"Wij geloven in wat aan ons is neergezonden en wat aan jullie was neergezonden; onze God en jullie God is één, en wij onderwerpen ons aan Hem."** (Koran, 29:46)

Wanneer moslims, christenen en joden zich verenigen rond een gemeenschappelijk woord en als ze begrijpen dat ze vrienden en geen vijanden zijn, zal de wereld een heel andere, prachtige plek zijn.

Alle ware aanhangers van deze drie grote religies geloven het volgende:

- Dat God vanuit niets het hele universum heeft geschapen en dat Hij alles wat er bestaat beheerst met Zijn almacht.
- Dat God de mens en alle levende wezens op een wonderbaarlijke wijze heeft geschapen en dat de mens een ziel bezit die door God aan hem is toegekend.
- In de opstanding, in de hemel, hel en engelen en dat God ons leven heeft gecreëerd met een bepaalde lotsbestemming.
- Dat God vele profeten zoals de profeet Noah (vzmh), de profeet Abraham (vzmh), de Profeet Isaac (vzmh), de profeet Joseph (vzmh) en de profeet Mozes (vzmh) door de geschiedenis heen stuurde, en ze houden allen van al deze profeten.

In een vers, dat moslims geen onderscheid tussen de profeten maken, is als volgt aangegeven:

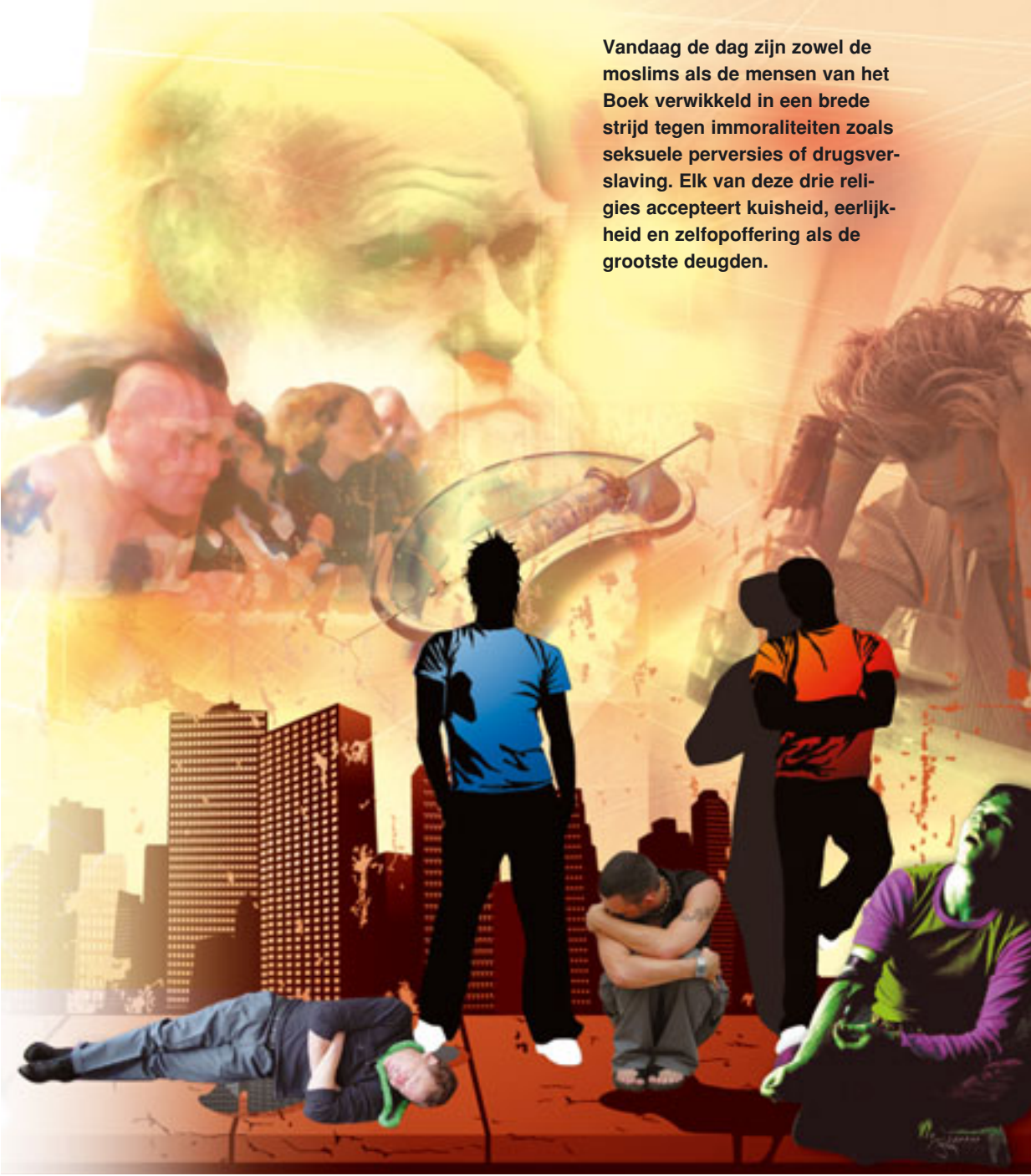
De Boodschapper gelooft in wat aan hem van zijn Heer is geopenbaard en de gelovigen ook. Allen geloven in God, in Zijn Engelen, in Zijn Boeken en in Zijn Boodschappers. Zij zeiden: "Wij maken geen onderscheid tussen Zijn Boodschappers. Wij hebben gehoord en wij gehoorzamen. Vergeef ons, onze Heer. Tot U is onze terugkeer." (Koran, 2:285)

Het geloof van de mensen van het Boek is in harmonie met de moslims, niet alleen in termen van geloofsgerelateerde onderwerpen, maar ook als het gaat om morele waarden. In een wereld waar dergelijke immorele waarden zoals overspel, drugsverslaving, egoïsme en zelfverheerlijking wijd verspreid zijn, delen de moslims en de mensen van het Boek dezelfde deugden: eer, kuisheid, bescheidenheid, zelfopoffering, eerlijkheid, barmhartigheid, mededogen en onvoorwaardelijke liefde.

Hoewel dergelijke concepten als "Het Einde van de Geschiedenis" en de "Botsende Beschavingen" populair zijn geworden vanaf de jaren 90, is één feit overeind blijven staan in deze barre tijden; deze begrippen hebben geen enkele geldigheid en zijn niet in staat om oplossingen te leveren. De ervaring

heeft ons geleerd dat we gelukzaligheid niet kunnen bouwen op de ellende van anderen. Dit gezegd zijnde, moeten we de weg vinden om deze wonden samen te helen en zo snel mogelijk 'herstellen'. Een manier om dit te doen is om de waarde te begrijpen dat de Koran hecht aan de mensen van het Boek.

Vandaag de dag zijn zowel de moslims als de mensen van het Boek verwickeld in een brede strijd tegen immoraliteiten zoals seksuele perversies of drugsverslaving. Elk van deze drie religies accepteert kuisheid, eerlijkheid en zelfopoffering als de grootste deugden.

De waarden die worden gehecht aan de mensen van het Boek in de Koran

Heden zijn alle goede zaken voor jullie halal (wettig) gemaakt. En het voedsel (geslachte dieren) van hen aan wie het Boek is gegeven (joden en christenen) is jullie toegestaan en jullie voedsel is hun toegestaan. Toegestaan om mee te trouwen zijn: de eerbare vrouwen onder de gelovige en de eerbare vrouwen onder degenen die het Boek vóór jullie hebben ontvangen (joden en christenen); indien jullie hen hun bruidsschatten geven, in eerbaarheid handelend. En pleeg geen ontucht en neem hen niet als minnaressen. En wie het geloof verwerpt: zijn werk draagt waarlijk geen vrucht en hij behoort in het hierna maals tot de verliezers. (Koran, 5:5)

Dit vers beschrijft de waarden die moslims geven aan de mensen van het Boek met verschillende belangrijke details. Volgens dit vers is een moslim man toegestaan om met een vrouw van de mensen van het Boek te trouwen. Dit is een belangrijke toestemming, want zoals bevolen in het vers "**Zondige vrouwen zijn er voor zondige mannen en zondige mannen zijn er voor zondige vrouwen; en goede vrouwen zijn er voor goede mannen en goede mannen zijn er voor goede vrouwen...**" (Koran, 24:26), hebben moslims een verantwoordelijkheid om met goede, reine mensen te trouwen. Dit geeft aan dat joden en christenen ook een goed, rein volk zijn.

Bovendien is er een belangrijk criterium in dit vers. Een moslim die van plan is om een joodse of een christelijke vrouw als zijn vrouw te nemen, noemt haar "lieveling" of "geliefde" om een gezin te stichten met haar, om zijn leven door te brengen met haar en zelfs om het eeuwige leven met haar door te brengen. Dit is de enige persoon met wie hij al zijn problemen en al zijn geluk zal delen. Zij zorgen voor elkaar als ze ziek zijn en vertrouwen elkaar.

Volgens de denkwijze van de fanatici, moet een persoon echter het gevoel van vijandschap ontwikkelen tegenover de vrouw die hij zijn "geliefde" noemt, met wie hij zijn leven deelt en aan wie hij zijn eigen leven toever-

trouwt, de moeder van zijn kinderen, en haar vervloekt verklaren alleen maar omdat ze een christen of een jood is. Men zou psychologisch diep gestoord moeten zijn om dat te doen. Dit vers beschrijft de liefde die getoond moet worden aan een jood of christen door een rationele moslim, die de Koran ter harte neemt.

Het vers schenkt ook aandacht aan een speciale goedkeuring voor moslims: de bevoegdheid om het voedsel dat bereid is door de mensen van het Boek te eten. Dit is heel belangrijk. Zoals we weten besteden moslims veel aandacht aan bepaalde verboden bij het bereiden van voedsel; varkensvlees en vlees van een dier dat niet in de naam van God is geslacht, is verboden in de islam. Het feit dat het eten dat door joden en christenen is bereid wettig is, geeft aan dat deze mensen te vertrouwen zijn. Hetzelfde geldt ook voor christenen en joden, het vers maakt het eten dat bereid is door moslims ook wettig voor hen.

Het is ook nuttig om hier te verwijzen naar een andere uiting van vriendschap. De mensen van het Boek en de moslims kunnen samen eten onder één dak, elkaars gast zijn, aan dezelfde tafel zitten en elkaars gastheer zijn. Dit is

In de Koran worden christenen en joden gedefinieerd als de mensen van het Boek en wordt er bevolen om respect, barmhartigheid en vriendelijkheid te tonen aan hen. Zowel christenen als joden geloven in God en delen dezelfde morele waarden als moslims.

een beschrijving van vriendschap. Wat wordt beschreven is niet een omgeving gebaseerd op haat en moord, maar op liefde, vriendschap en broederschap.

Dit is niet het enige vers dat de positie van de mensen van het Boek aan toont. God prijst de mensen van het Boek in veel verzen van de Koran. Gerelateerde verzen zijn onder andere:

Onder het volk van Mozes is er een gemeenschap die de weg naar de waarheid wijst, en die rechtvaardig handelt. (Koran, 7:159)

Zij zijn niet allemaal hetzelfde. Onder de mensen van het boek is er een gemeenschap die standvastig is. Zij reciteren de verzen van God gedurende de nacht, terwijl zij zich eerbiedig neerbuigen (knielen). Zij geloven in God en in de Laatste Dag; zij roepen op tot het goede, verbieden het verwerpelijke en concurreren in goede daden. Zij behoren tot de rechtvaardigen. Het goede dat zij doen zal niet onbeloond blijven. God kent de godvrezende. (Koran, 3:113-115)

Onder de mensen van het boek zijn er die in God geloven en in wat aan jullie is geopenbaard en in wat aan hen is geopenbaard, en die nederig zijn tegenover God. Zij verkiezen de verzen van God boven een schamele prijs. Zij zullen hun beloning van hun Heer ontvangen. Voorwaar, God is snel met de afrekening. (Koran, 3:199)

Zoals deze verzen verduidelijken, worden pure en oprechte joden en christenen geprezen met mooie woorden in de Koran en wacht hen een mooie beloning van God; God zegt dat Hij deze mensen zal opnemen in het paradijs. Dit is een uitdrukking van Zijn liefde. Hoe kan een moslim de vijand zijn van iemand die God liefheeft en blij is om hem te verwelkomen in het paradijs? Dat is onmogelijk volgens de Koran. Dergelijke vijandschap is een misdrijf volgens de Koran. Daarom zijn de fanatici die valse hadiths als hun leidraad nemen – in plaats van de verzen van de Koran die duidelijk het tegendeel aantonen – bezig met het plegen van een strafbaar feit in de ogen van de islam door het verspreiden van vijandigheid tegenover de mensen van het Boek.

Wat moet worden gedaan is de mensen van het Boek met aangename woorden uit te nodigen tot de islam en vervolgens de beslissing aan hen over te laten.

Moslams nodigen de mensen van het Boek uit tot de "Eenheid van God"

Redetwist niet anders dan op de beste wijze met de mensen van het Boek, behalve met de onrechtplegers onder hen. En zeg: "Wij geloven in wat aan ons is neergezonden en wat aan jullie was neergezonden; onze God en jullie God is één, en wij onderwerpen ons aan Hem." (Koran, 29:46)

Zeg: "Mensen van het boek! Kom tot een uitspraak die voor ons en voor jullie gelijkkluidend is: dat wij niemand anders dan God moeten aanbidden en dat wij niets aan Hem als deelgenoot koppelen en dat wij elkaar niet als heren naast God plaatsen." Als zij zich dan afwenden, zeg dan: "Wees getuige, dat wij trouwe gelovigen zijn" (Koran, 3:64)

Deze verzen laten zien dat het de plicht van moslams is om de mensen van het Boek niet te kleineren, hen niet in het nauw te drijven, te haten of ze te doden, zoals sommige verzonnen hadiths suggereren. Ze moeten hen op de meest aangename manier oproepen tot de eenheid van God. Monotheïsme is de fundamentele leer die in alle drie de religies beschreven staat. Moslams kunnen de mensen van het Boek ontmoeten en spreken en het geloof verkondigen en een beroep doen op hen om te geloven in de eenheid van God en alle heilige geschriften die God heeft gezonden. Er bestaat communicatie, prediking en vriendschap tussen hen. Volgens de Koran heeft een moslim een verantwoordelijkheid om vriendelijk met een jood of een christen te spreken wanneer hij een van hen ziet en om hem met zeer vriendelijke woorden uit te nodigen om te geloven in de eenheid van God, in plaats van hem in een hoek te duwen.

De joden genieten het recht in de Koran om te leven in het Heilige Land

Omdat sommige moslimgemeenschappen zich niet bewust zijn van de verzen van de Koran en buitengewoon onwetend zijn over de islam, streven zij ernaar om de joden uit het Heilige Land te verwijderen of om de staat Israël van de kaart te vegen. Ze zijn zich niet bewust dat door dit te doen ze in opstand zijn tegen de Koran.

Volgens de Koran hebben de joden het recht in het Heilige Land te wonen. Verzen over dit onderwerp vertellen het volgende:

Herinner toen Mozes tot zijn volk zei: "O mijn volk, gedenk Gods genade aan jullie, toen Hij Profeten onder jullie had aangewezen en jullie koningen had gegeven, en aan jullie gaf wat Hij aan niet één volk op de wereld gegeven had. Mijn volk! treedt het Heilige Land binnen dat God jullie toegewezen heeft en keer het niet jullie ruggen toe, want anders zullen jullie als verliezers terugkeren". (Koran, 5:20-21)

Moslims willen dat joden, christenen en zichzelf in vrede en tevredenheid leven en elkaar met begrip, vriendschap, respect en mededogen behandelen.

En daarna (na Farao) zeiden Wij tot de kinderen van Israël: "Bewoon het land en wanneer het belofte van het hiernamaals komt, zullen Wij jullie als een gemengde menigte bijeenbrengen." (Koran, 17:104)

Zoals duidelijk te zien is in de verzen van de Koran, staat er zowel in de Thora als in de Koran dat joden in het Heilige Land mogen leven. In wezen is het een goede zaak dat er joden in het Heilige Land leven en dit moet een bron van vreugde zijn voor ware moslims. Het is een buitengewoon goede zaak om een belofte van God van 3000 jaar geleden in vervulling te zien gaan en getuige te zijn van wat was voorspeld door de profeet Abraham (vzmh) en de profeet Mozes (vzmh). God openbaarde duizenden jaren geleden dat "De joden zullen wonen in die landen" en we kunnen dat wonder nu gemanifesteerd zien. Dit is een prachtige situatie om met verve en vreugde te aanschouwen.

Het is van groot belang om te vermelden dat God zowel in de Koran als in de Thora een essentiële voorwaarde oplegt aan oprechte gelovigen: "Vrede". Er zullen joden in het Heilige Land zijn, maar er zullen daar ook moslims en christenen zijn en zij zullen met zijn allen zorgen dat er in de hele regio liefde en vrede heerst. Zij zullen in broederschap leven. Er is genoeg ruimte voor iedereen. Niemand zal worden gedwongen om zijn huis af te staan of worden verdreven. Dat zal niet gebeuren. Dit is een religieuze opdracht voor joden, christenen en moslims. God wil altijd vrede voor ons allemaal.

Volgens de Koran moeten kloosters, kerken en synagogen worden gerespecteerd

Een ander belangrijk feit dat we uit de Koran leren is dat moslims de joodse en christelijke gebedsplaatsen moeten respecteren. In de Koran worden de gebedsplaatsen van de mensen van het Boek (kloosters, kerken en synagogen) beschreven als gebedsplaatsen die worden beschermd door God.

... als God de mensen niet van elkaar weerhield, waren kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin de Naam van God vaak genoemd wordt, zeker verwoest. God zal zeker hen helpen die Hem helpen. Voorwaar, God is Sterk, Almachtig. (Koran, 22:40)

Dit vers laat elke moslim het belang zien van het respecteren en beschermen van de heilige plaatsen van de mensen van het Boek.

De profeet Mohammed (vzmh) maakte ook contracten met zowel heidenen als met mensen van het Boek. Heidenen werden altijd met rechtvaardigheid behandeld en toen ze vroegen om in bescherming te worden genomen, werden hun verzoeken geaccepteerd door de Profeet (vzmh). Dit betekende dat deze gemeenschappen in het geval van een aanval of een onterechte beschuldiging bescherming zochten bij de boodschapper van God (vzmh). Gedurende zijn leven hebben vele niet-moslams en heidenen bescherming gevraagd aan de Profeet Mohammed (vzmh) en hij nam ze in bescherming

om hun veiligheid te kunnen waarborgen. In de Koran adviseert God dat de verzoeken van de heidenen die op zoek zijn naar bescherming door de gelovigen moeten worden aanvaard. Hierover zegt God het volgende:

En als één van de afgodenaanbidders jullie om bescherming vraagt, geef hem dan bescherming; zodat hij het woord van God moge horen en breng hem daarna naar een plaats waar hij veilig is... (Koran, 9:6)

Joden en christenen staan, op grond van hun gemeenschappelijke kenmerken die ze met moslims delen, veel dichterbij elkaar dan degenen die niet in God geloven. Elke religie heeft zijn eigen heili-

Moskeeën, kerken en synagogen zijn speciale gebedsplaatsen waar de naam van God wordt vereerd. In de Koran zegt God dat al deze heiligdommen moeten worden gerespecteerd en geconserveerd.

ge boek, dat betekend dat ze onderworpen zijn aan een boek dat door God is gezonden. Ze weten volgens hun schriften wat goed en slecht is, wat rechtmatig en onrechtmatig is en vereren ook de profeten en boodschappers die Gods woord verkondigden. Ze geloven allemaal in een hiernamaals, waarin ze tegenover God voor al hun daden verantwoording moeten afleggen. Dus er is een gedeelde basis waarop we ons allemaal kunnen verenigen.

De oproep om tot een gemeenschappelijke noemer te komen

Met betrekking tot de mensen van het Boek geeft God de moslims een opdracht in de Koran, namelijk de opdracht om tot een gemeenschappelijke noemer te komen.

Zeg: "Mensen van het boek! Kom tot een uitspraak die voor ons en voor jullie gelijkluidend is: dat wij niemand anders dan God moeten aanbidden en dat wij niets aan Hem als deelgenoot koppelen en dat wij elkaar niet als heren naast God plaatsen."... (Koran, 3:64)

Dit is onze oproep aan christenen en joden: alle mensen die in God geloven en Zijn openbaringen volgen, laten we tot een gemeenschappelijke noemer komen - "geloof". Laten we God, Die onze Schepper en Heer is liefhebben en Zijn geboden opvolgen. En laten we tot God bidden om ons te leiden naar een rechtvaardiger pad.

Wanneer moslims, christenen en joden op deze wijze op zoek gaan naar een gemeenschappelijke noemer, wanneer ze begrijpen dat ze vrienden zijn en geen vijanden, dan zal de wereld een hele andere plek worden. De oorlogen in vele delen van de wereld, de vijandschappen, de angst en de terreuraanslagen zullen tot een einde komen en een nieuwe civilisatie, die gebaseerd is op liefde, respect en vrede zal gevestigd worden door deze "gemeenschappelijke noemer" zodra er een intellectuele strijd gevoerd zal worden tegen radicale ideeën en ideologieën, die tot de ontkenning van God leiden.

Er zijn belangrijke feiten die moslims in overweging moeten nemen. Wat God ons in de Koran leert over verschillende volkeren en geloven is duidelijk: de moraal van de Koran sluit elke vorm van racisme uit.

Het kwaad in de wereld zal tot een einde komen wanneer moslims, christenen en joden allemaal in eenheid en met respect voor hun verschillen God aanbidden.

Het is duidelijk dat sommige joden, die in het verleden leefden en vele fouten hebben gemaakt, bekritiseerd zijn in de Koran. Maar dit alles mag door moslims niet worden gezien als een reden om vijandigheid tegen alle joden te voelen. Het misdrijf dat sommige joden hebben begaan mag niet worden toegeschreven aan het jodendom of het Joodse volk.

Nogmaals, een basisuitgangspunt dat in de Koran is beschreven is om niet te oordelen over mensen alleen maar omdat ze behoren tot een bepaald ras, natie of religie. In elke samenleving zijn er goede en slechte mensen. Deze diversiteit wordt ook vermeld in de Koran. Bijvoorbeeld, meteen na het noemen van de opstandige aard - tegen God en Zijn religie - van sommige mensen onder de joden en christenen is er ook verwijzing naar een uitzondering:

Zij zijn niet allemaal hetzelfde. Onder de mensen van het boek is er een gemeenschap die standvastig is. Zij reciteren de verzen van God gedurende de nacht, terwijl zij zich eerbiedig neerbuigen (knielen). Zij geloven in God en in de Laatste Dag; zij roepen op tot het goede, verbieden het verwerpelijke en concurreren in goede daden. Zij behoren tot de rechtvaardigen. Het goede dat zij doen zal niet onbeloond blijven. God kent de godvrezende. (Koran, 3:113-115)

God openbaarde aan alle boodschappers dat Hij uniek is en dat er niet één aan Hem gelijk is en er maar één is die de mensen moeten aanbidden, dienen en gehoorzamen. Sinds de schepping van de mens heeft God door middel van Zijn boodschappers de Goddelijke boodschap aan de mensen overgedragen. Sommige gemeenschappen hebben de boodschap geaccepteerd en volgen het juiste pad, terwijl anderen het hebben ontkend en zijn afgedwaald. Dit geldt tot aan vandaag de dag. Sommige mensen zijn voorstander van wat goed en rechtvaardig is, terwijl anderen de zijde van het onrecht en verderf hebben gekozen. Dit is de wet van God. Degenen die geloven moeten die dingen ook op zo'n perspectief beschouwen en nooit vergeten dat er tussen de aanhangers van alle religies zowel oprechte, godvrezende mensen zijn, als mensen die volkomen van de religieuze en morele leer vervreemd zijn.

Onze hoop is dat er een wereld gevestigd zal worden waarin mensen in staat zullen zijn om in vrede met elkaar te leven, ongeacht hun ras of religie. Elke racistische verdorvenheid zal hierin worden verworpen, ieders rechten zullen worden beschermd en iedereen zal worden gerespecteerd. De strijd die zal moeten plaatsvinden op intellectuele gronden tegen radicalisme en antireligieuze ideologieën zal hopelijk de vrede brengen waarnaar lang wordt verlangd. God zegt het volgende hierover:

Degenen die ongelovig zijn, zijn elkaars bondgenoten. Als jullie dat niet doen (elkaar steunen en beschermen), dan zal er chaos en een groot verderf op aarde ontstaan. (Koran, 8:73)

Moesten er niet meer mensen zijn met deugdzaamheid, met uitzondering van enkelen van hen die Wij hebben gered onder de generaties vóór jullie, die corruptie op aarde weerhielden?... (Koran, 11:116)

Waarom zouden de moslims en de mensen van het Boek samen moeten werken?

Een ander belangrijk feit dat het christendom, jodendom en de islam samenbrengt en hen dwingt om gezamenlijk op te treden, is de sterke invloed die de atheïstische filosofieën vandaag de dag hebben. Er is ook de schade die veroorzaakt is door verschillende radicale denkbeelden die later een deel werden van de drie goddelijke religies.

Tot de bekendste en de schadelijkste filosofieën van onze tijd kunnen het materialisme, het communisme, het fascisme, het anarchisme, het racisme, het nihilisme en het existentialisme gerekend worden. Veel mensen die geloven in de valse diagnoses, de misleidende beschrijvingen en de verklaringen die deze ideologieën met betrekking tot het universum, de samenleving en de mens aanvoeren, hebben hun geloof verloren of trekken het in twijfel. Bovendien hebben deze ideologieën mensen, samenlevingen en naties meegesleurd in grote crisis, conflicten en oorlogen. Hun aandeel aan de schuld van het lijden en ellende, dat de mensheid tot aan vandaag plaagt, is immens.

Terwijl ze God en de schepping ontkennen, zijn alle bovengenoemde ideologieën gebaseerd op een zogenaamde wetenschappelijke grondslag: Charles Darwins evolutietheorie. Het darwinisme vormt de basis van de atheïstische filosofieën. Deze theorie beweert, zonder enige wetenschappelijke grondslag, dat levende wezens zich geëvolueerd hebben als gevolg van toevalligheden en middels een strijd om het bestaan. Het darwinisme zendt daarom deze misleidende boodschap aan de mensen:

"Je hoeft geen verantwoording af te leggen aan niemand, je hebt je leven te danken aan toevalligheden, je moet strijden en indien noodzakelijk anderen onderdrukken om succesvol te zijn. Deze wereld is een toneel van conflicten en eigenbelang."

De sociale boodschappen die overgebracht worden door darwinistische concepten zoals "natuurlijke selectie", "strijd om het bestaan", "het overleven van de sterkste" zijn middelen voor een gevaarlijke indoctrinatie. Deze slechte moraal adviseert mensen om egoïstisch, zelfzuchtig, wreed en tiranniek te zijn. Het verwoest deugden zoals genade, mededogen, opofferingsgezindheid en bescheidenheid, de morele deugden van de drie grote monotheïstische religies en presenteert dit als een noodzaak van "de regels van het leven."

Deze darwinistische indoctrinatie is het tegenovergestelde van het geloof van de mensen van het Boek en de moraal van de Koran. Als gevolg hiervan vormt de darwinistische indoctrinatie de stichting van een wereld die tegengesteld is aan de drie goddelijk geopenbaarde religies.

Onder deze condities is het voor de mensen van het Boek en de moslims noodzakelijk geworden om samen te werken, aangezien zij in God geloven en de moraal accepteren die Hij ons leert. De volgelingen

gen van deze drie religies zouden de drogredenen van het darwinisme, dat geen wetenschappelijke basis heeft en de materialistische filosofie staande probeert te houden, aan de wereld moeten tentoonstellen. Ze zouden moeten samenwerken om een intellectuele strijd aan te gaan tegen alle misleidende ideeën (communisme, fascisme, racisme) die het atheïsme dienen. Ze moeten inspanningen verrichten om uit te leggen dat radicale ideeën, die later een onderdeel van elke religie zijn gemaakt, verkeerd zijn en in de plaats daarvan de waarheid vertellen. Als dit eenmaal is gerealiseerd, zal de wereld in een korte tijd vrede, veiligheid en rechtvaardigheid omarmen.

De wreedheid van antisemitisme moet worden gestopt

Onze wereld heeft haar eerlijke aandeel van wreedheid gezien. Van Hulagu Khan, die pochte over het doden van 200.000 moslims tijdens zijn gewelddadige week van uitzinnigheid in de stad Bagdad, wat ook resulteerde in de volledige vernietiging van het eeuwenoude erfgoed, tot aan de Vikingen die met geweld namen wat zij wenselijk achtten, en het Syrische regime van vandaag de dag dat zijn eigen volk aanvalt, kunnen we zeggen dat onze wereld een aantal onuitsprekelijke gewelddadigheden heeft meegemaakt en nog steeds meemaakt in plaatsen als Oost-Turkestan, Kasjmir en Irak en nog vele anderen.

Door de geschiedenis heen werden sommige groepen echter meer dan anderen aangevallen. Net zoals het Joodse volk: hun beproeving begon in de tijd van de farao's, die hun jongens doodden en alleen de meisjes lieten leven. De onderdrukking tegen de joden duurde gedurende de oudheid voort, onder de leiding van de Assyriërs, Babylon en de Romeinen, die joden afslachtten en verbanden en hun tempels en steden vernietigden. In de middeleeuwen werden de joden wederom aangevallen, bestempeld, gediscrimineerd en verjaagd van waar ze beschutting zochten. De onderdrukking duurde voort, ook in de recente geschiedenis, toen zes miljoen joden door de nazi's werden afgeslacht.

Vandaag de dag gaat de vervolging nog steeds door.

Antisemitisme in Europa blijft voortduren in de vorm van intimidatie in openbare ruimten, beledigende opmerkingen en discriminerend gedrag in het sociale leven en meer angstaanjagend, in de vorm van brutale aanvallen; de vernieling en de plundering van Joodse bedrijven, het uitbranden van auto's, het scanderen van "alle joden aan het gas", "de dood aan de jo-

den", in gewelddadige protesten, schietpartijen en brand-bom-aanslagen tegen synagogen en de recente aanslag in Créteil in Frankrijk waar een Joodse echtbaar brutaal werd aangeval- len in hun huis. Dat incident was een verschrikkelijke herinnering aan het incident in 2006 - weer in Frankrijk - waarbij een jonge Joodse man gevangen werd genomen, weken werd gemarteld en vervolgens naakt werd achtergelaten om te sterven.

Frankrijk is niet de enige plaats waar antisemitisme plaatsvindt.

Van Argentinië tot Tunesië, van Ierland tot Spanje, joden lijken te worden gevangen in een constante cyclus van haat die gericht is tegen hun gemeenschappen. Zelfs in de VS, die bekend staat om zijn niet aflatende steun aan Is- raël, moeten Joodse mensen op hun hoede zijn voor het onthullen van hun identiteit of het beoefenen van hun reli- gieuze plichten in het open- baar. Een ongerechtvaardig- de aanval op een 24-jarige Joodse man met een keppel door vier mannen in Brooklyn, New York; de aanval op een

12-jarig Joodse meisje, dat een fles op haar gegooid kreeg door een groep meisjes, waarbij één schreeuwde "jij vuile jood" en de aanslag op een Joodse man in Los Angeles, Californië, die om- ringd werd door vijf mannelijke verdachten die "Heil Hitler!" rie- pen voordat ze hem sloegen, kunnen verontrustende recente in- cidenten in de Verenigde Staten worden genoemd.

Het Midden-Oosten is echter de thuisbasis van de ergste gevallen van antisemitisme. Vooral na de recente oorlog in Gaza is haat jegens het Joodse volk, ongeacht leeftijd, geslacht of betrokkenheid bij het conflict, in een verontrustend snel tempo gestegen.

Maar waarom schijnen sommige mensen te denken dat het legitiem is om joden te haten?

In het verleden zagen sommige mensen, als gevolg van wijdverspreide antisemitische propaganda, zoals de Protocollen van de Wijzen van Zion, joden als achterbakse samenzweerders die zichzelf afkeren van de maatschappij waarin zij leven. Het sen-

De vervolging van de joden door de geschiedenis heen was eigenlijk een gevolg van racistische vooroordelen, die zeker in strijd zijn met de islam. Geen moslim zou onrechtvaardige of een wrede behandeling van onschuldige joodse mensen en kinderen door de vingers zien.

timent werd verder aangewakkerd met beruchte leugens zoals het bloedsprookje, waarbij joden werden geportretteerd als de ware belichaming van het kwaad. Vandaag de dag is het conflict tussen Israël en de Palestijnen de drijvende kracht achter deze alomtegenwoordige haat, en wordt vaak gebruikt als een dekmantel om geweld tegen gewone joden op straat te rechtvaardigen.

Regeringen of individuen binnen een gemeenschap kunnen fouten maken. De vervolging echter van een hele gemeenschap op basis van de daden van enkele individuen is noch moreel, noch volgens de Koran. Het Joodse volk staat bekend om hun rustige en bescheiden houding. Het zijn rustige mensen die zich graag bezighouden met hun dagelijkse routine en religieuze praktijken. Daarom is het nog schokkender dat zulke rustige en gereserveerde mensen slachtoffer zijn geweest van dergelijke vervolging in de geschiedenis.

Elke onenigheid over het beleid van de Israëliische regering moet worden geuit op een civiele manier, zonder dat de schuld wordt neergelegd bij een hele gemeenschap. God verbiedt moslims dergelijk gedrag. In de Koran waarschuwt God gelovigen als zodanig:

O jullie die geloven, wees oprecht voor God en getuig met rechtvaardigheid. En laat de vijandigheid van een volk jullie niet aansporen om onrechtvaardig te handelen. Wees rechtvaardig, dat is dichterbij Godvruchtigheid (taqwa). En vrees God. Voorzeker, God is op de hoogte van al hetgeen jullie doen. (Koran, 5:8)

Natuurlijk zijn er goede en slechte mensen in elke groep, samenleving of natie. Net zoals er talloze moordenaars, leugenaars en criminelen in moslimgemeenschappen zijn, is het ook natuurlijk dat Joodse gemeenschappen mensen hebben van wie de acties minder lofwaardig te noemen zijn. Toch is het absurd en volslagen belachelijk om antipathie te voelen in de richting van een groep in zijn geheel voor de daden van slechts enkele individuen. Belangrijker nog, het is tegengesteld aan de leer van de Koran.

Volgens de Koran zijn joden mensen van het Boek en dienen ze te worden gerespecteerd, beschermd en te worden benaderd met liefde. God prijst de joden in vele verzen voor hun toewijding en vroomheid en inderdaad, het Joodse volk dient als een groot voorbeeld voor de moslims met hun onwrikbare loyaliteit aan de profeet Mozes.

Al deze feiten maken duidelijk dat er geen basis is, hetzij in de islam of in het jodendom, dat kan leiden tot dergelijke vijandigheid. Als iedereen zich realiseert dat God deze wereld met liefde heeft geschapen, dat vijandige gevoelens naar elkaar tegen Gods wens is, zal broederschap en vrede zegevieren.

De relatie van onze Profeet (vz mh) met de mensen van het Boek

- *Er zijn verklaringen dat onze Profeet (vz mh) bruiloftsfeesten bijwoonde van de mensen van het Boek, hen bezocht wanneer ze ziek waren en hen geschenken gaf.*
- *Toen de christenen van Najran hem bezochten, legde de profeet Mohammed (vz mh) zijn mantel op de grond voor hen om op te zitten en verwelkomde hen op die manier.*
- *Een van de vrouwen van onze Profeet (vz mh) was Marya bint Sham'ûn (ook bekend als Maryam al-Qubtiyyah), een Koptische christen uit Egypte.*
- *Onze moeder Safiyya bint Huyayy, een van de vrouwen van de Profeet (vz mh), was de dochter van de leider van de Joodse stam Banu Nadir van Medina, Huyayy ibn Akhtab.*
- *De profeet Mohammed (vz mh) liet de joden een partij worden bij het Verdrag van Medina, ondertekend door de clans van de Aws en Khazraj, waardoor hij voor het voortbestaan van de joden als een aparte religieuze groep onder de moslims zorgde.*
- *Onder het artikel "De joden van Banu Awf zijn een gemeenschap, samen met de gelovigen. Aan de joden hun religie en aan de moslims hun eigen religie" van het verdrag van Medina, werd de basis gelegd van het respect*

dat moslims hebben voor de tradities en overtuigingen van de joden in de tijd van onze Profeet (vz mh). In de artikelen 26-33 van hetzelfde verdrag staat dat de leden van de mensen van het Boek dezelfde rechten hebben als de moslims, terwijl artikel 16 bepaalt dat hen geen onrecht wordt aangedaan.

- *In het jaar 630 legde onze Profeet (vz mh) de volgende opdracht op aan de gezanten van de koning van Himyar, die naar Medina kwamen om aan te kondigen dat zij moslim waren geworden: "Als een jood of christen een moslim wordt, wordt hij gelijk aan de gelovigen en geniet hij dezelfde wettelijke rechten als moslims. Wie jood of christen wil blijven, zal niet worden lastig gevallen." (Ibn Hisham, als-Seera, II, 586)*
- *De christenen van Najran stuurden een delegatie van 60 leden naar Medina. Toen de delegatie was aangekomen in Medina hadden ze een ontmoeting met onze Profeet (vz mh) en wanneer de tijd voor het gebed kwam hadden ze de wens om de moskee te bezoeken. De mensen maakten hier bezwaar tegen, maar de Profeet (vz mh) maakte de moskee voor hen beschikbaar. Ze draaiden zich om naar het Oosten en baden. (Ibn Hisham, als-Seera, Beiroet, I, 573-574; Hamidullah, de profeet van de islam, I, 619-620)*
- *De rechten van de mensen van het Boek werden in de tijd van de Profeet (vz mh) beschermd onder verdragen die werden gemaakt met joden en christenen. Wanneer er*

later een meningsverschil ontstond, zouden de mensen van het Boek wijzen op deze verdragen. Toen de christenen van Damishq bijvoorbeeld een probleem hadden, toonden ze hun verdrag aan Hazrat Omar, de kalief van die tijd en verzochten hem om een oplossing. Dit is een bekend feit dat te zien is in geschiedenisboeken.

- *De tekst van een verbond tussen onze Profeet (vzmlh) en de christelijke Ibn Harith ibn Ka'b en zijn volk bevat de volgende passages "Aan Sayyid Ibn Harith ibn Ka'b, zijn geloofsgenoten en al degenen die de christelijke godsdienst belijden, of ze nu in Oost of West, in dichtbevolkte regio's of in afgelegen gebieden leven, ze Arabier of buitenlander, bekende of onbekende zijn... Ik beloof om hen te ondersteunen, om hun mensen te beschermen, evenals hun kerken, kapellen, oratoria, de kloosters van de monniken en de woningen van de kluizenaars, waar ze ook moge zijn, of het nu in de bergen of de valleien, grotten of bewoonde gebieden is, of op de vlakten of in de woestijn. Ik zal hun religie en hun kerk, waar ze ook worden gevonden, met de grootst mogelijke waakzaamheid van mijn kant, samen met de mensen van mijn huis en de moslims als geheel, beschermen; of dit nu op aarde is of op zee, in het Westen of in het Oosten. ... Geen christen zal met geweld worden bekeerd tot moslim: Redetwist niet anders dan op de beste wijze met de mensen van het Boek (29:46). Zij moeten worden beschermd met de vleugel van barmhartigheid en worden afgesloten van elke schade die ze kan bereiken, ongeacht in welk land zij zich bevinden.*

- *De voorrechten gegeven door onze Profeet (vz mh) aan de mensen van het Boek van Adruh, Makna, Khaybar, Najran en Aqaba laat ook zien dat de levens en eigendommen van de mensen van het Boek beschermd werden door moslims en dat ze hun vrijheid van geloof en aanbidding erkenden.*
- *Wanneer onze Profeet (vz mh) begon te prediken werd hij voor het eerst geconfronteerd met een aantal christenen in Mekka. En inderdaad, een van de eerste mensen die in de eerste dagen van de openbaring sprak met onze Profeet (vz mh) en Hazrat Khadija was Waraqa bin Naufal, een christen met handgeschreven kopieën van het Evangelie. (Sahih Bukhari)*
- *Kerken die werden vernietigd in de tijd van de kaliefen werden gerestaureerd door moslims en er werd toestemming gegeven voor de bouw van nieuwe synagogen en kerken. Het klooster van St. Sergios bijvoorbeeld dat verbrand werd door de patriarch Mar Amme werd herbouwd in de tijd van Hazrat Uthman.*
- *Moslims gebruikten de kerk van St. John in Damascus na de verovering van Syrië voor het uitvoeren van het vrijdaggebed. Christenen voerden hun eigen religieuze plechtigheden uit op zondag. Leden van beide religies gebruikten dezelfde plaats in vrede voor aanbidding.*

De handelingen van onze Profeet (vzmh) inzake de Thora en het Evangelie

Verteld door Abu Huraira: de mensen van het Boek lezen de Thora in het Hebreeuws en legden het daarna uit in het Arabisch aan de moslims. (Sahih Bukhari, Boek 92, Hadith 460)

Al-Hafiz al-Zahabi vertelde dat Abdullah ibn Salam, een bekeerling tot de islam uit het jodendom, naar de Profeet (vzmh) kwam en zei: "ik heb afgelopen avond uit de Koran en uit de Thora gelezen." Hij antwoordde "Lees de ene avond de een en de andere avond de andere." (al-Thalabi, Al-Iman al-Thalabi Tathkarar al-Huffadh, Vol. 1, p. 27)

Abdullah ibn Amr, een van de nauwe metgezellen van de Profeet (vzmh), zou vaak de Thora lezen. Op een nacht droomde hij dat hij in de ene hand olie vasthield en in de andere hand honing en dat hij soms van de ene hand at en soms van de andere. Abdullah ibn Amr beschreef zijn droom aan de Profeet (vzmh). De Profeet (vzmh) interpreteerde zijn droom als de betekenis van de twee boeken en zei dat hij soms het ene moest lezen en soms het andere. (Sahih Bukhari, Vol. 6, Hadith 987, blz. 439)

Van Abu Sa'id al-Khudri: we vroegen de Profeet (vzmh): "O, boodschapper van God! Kunnen we ons verhouden tot de kinderen van Israël?" Hij zei: "Ja, je kunt betrekkingen onderhouden met de kinderen van Israël. Dat is geen probleem. Weet, dat als je betrekkingen onderhoudt je interessantere informatie kunt krijgen." (Musnad van ibn Hanbal, 111/12, Hadith 11034)

Onze Profeet (vz mh) gaf altijd de voorkeur aan vrede

Onze Profeet (vz mh) heeft nooit oorlog gewenst en door de jaren heen heeft hij grote inspanningen geleverd om de islam met vreedzame middelen te verspreiden. Hij was geduldig zelfs bij ernstige aanvallen en onder druk. Alleen wanneer de druk onhandelbaar werd was het noodzakelijk dat hij toestemming gaf voor oorlog, in het licht van een openbaring van God. Hij heeft nooit de oorlog verklaard zolang er nog de geringste mogelijkheid op vrede was en zolang aanvallen en de druk van een vijand geen levensgevaar vertegenwoordigden.

Tijdens het leven van onze Profeet (vz mh) was de slag van Mu'tah de bloedigste en de moeilijkste oorlog ooit gevoerd door de moslims. Hij benoemde Zayd ibn Harithah als commandant om het leger aan te voeren en waarschuwde de troepen:

“Voer oorlog in de naam van God, op het pad van God, tegen degenen die God ontkennen. Pleeg geen verraad. Snijd geen oren en neuzen en andere delen van het lichaam af. Dood geen vrouwen, kinderen, ouderen en gelovige mensen in hun plaatsen van aanbidding. Kap geen dadel- en andere bomen en vernietig geen gebouwen.” (Bukhari)

Gebaseerd op de profetische bevelen over oorlog zijn er de volgende principes geschetst door islamitische geleerden, die 'De islamitische principes van oorlog' kunnen worden genoemd:

1. Oorlog wordt alleen gevoerd tegen diegenen die het aanmoedigen en die hieraan deelnemen.
2. Priesters in kerken, kinderen, vrouwen en ouderen mogen niet worden geschaad.
3. Gezaaide velden mogen niet worden beschadigd.
4. Verdragen en afspraken mogen niet worden geschonden.
5. Dieren mogen niet worden pijn gedaan.
6. Er mag geen wreedheid en marteling plaatsvinden.
7. Steden mogen niet worden vernietigd.

(Ahmet Hamdi Akseki, Abdurrahman Azzam Pasa'nin "Allah'in Peygamberlerine emanet ettigi ebedi risalet", Diyanet İşleri Başkanlığı Nesriyat, Ankara, 1948)

Een van de redenen waarom de tijd van de Profeet (vzmh) werd gezegend met vrede en veiligheid was door zijn positie van gerechtigheid, dat in lijn was met de moraal van de Koran. Buitenlandse schrijvers zijn ook onder de indruk van zijn superieure karakter en vol lof over de moraal van onze Profeet (vzmh) in hun werk.

In zijn boek, *The Genuine Islam* (De echte islam) beschreef George Bernard Shaw deze superieure eigenschappen:

"Ik heb altijd omwille van zijn prachtige vitaliteit de religie van Mohammed hoog ingeschat. Het is voor mij de enige religie die over een assimilerende capaciteit aan een veranderende fase van het bestaan beschikt en die zelfs aantrekkelijk is op elke leeftijd. Ik heb hem bestudeerd... hij moet de Verlosser van de mensheid worden genoemd. Ik geloof dat als een man als hij

zou kunnen regeren in de moderne wereld, hij zou slagen in het oplossen van problemen op een manier die de broodnodige rust en geluk zou brengen..." (*Sir George Bernard Shaw in 'The Genuine Islam,' 1936, <http://www.geocities.com/Athens/Forum/9192/mainquote2.html#shaw>*)

Ook in onze tijd is het naleven van de moraal van de Koran, gezuiverd van onverdraagzaamheid, het enige antwoord op alle conflicten, gevechten en instabiliteit in de wereld. Zoals onze Profeet (vzmh), moeten we het pad van gerechtigheid nooit verlaten en altijd de rechten van de verschillende samenlevingen en individuen, ongeacht hun geloof en identiteit, kunnen respecteren.

Onze Profeet (vzmh) maakte vele afspraken met de mensen van het Boek

Verschillende afspraken gemaakt ten tijde van onze Profeet (vzmh) verleende de joodse en christelijke gemeenschappen bepaalde voorrechten die hun rechten en hun bestaan garandeerde. De privileges aan de monniken van het Sint-Catharinaklooster in Sinaï zijn hier voorbeelden van. Deze documenten garandeerden de juridische, religieuze en sociale rechten van de joden en de christenen die onder islamitische heerschappij kwamen en de soevereiniteit van de islam erkenden. Problemen werden opgelost door te verwijzen naar deze documenten. De geschiedenisboeken vermelden bijvoorbeeld dat de christenen in Damascus deze documenten, waarin hun rechten waren opgenomen, presenteerden aan kalief Omar toen ze werden geconfronteerd met een probleem en hem dienovereenkomstig vroegen om het probleem op te lossen.

*O jullie die geloven, betreedt
allen de volledige vrede
(islam) en volgt niet de
voetstappen van de satan.
Hij is voor jullie een
duidelijke vijand.
(Koran, 2:208)*

DE ISLAM HEEFT VREDE EN HARMONIE NAAR HET MIDDEN-OOSTEN GEBRACHT

De geschiedenis is altijd getuige geweest van vrede, rechtvaardigheid en liefde in de landen die door islamitische heersers werd bestuurd en die zich hielden aan de richtlijnen van de Koran. De bestuursmaatregelen in de landen die veroverd werden tijdens het leven van de profeet Mohammed (vz mh) zijn belangrijke voorbeelden en laten het succes zien van hen die in de voetsporen van Gods boodschappers traden en niet afweken van de moraal van de Koran en hebben hierdoor vreedzame samenlevingen opgericht. De ware rechtvaardigheid, gerechtigheid en eerlijkheid, die in de Koran wordt beschreven, werd in de tijd van deze heersers verwezenlijkt waardoor er een model voor de volgende generaties ontstond.

Het land Palestina en zijn hoofdstad Jeruzalem, waar aanhangers van de drie goddelijke religies samenleven, zijn belangrijk in de zin dat ze hebben laten zien hoe moslims vrede en stabiliteit brengen in gebieden waar ze heersen. Voor het grootste deel van de laatste 1400 jaar heeft de islamitische heerschappij voor vrede gezorgd in Jeruzalem en Palestina.

De vrede en rechtvaardigheid die door kalief Omar naar Palestina werd gebracht

Jeruzalem was de hoofdstad van de joden tot aan het jaar 71 na Chr. In dat jaar voerde het Romeinse leger een grootscheepse aanval uit op de joden en verbanden hen op een wrede manier uit het gebied. In die tijd begon de joodse diaspora, Jeruzalem en zijn omgeving werd een verlaten gebied.

Jeruzalem werd echter opnieuw een belangrijke plaats met de aanvaarding van het christendom in de tijd van de Romeinse keizer Constantijn. Romeinse christenen bouwden kerken in Jeruzalem. Het nederzettingsverbod voor joden in de regio werd opgeheven. Palestina bleef onder Romeins (Byzantijns) territorium tot de 7e eeuw. De Perzen veroverden het gebied voor een korte periode, maar de Byzantijnen veroverden het later weer terug.

Een belangrijk keerpunt in de geschiedenis van Palestina was in het jaar 637, toen het werd veroverd door het islamitische leger. Dit betekende nieuwe vrede en harmonie in Palestina, dat eeuwenlang het toneel was geweest van oorlogen, verbanningen, plunderingen en bloedbaden en dat met elke

De citadel van Jeruzalem, een gekleurde lithografie door L. Haghe naar D. Roberts, 1841.

nieuwe bezetting opnieuw gewelddadigheden aanschouwde. Met de komst van de islam was een nieuw tijdperk begonnen, waarin mensen van verschillende geloven in vrede en harmonie konden samenleven.

Palestina werd ingenomen door Hazrat Omar, de tweede kalief na de profeet (vzmh). Het binnentreden van de kalief in Jeruzalem, die tolerantie, degelijkheid en vriendelijkheid liet zien aan de mensen met verschillende geloven, introduceerde het glorieus tijdperk dat op het punt stond te beginnen. Karen Armstrong beschrijft de verovering van Jeruzalem door Hazrat Omar (ra) in de volgende termen in haar boek *Holy War (De Heilige Oorlog)*:

De kalief Omar trad Jeruzalem op een witte kameel binnen, begeleid door de magistraat (rechter) van de stad, de Griekse Patriarch Sophronius. De kalief vroeg om onmiddellijk naar de Tempelberg gebracht te worden. Daar knielde hij en bad hij op de plek waar zijn vriend Mohammed (vzmh) zijn Nachtelijke Reis had gemaakt. De patriarch keek met ontzetting hiernaar en dacht dit moet het schrikbeeld van de verwoesting zijn, wat de profeet Daniel voorspelde; dit moet antichrist zijn die de laatste dagen zou inluiden. Vervolgens vroeg Omar om de christelijke heiligdommen te zien en terwijl hij in de kerk van de heilige graf was, werd het tijd voor het islamitische gebed. De patriarch nodigde hem uit om te bidden waar hij nu was, maar Omar wees dit hoffelijk af. **Hij legde uit dat als hij zou knielen en bidden in de kerk, sommige moslims de gebeurtenis zouden willen vastleggen door daar een moskee op te richten en dat zou betekenen dat ze de heilige begraafplaats zouden moeten slopen.** In plaats hiervan ging Omar bidden op een kleine afstand van de kerk, en inderdaad, direct tegenover de heilige graf is daar nog steeds een kleine moskee te vinden die opgedragen is aan de kalief Omar.

De andere grote moskee van Omar werd gebouwd op de Tempelberg als gedenkteken van de islamitische verovering, samen met de moskee Al-Aqsa, ter nagedachtenis van Mohammeds Nachtelijke Reis. **Jarenlang hebben de christenen de plaats van de verwoeste joodse tempel gebruikt als vuilnisstortplaats van de stad. De kalief hielp de moslims**

eigenhandig mee het vuilnis op te ruimen en de moslims bouwden daar twee heiligdommen en zo vestigden zij de islam in de derde meest heilige stad van de islamitische wereld.²⁰

Met de islamitische verovering van Jeruzalem werd de stad een veilige haven waarin alle drie de religies konden samenleven in vrede. John Esposito schrijft:

Toen in 638 de Arabische legers Jeruzalem veroverden, bezetten ze een centrum, wiens heiligdommen een pelgrimsoord van de christenen vormden. Kerken en de christelijke bevolking werden met rust gelaten. joden, die lange tijd verbannen waren door de christelijke heersers, mochten terugkeren, leven en bidden in de stad van Salomo en David.²¹

De overeenkomst - beschreven in de vorige pagina's - dat kalief Omar had ondertekend samen met de patriarch van Jeruzalem toen hij Jeruzalem binnentrad, is een gevolg van zijn mededogen.

Kortom, moslims brachten civilisatie in Jeruzalem en in heel Palestina. In plaats van barbaarse overtuigingen, die geen respect hadden voor de heilige waarden van andere mensen en die hen doodden simpelweg voor verschillen in het geloof, heerste er de rechtvaardige, tolerante en gematigde cultuur van de islam. Na de verovering door Hazrat Omar leefden moslims, christenen en joden samen in vrede en harmonie in Palestina. Moslims probeerden nooit met dwang mensen te bekeren, maar sommige niet-moslims die zagen dat de islam de ware religie was bekeerden zich uit vrije wil.

De vrede en harmonie in Palestina duurde zo lang als de moslims in de regio heersten. Aan het einde van de 11e eeuw trad een buitenlandse invasie-macht de regio binnen en het geciviliseerde land van Jeruzalem werd op zo'n barbaarse en gewelddadige manier verwoest en geplunderd, zoals nog nooit eerder gezien was. Deze barbaren waren de kruisvaarders.

De Omarmoskee

De wreedheid van de kruisvaarders in Palestina

Terwijl de leden van alle drie de religies in Palestina in vrede samenleefden, besloten de christenen in Europa om een kruistocht te organiseren. Na de oproep van Paus Urban II op 27 november 1095 tijdens het concilie van Clermont, gingen meer dan 100.000 mensen uit heel Europa op weg naar Palestina om het Heilige Land te bevrijden van de moslims en de legendarische rijkdom van het Oosten te vinden. Na een lange en uitputtende reis en veel plundersingen en slachtpartijen onderweg, bereikten ze Jeruzalem in 1099. De stad viel na een belegering van bijna 5 weken en de kruisvaarders trokken binnen. En ze oefenden gewelddadigheden uit zoals de wereld zelden had meegeemaakt. Alle moslims en joden werden aan het zwaard geregen.

De vrede en harmonie in Palestina, die standhield sinds Hazrat Omar, kwam met een verschrikkelijk bloedbad tot een einde. De kruisvaarders schonden alle ethische wetten van het christendom, een religie van liefde en mededogen, en verspreidden terreur in naam van het christendom.

**De moslims en joden van Jeruzalem
werden brutaal afgeslacht door de
kruisvaarders**

De rechtvaardigheid van Saladin Ayyubi

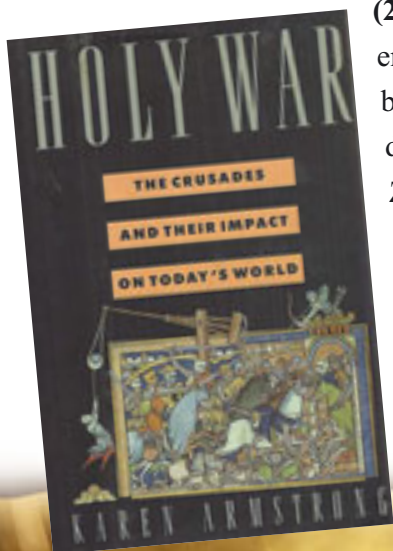
De barbaarse kruisvaarders maakten Jeruzalem tot hun hoofdstad en vestigden een Romeins koninkrijk wiens grenzen strekte van Palestina tot aan Antiochië. Maar het heerschap van de kruisvaarders, die barbaarsheid naar Palestina brachten, duurde niet lang. Saladin verenigde alle islamitische vorstendommen onder zijn vaandel en versloeg in 1187 de kruisvaarders in de slag bij Hattin. Na deze slag werden de twee leiders van de kruisvaarders, Reinoud van Chatillon en Koning Guy, naar Saladin gebracht. Saladin executeerde Reinoud van Chatillon, die berucht was geworden door de verschrikkelijke slachterij en wreedheden die hij had begaan tegen de moslims, maar liet Koning Guy gaan, aangezien hij niet dezelfde misdaden had gepleegd. Palestina zag opnieuw de ware betekenis van rechtvaardigheid.

Onmiddellijk na Hattin en op dezelfde dag dat de Profeet Mohammed (vzmh) in een nacht was meegenomen van Mekka naar Jeruzalem, trad Saladin in Jeruzalem binnen en bevrijdde het van de 88 jaar durende bezetting door de kruisvaarders. Toen de kruisvaarders 88 jaar geleden de stad veroverden, vermoordden ze alle moslims in de stad en waren om dezelfde reden bang dat Saladin hetzelfde zou doen met hen. Maar hij raakte geen enkele christen in de stad aan. Hij gaf alleen bevel aan de Latijnse (katholieke) christenen om de stad te verlaten. De orthodoxe christenen, die geen kruisvaarders waren, mochten in de stad blijven en hun godsdienst in alle vrijheid belijden. In de woorden van John L. Esposito, "Het islamitische leger was grootmoedig in hun triomf, wat ze doorgaans in hun strijd waren. Burgers bleven gespaard; kerken en heiligdommen bleven onaangetast... Saladin bleef bij zijn woord en toonde barmhartigheid voor de niet-militairen."²²

Karen Armstrong beschrijft de tweede verovering van Jeruzalem met de volgende woorden:

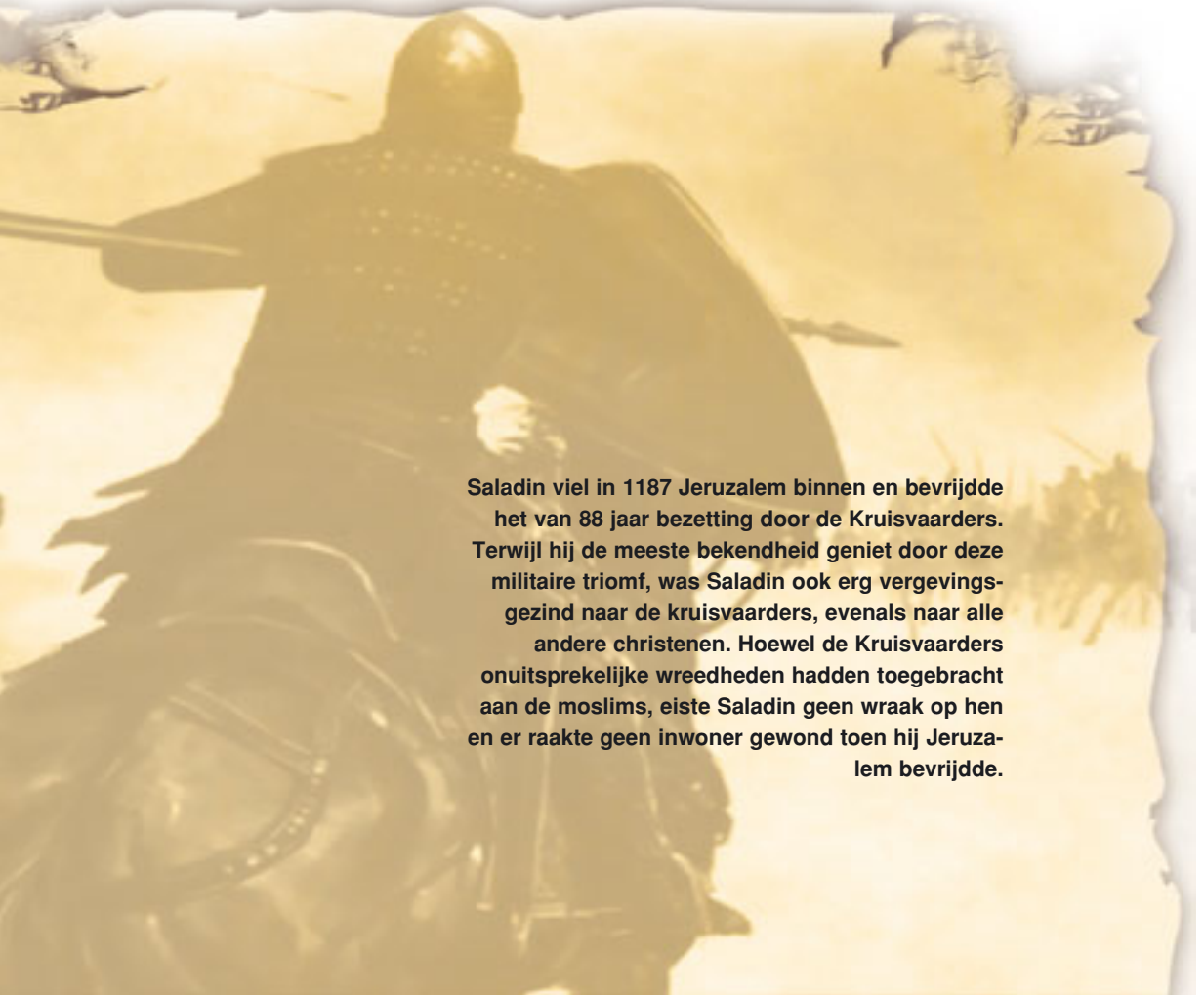
Op 2 oktober 1187 kwamen Saladin en zijn leger Jeruzalem binnen als overheersers en voor de volgende 800 jaar zou Jeruzalem een islamitische stad blijven. Saladin bleef bij zijn woord en veroverde de stad volgens de hoogste islamitische idealen. **Hij nam geen wraak voor het**

bloedbad in 1099, zoals de Koran dat adviseert (16:127), en nu dat de vijandigheden waren opgehouden, eindigde hij het doden (2:193-194). Geen enkele christen werd gedood en er waren geen plunderingen. Het losgeld was bewust zeer laag gehouden... Saladin liet, zoals de Koran gebiedt, veel van hen kosteloos vrij. Zijn broer al-Adil was zo bedroefd door de toestand van de gevangenen, dat hij Saladin om duizend van hen voor zijn eigen dienst vroeg en hen vervolgens zonder enige tegenprestatie vrijliet... Alle islamitische leiders waren ver-

ontwaardigd over het gegeven dat de rijke christenen vluchtten met al hun rijkdommen, die gebruikt had kunnen worden als losgeld voor alle gevangenen. De patriarch, Heraclius, betaalde zijn 10 dinar losgeld net zoals de rest en was zelfs voorzien van een speciale escorte om zijn vermogen te beschermen tijdens zijn reis naar Tyrus.²³

Kortom, Saladin en de moslims behandelden de christenen met grote genade en rechtvaardigheid en toonden zelfs meer mededogen dan hun eigen leiders hadden gedaan. Niet alleen de christenen, maar ook de joden beleefden vrede en veiligheid met de islamitische verovering van Jeruzalem. De beroemde Spaans-Joodse poëet Yuda al-Harazi drukte zijn gevoelens in een van zijn volgende werken als volgt uit:

Saladin viel in 1187 Jeruzalem binnen en bevrijdde het van 88 jaar bezetting door de Kruisvaarders. Terwijl hij de meeste bekendheid geniet door deze militaire triomf, was Saladin ook erg vergevingsgezind naar de kruisvaarders, evenals naar alle andere christenen. Hoewel de Kruisvaarders onuitsprekelijke wreedheden hadden toegebracht aan de moslims, eiste Saladin geen wraak op hen en er raakte geen inwoner gewond toen hij Jeruzalem bevrijdde.

"God besloot dat de heilige plaats niet meer zou rusten in handen van de zonen van Esau; dus in 4950 van de schepping (1190 n. Chr.) ontwaakte God de geest van Saladin, de prins van de kinderen van Ismaël (Salah al-Dien) die een wijs en moedig man was. Hij veroverde Jeruzalem met zijn leger en kondigde aan dat hij alle kinderen van Efraim zou accepteren, waar ze ook vandaan komen. En dus kwamen we uit alle hoeken van de wereld om hier te gaan wonen. We leven hier nu in de schaduw van de vrede."²⁴

Na Jeruzalem, gingen de kruisvaarders door met hun barbaarsheid en de moslims met hun rechtvaardigheid in andere steden van Palestina. In 1194 executeerde Richard Leeuwenhart, die in de Britse historie als een grote held wordt geportretteerd, 3.000 moslims in het kasteel van Acre, waaronder vele vrouwen en kinderen. Hoewel de moslims getuige waren van deze gewelddadigheid, gebruikten ze nooit dezelfde middelen. Ze hielden zich aan het

Saladin en
Guy de
Lusignan na
de slag van
Hattin in 1187

Koning Richard executeerde in het Kasteel van Acre meedogenloos 3.000 islamitische burgers, onder wie veel vrouwen en kinderen.

bevel van God: "...laat de vijandigheid van een volk, omdat zij jullie de toegang tot de Masjid al Haram (de heilige Moskee) verhinderen, jullie niet tot geweld aansporen..." (Koran, 5:2) en gebruikten nooit geweld tegen onschuldige burgers. Ze gebruikten nooit meer geweld dan noodzakelijk was, zelfs niet tegen de kruisvaarders die ze versloegen.

De gewelddadigheid van de kruisvaarders en de rechtvaardigheid van de moslims hebben weer eens een historisch feit bewezen: **een heerschappij die gebaseerd is op de principes van de islam, maakt het mogelijk om samen te leven met mensen van verschillende godsdiensten.** Dit feit bleef 700 jaar lang, tot na Saladin, aangetoond; in bijzonder tijdens het Ottomaans bewind.

*God is genadig voor
zijn dienaren.
(Koran 3:30)*

DE GRONDSLAG VAN HET TERRORISME: HET DARWINISME EN HET MATERIALISME

Eerder hebben we uitgelegd dat er twee belangrijke bronnen voor het terrorisme zijn. We toonden aan, met voorbeelden en bewijs, dat een van hen het radicale terrorisme is, dat de goddelijke religies verkeerd interpreteert en de bijgelovige referenties die in de loop der tijd werden gefabriceerd als uitgangspunt neemt. In het licht van de Koranverzen toonden we aan dat de acties van de terroristische organisaties die beweren te handelen in naam van de islam eigenlijk in strijd zijn met de islam. De andere bron voor het terrorisme is het materialistische en het darwinistische wereldbeeld.

De meeste mensen denken dat de evolutietheorie voor het eerst door Charles Darwin werd geïntroduceerd en op wetenschappelijk bewijs, waarnemingen en experimenten berust. De waarheid is echter dat niet Darwin de grondlegger was, noch dat de theorie stoelt op wetenschappelijk bewijs. De theorie is een poging het oude dogma van de materialistische filosofie aan de natuur toe te passen. Hoewel het niet wordt ondersteund door wetenschappelijke ontdekkingen, wordt de theorie blind ondersteund in de naam van de materialistische filosofie. (Zie Harun Yahya, *De Atlas van de Creatie en Het bedrog van de Evolutieleer*)

Dit fanatisme heeft geleid tot allerlei rampen. Samen met de verspreiding van het darwinisme en de materialistische filosofie die het ondersteunt, is het antwoord op de vraag "Wat is een mens?" veranderd. Mensen die gewend waren om te antwoorden: "Menselijke wezens zijn geschapen door God en moeten leven volgens de prachtige moraal die hij doceert", begonnen nu te denken dat 'de mens door toeval tot stand gekomen is en een dier is, die door middel van strijd om te overleven zich ontwikkeld heeft.' Er is een zware prijs betaald voor deze grote misleiding. Gewelddadige ideologieën zoals het racisme, het fascisme, het communisme en vele andere barbaarse wereldbeschouwingen op basis van conflict hebben allen kracht ontleend aan deze misleiding.

Dit deel van het boek onderzoekt de ramp die het darwinisme de wereld heeft gebracht en onthult haar nauwe samenhang met het terrorisme, een van de belangrijkste problemen van onze tijd.

De darwinistische leugen: "Het leven is een conflict"

Darwin maakte een fundamentele denkfout bij het ontwikkelen van zijn theorie: **de ontwikkeling van levende wezens hangt af van de strijd om het bestaan. De sterksten zullen de strijd winnen. De zwakken zijn gedoemd om te worden verslagen en in de vergetelheid te raken.**

Volgens Darwins onwetenschappelijke ideeën is er in de natuur een eeuwig conflict gaande en een meedogenloze strijd om te overleven. De sterke zal altijd de zwakke overwinnen en hierdoor kan er ontwikkeling plaatsvinden. De ondertitel die hij gaf hij aan zijn boek *De Oorsprong der Soorten*, "De oorsprong der soorten door middel van natuurlijke selectie, of: het behoud van begunstigde rassen in de strijd om het bestaan" vatten zijn afwijkende en onwetenschappelijke inzichten samen.

Daarnaast stelde Darwin ook de leugen dat de 'strijd om het bestaan' ook geldig was tussen menselijke rassen. Volgens deze fabel, waren de bevoorrechte rassen de winnaars van de strijd. Volgens Darwin behoorden witte Europeanen tot het bevoorrechte ras. Afrikaanse of Aziatische rassen

bleven achter in de strijd om het bestaan. Darwin ging nog verder en suggereerde dat deze rassen spoedig de strijd om het bestaan geheel zouden verliezen en dus zouden uitsterven:

In een nabije toekomst, niet erg ver weg wanneer het in eeuwen gemeten wordt, zullen de geciviliseerde mensenrassen vrijwel zeker de primitieve rassen over de hele wereld uitroeien en vervangen. Tegelijkertijd zullen de antropomorfe apen ongetwijfeld uitgeroeid zijn. De kloof tussen de mens en zijn naaste verwanten zal dan groter zijn, want het zal dan gaan tussen aan de ene kant de mens in een beschaafdere staat, mogen we hopen, **zelfs dan de Kaukasische mens, en een aantal apen zo laag als de bavian aan de andere kant. In plaats van zoals nu tussen de neger of de Aboriginal en de gorilla.**²⁵

De Indiase antropoloog Lalita Vidyarthi legt uit hoe Darwins evolutietheorie het racisme heeft oplegt aan alle sociale wetenschappen:

Zijn (Darwins) theorie van dat de sterksten zullen overleven werd hartelijk verwelkomd door de sociale wetenschappers van toen en zij geloofden dat de mensen verschillende niveaus van de evolutie hadden doorlopen, culminerend in de blanke beschaving. **In de tweede helft van de negentiende eeuw werd het racisme aanvaard als een feit door de overgrote meerderheid van de westerse wetenschappers.**²⁶

Darwins inspiratiebron: de meedogenloze theorie van Malthus

De inspiratiebron van Darwins onwetenschappelijke, donkere en gevaarlijke ideeën was het boek van de Britse econoom Thomas Malthus, *An Essay on the Principle of Population (Een essay over het principe van de bevolkingsgroei)*. Malthus berekende dat als de menselijke bevolking werd overgelaten aan haar lot, de bevolking snel zou toenemen. In zijn visie waren de belangrijkste invloeden die de populatie onder controle hielden rampen zoals oorlog, honger en ziekte. Kortom, volgens deze wrede bewering moesten sommige mensen sterven om anderen te laten leven. Het bestaan kreeg de betekenis van een permanente oorlog.

In de 19e eeuw werden de afwijkende ideeën van Malthus alom geaccepteerd. In het bijzonder ondersteunden de Europese intellectuelen uit het bovenste laag van de maatschappij zijn wrede ideeën. In het artikel *De wetenschappelijke achtergrond van de Nazi 'ras zuiveringsprogramma'*, geschreven door T.D. Hall, werd het belang van Mathus' opvattingen over de bevolkingscontrole in Europa van de 19e eeuw in deze woorden weergegeven:

In de eerste helft van de negentiende eeuw kwamen in heel Europa de leden van de heersende klassen samen om over een nieuw ontdekt probleem van de “bevolkingsgroei” te spreken en om manieren te bedenken voor de uitvoering van het Malthusiaanse mandaat, om het sterftecijfer onder de armen te verhogen: **"In plaats van hygiëne te bevelen aan de armen, moeten we tegenovergestelde gewoonten aanmoedigen. In onze steden moeten we de straten**

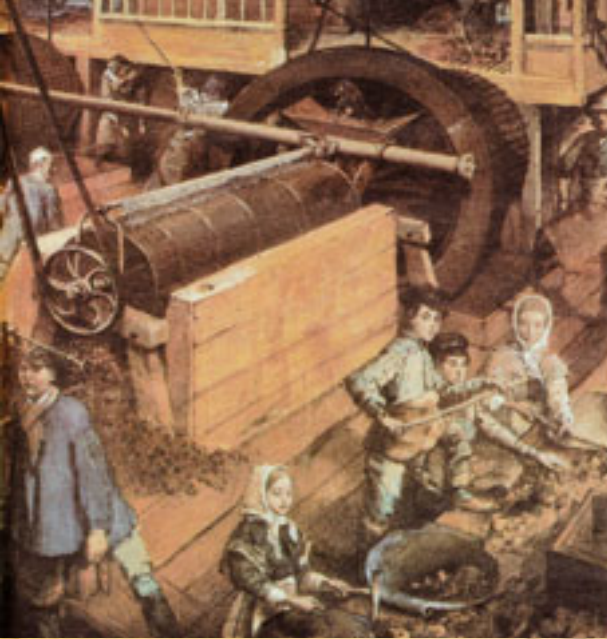
Europa na 1870 door de Engelse hoogleraar geschiedenis, James Joll.

smaller maken, meer mensen in huizen laten wonen en de terugkeer van de pest aanmoedigen. Op het platteland moeten we onze dorpen bouwen in de buurt van stilstaand water en in het bijzonder nederzettingen in moerasachtige en ongezonde locaties aanmoedigen."²⁷

Als gevolg van dit wrede beleid zouden de zwakkeren en degenen die de strijd om het bestaan verliezen worden opgeheven en als gevolg daarvan zou de snelle stijging van de bevolking worden gecompenseerd. Dit zogenaamde 'onderdrukking van de armen' beleid werd in 19e eeuw daadwerkelijk in Groot-Brittannië uitgevoerd. Er werd een industriële wet aangenomen om kinderen van acht en negen jaar tot zestien uur per dag te laten werken in de kolenmijnen en duizenden stierven onder de verschrikkelijke omstandigheden. De strijd om het bestaan voortvloeiend uit de theorie van Malthus leidde ertoe dat miljoenen Britten een ellendig bestaan hadden.

Thomas Malthus en Charles Darwin

De implementatie in de 19e eeuw van de these van Malthus: de noodzaak van de strijd om het bestaan, bracht ellende aan hulpeloze en arme kinderen in Engeland. Religie zorgde echter voor bescherming van deze kinderen; een leven van goedheid en deugd, zonder ellende en lijden, is alleen mogelijk als de morele leer van de religie wordt beoefend.

Beïnvloed door deze wilde ideeën, paste Darwin dit concept van het conflict toe op de gehele natuur en stelde dat de sterksten en de fitsten als overwinnaar uit deze oorlog voor het bestaan kwamen. Bovendien beweerde hij dat de zogenaamde strijd om het bestaan een gerechtvaardigde en onveranderlijke wet van de natuur was. Aan de andere kant nodigde hij mensen uit om hun religieuze overtuigingen te verlaten door het ontkennen van de schepping en ondermijnde hij daarmee alle ethische waarden die een obstakel zouden kunnen zijn voor de meedogenloze strijd om het bestaan.

De mensheid heeft in de 20e eeuw een zware prijs betaald voor de verspreiding van deze gevoelloze opvattingen die mensen tot meedogenloosheid en wreedheid aanspoorde.

De rol van het darwinisme bij de voorbereiding van de Eerste Wereldoorlog

Toen het darwinisme de Europese cultuur domineerde, begonnen de effecten van de drogredenen van de strijd om het bestaan zichtbaar te worden. In het bijzonder begonnen de kolonialistische Europese landen de gekolonialiseerde landen als zogenaamde 'evolutionaire achterlijke volken' te portretteren en gebruikten het darwinisme voor rechtvaardiging.

Het bloedigste politieke gevolg van het darwinisme was het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog in 1914.

In zijn boek *Europe Since 1870 (Europa na 1870)*, legt de bekende Britse hoogleraar geschiedenis, James Joll uit dat een van de factoren die de weg voorbereidde voor de Eerste Wereldoorlog het geloof in het darwinisme was van de Europese machthebbers op dat moment.

Het is belangrijk om te beseffen hoe letterlijk de leer van de strijd om het bestaan en van de overleving van de sterkste werd genomen door de meerderheid van de leiders van Europa in de jaren voorafgaand aan de Eerste Wereldoorlog. De Oostenrijkse-Hongaarse stafchef Franz Baron Conrad von Hoetzendorff schreef bijvoorbeeld in zijn memoires na de oorlog:

Filantropische religies, morele lessen en filosofische doctrines kunnen zeker soms dienen om **de strijd om het bestaan in zijn wreedste vorm te verzwakken**, maar ze zullen er nooit in slagen om dit drijvende motief van de wereld te verwijderen... De catastrofe van de wereldoorlog is in overeenstemming met dit geweldige principe. **Deze oorlog, die vorm heeft gekregen met de belangrijkste drijfkrachten in het leven van landen en volkeren, zoals een onweersbui dat zich ontladen moet, is een wet van de natuur.**

Tegen dit soort ideologische achtergrond wordt Conrads nadruk op de noodzaak van een preventieve oorlog om de Oostenrijkse-Hongaarse monarchie te behouden begrijpelijk.

We hebben ook gezien dat deze standpunten niet beperkt waren tot militaire statistieken en dat bijvoorbeeld Max Weber diep bezorgd was

over de internationale strijd om het bestaan. Kurt Riezler, de persoonlijke assistent en vertrouweling van de Duitse kanselier Theobald von Bethmann-Hollweg, schreef in 1914:

Eeuwige en absolute vijandschap is fundamenteel inherent aan de betrekkingen tussen mensen. **De vijandigheid die we overal waarne-
men** is niet het resultaat van een perversie van de menselijke natuur, maar het is **de essentie van de wereld en de bron van het leven zelf.**²⁸

Friedrich von Bernhardi, een generaal uit de Eerste Wereldoorlog, maakte een soortgelijke vergelijking tussen oorlog en de wetten van de oorlog in de natuur. "Oorlog" verklaarde Bernhardi "is een biologische noodzaak", Het "is even noodzakelijk als de strijd van de elementen van de natuur", het "geeft een biologisch juiste beslissing, omdat haar beslissingen rusten op de aard der dingen."²⁹

Zoals we hebben gezien brak de Eerste Wereldoorlog uit omdat Europese denkers, generaals en heersers de oorlog, bloedvergieten en lijden als een vorm van ontwikkeling zagen en dachten dat ze een onveranderbare wet van de natuur waren. Het ideologische fundament van deze oorlog, die een hele generatie in de vernietiging meesleurde, was niets anders dan Darwins concept van "strijd om het bestaan" en de "bevoorrechte rassen".

De Eerste Wereldoorlog liet 8 miljoen doden achter, honderden geruïneerde steden en miljoenen gewonden, kreupelen, daklozen en werklozen.

De fundamentele oorzaak van de Tweede Wereldoorlog, die 21 jaar later uitbrak, liet 55 miljoen doden achter en was ook gebaseerd op het darwinisme.

Het fascisme, dat in zijn kern darwinistische concepten heeft, is de oorzaak van de dood van miljoenen onschuldige mensen. Deze vreselijke ideologie trok vele landen van de wereld in een draaikolk van vernietiging en ellende.

De Tweede Wereldoorlog veroorzaakte de dood van 55 miljoen mensen; vele anderen raakten gewond en dakloos en hun leven lag in puin. De oorlog verwoeste steden en veroorzaakte dat economieën instortten.

Het nazisme, een mix van sociaal-darwinisme en neo-paganisme heeft miljoenen gedood en horror in de harten van vele anderen geplant.

Waartoe 'De wet van de jungle' heeft geleid: het fascisme

Toen het darwinisme in de 19e eeuw het racisme voedde, vormde het de basis van een ideologie die zich in de 20e eeuw zou ontwikkelen en de wereld in het bloedigste conflict zou storten: het nazisme.

Een sterke darwinistische invloed kan worden gezien in de nazi-ideologieën. Wanneer men deze theorie onderzoekt, die vorm werd gegeven door Adolf Hitler en Alfred Rosenberg, komt men begrippen tegen als "natuurlijke selectie", "selectieve paring" en "de strijd om het bestaan tussen de rassen" die tientallen keren worden herhaald in de werken van Darwin. Bij het noemen van zijn boek *Mein Kampf* (Mijn Strijd) werd Hitler geïnspireerd door de darwinistische strijd om het bestaan en het beginsel dat de overwinning naar de sterkste gaat. Hij had het vooral over de strijd tussen de rassen:

De geschiedenis zal uitmonden in een nieuw duizendjarige rijk van ongekende pracht, gebaseerd op een nieuwe raciale hiërarchie geordend door de natuur zelf.³⁰

In 1933 tijdens een bijeenkomst van de partij in Neurenberg, verkondigende Hitler dat "een hoger ras een lager ras onderwerpt, een recht dat we in de natuur zien en dat kan worden beschouwd als het enige denkbare recht."³¹

Dat de nazi's werden beïnvloed door het darwinisme is een feit dat bijna alle historici, die expert zijn in deze materie, accepteren. Peter Chrisp, de schrijver van het boek *The Rise of Fascism (De opkomst van het fascisme)*, beschreef dit feit als volgt:

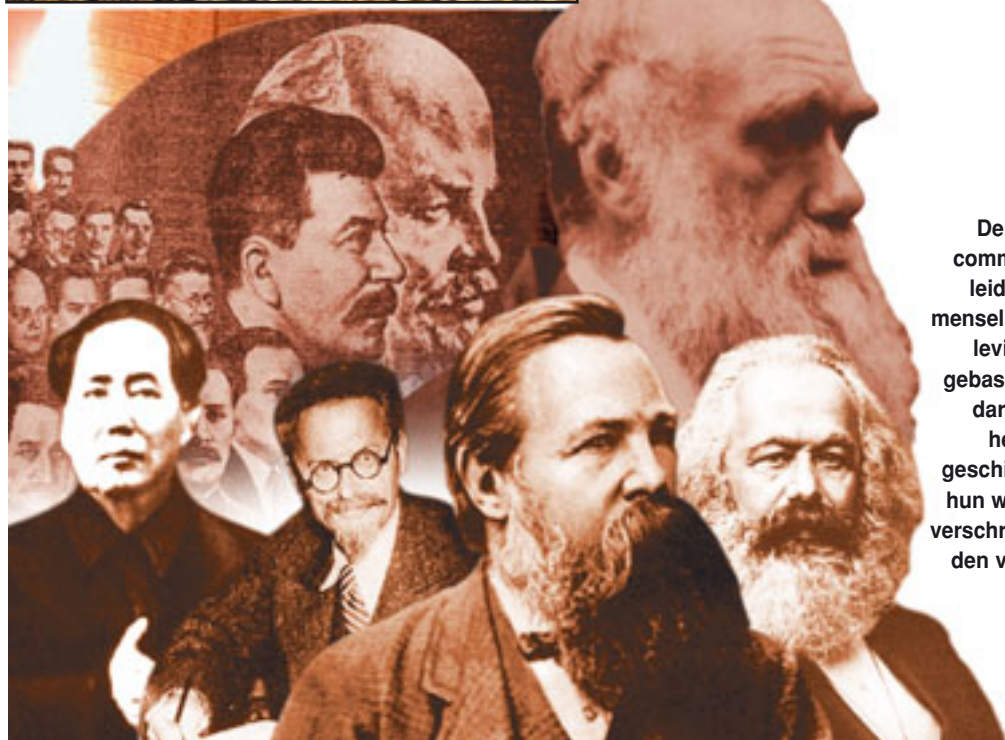
De theorie van Charles Darwin dat de mens van de aap is geëvolueerd werd belachelijk gevonden toen het voor het eerst werd gepubliceerd, maar werd later algemeen aanvaard. De nazi's verdraaiden Darwins theorieën om ze te gebruiken om oorlogsvoering en racisme te rechtvaardigen.³²

De historicus Hickman beschrijft de invloed van het darwinisme op Hitler als volgt:

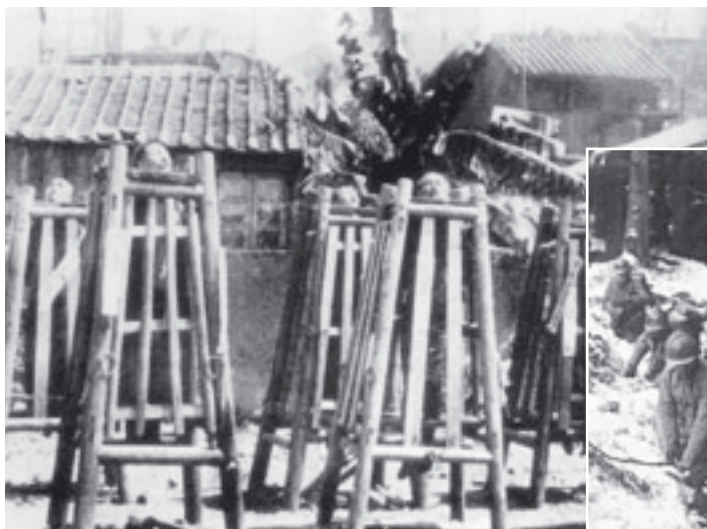

Hitler geloofde standvastig in de evolutie en predikte dit.

Wat ook de diepere, diepgaande, complexiteit van zijn psychose is, het is zeker dat het concept van de strijd belangrijk was, omdat zijn boek, *Mein Kampf*, duidelijk een aantal evolutionaire ideeën uiteenzet en met name, die de nadruk leggen op de strijd, het overleven van de sterksten en de uitroeiing van de zwakkeren om een betere samenleving te vormen.³³

De ideeën van communistische leiders over de menselijke samenleving zijn ook gebaseerd op het darwinisme en hebben in de geschiedenis met hun wrede beleid verschrikkelijke lijden veroorzaakt.

Het communisme paste de darwinistische idee van het conflict en klas-senconflict toe en accepteerde dus moord en bloedvergieten als legitieme wijze van controle.

Hitler, die met deze standpunten naar voren was gekomen, sleepte de wereld mee in een geweld die het nog nooit eerder had gezien. Vele etnische en politieke groeperingen, in het bijzonder de joden, werden blootgesteld aan vreselijke wreedheden en slachtpartijen in de nazi-concentratiekampen. De Tweede Wereldoorlog, die begon met een invasie van de nazi's, kostte 55 miljoen mensen het leven. Wat achter de grootste tragedie in de wereldgeschiedenis zat was het darwinistische concept van de "strijd om het bestaan".

De bloedige alliantie: het darwinisme en het communisme

Terwijl de fascistten zich op de rechtervleugel van het sociaal darwinisme bevinden, wordt de linkervleugel bezet door de communisten. De communisten zijn altijd de felste verdedigers van de theorie van Darwin geweest.

De relatie tussen het darwinisme en het communisme gaat terug naar de stichters van beide 'ismen'. Marx en Engels, de oprichters van het communisme, lazen *De Oorsprong der Soorten* van Darwin zodra het uitkwam en waren ontzet over zijn dialectische materialistische houding. De correspondentie tussen Marx en Engels toonde aan dat zij de theorie van Darwin zagen als "de basis die de natuurlijke historie bevat voor het communisme." In zijn boek *The Dialectics of Nature (De Dialectiek van de Natuur)*, welke Engels schreef onder invloed van Darwin, was hij vol lof over Darwin en probeerde zijn eigen bijdrage aan de theorie te leveren in het hoofdstuk "de rol van de arbeid in de overgang van aap tot mens".

De Russische communisten die in de voetsporen van Marx en Engels traden, zoals Plechanov, Lenin, Trotski en Stalin waren het allen eens met de evolutietheorie van Darwin. Plechanov, die gezien wordt als de grondlegger van het Russische communisme, beschouwde het marxisme als "**de toepassing van het darwinisme op de sociale wetenschap.**"³⁴

Trotski zei: "Darwins ontdekking is de grootste triomf van de dialectiek op het gebied van de organische materie."³⁵

Het darwinistische onderwijs speelde een belangrijke rol in de vorming

van de communistische kaders. Historici merkten bijvoorbeeld het feit op dat **Stalin religieus was in zijn jeugd, maar later een atheïst werd door de boeken van Darwin.**

Mao, die het communistische bewind had gevestigd in China en miljoenen mensen heeft vermoord, verklaarde openlijk dat **"het Chinese socialisme is gefundeerd op Darwin en de evolutietheorie."**³⁶

De historicus James Reeve Pusey van de Harvard University beschrijft in zijn onderzoek boek *China and Charles Darwin (China en Charles Darwin)* gedetailleerd over het effect van het darwinisme op Mao en het Chinese communisme.

Kortom, er bestaat een onverbreekelijke band tussen de evolutietheorie en het communisme. De theorie beweert dat levende organismen het product van toeval zijn, en biedt een zogenaamde wetenschappelijke ondersteuning voor het atheïsme. Het communisme, een atheïstische ideologie, is om die reden stevig verbonden met het darwinisme. Bovendien stelt de evolutietheorie dat de ontwikkeling in de natuur mogelijk is dankzij het conflict (met andere woorden "de strijd om het bestaan") en steunt het concept van de 'dialectiek' dat fundamenteel is voor het communisme.

Als we denken aan het communistische concept van het "dialectische conflict" dat tijdens de 20e eeuw ongeveer 120 miljoen mensen als een 'moordmachine' heeft vermoord, krijgen we een beter inzicht in de omvang van de ramp die het darwinisme wordt genoemd.

Het dialectische conflict bevordert niet de ontwikkeling van samenlevingen, het vernietigt ze

Zoals we eerder hebben geleerd, veronderstelde het darwinisme dat de strijd tussen levende organismen ervoor zorgt dat deze organismen zich verder ontwikkelen en zo kreeg de filosofie van het dialectisch materialisme een zogenaamde wetenschappelijke validiteit.

Zoals kan worden afgeleid uit de naam, is het dialectisch materialisme gebaseerd op het idee van "conflict". Karl Marx, de grondlegger van deze filosofie, propageerde het idee dat **"als er geen strijd en oppositie is, alles**

zou blijven zoals het was." Elders zei hij **"Geweld is de vroedvrouw van ieder oude maatschappij die zwanger is van een nieuwe."**³⁷ Door dit te zeggen riep hij mensen op tot geweld, oorlog en bloedvergieten zodat ze zich konden ontwikkelen

De eerste die Marx's theorie toepaste op het gebied van de politiek was Lenin. Met het bevorderen van het idee dat **"ontwikkeling vloeit uit het resultaat van het conflict van tegenstellingen"** bepleitte Lenin dat mensen met tegengestelde ideeën in voortdurend conflict moeten zijn. Lenin heeft ook meerdere malen laten blijken dat dit conflict bloedvergieten vereist, d.w.z. terrorisme. Een stuk van Lenin genaamd **"Guerrilla Warfare"** (Guerrilla oorlogvoering), dat voor het eerst in 1906, 11 jaar voor de bolsjewistische revolutie was gepubliceerd in het tijdschrift Proletary, liet de terroristische methoden zien die hij had aangenomen:

Het fenomeen waarin we geïnteresseerd zijn is de gewapende strijd. Het wordt uitgevoerd door individuen en kleine groepen. Sommigen behoren tot revolutionaire organisaties, terwijl anderen (de meerderheid in bepaalde delen van Rusland) tot geen enkele revolutionaire organisatie behoren. De gewapende strijd heeft twee verschillende doelen, die strikt onderscheiden moeten worden: op de eerste plaats is **deze strijd gericht op het vermoorden van individuen, leiders en ondergeschikten in het leger en de politie; op de tweede plaats is het gericht op de confiscatie van monetaire fondsen, zowel van de overheid als van particulieren.** De in beslag genomen middelen gaan deels in de partijkas, worden deels gebruikt voor de speciale doeleinden van de bewapening en de voorbereiding van een opstand en zijn deels voor het levensonderhoud van personen die betrokken zijn bij de strijd die we beschrijven.³⁸

In de 20e eeuw was het fascisme één van de meest bekende ideologieën die zich verzette tegen het communisme. Het interessante is dat, hoewel het fascisme zich een tegenstander van het communisme verklaarde, het net zoveel geloofde in het concept van de strijd als het communisme deed. De communisten geloofden in de noodzaak van de klassenstrijd; de fascistten ver-

Het is vanzelfsprekend dat er meningsverschillen optreden, maar ze moeten niet de oorzaak zijn van conflicten en oorlogen tussen mensen. Wederzijds respect en mededogen kunnen zorgen voor overeenstemming en co-existentie tussen partijen die het niet met elkaar eens zijn. De morele leer van de Koran biedt de mensen een leven van tevredenheid en vreugde, terwijl de dialectische strijd altijd ongeluk, vernietiging en dood brengt.

anderden gewoon de arena van de strijd door zich op het idee van de strijd tussen rassen en volkeren te concentreren. De Duitse historicus Heinrich Treitschke, één van de belangrijkste bronnen voor de nazi ideeën en een prominent racist, schreef bijvoorbeeld **"Naties konden zich niet ontwikkelen zonder een intensieve competitie, zoals bij de strijd om het bestaan van Darwin."**³⁹ Hitler zei ook dat hij inspiratie haalde uit Darwins begrip van de strijd:

De hele wereld van natuur is een machtige strijd tussen de sterken en de zwakken, een eeuwige overwinning van de sterken op de zwakken. Er zou niets dan verval zijn in de hele natuur als dit niet zo zou zijn. Hij die wil leven moet vechten. Hij die niet wil vechten in deze wereld waar permanente strijd de wet van het leven is, heeft geen recht om te bestaan.⁴⁰

Deze twee sociaal-darwinistische ideologieën geloofden dat strijd en bloedvergieten noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van een sterke maatschappij; wat zij in de 20e eeuw veroorzaakt hebben is welbekend. Talloze onschuldige mensen zijn omgekomen, talloze anderen werden gewond of verminkt, nationale economieën werden verwoest, geld dat gebruikt moest worden aan gezondheid, onderzoek, technologie, onderwijs en kunst werd besteed aan wapens en aan bandages om de wonden die veroorzaakt werden door die wapens te verbinden en om verwoeste steden te herstellen. Het werd duidelijk, naarmate de tijd verstreek, dat strijd en terreur de menselijke ontwikkeling niet bevorderde, maar eerder vernietigde.

Meningsverschillen leiden niet noodzakelijk tot conflict. Integendeel, er kunnen goede dingen uit ontstaan

Er zijn ongetwijfeld tegenstellingen in de wereld. Net zoals er in de natuur licht en duisternis, dag en nacht, warmte en koude is, zijn er ook tegenstrijdigheden in de verwezenlijking van ideeën. Maar een contradictie in ideeën hoeft niet noodzakelijk tot een conflict te leiden. Integendeel, als tegenstellingen worden benaderd met vrede, begrip, liefde, mededogen en barmhartigheid kunnen er goede resultaten worden bereikt. Iedereen die zijn

eigen idee vergelijkt met die van een ander kan zijn eigen perspectief verder ontwikkelen en gebreken daarin herkennen en deze opheffen. Degenen die tegenstrijdige meningen hebben zouden in een onderling gesprek een uitwisseling van ideeën kunnen hebben of een constructieve kritiek kunnen uitoefenen. Alleen een oprechte, vergevingsgezinde, rustige en bescheiden persoon die voldoet aan de morele leer van de Koran kan deze houding ontwikkelen.

Om een persoon te doden of om hem kwaad te doen, omdat hij andere ideeën heeft, in een andere godsdienst gelooft of tot een ander ras behoort is een enorme daad van wreedheid. Om deze reden alleen hebben door de geschiedenis heen en over de hele wereld, zonen en dochters van hetzelfde vaderland gestreden tot de dood zonder medelijden met elkaar te hebben. Mensen van verschillende rassen of nationaliteiten, inclusief vrouwen en kinderen, werden zonder onderscheid afgeslacht. Degene die tot zo iets in staat is, is iemand die geen respect heeft voor zijn medemens en die de persoon tegenover hem enkel als een intelligent dier ziet en niet gelooft dat hij verantwoording zal moeten afleggen aan God voor wat hij heeft gedaan.

De beste en meest waarachtige houding tegenover tegengestelde ideeën is geopenbaard in de Koran. Botsingen van ideeën zijn door de geschiedenis heen ontstaan en een van de meest bekende voorbeelden hiervan is de tegenstelling tussen Mozes (vzmh) en zijn tijdgenoot Farao. Ondanks alle wreedheid en agressiviteit van de Farao, zond God de profeet Mozes om hem tot Gods religie uit te nodigen en God legde aan profeet Mozes de methode uit die hij moest gebruiken:

Ga beiden naar Farao; hij heeft de grenzen overschreden. Maar spreek zachtaardig tot hem; misschien laat hij zich vermanen of zal hij vrees tonen. (Koran, 20: 43-44)

De profeet Mozes (vzmh) gehoorzaamde Gods bevel en legde de ware religie uitvoerig aan hem uit. Om Farao's ontkenning van God en zijn wreedheid naar de mensen te stoppen, legde de profeet Mozes elke materie geduldig uit. De Farao liet echter een vijandige houding zien ten opzichte van het nobele karakter en geduld van de Profeet en dreigde om hem en degenen die

zijn ideeën deelden te vermoorden. Maar het was niet de Farao die met zijn houding overwon; integendeel, hij en zijn mensen werden verdronken en profeet Mozes en zijn volk zegevierden.

Zoals dit voorbeeld laat zien is de overwinning van een idee of de strijd voor een ontwikkeling niet tot stand gekomen door vijandigheid of agressie. De ontmoeting tussen de profeet Mozes en Farao biedt een belangrijke les uit de geschiedenis: het zijn niet degenen aan de zijde van geweld en onderdrukking die winnen, maar degenen die zich aan de kant van vrede en gerechtigheid stellen. De uitoefening van fijne morele principes ontvangt zijn beloning zowel in deze wereld als in het hiernamaals.

Het verband tussen het darwinisme en het terrorisme

Zoals we tot nu toe hebben gezien, is het darwinisme de wortel van verschillende ideologieën van geweld die een grote ramp zijn geweest voor de mensheid in de 20e eeuw. Het fundamentele concept achter dit begrip en de methode is "vechten tegen degenen die niet een van ons is". Er zijn verschillende geloven, wereldbeschouwingen en filosofieën in de wereld. Het is heel natuurlijk dat al deze verschillende ideeën tegenovergestelde karaktertrekken hebben. Al deze verschillende houdingen kunnen op twee manieren bekeken worden:

- 1) Ze kunnen het bestaan van degenen die niet net als hen zijn respecteren en proberen om de dialoog met hen aan te gaan; het gebruik van een humane methode. Inderdaad, deze methode voldoet aan de moraal van de Koran.
- 2) Ze kunnen kiezen om anderen te bestrijden en te proberen een voordeel te behalen door ze te beschadigen, met andere woorden, door zich te gedragen als een wild dier. Dit is een methode die door het materialisme wordt gebruikt en is dus niet religieus.

De verschrikking die we "terrorisme" noemen is niets anders dan een verklaring van de tweede opvatting.

Wanneer we kijken naar het verschil tussen deze twee benaderingen, kun-

nen we zien dat het idee van "**De mens als vechtend dier**" wat het darwinisme onbewust heeft opgelegd aan mensen bijzonder invloedrijk is. Individuen en groepen die de weg van het conflict kiezen hebben misschien nooit gehoord van het darwinisme en de beginselen van die ideologie. Maar aan het eind zijn ze het eens met het standpunt wiens filosofische grondslag berust op het darwinisme. Wat hen leidt te geloven in de juistheid van deze visie, zijn de op het darwinisme gebaseerde slogans zoals "In deze wereld zullen de sterken overleven", "Grote vissen eten de kleintjes op", "Oorlog is een deugd" en "Mensen boeken vooruitgang door het voeren van oorlog." Neem

het darwinisme weg en het zijn niets anders dan loze kreten.

Eigenlijk, wanneer het darwinisme wordt weggenomen, blijft er geen filosofie van conflict over. De drie goddelijke religies waar de meeste mensen in de wereld in geloven, de islam, het christendom en het jodendom, zijn allemaal tegen geweld.

Er kan onenigheid zijn tussen landen of maatschappijen, maar conflicten en oorlog kunnen de problemen nooit oplossen. Zoals ons wordt verteld in de Koran, moeten alle geschillen worden opgelost door wederzijdse geduld, mededogen en begrip.

Alle drie de godsdiensten willen vrede en harmonie in de wereld brengen en zijn tegen dat onschuldige mensen worden gedood en lijden aan wreedheid en marteling. Conflict en geweld zijn in strijd met de goede zeden die God voor de mens heeft ingesteld en zijn abnormale en ongewenste concepten. Het darwinisme echter ziet en portretteert conflict en geweld als natuurlijke, verantwoorde en correcte concepten die moeten bestaan. Daarom zit deze verwrongen ideologie achter de terroristische activiteiten in de wereld, omdat het strijd en geweld als de kortste weg naar een doel ziet.

Elke persoon die vrede wenst moet het gevaar van het darwinisme herkennen

De oplossing in de strijd tegen een bepaald probleem ligt in het afschaffen van de ideeën waarvan dit probleem fundamenteel afhankelijk is. Het maakt bijvoorbeeld niet uit hoe hard men tracht de omgeving van een stinkende vuilnisbak schoon te houden, het afval zal blijven stinken. Alle oplossingen zullen van korte duur zijn. De echte oplossing ligt in een grondige reiniging van de bron, het afval helemaal verwijderen uit de vuilnisbak. Anders is het net als jaren spenderen aan het kweken van giftige slangen op een boerderij, en ze dan laten gaan en je afvragen waarom ze mensen beginnen te bijten en ze dan weer proberen te vangen. Het belangrijkste is in de eerste plaats om ze helemaal niet te kweken.

In de strijd tegen het terrorisme, is het op zoek gaan naar terroristen en ze één voor één onschadelijk proberen te maken een niet levensvatbare en permanente oplossing. **De enige manier om de gesel van het terrorisme volledig uit te roeien en het te laten verdwijnen van de aardbodem is om de fundamentele bronnen die de terroristen voeden te identificeren en ze te verwijderen. De belangrijkste bron van terrorisme zijn de onjuiste ideologieën en het genoten onderwijs in het licht van deze ideologieën.**

In onze tijd is in bijna alle landen van de wereld het darwinisme opgenomen in het onderwijsprogramma en wordt het als wetenschappelijk feit beschouwd. Jongeren wordt niet geleerd dat ze door God geschapen zijn, dat ze zijn begiftigd met een ziel, wijsheid en geweten. Er wordt ze niet verteld

dat ze rekening zullen moeten houden met hun daden op de Dag des Oordeels en dat ze dienovereenkomstig worden gestraft in de hel of beloond worden met een paradijs voor alle eeuwigheid. Integendeel, ze worden onderwezen met leugens dat hun voorvaderen dieren waren die op een of andere manier tot stand zijn gekomen door willekeurige toevalligheden. Onder een dergelijke indoctrinatie, zien ze zichzelf als verdwaalde wezens die geen verantwoording verschuldigd zijn aan God en zien ze hun toekomst - hun overlevingskans - in het overwinnen van de strijd. Na deze fase wordt het vrij gemakkelijk om deze mensen, die al hun hele schoolleven geïndoctrineerd zijn, te hersenspoelen en ze vijanden te maken van de mensheid die wreed genoeg zijn om onschuldige kinderen te vermoorden. Zulke jonge mensen kunnen gemakkelijk worden aangetrokken door een afgedwaalde ideologie; ze kunnen optreden onder de invloed en conditionering van de terroristen en onvoorstelbare wrede en gewelddadige handelingen uitvoeren. De communistische, fascistische en racistische terroristische groeperingen die sinds de 19e eeuw bestaan zijn producten van deze vorm van onderwijs.

De tweede grote schade die dit onderwijssysteem aanricht is dat dit onderwijs volledig afstand neemt van de godsdienst, waardoor de invloedssfeer van religie beperkt wordt tot de wereld van de ongeschoolde mensen. Dus, terwijl degenen die toegang hebben tot onderwijs volledig worden verwijderd van de religie als gevolg van darwinistische en materialistische instelling, wordt de religie iets specifiek voor de ongeschoolde. Dit zorgt voor de ontwikkeling van bijgeloof en onjuiste ideeën en laat degenen die in naam van de religie ideeën naar voren brengen - die volledig in strijd zijn met de religie - gemakkelijk de controle nemen.

Tot slot, de manier om terroristische daden te stoppen is om een einde te maken aan het darwinistische en materialistische onderwijs, wat een van de belangrijkste bronnen van het terrorisme is, en jongeren te onderwijzen in overeenstemming met een curricula dat gebaseerd is op ware wetenschappelijke bevindingen, de liefde en vrees voor God en het verlangen om verstandig en zorgvuldig handelen in hen te wekken. De vruchten van een dergelijk onderwijs zal bestaan uit een gemeenschap die opgebouwd is uit vreedzame, betrouwbare, vergevende, medelevende, vriendelijke en humane mensen.

De schadelijke effecten van eenzijdig darwinistisch onderwijs dat tot geweld leidt

Door het verspreiden van de leugen dat er geen doel voor het menselijk leven is, verandert het darwinistisch onderwijs mensen in psychisch zieke personen, die pessimistisch en psychopathisch zijn, verstoken van alle hoop en vreugde.

Een van de voorbeelden hiervan is de Noorse Anders Behring Breivik. Breivik pleegde op 22 juli 2011 twee terroristische aanslagen in Noorwegen. Een van hen was een bomaanslag op het regeringsgebouw in Oslo waarbij acht mensen stierven. De andere aanval was op een jeugdkamp van de Labor partij op het eiland Utøya. Negenenzestig mensen kwamen bij deze aanval om het leven.

Vóór de aanslagen beschreef Breivik zijn visie in zijn "Europese onafhankelijkheidsmanifest". Op pagina 1518 verklaarde hij dat hij zichzelf als een kampioen van het wetenschappelijke wereldbeeld en de moderne biologie zag. Onder de boeken die hij het meest "waardeerde" zat de Oorsprong der Soorten van Charles Darwin.¹ Volgens Breivik moet "een perfect Europa" de wetten van het sociaal darwinisme bevatten.²

Op pagina 1202 zegt Breivik dat hij het volkomen eens is met Lee Silver, de darwinistische bioloog van de Princeton University, met betrekking tot de heruitvoering van de eugenetica. Hij is het eens met het standpunt van Silver dat het radicale beleid in de toekomst zal moeten worden toegepast omdat de wereldbevolking moet worden teruggebracht tot minder dan de helft van het huidige cijfer, of 3.8 miljard.³ Op dezelfde pagina maakt Breivik duidelijk dat hij het eens is met het argument van Darwin dat "genocide en natuurlijke selectie... hand in hand gaan":

"Zelfs als de tweede en derde wereld landen de oproep negeren van deze 'hegemonie' (te stoppen met het krijgen van kin-

Terroristen streven ernaar om mensen zowel fysiek als psychologisch te beschadigen, om hiermee een bepaald doel te bereiken. De moraal van de religie echter, is tegenovergesteld aan het terrorisme en het streeft naar het bevorderen van liefde, welzijn, mededogen, vreugde en hoop in de samenleving.

deren), zal de natuur hun suïcidale neigingen corrigeren omdat ze niet in staat zullen zijn om hun bevolking te voeden."⁴

Breivik gaat verder door te zeggen dat er geen interventie in dit natuurlijke proces van honger moet zijn:

"Als honger de landen bedreigt die zich niet houden aan onze richtlijnen voor de bevolkingcapaciteit, moeten we ze niet steunen door hun corrupte leiders back-up te geven of door enige vorm van hulp te sturen."⁵

"Voedselhulp aan derde wereld landen moet onmiddellijk stoppen want het is de primaire oorzaak van de overbevolking."⁶

Deze woorden werden door Breivik persoonlijk geschreven en

laten duidelijk zien dat hij alle morele waarden door zijn darwinistische onderwijs is verloren en als gevolg daarvan heeft hij koelbloedig zijn terreuraanslagen gepleegd die het leven van tientallen mensen heeft gekost.

Een ander voorbeeld van de morele instorting en wreedheid, die veroorzaakt wordt door het darwinistische onderwijs, is de Amerikaanse seriemoordenaar Jeffrey Dahmer, die 17 kinderen doodde en opat voordat hij werd gepakt. In een laatste interview met het Dateline NBC kanaal, onmiddellijk voordat hij ter dood werd gebracht, legde Dahmer de volgende verklaring af: "Als een persoon niet denkt dat er een God is waaraan je verantwoording schuldig bent, wat is dan het punt om je gedrag proberen aan te passen om het binnen aanvaardbare marges te houden? Dat is hoe ik erover dacht. Ik geloofde altijd dat de evolutietheorie de waarheid was, dat we allemaal uit de modder kwamen (door toeval). Wanneer we doodgaan, weet je dat dat het was, dat er niets anders is."⁷

Darwins bijgeloof heeft grote aantallen vergiftigd en mensen

verandert in seriemoordenaars en ze zelfs psychopathisch genoeg gemaakt om mensenvlees te eten. Dit is wat er komt van deze valse religie die ernaar streeft om mensen te indoctrineren met het idee dat ze geen verantwoording schuldig zijn aan de Schepper en die hen overtuigt dat ze nutteloze, onverantwoordelijke en doelloze entiteiten zijn, die mensen ziet als dieren en die ernaar streeft dat mensen zich afkeren van het feit van het hiernamaals door het uitbeelden van de dood als het einde.

Het darwinisme was het ergste bedrog en de gesel van de vorige eeuw en zat achter de moord, onderdrukking, terreur, massaslachting, degeneratie en alle soorten ellende die de laatste 200 jaar gezien zijn. HET DARWINISME WAS HET ERGSTE BEDROG EN DE GESEL VAN DE VORIGE EEUW en was de oorzaak van de wereldoorlogen, het communisme en het fascisme en leidde in een keer tot goddeloosheid, racisme en massaslachtingen in de samenlevingen.

De ongelukkige effecten op de samenleving van deze donkere plaag geïnitieerd door Darwin zijn tot op de dag van vandaag zichtbaar. Het nieuwste boek van Richard Dawkins, een van de meest toegewijde aanhanger van het darwinisme vandaag de dag, bevat suggesties die ver verwijderd zijn van het geloof in God en die onvermijdelijk zullen leiden tot pessimisme en wanhoop. Eén van de belangrijkste voorbeelden hiervan was de manier waarop Jesse Kilgore, een 22-jarige student in Amerika, zelfmoord pleegde onder invloed van Dawkins boek, dat hem was aanbevolen door een leraar.⁸

Het effect van Dawkins angstaanjagende uitzicht op basis van de sinistere ideologie van het darwinisme zijn niet beperkt tot dit voorbeeld. In het voorwoord van zijn boek *Unweaving the Rainbow (Het ontvlechten van de regenboog)* geeft Dawkins zelf toe dat:

"Een buitenlandse uitgever van mijn eerste boek bekende dat hij voor drie nachten niet kon slapen na het lezen daarvan, zo verontrust was hij door wat hij zag als een koude, sombere boodschap. Anderen hebben me gevraagd hoe ik 's ochtends op kan staan. Een leraar uit een ver land schreef me verwijtend dat een leerling in tranen bij hem was gekomen na het lezen van hetzelfde boek, omdat het haar had overtuigd dat het leven leeg en doelloos was. Hij adviseerde haar het boek niet aan haar vrienden te laten lezen, uit angst voor besmetting met hetzelfde nihilistische pessimisme."⁹

Deze sinistere plaag, het darwinisme, is een perverse religie die dood, moord, wanhoop, gebrek aan gevoel, terreur en wreedheid met zich meebrengt en mensen aanmoedigt te denken dat ze niets meer zijn dan dieren die door toeval tot stand kwamen. De weinig overgebleven vertegenwoordigers van dat geloof streven er nog steeds met alle macht naar om mensen te laten afkeren van het geloof in God. Dat is waarom ze zich krachtig verzetten tegen de leer van de zwakheden van het darwinisme op scholen, fossielen verstoppen die de schepping bewijzen en nooit zullen toegeven dat een eiwit niet tot stand kan komen door toeval en dat meer dan 450 miljoen fossielen het darwinisme volledig weerleggen. Maar ondanks al deze maatregelen, geloven mensen in de 21e eeuw niet langer in leugens. Alle inspanningen om het darwinisme staande te houden, nadat werd aangetoond dat het fraude was, is tevergeefs geweest.

1- <http://www.darwinthenandnow.com/2011/07/breivik-a-darwinist/?cb=09394448816310614>

2- Anders Behring Breivik, een Europese Verklaring van Onafhankelijkheid, p.1386

3- <http://www.darwinthenandnow.com/2011/07/breivik-a-darwinist/?cb=09394448816310614>

4- Anders Behring Breivik, een Europese Verklaring van Onafhankelijkheid, p.1202

5- Anders Behring Breivik, een Europese Verklaring van Onafhankelijkheid, p.1202

6- Anders Behring Breivik, een Europese Verklaring van Onafhankelijkheid, p.1203

7- Kelly J. Coghlan, Houston Chronicle zondag-15 februari 2009

8- <http://www.worldnetdaily.com/index.php?fa=PAGE.view&pageId=81459>

9- Richard Dawkins, *Unweaving The Rainbow* New York: Houghton Mifflin Company, 1998, blz. ix.

Het darwinistische onderwijs op scholen leidt ertoe dat mensen geneigd zijn tot geweld en terrorisme

Niets in deze wereld is toeval en zo ook niet de duisternis waarin de wereld in de 20e en 21e eeuw werd meegesleurd. God liet door deze pijnlijke stadia in de geschiedenis een zeer belangrijk voorbeeld zien aan de mensheid en Hij wil nog steeds dat ze het zien en begrijpen. De mensen moeten begrijpen dat als ze vergeten dat ze zijn geschapen voor liefde, broederschap, vriendschap en altruïsme, en als ze ervoor kiezen om te verdelen en te vechten in plaats van te verenigen en steeds sterker te worden, en als ze zich door valse ideologieën en bewegingen laten meeslepen en geloven dat "het doden en vechten nodig is om te verbeteren", ze zullen krijgen wat ze willen: vechten en lijden. En ze zullen uiteindelijk zien dat conflicten niet zullen leiden tot verbetering, maar alleen maar tot vernietiging.

Het darwinisme en zijn afgeleide communisme zijn gebaseerd op het zogenaamde 'moeten vechten en het conflict'

De dialectiek die voor het eerst ontstond in het oude Griekenland en 'discussie' betekent werd beschreven door Heraclitus (576-480) met de volgende woorden: "...Alle dingen ontstaan door een conflict van tegenstellingen." Voor Heraclitus is conflict de vader van alles. Daarom moet er een conflict zijn tussen de these en de antithese. Als de verdedigers van een these zullen worden verslagen door de tegenpartij, moet de tegenpartij ten koste van alles door middel van oorlog en bloedvergieten worden vernietigd. Dan zal de synthese veranderen in een nieuwe these en zullen dezelfde strijd en oorlog op volle kracht blijven doorgaan.

Hegel en Marx, die hem eeuwen daarna volgden, noemden het "conflict", zo niet direct oorlog, en het duurde niet lang voordat de bloedige communistische leiders het ervaaarden als oorlog en massamoord. Zij geloofden in de noodzaak van oorlog en vonden dit de basisvoorwaarde voor het marxisme. Hoewel de groene communisten vandaag de dag dit concept van oorlog verwerpen, vereist het communisme brutale hinderlagen, guerrilla oorlog en slachtingen zonder enig voorbehoud. De huidige bloedbaden in Syrië en het bloedvergieten door de communistische PKK in Zuidoost-Anatolië zijn hier het bewijs van.

Communisme: één van de meest fundamentele grondslagen van terroristische organisaties

Landen die lijden onder het terrorisme, met inbegrip van Turkije, hebben het vaakst te maken met terroristen met een communistische ideologie. Het communisme is vandaag de dag springlevend, en ook al wordt het niet officieel erkend; het controleert delen van Noord-Amerika, Noord-Europa en bijna het hele Midden-Oosten. Dan zijn er de landen die een officieel communistische bewind hebben, zoals veel Zuid-Amerikaanse landen, China en natuurlijk Noord-Korea. Dit communistische, marxistische bewind brengt het terrorisme over aan de hele wereld. Degenen die hun ogen sluiten voor deze zeer duidelijke marxistische bedreiging zijn in nooit eindigende Tv-debatten op zoek naar oplossingen voor het terrorisme. Tegelijkertijd blijven ze echter hun studenten lessen in de dialectiek geven op hun scholen. De geest van hun eigen kinderen wordt gevuld met leugens dat twee tegengestelde ideeën elkaar moeten bevechten en dat de geschiedenis vol zit van zulke conflicten en alleen zulke conflicten verbetering en voordeel voor de samenleving kunnen brengen. De terroristen zelf zijn ook geïndoctrineerd met dezelf-

de leugens. Ironisch genoeg geven zowel de communistische landen als de kapitalistische landen dezelfde opleiding; de marxistische gedachtegang blijft daarom vooruitgang boeken in elk land met voorzichtige, maar zeer krachtige maatregelen. Er is nog een punt dat in gedachten moet worden gehouden: het kapitalisme heeft geen gevoelige klap uitgedeeld aan het marxisme. Integendeel, volgens Marx, is het kapitalisme een belangrijke voorwaarde voor de samenleving om verder te kunnen gaan naar het communisme. Het communisme ligt gewoon in een hinderlaag te wachten om de mensen en de samenlevingen die onder het kapitalisme egoïstisch zijn geworden en die hun morele, religieuze en menselijke waarden hebben verlaten, in de val te lokken. De recente economische crisis was in het voordeel van het communisme. Volgens de marxisten en de communisten is nu alles klaar. Iedereen die dit fenomeen beter wil begrijpen kan de vele problemen in de wereld bekijken.

Voor het bestaan van tegenstellingen zijn geen oorlogen nodig

Tegenstellingen zijn er altijd geweest. Het conflict tussen goed en kwaad bestaat al sinds het begin van de wereld. Dit conflict moet echter nauwkeurig worden gedefinieerd. Voor het bestaan van tegenstellingen is geen oorlog nodig. Tegenstellingen moeten gefundeerd zijn op communicatie, het intellectuele debat en de presentatie van bewijzen en dit alles binnen de grenzen van liefde en respect; niemand kan worden gedwongen om enig idee te accepteren en niemand mag worden gedood omdat hij iets niet wil accepteren. Geen oorlog heeft ooit geleid tot een definitieve verbetering van een samenleving. De bloedige oorlogen en conflicten van de 20e eeuw en de eindeloze gevechten van vandaag de dag helpen alleen maar de

wapenindustrie om geld te verdienen aan de productie van wapens en vernietigen mensen, beschavingen, technologie, steden en hele economieën.

Er kan geen vooruitgang of verbetering plaatsvinden met mensen die in angst leven. Er kan geen vooruitgang zijn wanneer mensen steeds meer honger krijgen, meer ondervoed zijn, lager opgeleid worden en minder productief zijn. De steden zullen niet verbeteren als hun infrastructuur en technologie is vernietigd door bommen en straaljagers. Geen enkele samenleving kan verdergaan als de jongere generaties uitsterven. De atombommen op Hiroshima en Nagasaki brachten niets anders dan grote vernietiging dat generaties lang aanhield. De bloedige dialectiek, geïntroduceerd door het marxisme, heeft nooit de denkbeeldige vooruitgang voor de samenleving gebracht en zal het ook niet doen in de toekomst. Als we dat toelaten zal de wereld worden overspoeld met nog ergere rampen en zullen overal bloedige conflicten plaatsvinden.

Het darwinisme is de filosofische achtergrond van de vele conflicten in de wereld. De evolutietheorie beweert dat alle soorten geëvolueerd zijn van één enkele cel (waarvan de darwinisten de oorsprong niet kunnen uitleggen) als gevolg van een nogal vage reeks van toevalligheden. Volgens hen is vechten één van de elementen van dit denkbeeldige evolutieproces. De basis van deze brute ideologie, die beweert dat de levende organismen alleen kunnen evolueren door te vechten, is de overleving van de sterkste. De invoering van de misleiding van het darwinisme als een wetenschappelijke theorie en het op te nemen in de curricula over de hele wereld heeft tot een massale publieke misleiding geleid en deze verdraaide darwinistische ideeën vonden een vruchtbare voedingsbodem, die uiteindelijk leidde tot het verlies van miljoenen levens door middel van verschillende oorlogen.

De enige oplossing tegen bloedige ideologieën is het beëindigen van het eenzijdige onderwijs ten gunste van het darwinisme

Tegengestelde ideeën kunnen alleen leiden tot iets beters door liefde en compassie, respect, vrijheid van denken en wetenschappelijk bewijs. En niet door dwang of geweld. Het is hoog tijd dat iedereen de reden achter de rampen, die de wereld verminkt, begrijpt. Het marxisme voorziet de beweegreden voor oorlog; marxistische samenlevingen vormen hiervoor op een heimelijke manier het decor. De meest effectieve manier om dit te stoppen is door ze te laten zien dat deze bloedige dialectiek een valse wetenschappelijke beweegreden is om oorlogen te rechtvaardigen. Het moet gezegd worden dat de zogenaamde dialectiek van de natuur pure onzin is en zoveel als er roofdieren in

de natuur zijn, zijn er ook levende wezens die op een zeer onbaatzuchtige en altruïstische manier handelen. Een snelle manier om dit te bereiken zou een snelle wijziging van het onderwijssysteem zijn, die jonge geesten over de hele wereld het idee over deze bloedige dialectiek leert. Deze wereld is geen slagveld, noch voor ons, noch voor andere wezens. De wereld zal mooi zijn alleen met liefde, zoals geopenbaard door God in alle Goddelijke religies. God wil liefde van ons. God wil dat wij één zijn, broeders en zusters. God houdt ervan om lief te hebben en bemind te worden. Deze wereld zal alleen veranderen als we Gods bevelen opvolgen en elkaar **'liefhebben'**.

Bediuzzaman wijst op het belang van de intellectuele strijd tegen het darwinisme en het materialisme

De grote islamitische geleerde Bediuzzaman, die zijn hele leven gewijd heeft aan een intellectuele strijd tegen ongeloof, verklaarde in zijn werken dat ongeloof wordt ondersteund door het darwinisme en het materialisme. Hij heeft daarom gezegd dat een intellectuele strijd tegen dergelijke ideologieën een belangrijke rol zou spelen.

Bediuzzaman verklaart de invloed van het materialisme op de ongelovigen, die hem en zijn vrienden in een hinderlaag probeerden te lokken, met de woorden:

"En ten derde: en om ze corrupt te maken met de verleidelijke ondeugden en bedwelmende, aangename giften van de materialistische filosofie en beschaving; en hun solidariteit te vernietigen; en hun leiders te kleineren met verraderlijke leugens; en hun wegen in diskrediet te brengen met een aantal van de principes van de wetenschap en filosofie..." (Bediuzzaman, *De Geschriften van Licht Collectie, De Stralen, Dertiende Straal*)

Zoals zeer wijselijk neergezet door Bediuzzaman, wilden de ongelovigen de gelovigen met tijdelijke en verleidelijke wereldse genoegens bedriegen om de intellectuele werken van Bediuzzaman teniet te laten gaan, en met de aanmoediging van de materialistische cultuur, te proberen om de eenheid en de solidariteit van de gelovigen aan te tasten en Bediuzzaman herhaaldelijk te lasteren. Maar dit mislukte steevast.

Bediuzzaman zegt dat het darwinisme en het materialisme sterker zal worden vooral in de Eindtijd en dat het ongeloof grootschalig door deze twee ideologieën zal worden voortgestuwd, maar dat de profeet Jezus (vzmh) en Hazrat Mahdi (vzmh) een einde zullen maken aan deze problemen door een effectieve intellectuele strijd. Zoals Bediuzzaman uitlegt, zal Hazrat Mahdi (vzmh) deze taak perfect uitvoeren en zal hij het darwinisme en het materialisme intellectueel eindigen en helpen het geloof van mensen te redden.

"De eerste: onder invloed van wetenschap en filosofie en door de verspreiding van de materialistische en de naturalistische epidemie

onder de mensheid, is de eerste plicht van Hazrat Mahdi om het geloof te redden en die filosofie en het materialisme geheel het zwijgen op te leggen." (*Bediuzzaman, De Geschriften van Licht Collectie, Emirdag Addendum, p.259*)

Bediuzzaman zegt dat het darwinisme en het materialisme de pijlers zijn van de antichrist en dat de profeet Jezus (vzmh) een grote intellectuele strijd tegen dat kwaad zal uitvoeren om hier effectief een eind aan te maken:

"... In de Eindtijd zal de religie van het christendom gezuiverd worden en zichzelf afstoten van bijgeloof in het aangezicht van de stroom van ongeloof en atheïsme, die geboren zijn uit de naturalistische filosofie, en worden omgezet in de islam. Op dit punt zal de collectieve persoonlijkheid van het christendom de angstaanjagende collectieve persoonlijkheid van de goddeloosheid met het zwaard van de hemelse openbaring doden; zo ook, zal Jezus (vzmh), die de collectieve persoonlijkheid van het christendom vertegenwoordigt, de antichrist, die de collectieve persoonlijkheid van de goddeloosheid vertegenwoordigt, spiritueel doden, dat wil zeggen, hij zal de atheïstische gedachte doden (hij zal het intellectueel elimineren)." (*Bediuzzaman, De Geschriften van Licht Collectie, De Brieven, Eerste Brief, p. 22*)

"... zal de gigantische collectieve persoonlijkheid van het materialisme en de goddeloosheid, die de antichrist zal vormen, (intellectueel) doden - vóórdát de antichrist zal worden gedood door Jezus (vzmh) met het zwaard (van kennis) - en zijn ideeën en ongeloof, die atheïstisch zijn, vernietigen." (*Bediuzzaman, De Geschriften van Licht Collectie, Flitsen, Vijfde Flits, p.589*)

Bediuzzaman Said Nursi maakt het zeer duidelijk dat het darwinisme en het materialisme de mensen wegduwen van de morele waarden van de godsdienst en hen leiden tot ongeloof. Hij legt uit dat de moslims onder de leiding van de profeet Jezus (vzmh) en Hazrat Mahdi (vzmh) een grote intellectuele strijd zullen voeren tegen deze twee verdraaide ideeën. Door de genade van God zullen deze ideologieën worden beëindigd door deze twee gezegende personen en zullen de morele waarden van de islam over de hele wereld komen te regeren.

*Hij is Die duidelijke tekenen aan
Zijn dienaar nederzendt om jullie uit
de duisternis naar het licht te brengen
(Koran, 57:9)*

CONCLUSIE: AANBEVELINGEN AAN DE WESTERSE WERELD EN MOSLIMS

Ook al gaan er decennia - of eeuwen - voorbij, er is één onveranderlijk feit: terrorisme blijft vernietigen. In vele delen van de wereld leven mensen in angst voor het terrorisme. Sterker nog, deze angst is niet beperkt tot dreigingen van andere landen. In veel landen worden mensen in hun eigen land geconfronteerd met dreigingen van hun medeburgers of geloofsgenoten. De geactualiseerde informatie in het voorwoord van deze nieuwe editie onthult de angstaanjagende omvang die het terrorisme vandaag de dag heeft bereikt. Dit is voldoende bewijs om aan te tonen dat politieke of militaire maatregelen, die tot nu toe zijn genomen om het probleem van het terrorisme op te lossen, allemaal hebben gefaald.

Vandaag de dag is de westerse wereld bezorgd over organisaties die onder het mom van de islam terreur gebruiken en deze bezorgdheid is niet misplaatst. Het is duidelijk dat degenen die de terreur uitvoeren en hun aanhangers volgens de internationale juridische criteria terecht moeten worden. Er moeten echter meer effectieve strategieën worden nagestreefd om tot haalbare oplossingen voor deze problemen te komen. Het foutieve onderwijssys-

teem dat ten grondslag ligt aan het terrorisme moet serieus worden genomen, en de waarheden moeten bij elke gelegenheid worden uitgelegd om de verkeerde ideeën die voorkomen uit het darwinistische en materialistische onderwijs evenals uit het fanatisme (kwezelarij) te vervangen.

De voorafgaande beschouwingen laten zien dat terreur geen plaats heeft in de islam, en dat het een misdaad is tegen de gehele mensheid. Het onthullen van de inherent tegenstrijdige natuur van het concept van 'islamitische terreur' geeft ons een belangrijke uitgangspunt:

1) De komende tijd vereist dat alle landen met de nodige voorzichtigheid, gevoeligheid en wijsheid handelen. De internationale gemeenschap moet de mogelijkheden aangrijpen om in vrede naast elkaar te leven en moet opstaan voor alle suggesties en hier naartoe werken. Dit is alleen mogelijk als ze elkaar beter leren kennen en geschiedenis, religie, kunst, literatuur, filosofie, wetenschap, technologie en cultuur bestuderen.

2) Dat de islam een religie is van liefde, vriendschap, vrede en broederschap moet in alle opzichten worden toegelicht en islamitische gemeenschappen moeten worden aangemoedigd om dit feit te begrijpen. De oplossing voor het bestrijden van radicale groeperingen in islamitische landen moet geen 'gedwongen secularisatie' zijn. Integendeel, een dergelijk beleid zal alleen maar een reactie ontketenen bij de massa. De oplossing ligt in het verlaten van het radicale gedachtegoed dat gemengd is met darwinistisch onderwijs en te spreken over de islam in overeenstemming met de Koran. Dit resulteert in het omarmen van de waarden van de Koran, zoals mensenrechten, democratie, vrijheid, hoge moraliteit, wetenschap, spiritualiteit en esthetiek en in de verschijning van een moslim model dat de mensheid zinvolle blijdschap en gelukzaligheid zal bieden.

3) Eén van de bronnen van het terrorisme is kwezelarij en de oplossing daarvoor is educatie. Zoals in de vorige hoofdstukken in detail

uitgelegd, presenteert kwezelarij een foutief, vreselijk, liefdeloos en hatelijk begrip van het geloof. Aan de kringen die sympathie hebben voor het terrorisme moet eenvoudig duidelijk gemaakt worden dat terreur in tegenstrijd is met de islam, en dat het alleen op grote schaal de islam, de moslims en de mensheid schaadt. Deze mensen moeten worden opgeleid, zodat ze worden gereinigd van kwezelarij.

4) Om het terrorisme, wiens wortelen in het communistische, fascistische, racistische en andere valse ideologieën ligt, te bestrijden, moeten naar lange termijn culturele oplossingen worden gezocht. Tegenwoordig vormen de darwinistische voorschriften de basis van het onderwijssysteem in landen over de hele wereld. Maar zoals we al eerder hebben benadrukt is het darwinisme een onjuiste ideologie die de mens als een dier beschouwt, die zich alleen ontwikkelt door te vechten om te overleven; iets wat de onderliggende basis van alle vormen van terrorisme vormt. Een ideologie die voorspelt dat alleen degenen die de macht hebben zullen overleven en oorlog

beschouwt als een deugd, is zoals een enorme moeras dat nooit zal ophouden rampen op de wereld te brengen. Gezien de situatie is er, naast de juridische en andere maatregelen die getroffen zullen worden om het terrorisme te bestrijden, ook een dringende behoefte aan een krachtige, wereldwijde onderwijscampagne. De blootstelling van het ware gezicht van de misleiding van het darwinisme en het materialisme, en de instructie in de waarden die God voor de mensen heeft geopenbaard, moeten de fundamentele vormen van dit onderwijs. Vrede en stabiliteit zijn alleen haalbaar door het leven volgens de goede waarden van de ware religie. Zonder het droogleggen van dit moeras, is het niet mogelijk om de wereld te ontdoen van rampen.

Onze hoop is dat deze maatregelen zullen helpen om de wereld te ontdoen van terrorisme en alle andere bekrompen, wrede en barbaarse opvattingen. Wanneer zij zich op een juiste manier gaan houden aan de vredige christelijke cultuur die zij vertegenwoordigen, zullen landen zoals de Verenigde Staten, die zichzelf als "een natie onder God" omschrijft, een vriend van de moslims worden. In de Koran vestigt God de aandacht op dit feit en informeert ons dat christenen degenen zijn die **"Het meest aanhankelijk zijn tegenover hen die geloven"**. (Koran, 5:82)

In het verleden hebben sommige onwetende mensen dit feit verkeerd geïnterpreteerd en conflicten en gevechten veroorzaakt tussen deze twee religies. Om de herhaling van angstaanjagende scenario's in onze tijd te voorkomen, die gepropageerd zijn met onzinnige slogans als "De botsing van beschavingen" of "De heilige oorlog tegen het westen", moeten ware christenen en moslims samenkomen en gaan samenwerken.

De ontwikkelingen die in de nasleep van de recente gebeurtenissen plaatsvonden geven aan dat de zaden voor deze samenwerking al zijn gezaaid. Dergelijke ernstige daden van terrorisme als 9/11, welke de christelijke en de islamitische gemeenschappen dichter bij elkaar heeft gebracht, heeft ertoe geleid dat veel christenen meer te weten zijn gekomen over de religie van de islam en heeft moslims aangemoedigd om grotere inspanningen te leveren om de islamitische moraal die in de Koran staat beschreven te communiceren.

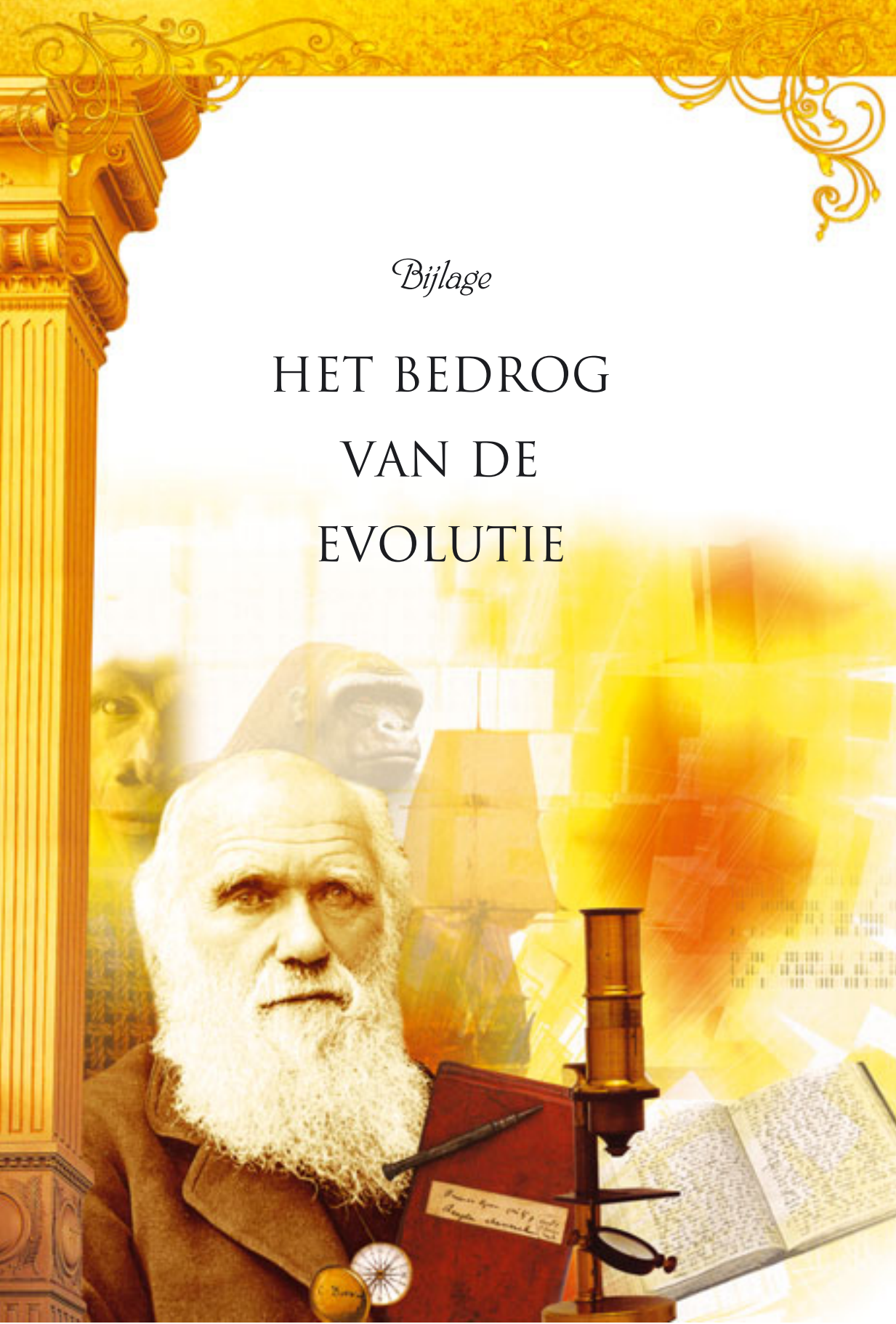
Al deze ontwikkelingen zijn bemoedigende aanwijzingen dat mensen de islamitische waarden beter zullen begrijpen en in staat zullen zijn om zich te ontdoen van alle vooroordelen die ze hadden. Met de wil van God zal de 21e eeuw de tijd zijn waarin mensen werkelijk zullen erkennen dat de verspreiding van de islamitische waarden de unieke manier is voor het realiseren van de begeerde vrede op de wereld.

Hij is God, de Schepper, de Maker, de Vormgever. Aan Hem behoren de mooiste namen toe. Alles wat in de hemelen en op de aarde is verheerlijkt Hem. Hij is de Almachtige, de Alwijze. (Koran, 59:24)

Bijlage

HET BEDROG
VAN DE
EVOLUTIE

Het darwinisme, met andere woorden de evolutietheorie, werd naar voren gebracht met de bedoeling om het feit van de schepping te ontkennen, maar is in werkelijkheid niets anders dan gefaalde, onwetenschappelijke onzin. Deze theorie, die beweert dat het leven door toeval uit levenloze materie is ontstaan, werd ontkracht door het wetenschappelijk bewijs van de wonderbaarlijke orde in het universum en in de levende wezens alsmede door de ontdekking van meer dan 450 miljoen fossielen, die aan toonden dat de evolutie nooit heeft plaatsgevonden. Op deze manier heeft de wetenschap het feit bevestigd dat God het heelal en de levende wezens erin heeft gecreëerd. De propaganda die vandaag de dag onder het mom van de wetenschap wordt gevoerd om de evolutietheorie levend te houden is uitsluitend gebaseerd op de vervorming van wetenschappelijke feiten, bevooroordeelde interpretatie, leugens en onwaarheden.

Toch kan deze propaganda de waarheid niet verbergen. Het feit dat de evolutietheorie het grootste bedrog in de geschiedenis van de wetenschap is, is de afgelopen 20 tot 30 jaar steeds duidelijker en vaker uitgedrukt in de wetenschappelijke wereld. Uit onderzoeken na de jaren 80 is in het bijzonder gebleken dat de beweringen van het darwinisme geheel ongegrond zijn, iets dat werd verklaard door een groot aantal wetenschappers. Met name in de Verenigde Staten erkennen veel wetenschappers van verschillende vakgebieden zoals biologie, biochemie en paleontologie de ongeldigheid van het darwinisme en in plaats daarvan nemen zij de schepping als basis voor het ontstaan van leven.

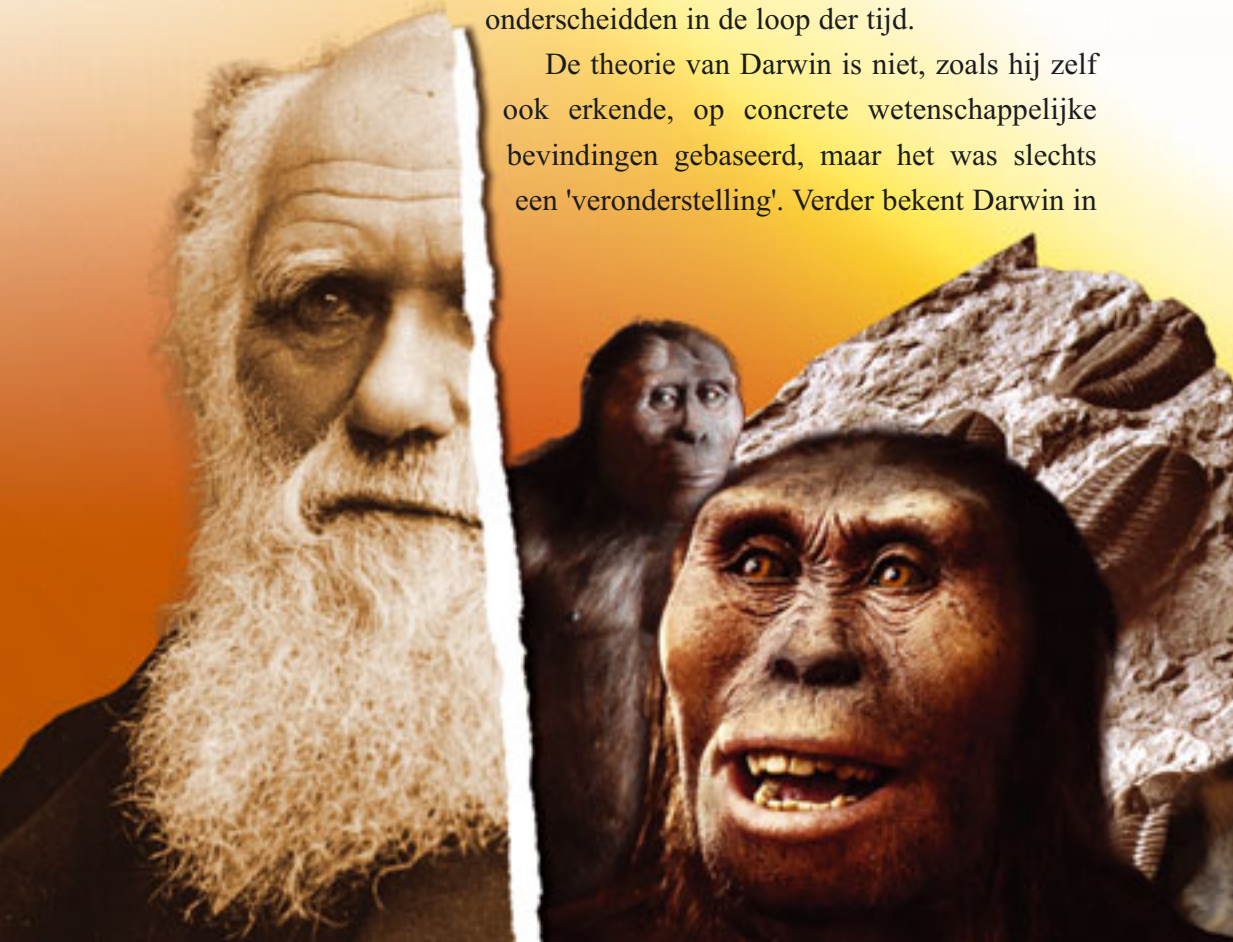
Wij hebben het ineenstorten van de evolutietheorie en de bewijzen van de

schepping in veel van onze werken tot in wetenschappelijke details onderzocht en blijven dat nog steeds doen. Gezien het enorme belang van dit onderwerp zal het van grote waarde zijn om het hier samen te vatten.

De wetenschappelijke ondergang van het darwinisme

Hoewel de heidense doctrine helemaal teruggaat tot aan de oude Grieken, boekte de evolutietheorie pas in de 19e eeuw op grote schaal vooruitgang. De belangrijkste ontwikkeling die ervoor zorgde dat deze theorie in de wetenschappelijke wereld werd gehoord, was het boek van Charles Darwin, *De Oorsprong der Soorten*, uitgegeven in 1859. In dit boek ontkent Darwin het feit dat de verschillende levende soorten op aarde afzonderlijk door God geschapen zijn. Hij beweerde ten onrechte dat alle levende wezens één gemeenschappelijke voorouder hadden en zich, door kleine veranderingen, onderscheidde in de loop der tijd.

De theorie van Darwin is niet, zoals hij zelf ook erkende, op concrete wetenschappelijke bevindingen gebaseerd, maar het was slechts een 'veronderstelling'. Verder bekennt Darwin in

het lange hoofdstuk van zijn boek, getiteld 'De moeilijkheden van de theorie', dat de theorie in het geven van een antwoord op vele kritische vragen faalde.

Darwin vestigde al zijn hoop op nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen waarvan hij dacht dat die 'de moeilijkheden van de theorie' zouden oplossen. Maar in tegenstelling tot zijn verwachtingen, hebben de wetenschappelijke ontdekkingen de dimensie van deze moeilijkheden vergroot. De nederlaag van het darwinisme ten opzichte van de wetenschap kan in drie basisonderwerpen worden samengevat:

1) De theorie kan op geen enkele wijze verklaren hoe het leven op aarde is ontstaan.

2) Er is geen wetenschappelijk bewijs dat aantoonde dat de 'evolutionaire mechanismen' waar de theorie vanuit gaat, enige evolutionaire krachten hebben.

3) De gevonden fossielen bewijzen volledig het tegenovergestelde van wat de evolutietheorie suggereert.

In dit hoofdstuk zullen we deze drie fundamentele punten in grote lijnen gaan onderzoeken:

De eerste onoverkomelijke stap: de oorsprong van het leven

De evolutietheorie veronderstelt dat alle levende soorten zich uit één enkele cel hebben ontwikkeld; een cel die 3.8 miljard jaar geleden per toeval op aarde verscheen. Hoe één enkele cel miljoenen vormen van complexe levende soorten kan genereren en indien een dergelijke evolutie werkelijk

heeft plaatsgevonden, waarom er dan geen sporen van waargenomen kunnen worden in het fossielenbestand, zijn enkele van de vragen die de theorie niet kan beantwoorden. Maar op de eerste plaats moeten we onszelf afvragen:

Hoe is deze 'eerste cel' ontstaan?

Sinds de evolutietheorie de schepping ontkent, houdt deze vol dat de 'eerste cel' zonder enig plan of regeling door toeval, binnen de wetten van de natuur, is ontstaan. Volgens de theorie zou als gevolg van puur toeval uit levenloze materie, een levende cel zijn gevormd. Dit is echter een bewering die in strijd is met de meest onaantastbare regels van de biologie.

"Uit leven ontstaat leven"

In zijn boek verwijst Darwin nooit naar de oorsprong van het leven. Het primitieve begrip van de wetenschap in zijn tijd baseert zich op de aanname dat levende wezens een heel eenvoudige structuur hadden. Sinds de middeleeuwen was spontane generatie, die beweert dat levenloze materie samenkomt om levende organismen te vormen, algemeen aanvaard. Men geloofde toen dat insecten uit voedselresten voortkwamen en muizen uit graan. Interessante experimenten werden uitgevoerd om deze theorie te bewijzen. Er werd wat graan in een vuile doek gelegd en men geloofde dat er na verloop van tijd muizen uit zouden voortkomen. Ook de ontwikkeling van maden, in

rottend vlees, werd als bewijs voor de "spontane generatie" aangenomen. Pas later werd duidelijk dat wormen niet spontaan uit vlees ontstaan, maar dat deze door vliegen, in de vorm van larven, werden neergelegd; iets wat onzichtbaar is voor het blote oog.

Louise
Pasteur

Zelfs in de periode dat Darwin *De Oorsprong der Soorten* schreef, geloofde men dat bacteriën uit een niet levende materie voortkwamen; iets wat ook in de wereld van de wetenschap algemeen werd aanvaard.

Echter, vijf jaar na het verschijnen van het boek van Darwin presenteerde Louis Pasteur, na

Zoals ook geaccepteerd door de nieuwste evolutionistische theoretici, is de oorsprong van het leven nog steeds een groot struikelblok voor de evolutietheorie.

leven door het toeval tot stand was gekomen in een nog grotere impasse.

Inspanningen van de twintigste eeuw die niet overtuigen

De eerste evolutionist die zich in de twintigste eeuw met het onderwerp van het ontstaan van het leven ging bezighouden, was de beroemde Russische bioloog Alexander Oparin. Met verschillende theorieën die hij, in de dertiger jaren van de twintigste eeuw, naar voren bracht, wilde hij bewijzen dat de cel van een levend wezen door toeval kon zijn ontstaan. Maar deze studies waren gedoemd te mislukken en Oparin legde de volgende bekentenis af:

Pogingen van Alexander Oparin om een evolutionistische verklaring voor de oorsprong van het leven te geven eindigde in een groot fiasco.

lange studies en experimenten, zijn resultaten, die de spontane generatie, een hoeksteen van Darwins theorie, totaal weerlegde. In zijn triomfantelijke lezing in 1864 aan de Sorbonne zei Pasteur "Nooit zal de leer van de spontane generatie herstellen van de dodelijke slag, veroorzaakt door dit eenvoudige experiment." (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W. H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, p. 4.)

Lange tijd verwierpen de voorstanders van de evolutietheorie deze ontdekkingen. Toen echter, via ontwikkelingen in de wetenschap, de ingewikkelde structuur van de cel van een levend wezen werd ontrafeld, raakte het idee dat het

Helaas, het probleem van het ontstaan van de cel is echter misschien het meest onverklaarbare punt in de gehele studie van de evolutie van organismen. (Alexander I. Oparin, Origin of Life, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (reprint), p. 196.)

Evolutionistische volgelingen van Oparin probeerden experimenten uit te voeren om dit probleem op te lossen. De bekendste experimenten zijn in 1953 uitgevoerd door de Amerikaanse chemicus Stanley Miller. In een experiment combineerde hij gassen, waarvan hij aannam dat ze hebben bestaan in de atmosfeer van de oeraarde, en voegde aan het mengsel energie toe. Miller bracht de synthese tot stand van verschillende organische moleculen (amino-zuren) die in de structuur van proteïnen aanwezig zijn.

Een paar jaar later werd echter duidelijk dat dit experiment, dat toen als een belangrijke stap in de naam van de evolutie werd gezien, ongeldig was. De atmosfeer die in het experiment werd gebruikt, was heel anders dan de werkelijke omstandigheden op aarde. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life," *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, 1328-1330)

Na een lange stilte **bekende Miller dat de atmosfeer die hij gebruikte in zijn experiment onrealistisch was.** (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7)

Alle evolutionaire inspanningen, gedurende de gehele 20e eeuw, om de oorsprong van het leven te verklaren, mislukten. De geochemicus Jeffrey Bada van het San Diego Scripps Institute accepteert dit feit in een artikel uitgegeven in 1998 in het *Earth Magazine*:

Vandaag de dag worden we nog steeds geconfronteerd met het grootste onopgeloste probleem dat we hadden toen we de twintigste eeuw binnentraden: "Hoe is het leven op aarde ontstaan? (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40)

De complexe structuur van het leven

De voornaamste reden waarom de evolutietheorie over de oorsprong van het leven in een dergelijke grote impasse is geraakt, is dat zelfs de levende organismen waarvan de darwinisten beweerden dat het de meest eenvoudigste waren, een ongelooflijk ingewikkelde structuur hebben. De cel van een levend wezen is ingewikkelder dan alle door de mens gemaakte technologische producten samen. **Vandaag de dag kan men zelf in de meest ontwikkelde laboratoria ter wereld geen enkel eiwit van de cel, laat staan een levende cel zelf, produceren door het samenbrengen van organische chemicaliën.**

De voorwaarden die nodig zijn voor de vorming van een cel zijn te omvangrijk om door toevalligheden aan elkaar te hangen. Het is echter niet noodzakelijk om de toestand aan de hand van details uit te leggen. Evolutionisten bevinden zich op een dood spoor, zelfs nog voordat ze het stadium van de cel bereiken. Dat komt omdat de kans dat één enkel eiwit, een essentiële bouwsteen van de cel, ontstaan kan zijn door toeval wiskundig gezien '0' is.

De belangrijkste reden hiervoor is de behoefte aan andere eiwitten die aanwezig moeten zijn wanneer een eiwit wordt gevormd en dit elimineert volledig de mogelijkheid op toevallig ontstaan. Dit feit op zich is voldoende om de evolutionistische "toeval" bewering te elimineren. Samenvattend:

1. Een eiwit kan niet worden gesynthetiseerd zonder enzymen en enzymen zijn allen eiwitten.

2. Er moeten ongeveer 100 eiwitten aanwezig zijn om één enkel eiwit te kunnen synthetiseren. Er moeten derhalve eiwitten zijn om eiwitten te kunnen laten bestaan.

3. DNA produceert eiwit-synthese enzymen. Eiwit kan niet gesynthetiseerd worden zonder DNA; DNA is dan ook noodzakelijk om eiwitten te kunnen vormen.

4. Alle organellen van de cel spelen een belangrijke rol in de eiwit-synthese. Met andere woorden om eiwitten perfect en volledig te laten functioneren, moet er een cel bestaan samen met al zijn organellen.

Een van de feiten die de evolutietheorie ont-kracht is de verbazingwekkend complexe structuur van het leven. Het DNA-molecuul in de kern van cellen van levende wezens is hiervan een voorbeeld. Het DNA is een soort databank die gevormd wordt door de opstelling van vier verschillende moleculen in verschillende volgorden. Deze databank bevat de codes van de fysieke eigenschappen van een levend wezen. Wanneer het menselijk DNA zou worden uitgeschreven, zou dat resulteren in een encyclopedie die bestaat uit 900 delen. Ongetwijfeld zou zulke bijzondere informatie het concept van toeval definitief weerleggen.

Het DNA molecule dat zich in de kern van de cel bevindt en waarin de genetische informatie is opgeslagen, is een ongelooflijke databank. Als de informatie die in het DNA is gecodeerd op papier zou worden gezet, zou het een bibliotheek vormen bestaande uit een encyclopedie van 900 delen, met ieder 500 pagina's.

Hier doet zich een interessant dilemma voor: het DNA kan zich alleen vermenigvuldigen met behulp van een paar gespecialiseerde proteïnen (enzymen). Maar de synthese van deze enzymen kan alleen verwezenlijkt worden middels de informatie die in het DNA staat gecodeerd. Aangezien zij allebei afhankelijk zijn van elkaar moeten zij tegelijkertijd bestaan voor de replicatie. Dit brengt het scenario, dat het leven door zichzelf wordt gevormd, op een dood punt. Prof. Leslie Orgel, een befaamd evolutionist aan de Universiteit van San Diego, Californië bekende dit feit in de september 1994 uitgaven van het tijdschrift *Scientific American*:

Het is buitengewoon onwaarschijnlijk dat eiwitten en nucleïnezuren, die beiden een ingewikkelde structuur hebben, op dezelfde plaats en op dezelfde tijd zijn ontstaan. Nog lijkt het onmogelijk om het een te hebben zonder het andere. En dus zullen wij op het eerste gezicht wel tot de conclusie moeten komen dat het leven in feite nooit uit chemische middelen kan zijn ontstaan. (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth," Scientific American, vol. 271, October 1994, p. 78.)

Ongetwijfeld is het zo dat als het leven onmogelijk spontaan uit blind toeval kan zijn ontstaan, we wel zullen moeten accepteren dat het leven **gecreëerd** is. Dit feit geeft overduidelijk weer dat de evolutietheorie, die als voornaamste doel heeft de schepping te ontkennen, geen waarde heeft.

Het denkbeeldige mechanisme van de evolutie

Het tweede belangrijke aspect dat de theorie van Darwin ontkracht, is dat beide concepten die in de theorie als 'evolutionaire mechanismen' naar voren worden gebracht in werkelijkheid geen evolutionaire kracht hebben.

Darwin baseerde zijn evolutie bewering volledig op het mechanisme van de 'natuurlijke selectie'. Het belang dat hij hieraan hechtte, werd duidelijk door de titel van zijn boek: *De Oorsprong der Soorten, door middel van natuurlijke selectie...*

Natuurlijke selectie houdt in dat levende wezens die sterker zijn en zich beter hebben aangepast aan de natuurlijke omstandigheden van hun woon-omgeving, zullen overleven in de strijd om het bestaan. Als een kudde herten bijvoorbeeld door roofdieren wordt bedreigd, zullen de herten die sneller kunnen rennen, het kunnen overleven. Daardoor zal de kudde herten uiteindelijk alleen bestaan uit snellere en sterkere individuen. Maar ongetwijfeld zal dit mechanisme er niet toe bijdragen dat herten gaan evolueren en zich tot een ander soort transformeren, zoals bijvoorbeeld paarden.

Daarom heeft het mechanisme van natuurlijke selectie geen evolutionaire kracht. Darwin was zich hier ook van bewust en heeft dit in zijn boek *De Oorsprong der Soorten* moeten verklaren:

Natuurlijke selectie kan niets doen totdat er gunstige individuele verschillen of variaties optreden. (Charles Darwin, The Origin of Species by Means of Natural Selection, The Modern Library, New York, p. 127)

De impact van Lamarck

Dus, hoe kunnen die 'gunstige variaties' zich voordoen? Darwin probeerde deze vraag vanuit het primitieve wetenschappelijke standpunt van zijn tijd te beantwoorden. Volgens de Franse bioloog Chevalier de Lamarck (1744-1829), die voor Darwin leefde, geven levende wezens eigenschappen, die zij tijdens hun leven verworven hebben, door aan de volgende generatie. Hij beweerde dat deze eigenschappen die opgebouwd werden van de ene generatie op de andere het gevolg waren voor de vorming van nieuwe soorten. Zo stelde hij dat giraffen zich uit antilopen hadden ontwikkeld; doordat zij steeds probeerden de bladeren van hoge bomen te eten, werden hun nekken, generatie na generatie, langer.

Ook Darwin beschreef soortgelijke voorbeelden in zijn boek *De Oorsprong der Soorten*. Hij zei bijvoorbeeld dat sommige beren die in het water op zoek gaan naar voedsel zich in de loop der tijden transformeerden tot walvissen. (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.*)

Maar de wetten van de overerving, ontdekt door Gregor Mendel (1822-1884) en door de wetenschap van de genetica bevestigd in de 20e eeuw, hebben de legende van het doorgeven van verworven eigenschappen aan volgende generaties, volledig naar het rijk der fabelen verwezen. Dus de natuurlijke selectie viel buiten de gratie, als evolutionair mechanisme.

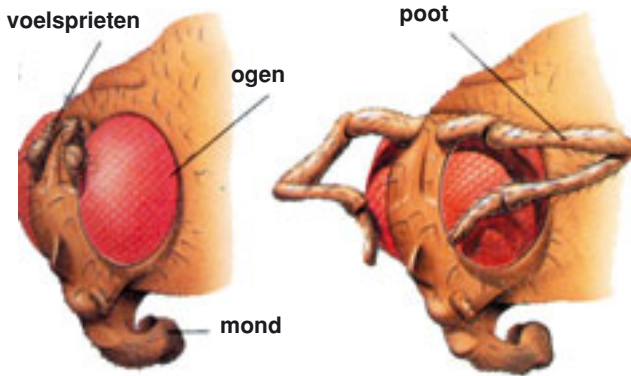
Neo-darwinisme en mutaties

Om een oplossing te vinden, lanceerden de darwinisten aan het eind van de jaren 30 de 'Moderne Synthese Theorie' of zoals het beter bekend staat, het Neo-darwinisme. Het Neo-darwinisme voegde mutaties, dit zijn misvormingen in de genen van levende wezens veroorzaakt door externe factoren zoals straling of fouten in de vermenigvuldiging, toe als oorzaak van gunstige variaties, als aanvulling op natuurlijke mutaties.

Vandaag de dag is het model dat darwinisten aanhangen, ondanks hun eigen bewustzijn van een wetenschappelijke invaliditeit, het Neo-darwinisme. De theorie houdt vol dat miljoenen levende wezens die op aarde aanwezig zijn, gevormd werden als resultaat van een proces waarbij talloze complexe organen van deze wezens zoals oren, ogen, longen en vleugels 'mutaties' (d.w.z. genetische aandoeningen) zijn ondergaan. Maar er is een duidelijk wetenschappelijk feit dat deze theorie volledig ondermijnt. **Mutaties zorgen er niet voor dat levende wezens zich ontwikkelen, integendeel, ze zijn altijd schadelijk.**

De reden hiervoor is heel eenvoudig; **het DNA heeft een zeer ingewikkelde structuur en willekeurige veranderingen kunnen het alleen maar schaden.** De Amerikaanse geneticus B.G. Ranganathan legt dit als volgt uit:

Ten eerste zijn mutaties zeldzaam van aard. Ten tweede zijn de meeste mutaties schadelijk omdat ze op een willekeurige plaats veranderingen aanbrengen in de structuur van de genen; elke willekeurige verandering in een sterk geordend systeem zal dingen alleen maar verslechteren, niet verbeteren. Bijvoorbeeld als een aardbeving een sterk geordende structuur, zoals een gebouw, zou gaan schudden, dan zou er een willekeurige verandering optreden in het geraamte van het

Sinds het begin van de twintigste eeuw hebben evolutionistische biologen voorbeelden van gunstige mutaties gezocht door het creëren van gemuteerde vliegen. Maar deze inspanningen hebben altijd geresulteerd in zieke en misvormde wezens. De foto links toont het hoofd van een normale fruitvlieg en de foto rechts toont het hoofd van een fruitvlieg waar poten uitkomen, het resultaat van mutatie.

gebouw, wat naar alle waarschijnlijkheid geen verbetering zou zijn.

(B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.)

Het is dan ook niet verbazingwekkend dat er tot nu toe nog geen voorbeeld van een nuttige mutatie is gezien, dat wil zeggen een mutatie die een ontwikkeling in de genetische code bewerkstelligt. Van alle mutaties is bewezen dat zij schadelijk zijn. Nu kan men begrijpen dat mutaties, die als evolutionair mechanisme gepresenteerd worden, eigenlijk een genetische uiting zijn die levende wezens schade toebrengen en ze met een handicap achterlaten. (Het bekendste effect van mutatie bij mensen is kanker). Ongetwijfeld kan zo'n vernietigend mechanisme onmogelijk een 'evolutionair mechanisme' zijn. Natuurlijke selectie aan de andere kant kan, zoals Darwin het zelf ook accepteerde, niets uit zichzelf doen. Dit feit toont ons dus aan dat er **in de natuur geen 'evolutionaire mechanismen' bestaan**. En omdat er geen evolutionaire mechanismen bestaan kan ook het denkbeeldige proces wat 'evolutie' wordt genoemd, niet hebben plaatsgevonden.

Het fossielenbestand: geen teken van tussenvormen

Het duidelijkste bewijs, dat het door de evolutietheorie gesuggereerde scenario niet heeft plaatsgevonden, zijn de gevonden fossielen.

Volgens de onwetenschappelijke aannames van deze theorie stamt elke levende soort af van een voorganger. Een voorafgaande levende soort veranderde in de loop der tijd in iets anders en alle soorten zijn op die manier ontstaan. Volgens de theorie gaat de overgang geleidelijk, gedurende miljoenen jaren.

Als dit het geval was geweest dan zouden er talloze tussensoorten moeten hebben bestaan tijdens deze lange periode van transformatie.

Er zouden bijvoorbeeld in het verleden sommige half-vis half-reptielen moeten hebben geleefd die een aantal kenmerken van de reptielen hadden naast de kenmerken van vissen. Of er zouden reptielvogels hebben geleefd die naast de kenmerken van de reptielen ook nog kenmerken van vogels hadden. Aangezien deze soorten in een overgangsfase zitten, zouden het verminkte, onvolledige, kreupele levende wezens zijn. Evolutionisten verwijzen naar deze denkbeeldige wezens, waarvan zij geloven dat die in het verleden geleefd moeten hebben als 'overgangsvormen'.

Als dit soort dieren echt geleefd zouden hebben dan zouden er miljoenen zo niet miljarden van hen moeten zijn, in verschillende aantallen en soorten. En wat nog belangrijker is, de overblijfselen van deze vreemde soorten zouden in het fossielenbestand aanwezig moeten zijn. In *De Oorsprong der Soorten* legt Darwin uit:

Als mijn theorie waar is, zouden talloze tussenliggende variëteiten die alle soorten van dezelfde groep met elkaar verbinden, beslist moeten hebben bestaan... Daarom kan het bewijs van hun vroegere bestaan, alleen in de overblijfselen van de fossielen gevonden worden. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, p. 179)

Darwin was zich er echter van bewust dat er geen fossielen van deze tussenliggende vormen waren gevonden. Hij beschouwde dit als een groot probleem voor zijn theorie. In een hoofdstuk van zijn boek met de titel 'De moeilijkheden van de theorie' schreef hij:

*Waarom, als soorten uit andere soorten afstammen door onmerkbaar fijne gradaties, **zien we dan niet ontelbare overgangsvormen?** Waar-*

Deze fossiele krokodil uit de Krijtperiode is 65 miljoen jaar oud. Het is identiek aan de krokodillen die vandaag de dag nog leven.

Deze mene, opgegraven in Italië, is 54 tot 37 miljoen jaar oud.

Deze 50 miljoen jaar oude fossiele plataanblad werd opgegraven in de Verenigde Staten. Plataanbladeren zijn voor 50 miljoen jaar ongewijzigd gebleven en zijn nooit geëvolueerd.

*om is niet de hele natuur in verwarring in plaats van hetgeen wat we nu zien, dat soorten goed gedefinieerd zijn?... Maar aangezien er volgens deze theorie talloze overgangsvormen moeten hebben bestaan, waarom hebben we deze dan niet teruggevonden in de korst van de aarde?... Waarom zit niet elke geologische formatie en elke laag vol van zulke tussenliggende schakels? (Charles Darwin, *The Origin of Species*, p. 172)*

Darwins hoop verbrijzeld

Hoewel evolutionisten geweldige inspanningen hebben geleverd om, sinds het midden van de negentiende eeuw, overal ter wereld fossielen te vinden, **zijn er nog geen overgangsvormen ontdekt**. Alle fossielen die tijdens opgravingen naar boven kwamen, laten zien, in tegenstelling tot de verwachting van de evolutionisten, dat **het leven op aarde plotseling en compleet gevormd verscheen**.

Een beroemde Britse paleontoloog, Derek V. Ager, geeft, hoewel hij een evolutionist is, dit feit toe.

*Het punt wordt duidelijk, dat als we het fossielenbestand gedetailleerd bestuderen, of het nou op het niveau van groepen of soorten gebeurt, we steeds weer opnieuw niet een geleidelijke evolutie, maar een plotselinge explosie van een groep ten koste van een andere waarnemen. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record," *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, p. 133.)*

Dit betekent dat in het fossielenbestand alle levende soorten plotseling en volledig gevormd verschijnen, zonder een schakel van tussenvormen. Dit is precies het tegenovergestelde van de veronderstelling van Darwin. Het is ook een sterk bewijs dat alle levende wezens geschapen zijn. De enige uitleg, dat levende soorten plotseling en compleet tot in ieder detail verschijnen, zonder een evolutionaire voorouder, is dat deze soorten geschapen zijn. Dit feit werd ook door de beroemde evolutionistische bioloog Douglas Futuyma toegegeven:

*Alle mogelijke verklaringen voor de oorsprong van levende wezens, tussen schepping en evolutie, raken uitgeput. Organismen verschenen op deze wereld of volledig ontwikkeld of helemaal niet. Als dat niet zo was, dan moeten de organismen zich uit eerder bestaande soorten door één of ander modificatieproces hebben ontwikkeld. Als ze in volledig ontwikkelde staat zijn verschenen, dan moeten zij inderdaad door de één of andere 'almachtige' intelligentie geschapen zijn. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, p. 197)*

De fossielen laten zien dat levende wezens volledig ontwikkeld en in een perfecte staat op de aarde zijn verschenen. Dit houdt in dat 'de oorsprong der soorten' in tegenstelling tot de veronderstellingen van Darwin, geen evolutie is maar schepping.

Het sprookje van de menselijke evolutie

Het onderwerp dat het meest wordt opgevoerd door voorstanders van de evolutietheorie is het onderwerp van de oorsprong van de mens. De darwinisten huldigen het standpunt dat de huidige moderne mens uit een soort aapachtig wezen is ontstaan. Zij stellen dat tijdens dit zogenaamde evolutionaire proces, waarvan men denkt dat het vier tot vijf miljoen jaar geleden begon, zich tussen de moderne mens en zijn denkbeeldige voorouders een aantal 'overgangsvormen' bevonden. Aan de hand van dit volledig denkbeeldige scenario wordt er een lijst gemaakt van vier basiscategorieën:

1. *Australopithecus*
2. *Homo habilis*
3. *Homo erectus*
4. *Homo sapiens*

Evolutionisten noemen de zogenaamde eerste aapachtige voorouders van de mens 'Australopithecus', dat zuidelijke aap betekent. Deze levende wezens zijn eigenlijk niets anders dan een oude apensoort, die nu uitgestorven is. Er is door twee wereldberoemde anatomen uit Groot-Britannië en de Verenigde Staten, namelijk Lord Solly Zuckerman en Prof. Charles Oxnard, een diepgaand onderzoek uitgevoerd onder de verschillende soorten Australopithecus;

hieruit bleek dat het een gewone apensoort betrof, die uitgestorven is en geen gelijkenis met de mens vertoonde. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol 258, 389)

Evolutionisten classificeren het volgende stadium van de menselijke evolutie als 'homo' dat 'mens' betekent. Volgens de evolutionaire veronderstelling zijn de levende wezens in de homoserie verder ontwikkeld dan de *Australopithecus*. Evolutionisten ontwerpen een merkwaardig evolutionair schema door de verschillende fossielen van deze wezens op een bepaalde manier te rangschikken. Dit is een denkbeeldig schema want het is nooit bewezen dat er een evolutionaire relatie tussen deze verschillende klassen heeft bestaan. Ernst Mayr, één van de belangrijkste verdedigers van de evolutietheorie in de twintigste eeuw, geeft dit feit in zijn boek *One Long Argument (Een lange argument)* toe en zegt dat "met name historische puzzels, zoals de oorsprong

van het leven of van de Homo sapiens, uiterst moeilijk zijn en zouden zelfs een definitieve, bevredigende verklaring schuldig kunnen blijven." ("Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, p. 20)

Door het schetsen van de verbindingsketen zoals *Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*, impliceren evolutionisten dat elk van deze soort de voorouder is van de ander. Maar recente vondsten van paleoantropologen hebben aangetoond dat de *Australopithecus*, *Homo habilis* en *Homo erectus* tegelijkertijd in verschillende delen van de wereld leefden. (Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 March 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, p. 272.)

Bovendien heeft een bepaald deel van de mensen, die geclassificeerd zijn als *Homo erectus*, geleefd tot zeer moderne tijden. **De *Homo sapiens neanderthalensis* en de *Homo sapiens* (de moderne mens) hebben in hetzelfde gebied naast elkaar geleefd.** (Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans," *Time*, 23 December 1996)

Deze situatie geeft duidelijk weer dat de bewering dat zij voorouders van elkaar zouden zijn, niet op gaat. Een paleontoloog van de Harvard University, Stephen Jay Gould, hoewel zelf een evolutionist, legt deze impasse van de evolutietheorie als volgt uit:

Wat is er van onze evolutionaire ladder overgebleven, als drie bestaande afstammelingen van de mensachtigen (A. Africanus, de robuuste Australopithecus en H. Habilis) niet duidelijk van elkaar afstammen? Bovendien vertonen geen van de drie enige evolutionaire ontwikkeling tijdens hun bestaan op aarde. (S. J. Gould, Natural History, vol. 85, 1976, p. 30)

Kortom, het scenario van de menselijke evolutie, dat men in de media en lesboeken in stand tracht te houden middels talloze tekeningen van 'half-aap

en half-mensachtigen' is eigenlijk niets anders dan een middel tot propaganda en niets meer dan **een sprookje zonder wetenschappelijke onderbouwing**.

Lord Solly Zuckerman, één van de beroemdste en meest gerespecteerde wetenschappers van Groot-Brittannië, die vele jaren onderzoek heeft gedaan naar dit onderwerp en wel in het bijzonder, gedurende vijftien jaren, naar de fossielen van de Australopithecus, concludeerde tenslotte, ondanks het feit dat hij zelf een evolutionist was, **dat er in feite geen stamboom bestaat van de aapachtige wezens tot de mens**.

Zuckerman heeft ook een interessant 'spectrum van de wetenschap' gemaakt. Hij stelde een spectrum van wetenschappen op en rangschikte de wetenschappen naar wat hij beschouwde als wetenschappelijk en als niet-wetenschappelijk. Volgens het spectrum van Zuckerman zijn de wetenschappen van de chemie en natuurkunde, afhankelijk van concrete informatie, de meest 'wetenschappelijke' terreinen. Daarna komen de biologische wetenschappen en tenslotte de sociale wetenschappen. Helemaal aan het eind van het spectrum, beschouwd als het deel dat het 'minst wetenschappelijk' is, zien we de concepten van de bovennatuurlijke waarnemingen zoals telepathe, het zesde zintuig en als laatste de 'menselijke evolutie'. Zuckerman legt zijn berekening als volgt uit:

Als we het gebied van de objectieve waarheid verlaten, komen we terecht op de terreinen van veronderstelde biologische wetenschap, zoals bovennatuurlijke waarneming of de interpretatie van de fossiele geschiedenis van de mens, waar volgens de trouwe (evolutionist) alles mogelijk is – en waar de oprechte gelovige (in de evolutie) soms in staat is om, tegelijkertijd, in verschillende tegenstrijdige zaken te geloven. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, p. 19)

De fabel van de menselijke evolutie blijkt niets anders te zijn dan de vooringenomen interpretaties van enkele opgegraven fossielen door een aantal mensen die hun eigen theorie blindelings volgen.

De darwinistische formule!

Naast al het technische bewijs dat we tot nu toe behandeld hebben, moeten we ook eens onderzoeken wat voor soort bijgeloof de evolutionisten hebben, met voorbeelden zo eenvoudig dat deze zelfs door kinderen begrepen worden:

De evolutietheorie beweert dat het leven wordt gevormd door toeval. Volgens deze irrationele claim kwamen levenloze en onbewuste atomen samen om een cel te vormen en vervolgens hebben ze op de een of andere manier andere levende wezens, inclusief de mens, gevormd. Laten we er eens even over nadenken. Als we de elementen die de bouwstenen van het leven zijn zoals koolstof, fosfor, stikstof en kalium samenbrengen, wordt er alleen een hoop gevormd. Het maakt niet uit welke behandelingen het ondergaat, dit atomaire hoopje kan zelf geen enkel levend wezen vormen. We kunnen een 'experiment' laten zien over dit onderwerp en namens de evolutionisten bekijken wat ze werkelijk beweren zonder het onder de naam '**darwinistische formule**' hardop uit te spreken:

Laat de evolutionisten voldoende materiaal, die aanwezig is in de samenstelling van levende wezens zoals fosfor, stikstof, koolstof, zuurstof, ijzer en magnesium, in grote vaten stoppen. Bovendien laat ze in deze vaten materiaal toevoegen dat onder normale omstandigheden niet bestaat, maar waarvan ze denken dat het nodig is. Laat hen aan dit mengsel net zoveel aminozuren en evenveel eiwitten - waarvan niet één op geen enkele manier door toeval kan worden gevormd - toevoegen als ze willen. Laat ze deze mengsels blootstellen aan zoveel warmte en vocht als ze willen. Laat ze deze roeren met welk technologisch ontwikkelde apparaat dan ook. Laat ze de meest voraanstaande wetenschappers naast deze vaten zetten. Laat ze deze experts op hun beurt miljarden en zelfs biljoenen jaren naast deze vaten wachten. Laat ze alle voorwaarden waarvan zij geloven die noodzakelijk zijn voor de vorming van een mens gebruiken. **Het maakt niet uit wat ze doen, ze kunnen uit deze vaten geen mens produceren, laat staan een professor, die zijn eigen celstructuur bestudeert onder de elektronenmicroscop.** Ze kunnen geen giraffen, leeuwen, bijen, kanaries, paarden, dolfijnen, rozen, orchideeën,

Kan het leven ontstaan als er aan alle door evolutionisten gestelde voorwaarden wordt voldaan? Natuurlijk niet! Om te laten zien waarom niet, moeten we het volgende experiment uitvoeren: plaats alle enzymen, hormonen en eiwitten - alles wat evolutionisten zien

als essentieel om leven te creëren - in een vat zoals hierboven afgebeeld. Meng vervolgens deze stoffen, gebruik makend van alle mogelijke fysische en chemische technieken. Wat je ook doet, hoe lang je ook wacht, er zal geen enkele levende cel ontstaan in dat vat.

lelies, anjers, bananen, sinaasappels, appels, dadels, tomaten, meloenen, watermeloenen, vijgen, olijven, druiven, perziken, pauwen, fazanten, kleurrijke vlinders of miljoenen andere levende wezens zoals deze produceren. Inderdaad, ze kunnen niet eens één cel van hen verkrijgen.

In het kort, **onbewuste atomen kunnen de cel niet vormen** door samen te komen. Zij kunnen geen nieuw besluit nemen en deze cel in tweeën delen, en vervolgens andere beslissingen nemen en professoren creëren die eerst de elektronenmicroscop uitvinden en daarna hun eigen celstructuur onder die microscoop onderzoeken. **Materie is een onbewuste levenloze hoop en het komt niet tot leven zonder Gods superieure schepping.**

De evolutietheorie, die het tegendeel beweert, is een totale misvatting en volledig in strijd met de rede. Zelfs maar een beetje nadenken over de beweringen van evolutionisten onthult deze realiteit, zoals in het bovenstaande voorbeeld.

De technologie in het oog en het oor

Een ander onderwerp dat door de evolutietheorie onbeantwoord blijft, is de uitmuntende kwaliteit van de waarneming van het oog en het oor.

Laten we, voordat we doorgaan met het onderwerp van het oog, proberen kort antwoord te geven op de vraag "hoe kunnen wij zien". Lichtstralen, afkomstig van een object, vallen in spiegelbeeld op de retina (het netvlies) van het oog. Hier worden deze lichtstralen door cellen omgezet in elektrische signalen en deze bereiken een kleine plek achter in de hersenen dat het gezichtscentrum wordt genoemd. Deze elektrische signalen worden, na een serie processen, in dit centrum als afbeelding waargenomen. Met deze technische achtergrond kunnen we over het een en ander nadenken.

De hersenen zijn afgeschermd van het licht. Dat betekent dat het in de hersenen volledig donker is en dat licht de plaats waar de hersenen zich bevinden niet bereikt. Deze plaats, het gezichtscentrum genaamd, is een volledig donkere plek waar geen licht kan komen; het kan zelfs de donkerste plek zijn die je ooit hebt gekend. Maar je neemt in deze pikdonkere duisternis een heldere, lichte wereld waar.

Het beeld dat in het oog gevormd wordt is zo scherp en duidelijk, dat zelfs de technologie van de 20e eeuw het niet kan evenaren. Kijk bijvoorbeeld eens naar het boek dat je leest, naar de handen die het vasthouden, til dan je hoofd op en kijk om je heen. Heb je ooit ergens anders een dergelijk scherp en duidelijk beeld, zoals dit, gezien? Zelfs het best ontwikkelde Tv-schermd, gemaakt door de grootste televisieproducent ter wereld, kan jou niet voorzien van een dergelijk scherp beeld. Dit is een driedimensionaal, gekleurd en buitengewoon scherp beeld. Meer dan honderd jaar lang hebben duizenden ingenieurs geprobeerd om deze scherpte te bereiken. Voor dit doel werden fabrieken en enorme gebouwen opgericht, is er veel onderzoek gedaan en zijn er plannen en ontwerpen gemaakt. Nogmaals kijk eens naar een Tv-schermd en het boek dat je in je handen vasthoudt. Je zult een groot verschil in scherpte en in onderscheiding waarnemen. Verder geeft het Tv-schermd je slechts een tweedimensionale afbeelding terwijl jij met je ogen een driedimensionale waarneming met diepte hebt.

Jarenlang hebben tienduizenden ingenieurs geprobeerd om een driedimensionale TV te maken, die zich kan meten met de zichtkwaliteit van het oog. Ja, ze hebben een driedimensionaal televisiesysteem gemaakt, maar het is onmogelijk daarnaar te kijken zonder een bril op te zetten, een zogenaamde 3D-bril en bovendien is het slechts een kunstmatige derde dimensie. De achtergrond is vager en de voorgrond lijkt op een papieren ontwerp. Het is nooit mogelijk geweest om een scherp en duidelijk beeld te krijgen zoals dat wat een oog produceert. In zowel de camera als de televisie is er verlies van beeldkwaliteit.

Evolutionisten beweren dat het mechanisme, dat dit scherpe en duidelijke beeld produceert, door toeval is gevormd. Wat zou je denken, als iemand je zou vertellen dat de televisie in jouw kamer slechts het resultaat van toeval was, dat al haar atomen 'toevallig' samenkwamen en daardoor dit beeld produceerde ontwerp vormde? Hoe kunnen atomen doen wat duizenden mensen niet kunnen doen?

Als een apparaat, **dat een primitiever beeld produceert dan dat het oog doet**, niet door toeval gevormd kan zijn, dan is het heel duidelijk dat het oog

en het beeld dat het oog waarneemt, niet door toeval ontstaan kan zijn. Hetzelfde geldt voor het oor. Het buitenoor vangt de beschikbare geluiden op via de oorschelp en leidt het naar het middenoor; het middenoor versterkt deze geluidsgolven en brengt ze over naar het binnenoor; het binnenoor stuurt deze vibraties door naar de hersenen, door het te vertalen in elektrische signalen. Net als bij het oog, eindigt de actie van het horen uiteindelijk in het gehoorcentrum van de hersenen.

De situatie die voor het oog geldt, geldt ook voor het oor. Dat wil zeggen dat **de hersenen volledig voor geluid**, net als voor licht, **zijn afgesloten**; er komt geen geluid door. Daarom is er in de hersenen, hoe lawaaierig het buiten ook is, complete stilte. Desondanks worden de scherpste geluiden door de

In vergelijking met camera's en geluidsopname apparatuur, zijn het oog en het oor veel complexer, veel succesvoller en beschikken over veel betere mogelijkheden dan deze producten van hoogwaardige technologie.

hersenen waargenomen. **In jouw volledig stille hersenen, luister je naar symfonieën van een orkest en hoor je al het geluid op een drukke plek.** Als echter op dat moment het geluidsniveau in jouw hersenen door een nauwkeurig instrument gemeten zou worden, kan er worden gezien dat daar volledige stilte aanwezig is.

Net als in het geval van afbeeldingen, zijn er tientallen jaren van inspanning besteed aan het genereren en reproduceren van geluid dat op het origineel lijkt. Het resultaat van deze inspanningen zijn geluidsrecorders, HIFI-systemen en systemen om geluid waar te nemen. Ondanks alle technologie en de duizenden ingenieurs en experts die op dit terrein werkzaam zijn geweest, is er nog geen geluid verkregen wat dezelfde scherpte en helderheid heeft als het geluid dat door het oor wordt waargenomen. Denk eens aan de hoogste kwaliteit HIFI-systemen die door de grootste ondernemingen in de muziek-industrie zijn geproduceerd. Zelfs in deze apparaten is er een bepaald verlies als er geluid wordt opgenomen; of wanneer je een HIFI aanzet, hoor je altijd eerst een sissend geluid voordat de muziek begint. De geluiden die het product zijn van de technologie van het menselijk lichaam zijn echter altijd bijzonder helder en scherp. Een menselijk oor neemt nooit een geluid waar dat door een sissend geluid wordt begeleid of met ruis zoals de HIFI dat heeft; integendeel het neemt het geluid precies waar zoals het is; helder en scherp. Zo is het sinds **de schepping van de mens**.

Tot dusver is geen enkel visueel- of opnameapparaat dat door de mens is gemaakt even gevoelig en succesvol in het waarnemen van informatie als het oog en het oor dat zijn. Maar naast het zien en het horen is hier een ander, nog belangrijker feit.

Aan wie behoort het bewustzijn dat in de hersenen ziet en hoort?

Wie is het die de verleidelijke wereld in de hersenen ziet, naar symfonieën en naar het gezang van de vogels luistert en de roos ruikt?

De prikkels die van de ogen, oren en de neus van een persoon komen, gaan als elektrochemische zenuwimpulsen naar de hersenen. In de biologie-,

fysiologie- en biochemieboeken kun je vele details vinden over hoe deze beelden in de hersenen worden gevormd. Maar je zult nooit het belangrijkste feit over dit onderwerp tegenkomen. Wie is degene die deze elektrochemische zenuwimpulsen waarneemt als beelden, geluiden, geuren en zintuiglijke gebeurtenissen in de hersenen? **Er is een bewustzijn in de hersenen dat alles waarneemt, zonder dat daar een oog, een oor of een neus voor nodig is.** Aan wie behoort dit bewustzijn toe? Ongetwijfeld behoort dit bewustzijn niet toe tot de zenuwen, de vetlaag en de neuronen die de hersenen vormen. Dit is dan ook de reden waarom darwinistische materialisten, die geloven dat alles uit materie bestaat, op deze vragen geen antwoord kunnen geven.

Voor **dit bewustzijn is de ziel geschapen door God.** De ziel heeft noch het oog nodig om beelden waar te nemen, noch het oor om geluiden te horen. Bovendien heeft het de hersenen niet nodig om te denken.

Iedereen die dit duidelijke en wetenschappelijke feit leest zou over de Almachtige God moeten nadenken, zou Hem moeten vrezen en zou zijn toevlucht bij Hem moeten zoeken. Hij is Degene die het hele universum samendrukt, in een pikdonkere ruimte van een paar kubieke centimeter, in een driedimensionale, gekleurde, schaduwrijke en lichtgevende vorm.

Een materialistisch geloof

De informatie die we tot dusver gepresenteerd hebben laat zien dat **de evolutietheorie een bewering is die duidelijk van de wetenschappelijke bevindingen afwijkt.** De beweringen van de theorie over het ontstaan van het leven wijken af van de wetenschap, het evolutionaire mechanisme dat het voorstelt heeft geen evolutionaire kracht en de fossielen tonen aan dat **de vereiste tussenvormen nooit hebben bestaan.** Aldus behoort de evolutietheorie beslist als een niet-wetenschappelijk idee terzijde geschoven te worden. Gedurende de geschiedenis zijn op deze manier veel ideeën, zoals bijvoorbeeld het model van het universum waarbij de aarde het middelpunt was, van de wetenschappelijke agenda verdwenen.

De evolutietheorie wordt echter nadrukkelijk gehandhaafd op de agenda van de wetenschap. Sommige mensen proberen zelfs de kritiek op de theorie

af te schilderen als "een aanval op de wetenschap." Waarom?

De reden hiervoor is dat de evolutietheorie voor sommige kringen een onmisbaar dogmatisch geloof is. Deze kringen zijn **blindelings toegewijd** aan de materialistische filosofie en aanvaarden het darwinisme als de enige materialistische uitleg die naar voren gebracht kan worden om de werking van de natuur te verklaren.

Interessant is dat zij dit feit van tijd tot tijd ook bekennen. Een bekend geneticus en uitgesproken evolutionist, Richard C. Lewontin van de Harvard Universiteit, bekend dat hij in de eerste plaats een materialist is en dan pas een wetenschapper. Hij zegt:

Het is niet zo dat de methoden en de wetenschappelijke instituten ons op de één of andere manier dwingen slechts een materialistische uitleg van de fenomenale wereld te accepteren, integendeel, we worden door onze vooringenomenheid met betrekking tot materiële zaken aangezet om onderzoeksmiddelen en serie concepten te produceren, die een

Signalen van een object bereiken de hersenen door te veranderen in elektrische signalen. Wanneer we zeggen dat we iets zien, ervaren we eigenlijk het effect van elektrische signalen in onze hersenen. De hersenen zijn afgesloten voor licht. Binnenin de hersenen is het gitzwart en er kan geen licht komen waar de hersenen zich bevinden. Het gebied dat bekend staat als de visuele cortex is gitzwart, het licht kan die plek nooit bereiken en het is misschien donkerder dan je ooit hebt gezien. Maar toch zie je een felgekleurde wereld in die gitzwarte ruimte.

materiële uitleg geven, ongeacht hoe deze tegen onze intuïtie ingaan en ongeacht hoe raadselachtig dit ook voor niet-ingewijden is. Maar het materialisme is absoluut en daarom kunnen wij geen Goddelijke interventie toestaan. ... (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," The New York Review of Books, January 9, 1997, p. 28)

Dit zijn duidelijke uitspraken die bewijzen dat **het darwinisme een dogma is** dat in leven wordt gehouden om de materialistische filosofie te ondersteunen. Dit dogma houdt vol dat er geen wezen is buiten materie. Daarom beweert het dat levenloze, onbewuste materie het leven heeft geschapen. Het houdt vol dat miljoenen verschillende levende soorten zoals vogels, vissen, giraffen, tijgers, insecten, bomen, bloemen, walvissen en mensen zijn ontstaan vanuit levenloze materie als gevolg van interactie tussen materie, zoals stromende regen, een bliksemschicht enzovoort. Dit is een opvatting die tegen het verstand en tegen de wetenschap ingaat. Dit is volledig in strijd met zowel de rede als de wetenschap. Maar de darwinisten blijven onwetendheid verdedigen door, in hun eigen ogen, het duidelijke bestaan van God te ontkennen.

Iedereen die zonder materialistisch vooroordeel naar de oorsprong van levende wezens kijkt, zal de duidelijke waarheid zien: **alle levende wezens zijn het werk van een schepper**, Die Almachtig, Alwetend en Alwijs is. **Deze schepper is God**, Die het hele universum uit het niets heeft geschapen, in de meest perfecte vorm en Die alle levende wezens vorm heeft gegeven.

De evolutietheorie: de meest krachtige vloek in de wereld

Iedereen die vrij is van vooroordelen en vrij is van invloeden van een bepaalde ideologie, die alleen zijn of haar rede en logica gebruikt, zal goed begrijpen dat het geloof in de evolutietheorie, die doet denken aan het bijgeloof van samenlevingen zonder kennis van wetenschap of beschaving, totaal onmogelijk is.

Zoals hierboven uiteengezet, zij die in de evolutietheorie geloven denken dat een paar atomen en moleculen die in een enorme vat worden geworpen

denkende, redenerende professoren en studenten kunnen produceren; zoals wetenschappers als Einstein en Galileo; artiesten als Humphrey Bogart, Frank Sinatra en Luciano Pavarotti; evenals antilopen, citroenbomen en anjers. Bovendien zijn de wetenschappers en professoren die in deze onzin geloven opgeleide mensen en is het heel gerechtvaardigd om te spreken over deze theorie als "de meest krachtige vloek in de geschiedenis". Nooit eerder heeft een ander geloof of idee zoveel bevoegdheden van mensen weggenomen om te redeneren, geweigerd om hen in staat te stellen om intelligent en logisch na te denken en de waarheid voor hen geborgen gehouden alsof ze geblinddoekt waren. Dit is een ongelofelijke blindheid en zelfs nog erger dan de aanbidding van de totem zoals in sommige delen van Afrika of het volk van Saba dat de zon aanbad, de stam van de profeet Abraham (vzmh) die afgoden aanbaden die zij zelf hadden gemaakt met hun eigen handen of het volk van de profeet Mozes (vzmh) die het gouden kalf aanbad.

Op dezelfde manier dat overtuigingen van mensen die krokodillen vereerden nu vreemd en ongelooflijk lijkt, zijn de overtuigingen van darwinisten nu net zo ongelooflijk. Darwinisten beschouwen toeval en levenloze, onbewuste atomen als een scheppende kracht en zijn hier net zo gewijd aan als het geloof in een religie.

In feite heeft God in de Koran gewezen op dit gebrek aan rede. God omtrent in vele verzen dat het verstand van sommige mensen zullen worden gesloten en dat ze machteloos zullen staan om de waarheid te kunnen zien. Sommige van deze verzen zijn:

Voorzeker, degenen die niet geloven, het maakt geen verschil voor hen of jullie hen waarschuwen of niet waarschuwen, zij zullen niet geloven. God heeft hun harten en hun gehoor verzegeld en over hun ogen is er een sluier. Voor hen is er een grote bestraffing. (Koran, 2:6-7)

... Zij bezitten harten waarmee zij niet begrijpen. Zij bezitten ogen waarmee zij niet zien. Zij bezitten oren waarmee zij niet horen. Zij zijn als dieren, zelfs nog lager. Zij zijn degenen die de achtelozen zijn. (Koran, 7:179)

Al zouden Wij voor hen een poort naar de hemel openen waardoor zij doorheen konden opstijgen. Dan zouden zij zeggen: "Onze ogen zijn beneveld of misschien zijn wij een betoverd volk." (Koran, 15:14-15)

Woorden kunnen niet uitdrukken hoe verbazingwekkend het is dat zo'n vloek zo'n brede gemeenschap in zijn greep houdt en dat het al meer dan 150 jaar mensen van de waarheid afhoudt en niet verbroken is. Het is begrijpelijk dat één iemand of een paar mensen in deze onmogelijke scenario's die vol domheid en onlogische redeneringen zitten zouden geloven. "Magie" is echter de enige mogelijke verklaring voor het feit dat mensen van over de hele wereld geloven dat onbewuste en levenloze atomen plotseling besloten om samen te komen om een universum te vormen dat met een vlekkeloos systeem van organisatie, discipline, rede en bewustzijn werkt; een planeet genaamd Aarde met al haar functies zo perfect geschikt voor het leven; en levende wezens vol talloze complexe systemen.

In feite verwijst God in de Koran naar het voorval van de profeet Mozes (vzmmh) en de Farao om aan te tonen dat sommige mensen die atheïstische filosofieën steunen eigenlijk anderen beïnvloeden door magie. Toen de Farao werd verteld over de ware religie, zei hij tegen de profeet Mozes (vzmmh) dat

hij zijn eigen magiërs moest ontmoeten. Toen de profeet Mozes (vzmh) dat deed, vroeg hij hen om hun vaardigheden eerst te tonen. Dit vers gaat als volgt verder:

Hij zei (Mozes): "Werp" Toen zij dan wierpen, betoverden zij de ogen van de mensen en joegen hen angst aan. Zij bedreven een zeer krachtige magie. (Koran, 7:116)

Zoals we hebben gezien, waren de magiërs van de Farao in staat om iedereen te misleiden, behalve de profeet Mozes (vzmh) en degenen die in hem geloofden. Zijn bewijs verbrak echter de spreuk en "verzwolg wat zij met bedrog hadden gemaakt" zoals geopenbaard in het vers:

En Wij openbaarden aan Mozes: "Werp jouw staf!" En het verzwolg onmiddellijk wat zij met bedrog hadden gemaakt. Toen kwam de waarheid aan het licht en wat zij (de magiërs) plachten te doen bleek vals te zijn. (Koran, 7:117-118)

Zoals we kunnen zien, beseften de mensen dat er een spreuk over hen was uitgesproken en dat wat ze zagen slechts een illusie was waardoor de magiërs van de Farao alle geloofwaardigheid verloren. Ook vandaag de dag geloven mensen, die onder de invloed zijn van een vergelijkbare spreuk, in deze belachelijke beweringen onder het mom van de wetenschap en besteden hun leven aan het verdedigen ervan. Ook zij zullen, tenzij ze afzien van hun bijgeloof, worden vernederd als de volle waarheid aan het licht komt en de vloek wordt verbroken. In feite onthult de wereldberoemde Britse schrijver en filosoof Malcolm Muggeridge, die een atheïst is en die 60 jaar lang de evolutietheorie verdedigde, maar die vervolgens zich de waarheid realiseerde, de positie waarin de evolutietheorie zich zal bevinden in de nabije toekomst in deze termen:

*Zelf ben ik ervan overtuigd dat **de evolutietheorie**, vooral waar het in grote mate is toegepast, één van de grote grappen in de toekomstige geschiedenisboeken zal worden. Het nageslacht zal zich verbazen dat zo'n zwakke en dubieuze hypothese kon worden aanvaard met de ongehooflijke lichtgelovigheid die het heeft. (Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, p. 43)*

Die toekomst is niet ver weg: integendeel, mensen zullen al snel zien dat 'toeval' geen godheid is en zullen terugkijken op **de evolutietheorie als het ergste bedrog en de meest verschrikkelijke vloek in de wereld**. Die vloek begint al snel over de hele wereld te worden opgetild van de schouders van de mensen. Veel mensen die zijn ware gezicht zien vragen zich met verbazing af hoe ze ooit beetgenomen kunnen zijn door deze theorie.

*Zij zeiden: "Geprezen bent U,
wij hebben geen kennis behalve
wat U ons heeft onderwezen.
U bent de Alwetende, de Alwijze."
(Koran, 2:32)*

DE ISLAM VEROORDEELTE HET
TERRORISME VOETNOTEN:

1. Prof. Thomas Arnold, *The Spread of Islam in the World, A History of Peaceful Preaching*, Goodword Books, 2001, pp. 79-80
2. <http://www.ibtimes.com/why-do-people-join-isis-psychology-terrorist-1680444>
3. Karen Armstrong, *Holy War*, MacMillan London Limited, 1988, p. 25
4. Tabari, *Ta' rikh*, 1, 1850, cited in Majid Khadduri, *War and Peace in the Law of Islam*, Johns Hopkins Press, Baltimore, 1955, p. 102
5. Karen Armstrong, *Holy War*, MacMillan London Limited, 1988, p. 25
6. W.H.C. Frend, "Christianity in the Middle East: Survey Down to A.D. 1800", *Religion in the Middle East*, Ed. A.J. Arberry, I-II Cambridge, 1969, Volume I, p. 289
7. Prof. Thomas Arnold, *The Spread of Islam in the World, A History of Peaceful Preaching*, Goodword Books, 2001, p. 56
8. Prof. Thomas Arnold, *The Spread of Islam in the World, A History of Peaceful Preaching*, pp. 71-72
9. L. Browne, *The Prospects of Islam*, pp. 11-15
10. Prof. Thomas Arnold, *The Spread of Islam in the World, A History of Peaceful Preaching*, p. 96
11. Prof. Thomas Arnold, *The Spread of Islam in the World, A History of Peaceful Preaching*, pp. 88-89
12. André Miquel, *L'Islam et sa Civilisation VIIe - XXe siècle*, Librairie Armand Colin, Paris 1968, p. 244
13. John L. Esposito, *The Islamic Threat: Myth or Reality*, Oxford University Press, New York, 1992, p. 39
14. *Gesta Francorum*, (*The Deeds of the Franks and the Other Pilgrims to Jerusalem*), trans. Rosalind Hill, (London: 1962), p. 91.
15. August C. Krey, *The First Crusade: The Accounts of Eye-Witnesses and Participants* (Princeton & London: 1921), p. 261
16. August C. Krey, *The First Crusade: The Accounts of Eye-Witnesses and Participants* (Princeton & London: 1921), p. 262
17. Alan Ereira, David Wallace, *Crusades: Terry Jones Tells the Dramatic Story of Battle for Holy Land*, BBC World Wide Ltd., 1995
18. *The Alarm Newspaper Article*, "Bakunin's Ground-Work for the Social Revolution," 1885 Dec. 26, p. 8
19. *The Alarm Newspaper Article*, "Bakunin's Ground-Work for the Social Revolution," 1885 Dec. 26, p. 2
20. Karen Armstrong, *Holy War*, pp. 30-31
21. John L. Esposito, *Islam: The Straight Path*, p. 58

22. John L. Esposito, *Islam: The Straight Path*, p. 59
23. Karen Armstrong, *Holy War*, p. 185
24. Francis E. Peters, *Jerusalem: Holy City in the Eyes of Chroniclers, Visitors, Pilgrims, and Prophets from the Days of Abraham to the Beginnings of Modern Times*, Princeton, Princeton University Press, 1985, p. 363
25. Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2nd edition, New York, A L. Burt Co., 1874, p. 178
26. Lalita Prasad Vidyarthi, *Racism, Science and Pseudo-Science*, Unesco, France, Vendôme, 1983. p. 54
27. Theodore D. Hall, "The Scientific Background of the Nazi "Race Purification" Program", <http://www.trufax.org/avoid/nazi.html>
28. James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, p. 164
29. M.F. Ashley-Montagu, *Man in Process*, New York: World. Pub. Co. 1961, pp. 76, 77 cited in Bolton Davidheiser, W E Lammers (ed) *Scientific Studies in Special Creationism*, 1971, pp. 338-339
30. L.H. Gann, "Adolf Hitler, The Complete Totalitarian", *The Intercollegiate Review*, Fall 1985, p. 24; cited in Henry M. Morris, *The Long war Against God*, Baker Book House, 1989, p. 78
31. J. Tenenbaum, *Race and Reich*, Twayne Pub., New York, p. 211, 1956; cited by Jerry Bergman, "Darwinism and the Nazi Race Holocaust", <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
32. Peter Chrisp, *The Rise of Fascism*, Witness History Series, p. 6
33. Hickman, R., *Biocreation*, Science Press, Worthington, OH, pp. 51–52, 1983; Jerry Bergman, "Darwinism and the Nazi Race Holocaust", *Creation Ex Nihilo Technical Journal* 13 (2): 101–111, 1999
34. Robert M. Young, *Darwinian Evolution and Human History*, *Historical Studies on Science and Belief*, 1980
35. Alan Woods and Ted Grant, *Reason in Revolt: Marxism and Modern Science*, London: 1993
36. K. Mehnert, *Kampf um Mao's Erbe*, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
37. Karl Marx, *Das Capital*, Vol. I, 1955, p. 603
38. Vladimir Ilich Lenin, *Collected Works*, 4th English Edition, Progress Publishers, Moscow, 1965, Volume 11, p. 216
39. L. Poliakov, *Le Mythe Aryen*, Editions Complexe, Calmann-Lévy, Bruxelles, 1987, p. 343
40. Robert Clark, *Darwin: Before and After*, Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958, pp. 115-116; cited by Jerry Bergman, "Darwinism and the Nazi Race Holocaust", <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>